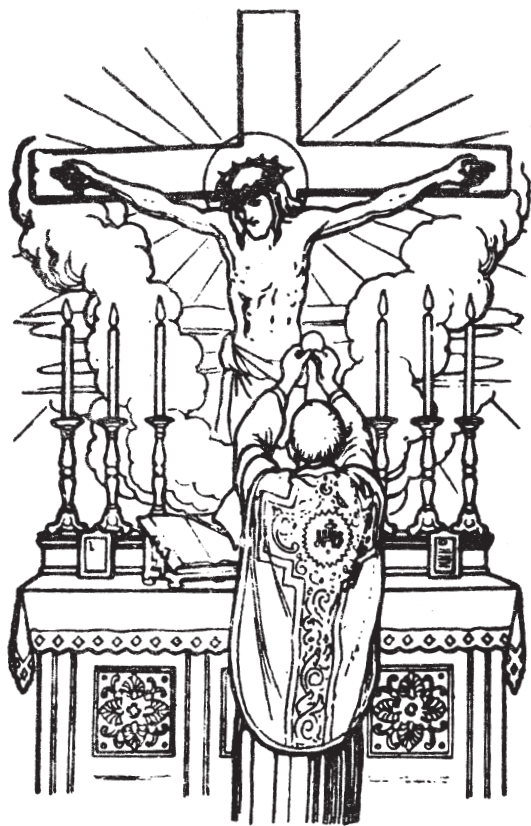

SLAVĒJIET KUNGU

SLAVĒJIET KUNGU

Lūgšanu
un dziesmu grāmata
katoļiem

2016
RĒZEKNES-AGLONAS DIECĒZES KŪRIJA

Imprimatur

+ Jānis Bulis

Rēzeknes - Aglonas diecēzes bīskaps

2016. gada 24. jūnijā

Sv. Jāņa Kristītāja svētkos

IKDIENAS LŪGŠANAS

RĪTA LŪGŠANAS

† Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara, vārdā.
Amen.**

Apgaismo mani, Dievs, ar iekšējās gaismas spožumu. Vadi manas domas un manu gribu, lai es varu Tevi cienīgi godināt un Tev pateikties, jo Tu esi mans Radītājs un Tēvs.

Es pielūdzu un milu Tevi, mans Dievs, Tava bezgalīgā labuma un svētuma dēļ.

Es Tev pateicos par visām žēlastībām, bet sevišķi par to, ka man un visiem ticīgiem esi parādījis labu un taisnu ceļu uz Tavu mūžīgo valstību.

Stiprini mani, Dievs, lai ikdienas darbos un gara vājumā nepagurst mana dvēsele. Atbrīvo manu sirdi no nevajadzīgām rūpēm un ilgām, lai uz visu pasaulīgo es raugos kā uz pārejošām lietām. Dod man, Kungs, debesu gudribu, lai es iemācos vispirms Tevi meklēt un atrast, Tevi arvien vairāk mīlēt un godināt.

Kungs, es novēlu Tev visu, ko vien es darišu šodien, rīt un visā savā dzīvē. Tāpat no Tavām

tēvišķām rokām es gribu pieņemt visu, ko savā dievišķajā Apredzībā man esi nolēmis. Vadi mani, Kungs, un uzturi savā žēlastībā, jo Tev es gribu piederēt tagad un mūžam.

Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds, lai atnāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienšķo maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, un neieved mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna. Amen.

Esi sveicināta, Marija, žēlastības pilnā, Kungs ir ar Tevi, Tu esi svētīta starp sievietēm, un svētīts ir Tavas miesas auglis Jēzus. Svētā Marija, Dieva Māte, lūdz par mums, grēciniekiem, tagad un mūsu nāves stundā. Amen.

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kā tas no iesākuma bijis, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen.

Es ticu** uz Dievu, visvareno Tēvu, debesu un zemes Radītāju, un uz Jēzu Kristu, Viņa vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ir ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas; cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris un apbedīts; nokāpis ellē; trešajā dienā augšāmcēlies no mirušajiem; uzkāpis debesīs,

sēž pie Dieva, visvarenā Tēva, labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Es ticu uz Svēto Garu, svēto katolisko Baznīcu, svēto sadraudzību, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvi. Amen.

(Ja vēlas, var pievienot kādu no litānijām, piem., litāniju Jēzus Vārda godam 113. lpp.)

LŪGŠANAS PIE GALDA

Pirms ēšanas:

Dievs, svētī mūs un šīs savas dāvanas, ko no Tavas devības saņemam. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Pēc ēšanas:

Visvarenais Dievs, mēs Tev pateicamies par visām dāvanām, ko esam saņēmuši no Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

VAKARA LŪGŠANAS

† Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.
Amen.

Dievs, vislabais debesu Tēvs, es slavēju Tevi, jo Tavai žēlsirdībai nav robežu. Es pateicos par visu, ko Tava Apredzība man sūta. Tu viens esi labs, taisnīgs un svēts, tādēļ kopā ar visiem ticīgajiem es pielūdzu un godinu Tevi.

Es neesmu pelnījis, ka Tu, Kungs, mani iepriecinātu vai apmeklētu, jo daudzkārt esmu grēkojis pret Tevi. Man pienākas Tavā priekšā pazemīgi atzīt un apraudāt savus grēkus, lai izlūgtos piedošanu. Kungs, esi man grēciniekam žēlīgs! Dari man, Kungs, pēc savas labsirdības un ne pēc manu grēku daudzuma. Piešķir man žēlastību, lai es uzvaru savas vājbības un lai cenšos pēc tā, kas Tev ir patīkams un mīļš.

Es novēlu Tev, Kungs, visus manus paveiktos darbus, kaut gan to ir maz un tie paši ir nepilnīgi, lai Tu tos izlabo un svētī, lai Tu tos žēlīgi pieņem un dari labākus, bet mani, nederīgo Tavu kalpu, lai vadi ceļā uz pestīšanu.

Es novēlu Tev, Kungs, arī visu dievbijīgo cilvēku rūpes, manu vecāku, manu brāļu, draugu un to cilvēku vajadzības, kas man vai citiem Tavas mīlestības dēļ ir labu darijuši.

Es lūdzu arī par tiem, kas man ir pāri darījuši un arī par tiem, kurus es pats esmu apbēdinājis vai ieļauņojis: lai Tu mums visiem piedod mūsu grēkus un savstarpējos apkaitinājumus.

Raugies, Kungs, uz savu svēto Baznīcu, dāvā visiem ticīgajiem savu aizsardzību un žēlastību, lai viņi paliek Tev uzticīgi un sasniedz mūžīgo dzīvi. Amen.

Tēvs mūsu...

Esi sveicināta, Marija...

Gods lai ir Tēvam...

Es ticu...

(Ja vēlas, var pievienot kādu no litānijām, piem., litāniju Vissv. Jaunavas Marijas godam 128. lpp.)

KUNGA EŅĒĻIS**

**V. Kunga eņģelis pasludināja Jaunavai
Marijai,**

R. Un viņa ieņēma no Svētā Gara.

Esi sveicināta, Marija...

V. Redzi, es esmu Kunga kalpone,

R. Lai man notiek pēc Tava vārda.

Esi sveicināta, Marija...

V. Un Vārds ir tapis miesa.

R. Un dzīvojis starp mums.

Esi sveicināta, Marija...

V. Lūdz par mums, svētā Dieva

Dzemdētāja,

R. Lai mēs Kristus solījumu cienīgi topam.

Lūgsimies. Mēs Tevi lūdzam, Kungs, ielej mūsu sirdīs savu žēlastību, lai mēs, kuriem eņģeļa sludināšanā ir tapusi zināma Kristus, Tava Dēla, iemiesošanās, ar Viņa ciešanām un krustu tiekam ievesti augšāmcelšanās godībā. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

DEBESS KARALIENE**

(Lieldienu laikā)

Debess Karaliene, līksmojies, alleluja:

Tas, ko tu kā Bērnu nesi, alleluja,

Augšāmcēlies ir, kā teicis, alleluja.

Lūdz Dievu par mums, alleluja.

**V. Priecājies un līksmojies, Jaunava Marija,
alleluja.**

R. Jo Kungs ir patiesi augšāmcēlies, alleluja.

Lūgsimies. Dievs, Tev ir labpaticis ar sava Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus, augšāmcelšanos iepriecināt pasauli. Mēs Tevi lūdzam: aizbilstot Viņa Mātei Jaunavai Marijai, ļauj mums iemantot mūžīgās dzīves priekus. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

SVĒTDIENAS DIEVKALPOJUMS

SVĒTĪBA MISES SĀKUMĀ

Priesteris: Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.

Visi (kopā ar priesteri apzīmē sevi ar krusta zīmi un atbild):

Amen.

P. Dievs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

P. Lai mēs varētu cienīgi piedalīties svētajā Mises upurī, nožēlosim savus grēkus. Mises sākumā ūdens svētīšana mums atgādina, ka esam kristīti ļaudis un ka mums ir jādzīvo Dieva žēlastībā.

Ārpus Lieldienu laika:

Lūgsimies.

Visvarenais mūžīgais Dievs, Tu esi līcis, lai ūdens uzturētu dzīvību, kalpotu tīrībai un būtu līdzeklis arī dvēseļu svētdarīšanai un pestīšanai. Mēs Tevi lūdzam, svētī šo ūdeni mūsu garīgam stiprinājumam, atjauno mūsos savu žēlastību un

pasargā no ļauna mūsu dvēseli un miesu, lai mēs varētu ar tīrām sirdīm nākt pie Tevis un nopelnīt mūžīgo dzīvi Tavā valstībā. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

(*Asperge me...*)

vai:

Mēs lūdzam, Kungs, mazgā mūs tīrus no grēku traipiem un uzturi mūs vienmēr savā žēlastībā.

Lai ir slavēts Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, * kas savā lielajā žēlsirdībā ir licis mums atdzimt dzīvai cerībai, * ka iegūsim nevīstošu mantojumu, kas mums ir uzglabāts debesīs * un tiks atklāts pēdējā dienā (sal. *1 Pēt* 1, 3—5).

Mēs lūdzam, Kungs,...

Lieldienu laikā:

Lūgsimies.

Kungs, visvarenais Dievs, pieminot Tavu brīnīško darbu, ar kuru Tu radīji un atpestīji pasauli, mēs Tevi lūdzam, svētī šo ūdeni, ko Tu esi radījis, lai zeme būtu auglīga, lai cilvēka miesa būtu tīra un vesela un lai cilvēks saņemtu arī Tavas pārdabiskās dāvanas, jo:

— caur ūdeni Tu izvedi no verdzības savu izredzēto tautu un dzesēji tai slāpes tuksnesī;

— un ūdens bija pravietiska zīme jaunajai derībai, kuru Tu noslēdzi ar cilvēkiem;

— un ar ūdeni, ko Jordānā ir svētījusi Pestītāja kristība, arī mūsu samaitātā daba ir kristībā dziedināta.

Tādēļ liec, Kungs, lai svētais ūdens mums atgādina, ka mēs kristībā esam kļuvuši Tavi bērni un varam priecāties līdzīgi visiem, kas atdzimuši Tavā žēlastībā. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

(*Vīdi aquam...*)

vai:

Kā dzīvu ūdeni Kungs savu žēlastību sūta visiem ticīgiem, alleluja; un tie, kas nāk pie žēlastības avotiem, top tīri dvēselēs un slavē Kungu: alleluja, alleluja.

Slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs, * jo Viņa žēlsirdība pastāv mūžam (*Ps* 118).

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam, * kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen.

Kā dzīvu ūdeni...

Nobeigumā ik reiz tiek pievienota šī lūgšana:

**Visvarenais Dievs lai šķīstī mūs no grēkiem
un ar šo euharistisko Ļupuri lai dara mūs
cienīgus kļūt par dalībniekiem debesu valstības
godībā.**

R. Amen.

Seko sv. Mise.

SVĒTĀ MISE

SV. KRUSTA ZĪME

Priesteris: Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara, vārdā.

Visi (kopā ar priesteri apzīmē sevi ar krusta zīmi un atbild): **Amen.**

LITURĢISKAIS SVEICINĀJUMS

P. Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara klātbūtne lai ir ar jums visiem.

vai:

Dievs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar Tevi.

GRĒKU NOŽĒLOŠANA

P. Lai mēs varētu cienīgi piedalīties svētajā Mises upurī, nožēlosim savus grēkus, izlūdzoties no Dieva piedošanu. (Īss klusuma brīdis.)

V. Es atzīstos visvarenajam Dievam un jums, brāļi un māsas, ka es daudz esmu grēkojis ar

domām, vārdiem, darbiem un nolaidību. Mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina. Tādēļ es lūdzu Vissvētāko Jaunavu Mariju, visus eņģeļus un svētos, un jūs, brāļi un māsas, aizlūgt par mani Kungu, mūsu Dievu.

P. Lai apžēlojas par mums visvarenais Dievs un, piedēvis mūsu grēkus, lai mūs aizved mūžīgajā dzīvē.

V. Amen.

P. Kungs, apžēlojies par mums.

V. Kungs, apžēlojies par mums.

P. Kristu, apžēlojies par mums.

V. Kristu, apžēlojies par mums.

P. Kungs, apžēlojies par mums.

V. Kungs, apžēlojies par mums.

(vai arī):

P. Kyrie, eleison.

V. Kyrie, eleison.

P. Christe, eleison.

V. Christe, eleison.

P. Kyrie, eleison.

V. Kyrie, eleison.

GLORIA

(Priesteris iesāk, un visi turpina lasīt vai dziedāt):

Gods Dievam augstumos, * un miers virs zemes labas gribas cilvēkiem.

Mēs Tevi slavējam, teicam un pielūdzam, * mēs Tev pateicamies un Tevi cildinām,

jo liela ir Tava godība, * Kungs, debesu Karali, Dievs, visvarenais Tēvs.

Dievs, vienpiedzimušais Dēls, * Jēzu Kristu,

Tu — Kungs Dievs, Dieva Jērs, Tēva Dēls, *
Tu nes pasaules grēkus, apžēlojies par mums;

Tu nes pasaules grēkus, uzklausi mūsu lūgšanu. * Tu sēdi pie Tēva labās rokas, apžēlojies par mums.

Vienīgi Tu esi svēts, * vienīgi Tu esi Kungs.

Tu — visaugstākais, Kungs Jēzu Kristu * ar Svēto Garu Dieva Tēva godībā. Amen.

LŪGŠANA

Priesteris:

Mēs Tevi lūdzam mūsu Kunga Jēzus Kristus, Tava Dēla, vārdā. Kas ar Tevi dzīvo un valda Svētā Gara vienībā, Dievs visos mūžu mūžos.

Visi: Amen.

DIEVA VĀRDA LITURĢIJA

Priesteris (lasa fragmentu no Svētajiem Rakstiem un, to pabeidzot, saka): **Tie ir Svēto Rakstu vārdi.**

Visi: **Pateicība Dievam.** (Pēc tam dzied psalmu

vai dziedājumu).

P. Dievs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

P. Lasījums no Jēzus Kristus Evaņģēlija, ko uzrakstījis svētais Matejs (Marks, Lūkass, Jānis).

V. Gods Dievam.

Priesteris (lasa Evaņģēliju un beigās saka): **Tie ir Svēto Rakstu vārdi.**

Visi: Slava Kristum.

CREDO

(Priesteris iesāk, un visi turpina lasīt vai dziedāt):

Es ticu uz vienu Dievu, visvareno Tēvu, * debesu un zemes, visu redzamo un neredzamo lietu Radītāju.

Es ticu uz vienu Kungu Jēzu Kristu, vienpiedzimušo Dieva Dēlu, * pirms visiem mūžiem no Tēva dzemdinātu,

Dievu no Dieva, gaismu no gaismas, * patiesu Dievu no patiesa Dieva,

dzemdinātu, ne radītu, * būtībā līdzīgu Tēvam, un caur kuru viss ir radīts,

un kurš mūsu dēļ un mūsu pestīšanas labā * ir nācis no debesīm,

iemiesojies caur Svēto Garu no Jaunavas Marijas * un tapis cilvēks,

krustā sists par mums Poncija Pilāta laikā, *
cietis un apbedīts,

trešajā dienā augšāmcēlies, * kā pravietots
Rakstos,

uzkāpis debesīs, * sēž pie Tēva labās rokas
un atkal godībā atnāks tiesāt dzīvos un
mirušos * un Viņa valdīšanai nebūs gala.

Es ticu uz Svēto Garu, Kungu un
Atdzīvinātāju, * kas no Tēva un Dēla iziet,

kas ar Tēvu un Dēlu tiek līdzīgi pielūgts un
slavēts, * kas ir runājis caur praviešiem.

Es ticu uz vienu, svētu, katolisku un apus-
tulisku Baznīcu, * es atzīstu vienu kristību grēku
piedošanai,

gaidu mirušo augšāmcelšanos * un dzīvi
nākamajā mūžībā. Amen.

Svētdienās un svētku dienās pēc *Credo* dzied vai
lasa vispārējo lūgšanu. Uz priesteri invokācijām
tauta atbild: **Mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs.**

EUHARISTISKĀ LITURĢIJA

Upurdāvanu sagatavošana

(Ticīgie var dziedāt piemērotu dziesmu vai arī
piedalīties lūgšanās, ko lasa priesteris.)

Priesteris (upurējot maizi): **Mēs slavējam Tevi,**
Dievs, visas pasaules valdniek, jo no Tavas

devības esam saņēmuši maizi, ko Tev upurējam, šo zemes un cilvēku darba augli, kas kļūs mums par dzīvības maizi.

Visi: Lai Dievs ir mūžam slavēts.

Priesteris (ielejot biķerī vīnu un dažus pilienus ūdens): **Ļauj, Kungs, lai ar šī ūdens un vīna konsekrāciju mēs varētu ņemt dalību Kristus dievišķībā, kurš ir vēlējis pieņemt mūsu cilvēcisko dabu.**

Priesteris (upurējot vīnu): **Mēs slavējam Tevi, Dievs, visas pasaules valdniek, jo no Tavas devības esam saņēmuši vīnu, ko Tev upurējam, šo vīnakoka un cilvēku darba augli, kas kļūs mums par garīgo dzērienu.**

Visi: Lai Dievs ir mūžam slavēts.

Priesteris: **Kungs Dievs, uzņem mūs, kas nākam pie Tevis pazemības garā un satriektām sirdīm, lūgdami, lai šodien mūsu upuris ir Tev patīkams.**

Priesteris (mazgājot rokas): **Mazgā mani, Dievs, tīru no noziedzības traipa un šķīstī mani no grēka.**

Priesteris (griežoties pie cilvēkiem): **Lūdzieties, brāļi, lai Dievs, visvarenais Tēvs, pieņem šo manu un jūsu upuri.**

Visi: **Lai Kungs pieņem šo upuri par godu un slavu savam vārdam, par labu mums un visai viņa svētajai Baznīcai.**

Priesteris (lasa lūgšanu pār upurdāvanām, ko noslēdz ar vārdiem): **Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.**

Visi: **Amen.**

Pateicības dziesma (prefācija)

P. <i>Dominus vobiscum.</i>	Dievs Kungs lai ir ar jums.
V. <i>Et cum spiritu tuo.</i>	Kungs ir ar tevi.
P. <i>Sursum corda.</i>	Uz augšu sirdis.
V. <i>Habemus ad Dominum.</i>	Mūsu sirdis ir pie Kunga.
P. <i>Gratias agamus</i> <i>Domino Deo nostro.</i>	Pateiksimies Kungam, mūsu Dievam.
V. <i>Dignum et iustum est.</i>	Tas ir labi un taisnīgi.

P. Patiesi tas ir labi un taisnīgi, pareizi un svētīgi, ka Tev, debesu Tēvs, visvarenais mūžīgais Dievs, mēs pateicamies vienmēr un visur caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Viņš, savas lielās mīlestības dēļ pacelts krustā, ir atdevis par mums pats sevi, un, izlejot asinis un ūdeni no pārdurtā sāna, ir dāvājis Baznīcai svētos sakramentus, lai pie atvērtās Pestītāja Sirds visi nāktu un vienmēr smeltos prieku no pestīšanas avotiem.

Un tādēļ kopā ar eņģeļiem un visiem svētajiem mēs Tevi slavējam, teikdami tagad un vienmēr:

V. Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Svēts, svēts, svēts ir Kungs, debesspulku Dievs. Debess un zeme ir Tavas godības pilna. Hosanna augstumos. Svētīgs, kas nāk Kunga vārdā. Hosanna augstumos.

I EUHARISTISKĀ LŪGŠANA (ROMAS KANONS)

Tevi, visžēlīgais Tēvs, mēs pazemīgi lūdzam caur Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, mūsu Kungu, pieņemt un svētīt šīs dāvanas, šo svēto, tīro upuri. Mēs Tev upurējam to vispirms par Tavu svēto katolisko Baznīcu: dāvā tai mieru, sargā to un vieno, valdi pār to visā pasaulē līdz ar savu kalpu, mūsu pāvestu N., un mūsu bīskapu N., kā arī visiem, kas aplicina īsto, katolisko un apustulisko ticību.

Atceries, Kungs, savus ļaudis N. N. Piemini arī visus klātesošos, kuru ticība Tev ir pazīstama un dievbijība zināma, par kuriem mēs Tev upurējam un kas arī paši Tev sniedz šo slavas upuri par sevi un visiem savējiem. Meklējot atpestīšanu savām dvēselēm, cerībā uz glābiņu un aizsardzību viņi nāk ar savām lūgšanām pie Tevis, mūžīgā, dzīvā un patiesā Dieva.

Vienoti ar visu Baznīcu, mēs godinām Tavus svētos, vispirms pieminot slavējamo, mūžam Jaunavu, Mariju, Dieva, mūsu Kunga Jēzus Kristus, Māti, kā arī svēto Jāzepu, Jaunavas Marijas ligavaini, Tavus svētos apustuļus un mocekļus Pēteri un Pāvilu, Andreju (Jēkabu, Jāni, Tomu, Jēkabu, Filipu, Bartolomeju, Mateju, Sīmani un Tadeju, Līnu, Kletu, Klementu, Sikstu, Kornēliju, Cipriānu, Laurenciju, Hrizogonu, Jāni un Pāvilu, Kozmu un Damiānu) un visus Tavus svētos. Viņu nopelnu un aizlūgumu dēļ sniedz mums vienmēr savu palīdzību un sargā mūs. (Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.)

Mēs Tevi lūdzam, Kungs, pieņem ar labvēlību šo upura dāvanu no mums, Taviem kalpiem, un no visas Tavas saimes. Vadi mūsu dienas savā mierā, pasargā mūs no mūžīgās pazušanas un pieskaiti savu izredzēto pulkam. (Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.)

Mēs Tevi lūdzam, Dievs, svēti un pieņem šo upurdāvanu, padari to pilnīgu un sev patīkamu, lai tā mums taptu par Tava mīļā Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus, Miesu un Asinīm.

Savu ciešanu priekšvakarā Viņš ņēma maizi savās svētajās un cienījamās rokās un, pacēlis acis uz debesīm, uz Tevi, Dievu, savu visvareno Tēvu, Tev pateikdamies, svētīja, lauza un deva

saviem mācekļiem, sacīdams: Ņemiet un ēdiet no tās visi, jo tā ir mana Miesa, kas par jums tiks atdota.

(Priesteris paceļ Hostiju.)

Tāpat pēc vakariņām Viņš ņēma arī šo cilde-no biķeri savās svētajās un cienījamās rokās un, vēlreiz Tev pateikdamies, svētīja un deva saviem mācekļiem, sacīdams: Ņemiet un dzeriet no tā visi, jo tas ir manu jaunās un mūžīgās derības Asiņu biķeris, kas par jums un par daudziem tiks izlietas grēku piedošanai. Dariet to manai piemiņai.

(Priesteris paceļ biķeri.)

P. Lūk, ticības noslēpums.

V. Mēs vēstīsim par Tavu nāvi, Kungs, un liecināsim par Tavu augšāmcelšanos līdz pat Tavai atnākšanai.

Tāpēc, Kungs, mēs Tavi kalpi, kā arī Tava svētā tauta, pieminot Kristus, Tava Dēla, mūsu Kunga, svētīgās ciešanas, kā arī augšāmcelšanos no mironiem un godības pilno uzkāpšanu debesīs, sniedzam Tavai godājamai majestātei no Tavām dāvanām tīru, svētu un neaptraipītu upuri, mūžīgās dzīves svēto maizi un mūžīgās atpestīšanas biķeri. Uzlūko to žēlsirdīgi un

labvēligi un pieņem, kā esi labprāt pieņēmis sava kalpa, taisnīgā Ābela, dāvanas, mūsu patriarha Ābrahama upuri un to svēto upuri, neaptraipīto dāvanu, ko Tev sniedza Tavs augstais priesteris Melhizedeks.

Dziļā pazemībā mēs Tevi lūdzam, visvarenais Dievs, liec savam svētajam eņģelim aiznest šo upuri uz Tava debesu altāra Tavas dievišķās majestātes priekšā, lai mēs visi, kas pie altāra pieņemsim Tava Dēla svēto Miesu un Asinis, no debesīm saņemtu ikvienu žēlastību un svētību. (Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.)

Atceries, Kungs arī savus ļaudis N. N., kas ar ticības zīmi pirms mums ir aizgājuši un atdusas mierā. Kungs, mēs Tevi lūdzam, viņiem un visiem, kas atdusas Kristū, ļauj ieiet iepriecinājumā, gaismas un miera valstībā (caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.)

Arī mums, grēciniekiem, Taviem kalpiem, kas ceram uz Tavu lielo žēlsirdību, lai ir ļauts būt kopā ar Taviem svētajiem apustuļiem un mocekļiem: ar Jāni, Stefanu, Matisu, Barnabu (Ignāciju, Aleksandru, Marcelinu, Pēteri, Felicitu, Perpetuju, Agati, Lūciju, Agnesi, Cecīliju, Anastāsiju) un ar visiem Taviem svētajiem. Mēs Tevi lūdzam, uzņem mūs viņu sadraudzībā nevis mūsu nopelnu, bet Tavas

žēlsirdības dēļ. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu, caur kuru visas šīs dāvanas Tu vienmēr radi, dzīvini, dari svētas un sniedz mums.

Caur Jēzu Kristu, ar Viņu un Viņā, Tev, Dievam, visvarenajam Tēvam, Svētā Gara vienībā ir viss gods un slava visos mūžu mūžos.

Visi: Amen.

II EUHARISTISKĀ LŪGŠANA

Kungs, Tu esi patiesi svēts, visa svētuma avots. Tāpēc mēs Tevi lūdzam, dari svētas šīs dāvanas ar sava Gara dvesmu, lai tās mums top par mūsu Kunga Jēzus Kristus Miesu un Asinīm.

Kad Viņš labprātīgi atdevās ciešanām, Viņš ņēma maizi, pateicās, lauza un deva saviem mācekļiem, sacīdams:

Ņemiet un ēdiet no tās visi, jo tā ir mana Miesa, kas par jums tiks atdota.

(Priesteris paceļ Hostiju.)

Tāpat pēc vakariņām Viņš ņēma biķeri, pateicās vēlreiz un deva saviem mācekļiem, sacīdams:

Ņemiet un dzeriet no tā visi, jo tas ir manu

jaunās un mūžīgās derības Asiņu biķeris, kas par jums un par daudziem tiks izlietas grēku piedošanai. Dariet to manai piemiņai.

(Priesteris paceļ biķeri.)

P. Lūk, ticības noslēpums.

V. Mēs vēstīsim par Tavu nāvi, Kungs, un liecināsim par Tavu augšāmcelšanos līdz pat Tavai atnākšanai.

Tāpēc, pieminēdami Tava viendzimušā Dēla nāvi un augšāmcelšanos, mēs upurējam Tev, Kungs, šo dzīvības Maizi un pestīšanas Biķeri un pateicamies, ka mums esi ļāvis stāvēt Tavā priekšā un Tev kalpot.

Mēs pazemīgi lūdzam, lai Svētais Gars vieno mūs visus, kas pieņemsim Kristus Miesu un Asinis. Atceries, Kungs, savu Baznīcu visā pasaulē un liec tai pieaugt mīlestībā līdz ar mūsu pāvestu N., ar mūsu bīskapu N. un ar visiem garīdzniekiem.

Piemini savas saimes locekli N., kuru Tu (šodien) esi aizsaucis pie sevis. Viņam (-ai), kas bija vienots (-a) ar Tavu Dēlu nāvē, ļauj būt vienotam (-ai) ar to arī augšāmcēloties.

Atceries arī mūsu brāļus, kas ir aizmiguši ar cerību uz augšāmcelšanos, kā arī visus, kas ir miruši Tavā žēlsirdībā, un ļauj viņiem redzēt

Tavu vaigu.

Apžēlojies par mums visiem, mēs Tevi lūdzam, lai kopā ar svēto Dieva Māti Jaunavu Mariju, ar svēto Jāzepu, viņas līgavaini, svētajiem apustuļiem un visiem svētajiem, kas tev bijuši patīkami no mūžiem, arī mēs kļūtu mūžīgās dzīves cienīgi un varētu Tevi teikt un slavēt caur Tavu Dēlu Jēzu Kristu.

Caur Jēzu Kristu, ar Viņu un Viņā, Tev, Dievam, visvarenajam Tēvam, Svētā Gara vienībā ir viss gods un slava visos mūžu mūžos.

Visi: Amen.

III EUHARISTISKĀ LŪGŠANA

Kungs, Tu esi patiesi svēts, Tev pienākas gods no ikvienas radības, jo caur Tavu Dēlu, mūsu Kungu Jēzu Kristu, un Svēto Garu Tu visu dzīvini un dari svētu, un nemitīgi pulcini sev tautu, lai no saules lēkta līdz pat rietam tiktu upurēts Tavam vārdam par godu tīrs upuris.

Dzīlā pazemībā mēs Tevi lūdzam, Kungs, svēti šīs mūsu upurdāvanas tā pašā Svētā Gara spēkā, lai tās mums top par Tava Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus, Miesu un Asinīm, jo pēc Viņa pavēles mēs svinam šo noslēpumu.

Tai vakarā, kad Viņu nodeva, Viņš ņēma maizi, tev pateikdamies, svētīja, lauza un deva

saviem mācekļiem, sacīdams: Nemiet un ēdiet no tās visi, jo tā ir mana Miesa, kas par jums tiks atdota.

(Priesteris paceļ Hostiju.)

Tāpat pēc vakariņām Viņš ņēma biķeri, Tev pateikdamies, svētīja un deva saviem mācekļiem, sacīdams:

Nemiet un dzeriet no tā visi, jo tas ir manu jaunās un mūžīgās derības Asiņu biķeris, kas par jums un par daudziem tiks izlietas grēku piedošanai. Dariet to manai piemiņai.

(Priesteris paceļ biķeri.)

P. Lūk, ticības noslēpums.

V. Mēs vēstīsim par Tavu nāvi, Kungs, un liecināsim par Tavu augšāmcelšanos līdz pat Tavai atnākšanai.

Tāpēc, pieminēdami, Kungs, tava Dēla ciešanas, kas nesa mums pestīšanu, atceroties Viņa brīnišķīgo augšāmcelšanos un uzkāpšanu debesīs, kā arī gaidot Viņa otrreizējo atnākšanu, mēs ar pateicību Tev upurējam šo dzīvo un svēto upuri.

Raugies, lūdzam, uz savas Baznīcas upurdāvanu, uz to Upuri, kas mūs samierināja ar Tevi, lai mēs, pieņemdami Tava Dēla Miesu un Asinis, saņemtu Viņa Svēto Garu un kļūtu viena miesa

un viens gars ar Kristu.

Viņš lai mūs padara par mūžīgu dāvanu Tev, ļaujot mums saņemt mantojumu kopā ar Taviem izredzētajiem: ar Vissvētāko Jaunavu, Dieva Māti Mariju, ar svēto Jāzepu, viņas līgavaini, ar Taviem svētajiem apustuļiem un godpilniem mocekļiem (ar svēto N., kura dienu šodien svinam) un visiem svētajiem, kas mums palīdz, pastāvīgi aizbaidinot pie Tevis.

Mēs Tevi lūdzam, Kungs, lai šis mūsu izlīguma Upuris nes visai pasaulei mieru un pestīšanu. Stiprini ticībā un mīlestībā visu savu Baznīcu šīs zemes gaitās, savu kalpu, mūsu pāvestu N., un mūsu bīskapu N., visus bīskapus un garīdzniekus, kā arī savu tautu, ko esi atpircis.

Esi labvēlīgs savai saimei, kas ir nākusi pie Tevis ar lūgšanām. Ved pie sevīs, labais Tēvs, arī tos savus bērnus, kas ir tālu no Tevis. Bet mūsu nomirušos brāļus un visus, kas Tavā žēlastībā aizgājuši no šīs pasaules, uzņem savā valstībā, kur arī mēs ceram nokļūt, lai vienmēr skatītu Tavu godību caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu, caur kuru Tu pasaulei dod visu labo.

Caur Jēzu Kristu, ar Viņu un Viņā, Tev, Dievam, visvarenajam Tēvam, Svētā Gara vienībā ir viss gods un slava visos mūžu mūžos.

Visi: Amen.

SV. KOMŪNIJAS RITS

P. Paklausot Pestītāja vārdiem un Viņa dievišķo likumu pildot, mēs ar paļāvību sakām:

V. Pater noster, qui es in caelis: sanctificetur nomen tuum; adveniat regnum tuum; fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris; et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo.

Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds, lai atnāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parākus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, un neieved mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna.

P. Atpesti mūs, Kungs, no visa ļaunā, dod, lūdzam, mieru mūsu dienās, lai ar Tavu žēlastību mēs būtu pasargāti no katras nelaimes un grēka, drošā cerībā gaidot atnākam mūsu Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu.

V. Quia tuum est regnum, et potestas, et gloria in saecula.

Jo Tev pieder valstība, Tev gods un vara mūžīgi.

P. Kungs Jēzu Kristu, kas esi sacījis saviem apustuļiem: „Es jums atstāju mieru, es jums dodu savu mieru,” raugies nevis uz mūsu

grēkiem, bet uz savas Baznīcas ticību, un stiprini visā kristīgo saimē savu mieru un vienību. Mēs Tevi lūdzam, kas dzīvo un valdi mūžu mūžos.

Visi: Amen.

*P. Pax Domini sit semper
vobiscum.*

V. Et cum spiritu tuo.

Lai Dieva miers ir ar
jums vienmēr.

Dieva miers lai ir ar tevi.

Priesteris (laužot Hostiju): **Mūsu Kunga Jēzus Kristus Miesas un Asiņu Sakraments, kuru pieņemsim, lai palīdz mums sasniegt mūžīgo dzīvi.**

*V. Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi: miserere
nobis.*

*Agnus Dei, qui tollis
peccata mundi: miserere
nobis.*

*Agnus Dei, qui tollis pec-
cata mundi: dona nobis
pacem.*

Dieva Jērs, kas nes
pasaules grēkus, apžēlojies
par mums.

Dieva Jērs, kas nes
pasaules grēkus, apžēlojies
par mums.

Dieva Jērs, kas nes
pasaules grēkus, dāvā
mums mieru.

Priesteris (klusām): **Kungs Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls, kas, pildot Tēva gribu, Svētā Gara spēkā ar savu nāvi izglābi mūs jaunai dzīvei,**

atbrīvo mani ar savu vissvēto Miesu un Asinīm no visiem maniem grēkiem un no visa ļauna, liec man vienmēr turēties pie Taviem baušļiem un neļauj man nekad no Tevis šķirties.

Priesteris (rādot Hostiju tautai):

Lūk, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus. Svētīgi tie, kurus Dievs aicina pie sava galda.

Visi: **Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu nāktu pie manis, bet saki tikai vārdu, un mana dvēsele kļūs vesela.**

Priesteris (pieņemot sv. Komūniju): **Kristus Miesa lai pasargā mani mūžīgajai dzīvei. Kristus Asinis lai pasargā mani mūžīgajai dzīvei.**

Priesteris (dodot ticīgiem sv. Komūniju): **Kristus Miesa (*Corpus Christi*).**

Ticīgais: **Amen.**

Priesteris (pēc sv. Komūnijas atgriezies pie altāra): **Kungs, liec mums vienmēr ar tīru sirdi pieņemt šo Sakramentu, ko esi devis par dziedinājumu mūsu dvēselēm.**

(Visi klusumā vai arī dziedot pateicas Dievam.)

Priesteris (lasa noslēguma lūgšanu, ko pabeidz ar vārdiem): **Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.**

Visi: **Amen.**

MISES NOSLĒGUMS

P. Dievs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar Tevi.

P. Lai svētī jūs visvarenais Dievs, Tēvs un Dēls
✠ un Svētais Gars.

V. Amen.

P. Dieva žēlastība lai jūs pavada.

V. Pateicība Dievam.

VISSVĒTĀKĀ SAKRAMENTA
GODINĀŠANA

Svēts, svēts, svēts ir,
svēts, svēts, visusvēts ir
Kungs Jēzus Kristus Vissvētajā,
augstcienītā Sakramentā.

(Trīs reizes)

*O SALUTARIS HOSTIA,
Quae caeli pandis ostium,
bella premunt hostilia,
da robur, fer auxilium.
uni trinoque Domino
sit sempiterna gloria:
qui vitam sine termino
nobis donet in patria. Amen.*

Kungs Dievs, vissvētā
Hostijā,
mūs ved uz debess laimību!
Šīs dzīves ciņu ielejā
mēs lūdzam Tavu svētību.
Dievs, Trejadībā vienīgais,
Tev slava visā mūžībā!
Kad ceļš mums beigsies
laicīgais,
mūs pieņem savā valstībā.
Amen.

Tantum ergo Sacramentum**

*Tantum ergo Sacramentum
veneremur cernui,
et antiquum documentum
novo cedat ritui;
praestet fides
supplementum
sensuum defectui.*

**Genitori, Genitoque
laus et iubilatio,
salus, honor, virtus quoque
sit et benedictio:
procedenti ab utroque
compar sit laudatio. Amen.**

V. *Panem de caelo
praestitisti eis (Alleluia).*

R. *Omne delectamentum
in se habentem (Alleluia).*

Oremus.

*Deus, qui nobis sub
Sacramento mirabili passion-
is tuae memoriam reliquisti,
tribue quaesumus, ita nos
corporis et sanguinis tui
sacra mysteria venerari,*

**Visusvēto Sakramentu
godbijīgi pielūdzam.
Maizes zīmēs klātesošo
Kungu Dievu slavējam —
ticībā un pašlūgībā
Viņa vārdam svētajam.**

Dievam Tēvam, Dievam
Dēlam
lai ir slava mūžīga
debess un visā zemē
no ikvienas radības.
Garam Svētajam lai
vienmēr
pielūgsme ir līdzīga.

**Dievs, Tu esi mums
dāvājis debesu maizi
(Alleluja).**

Tā nes mums Tavu
žēlastību (Alleluja).

Lūgsimies.

Kungs Jēzu, kas esi
mums atstājis Vissvētāko
Sakramentu par piemiņu
savām ciešanām, liec, lai
mēs Tavas Miesas un
Asiņu svēto noslēpumu tā

*ut redemptionis tuae fructum
in nobis iugiter sentiamus.
Qui vivis et regnas in saecula
saeculorum.
R. Amen.*

godinām, ka varētu pastāvē-
gi saņemt Tavas pestīšanas
augļus, ko lūdzam no Tevis,
kas dzīvo un valdi mūžu
mūžos.
R. Amen.

**Vis(u)svētā Jēzus Sirds, apžēlojies par mums.
Bezvainīgā Marijas Sirds, aizlūdz(i) par mums.
(Trīs reizes)**

**Lai top slavēts Vis(u)svētais Sakraments,
mūsu Kunga Jēzus Kristus īstā Miesa un Asinis.
(Trīs reizes)**

SUPLIKĀCIJAS — SVĒTAIS DIEVS

**Svētais Dievs, svētais varenais Dievs, svētais
mūžīgais Dievs, apžēlojies par mums!**

**No mēra, bada, kara un ugunsgrēka pasargi
mūs, Kungs un Dievs!**

**No ļaunas un negaidītas nāves izglāb mūs,
Kungs un Dievs!**

**Savu svēto Baznīcu valdi un uzturi, mēs Tevi
lūdzam, Kungs un Dievs!**

Īstās grēku nožēlošanas žēlastību dod(i)

mums, mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!

**Savā svētā kalpošanā mūs stiprini un uzturi,
mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!**

**Mūsu tēvu zemi sargi un svētī, mēs Tevi
lūdzam, Kungs un Dievs!**

**Zemei augļus dod(i) un uzturi, mēs Tevi
lūdzam, Kungs un Dievs!**

**Mēs, grēcinieki, Tevi, žēlīgu Dievu, lūdzam,
uzklausi mūs, Kungs un Dievs!**

Jēzu, Jēzu, Jēzu, apžēlojies par mums!

**Marija, Marija, Dieva Māte, lūdz Dievu par
mums!**

VESPERES

V. *Deus in adiutorium
meum intende.*

R. *Domine, ad adiuvan-
dum me festina.*

*Gloria Patri, et Filio, et
Spiritu Sancto, Sicut erat in
principio, et nunc et semper,
et in saecula saeculorum.
Amen. Alleluia.*

Dievs, mēs Tavu
palīdzību lūdzam.

Kungs, nekavējies mums
palīdzēt.

Gods lai ir Tēvam un
Dēlam, un Svētajam
Garam, kā tas no iesākuma
bijis, tā tagad un vienmēr,
un mūžīgi mūžam. Amen.
Alleluja.

(Gavēņa laikā Alleluja netiek dziedāts)

109. PSALMS

Kungs sacīja manam Kungam: * Sēdies pa
manu labo roku,

Kamēr es tavus ienaidniekus * lieku par
pameslu tavām kājām.

Kungs sūta tavu vareno zizli no Sionas: *
valdi savu ienaidnieku vidū.

Visi redzēs tevi kā īsto valdnieku tavas varas
dienā svēto spožumā: * pirms ausekļa no sevis es
esmu tevi dzemdinājis.

Kungs ir zvērējis, un viņš nenožēlos: * Tu esi
priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas.

Kungs pie tavas labās rokas * satrieks karaļus
savu dusmu dienā.

Viņš tiesās tautas, tās galīgi iznīcinās:

* satrieks galvas daudziem virs zemes.

Ceļā viņš dzers no strauta: * tādēļ viņš pacels galvu.

Gods lai ir Tēvam...

110. PSALMS

Es teikšu Tevi, Kungs, no visas savas sirds * taisno padomē un sapulcē.

Lieli ir Kunga darbi, * pilnīgi izmeklēti pēc Viņa prāta.

Teicams un dižens ir Viņa darbs, * un Viņa taisnība pastāv mūžīgi mūžam.

Viņš atstāja savu brīnumu piemiņu, žēlsirdīgais un žēlīgais Kungs: * deva barību tiem, kas Viņa bistas.

Viņš mūžīgi atcerēsies savu derību: * Ar saviem vareniem darbiem Viņš vēstīs to savai tautai.

Lai dotu tai pagānu mantojumu: * Viņa roku darbi ir patiesība un taisnība.

Uz Viņa baušļiem var paļauties: tie nostiprināti mūžīgi mūžam, * doti patiesībā un taisnībā.

Atpestīšanu Viņš sūtīja savai tautai, * uz mūžiem slēdza savu derību.

Svēts un cienījams ir Viņa vārds: * Kunga bīšanās ir gudrības iesākums.

Labā saprašana ir tiem, kas to dara: * viņus slavēs mūžīgi mūžam.

Gods lai ir Tēvam...

111. PSALMS

Svētīgs ir vīrs, kas Kunga bīstas, * kam Viņa baušļi ļoti patik.

Viņa pēcnācēji būs vareni virs zemes: * svētīta tiks taisno cilts.

Gods un bagātība ir viņa namā, * un viņa taisnība pastāv mūžīgi mūžam.

Taisnajiem tumsā uzaust gaisma: * Žēlsirdīgais, Žēlīgais un Taisnais.

Tikams ir cilvēks, kas apžēlojas un aizdod; viņš apsver savus vārdus, * jo nesvārstās ne mūžam.

Mūžīgā piemiņā dzīvos taisnais: * no ļaunas slavas viņam nav ko bīties.

Viņa sirds ir gatava cerēt uz Kungu, stiprināta ir viņa sirds: * viņš ir mierīgs, kamēr ar nicināšanu varēs noraudzīties uz saviem ienaidniekiem.

Viņš izdala, dod nabagiem: viņa taisnība paliek mūžīgi, * viņa vara pieaugs godā.

Grēcinieks to redz un dusmojas, griež zobus un nonīkst: * grēcinieku vēlēšanās iet bojā.

Gods lai ir Tēvam...

112. PSALMS

Teiciet, bērni, Kungu; * teiciet Kunga vārdu.

Lai ir slavēts Kunga vārds * no šī laika un mūžīgi.

No saules lēkta līdz tās rietam * lai ir slavēts Kunga vārds.

Kungs ir augstāks par visām tautām, * un Viņa gods ir pāri debesīm.

Kas ir kā Kungs, mūsu Dievs, kas dzīvo augstībā * un noraugās uz mazajiem debesīs un zemes virsū?

Trūcīgo Viņš paceļ no pīšļiem * un nabadzīgo uzceļ no dubļiem.

Lai sēdinātu viņu līdzās lieliem kungiem, * līdzās savas tautas lieliem kungiem.

Neaugligai Viņš liek dzīvot namā * kā priecīgai bērnu mātei.

Gods lai ir Tēvam...

116. PSALMS

Teiciet Kungu, jūs pagānu tautas; * teiciet Viņu, jūs visas tautas.

Jo nostiprināta pār mums ir Viņa žēlsirdība, * un Kunga uzticība pastāv mūžīgi.

Gods lai ir Tēvam...

ĪSS SV. RAKSTU LASĪJUMS

(2 Kor 1, 3—4)

*Benedictus Deus, et Pater
Domini nostri Iesu Christi,
Pater misericordiarum, et
Deus totius consolationis,
qui consolatur nos in omni*

Lai ir slavēts Dievs,
mūsu Kunga Jēzus Kristus
Tēvs, žēlsirdības Tēvs un
visa iepriecinājuma Dievs,
kas mierina mūs visās mūsu

tribulatione nostra.
R. Deo gratias.

bēdās.
Pateicība Dievam.

HIMNA

Vislabais gaismas Radītājs,
Tu gaismas devējs mūžīgais,
ar savu spēku pasauli
no nīcības Tu izsauci.

Tu rītu līdz ar vakaru
par dienu dari pilnīgu;
kad grēka tumsības mums draud,
jēl klausī, sirds ko lūdz un raud.

Mūs ļaunus, smagus dara grēks,
bet augšup lai mūs ceļ Tavs spēks,
lai domājot par Tevi, Dievs,
mēs nedrīkstam vairs noziegties.

Pie Tavām durvīm gaidām mēs,
līdz debesis mums atvērsies:
ļauj, sirds lai bēdas panest var,
nāc, mūs no ļauna šķīstus dar'.

Jēl palīdz' mums, Tēvs žēlīgais,
un Tu, Dēls, Tēvam līdzīgais,
un, Svēts Gars-Iepriecinātājs,
ar Tēvu, Dēlu valdītājs. Amen.

V. *Dirigatur, Domine,
oratio mea.*

R. *Sicut incensum in con-
spectu tuo.*

Lai paceļas mana
lūgšana uz Tevi, Kungs.

Kā viraka smarža Tava
vaiga priekšā.

MAGNIFICAT**

(J. MARIJAS SLAVAS DZIESMA)

(Lk 1, 46—55)

Augsti slavē Kungu * mana dvēsele, un mans
gars gaviļē * Dievā, manā Pestītājā.

Jo Viņš ir uzlūkojis savas kalpones zemību. *
Redzi, no šī brīža mani svētīgu teiks visas
paaudzes.

Jo lielas lietas ir darījis pie manis Varenais, *
un svēts ir Viņa vārds.

Un Viņa žēlsirdība paliek uz paaudžu
paaudzēm * visiem, kas Viņa bīstas.

Varenus darbus Viņš dara ar savu roku, *
izkaisa tos, kas augstprātīgi garā.

Varenos Viņš nogrūž no troņa * un paaugsti-
na pazemīgos.

Izsalkušos Viņš piepilda labumiem, * bet
bagātos atstāj tukšā.

Viņš uzņem savu kalpu Izraēli, * atcerē-
damies savu žēlsirdību.

Kā Viņš ir runājis uz mūsu tēviem, * Ābra-
hamu un viņa dzimumu mūžīgi.

Gods lai ir Tēvam...

V. *Dominus
vobiscum.*

R. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

Deus, in te sperantium fortitudo, invocationibus nostris adesto propitius, et, quia sine te nihil potest mortalis infirmitas, gratiae tuae praesta semper auxilium, ut, in exsequendis mandatis tuis, et voluntate tibi et actione placeamus. Per Dominum.

R. *Amen.*

V. *Dominus vobiscum.*

R. *Et cum spiritu tuo.*

V. *Benedicamus Domino.*

R. *Deo gratias.*

V. *Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.*

R. *Amen.*

V. *Dominus det nobis suam pacem.*

R. *Et vitam aeternam. Amen.*

Dievs Kungs lai ir ar jums.

Kungs lai ir ar tevi.

Lūgsimies.

Dievs, ticīgo stiprums, uzklausi žēlīgi mūsu lūgšanas un, tā kā bez Tevis neko nespējam, palidzi mums ar savu žēlastību, lai mēs, pildot Tavus baušļus, būtu Tev patikami savās domās un darbos. Mēs Tevi lūdzam mūsu Kunga Jēzus Kristus, Tava Dēla, vārdā, kas ar Tevi dzīvo un valda Svētā Gara vienībā, Dievs visos mūsu mūžos.

Amen.

Dievs Kungs lai ir ar jums.

Kungs ir ar tevi.

Slavēsim Kungu.

Pateicība Dievam.

Ticīgo dvēseles ar Dieva žēlsirdību lai dus mierā.

Amen.

Dievs Kungs lai dāvā mums savu mieru.

Un mūžīgo dzīvi. Amen.

SALVE REGINA**

Salve, Regina, mater misericordiae: vita, dulcedo et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exsules filii Evae. Ad te suspiramus, gementes et flentes in hac lacrimarum valle. Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Iesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosae Virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur. Spiritu Sancto cooperante, praeparasti: da, ut, cuius commemoratione laetamur; eius pia intercessione, ab instantibus malis, et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum, Dominum nostrum.

ESI SVEICINĀTA, KARALIENE**

Esi sveicināta, Karaliene, žēlsirdības Māte, kas mums Pestītāju devi, esi sveicināta. Mēs, Ievas bērni, svešumā saucam uz tevi. Mēs tevi lūdzam, sērojot un raudot šai asaru ielejā. Tādēļ, mūsu aizstāve, uzlūko mūs savā žēlsirdībā. Un pēc šīs dzīves ved mūs pie Jēzus, pie tava dievišķā Dēla. Tu želigā un laipnā, Vissvētākā Jaunava Marija.

V. Lūdz par mums, svētā Dieva Dzemdētāja.

R. Lai mēs Kristus solījumu cienīgi topam.

Lūgsimies.

Visvarenais mūžīgais Dievs, kas, Svētajam Garam līdzdarbojoties, esi sagatavojis slavējamās Jaunavas un Mātes Marijas miesu un dvēseli savam Dēlam par cienīgu mājokli, liec, lai mēs, kas priecājamies, viņu pieminot, ar viņas laipno aizlūgumu tiktu atbrīvoti no laicīgā ļaunuma un no mūžīgās nāves. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

R. Amen.

Lieldienu laikā:

REGINA CAELI**

(latviski sk. 10. lpp.)

*Regina caeli, laetare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia;
Ora pro nobis Deum, alleluia.*

V. Gaude et laetare, Virgo Maria, alleluia.

R. Quia surrexit Dominus vere, alleluia.

OREMUS

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Iesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus, ut per eius Genitricem Virginem Mariam, perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

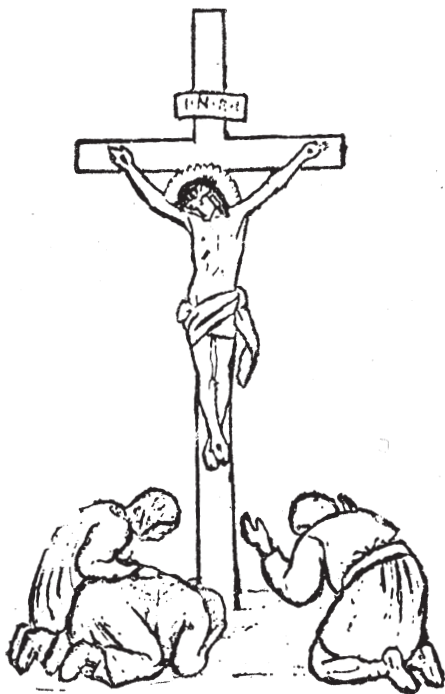
Vesperes noslēdzot:

*V. Divinum auxilium
maneas semper nobiscum.*

R. Amen.

*Dieva palīdzība lai ir ar
mums vienmēr.*

Amen.

„Un raudās par Viņu, kā mēdz
raudāt par pirmsdzimto”. (Zah 12. 10)

RŪGTĀS ASARAS

**Līstiet, as'ras rūgtās, līstiet,
manu sirdi skumjām pildiet.**

**Raudiet, manas acis, raudiet,
sāpēm sevi nežēlojiet.**

**Nobāl saule, zvaigznes tālās,
nodreb zeme visās malās.**

Kapu vietas vaļā veras.

**Dieva svētie augšāmceļas,
Visai dabai skumjās līdzī
debess eņģeļi raud visi.**

**Visur, kurp vien acis raugās,
skumjas redzu ļaužu sejās.**

**Pestītāja rūgtā nāve
sirdīs ieļej dziļas sāpes.**

**Kristus mokas, Viņa rētas,
dvēselei būs mūžam svētas.**

**Jēzu, upuris Tavs rūgtais
mūs no nāves atpestījis.**

**Jēzu, ļauj, lai līdzī eju
es ar Tēvi krustaceļu.**

PIRMĀ DAĻA

**Pārdomāsim mūsu Pestītāja ciešanas no
lūgšanas Ģetzemanes dārzā līdz Viņa netaisnīgai
apvainošanai jūdu augstās tiesas priekšā. Kunga**

Jēzus ciešanu nopelnus upurēsim debesu Tēvam
par svēto katolisko Baznīcu, par mūsu
visaugstāko ganu pāvestu un visiem
garīdzniekiem, lai izlūgtos Dieva svētību viņu
darbam.

HIMNA

Sāpes un žēlas manu sirdi nomāc,
ciešanu gaitas Jēzus Kristus iesāk.
Viņš Olīvdārzā lūdzas nāves bailēs
un asins sviedrus lej.

Nododot Kungu, Jūdass Viņu skūpstā,
un karavīri virvēm Viņu saista.
Par mūsu grēkiem gandarīt ir nācis
pats Dievs vistsainīgais.

Redzu, kā bendes Pestītāju šausta,
negantā priekā Viņa miesu moka,
tie Kungu Dievu, lielo un mūžīgo,
ar ērkšķiem vaināgo.

Raug, Pestītāju ietērpj baltās drānās,
izsmejot Viņu, sveicina un klanās.
Kaut gan Dievs dāvā svētlaimi augstāko,
to zaimi atalgo.

Kungs Jēzu, Tevi pazemīgi lūdzam,
liec, lai no grēkiem atraisīti kļūstam,
lai saprast spējam, cik daudz Tū mums devi,
nesot šo upuri.

DVĒSELES RAUDAS PAR CIETĒJU JĒZU

Jēzu, krusta nāvē briesmīgā
gāji pazemīgi.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, aizejot mums atstāji
Dievmaizē sevi.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Olivdārzā vientuļi
debess Tēvu lūdzi.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, savu ļaužu atstāta,
Tava dvēs'le skuma.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, viens no Taviem mācekļiem
nodevējs bij' kļuvis.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, bendes Tevi sasēja,
zobojās un smēja.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, mūsu dēļ Tu apvainots,
nelietīgi zaimots.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, bezdievīgā izsmieklā
Tevi veda tiesā.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, visu cietī klusībā,
pazemībā svētā.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, atpestīji cilvēkus,
piedevi tiem grēkus.
Mans mīlais Jēzu!

Esi sveicināts! Esi godināts!
Mūsu dēļ zaimots, mūsu dēļ nodots.
Esi augsti teikts! Esi mūžos sveikts!
Pestītājs un Dievs!

DVĒSELES SARUNA AR SĀPJU MĀTI

Ak, es Pestītāja Māte:
acīs asaras un sāpes,
sirdi dziļas skumjas māc.
Māte, svētā, godinātā,
Kunga Dieva izvēlētā,
kādēļ noskumusi tā?
Kā lai neesmu noskumusi,
sāpes ciešot, nogurusi?
Zobens ass man sirdi griež.
Jaunava, vismiļā, saki,
kādas bēdas nomāc tevi,
kas tev sirdi ievaino?
Redzu savu mīlo Dēlu,
asins sviedros lūdzot Dievu,
krusta nāvi paredzot.
Māte, tavu milestību
lūdzos sev kā žēlastību,
ļauj, lai es to mantoju.

OTRĀ DAĻA

Otrajā daļā pārdomāsim, ko mūsu Pestītājs izcietā no Viņa netaisnīgās apvainošanas jūdu tiesā, līdz Viņu vainagoja ar ērkšķiem. Pestītāja ciešanu nopelnus upurēsim debesu Tēvam par visiem kristīgajiem, izlūdzoties viņiem mieru, saprašanos, kā arī īstu Dieva un tuvākā mīlestību.

HIMNA

Redzi, ak, cilvēk, Dievs mīlē tevi:
tevis dēļ nāvei atdevis Viņš sevi.
Ļaundaru zaimus pārspēj daudzkārtīgi
tavi parādi.

Lūk, ļaužu tiesai nodots debess Ķēniņš,
pacietīgs Tas kā nāvei nolemts jēriņš.
Viņš klusā garā ļaužu nievas, zaimus
panesa visus.

Tu mūsu dēļ, Kungs, tiki smagi šaustīts,
ciešanās dziļās atpestīji ļaudis,
no pazušanas grēciniekus glābi,
dzīvei svētīji.

Izsmieklam Tevi tērpa purpurdrānās,
lika Tev asu ērkšķu kroni galvā.
Tā vienmēr ļaužu grēcīgā lepnība
Tevi nicina.

Raudi, sirds mana, asaras lej rūgtas,
par tevi Jēzus cieta lielas mokas.
lai tev atvērtu debess Tēva mājas,
Viņš nāvē gāja.

DVĒSELES RAUDAS PAR CIETĒJU JĒZU

Jēzus ļaužu pulkā netaisni
notiesāts uz nāvi.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzus, liecinieku apmelots,
jūdu tiesā zaimots.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzus, sava mīlā mācekļa
triskārtīgi noliegts.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzus pielīdzināts ļaundariem,
kuri cieš par grēkiem.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzu, Tevi tauta grēcīgā
bezprātīgi pēla.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Tevi baltā apģērbā
izsmiedami tērpa.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, kas kā Tu reiz nicināts,
vai virs zemes ir kāds?

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, mirdz man, sāpju sagrauzta,
Tava seja svētā.
Mans mīlais Jēzu!
Jēzu, nāci ļaudis atpestīt,
ļāvi sevi šaustīt.
Mans mīlais Jēzu!
Jēzu, nesi ērkšķu vainagu,
grēcīgos lai glābtu.
Mans mīlais Jēzu!
Esi sveicināts! Esi godināts!
Mūsu dēļ zaimots, mūsu dēļ nodots.
Esi augstī teikts! Esi mūžos sveikts!
Pestītājs un Dievs!

DVĒSELES SARUNA AR SĀPJU MĀTI

Ak, es redzu savu Dēlu,
piesietu pie staba kailu,
rīkstēm šaustu briesmīgi.
Dieva Māte, lūdz man spēkus,
lai es nožēloju grēkus,
savu dzīvi laboju.
Redzu Jēzu nicinātu,
asiem ērkšķiem vainagotu,
nelietīgi zaimotu.
Marija, es Tavu Dēlu,
smietu, šaustu, nicinātu,
pazemīgi pielūdzu.

Ak, kaut jel es pati spētu,
laimīga uz sevīs ņemtu
Tavu krustu, mīlais Dēls.
Jaunava, es Tevi lūdzu:
tava mīlā Dēla krustu
gribu es ar tevi nest.

TREŠĀ DAĻA

Pēdējā daļā pārdomāsim, ko izcieta Kungs Jēzus no Viņa vainagošanas līdz grūtajai krusta nāvei. Pestītāja ciešanu nopelnus upurēsīm debesu Tēvam par visiem cilvēkiem. Lūgsim, lai Pestītājs pamudinātu grēciniekus uz atgriešanos pie Dieva, lai dvēselēm, kas atrodas šķīstīšanas ugunī, mazinātu ciešanas un mums visiem dotu patiesas grēku nožēlošanas žēlastību un laimīgu nāves stundu.

HIMNA

Raudi, ak, cilvēk, asaras lej rūgtas,
zemoties steidzies sāpīgās sirdsžēlās.
Mīlēdams tevi, vis(u)varenais Dievs
par taviem grēkiem cieš.
Cilvēku glābjot, kas ir kritis grēkos,
Pestītājs smagu krustu ņem sev plecos;
nespēkā krīt Viņš, krustaceļu ejot,
par ļaudīm gandarot.

Negantiem bendēm paklausa Viņš klusu,
pienaglot ļaujas sāpīgi pie krusta;
rokas un kājas Viņam tiek pārdurtas,
asinis mazgātas.

Jēzus, pie krusta ļaujot piekalt sevi,
dzīvību savu upurē par tevi.

Apcerot Kristus ciešanas un nāvi,
Viņu godināsim.

Ciešanās mācos Tevi, Jēzu, mīlēt,
grēku un visu ļaunu no sirds nīdēt;
dari, ak, Jēzu, dvēseli man skaidru,
svētu un laimīgu.

Lai vienmēr skan Tev pateicības dziesma,
Jēzu, Tu īstā dzīvība un gaisma,
Dieva Dēls augstais, Pestītājs un glābējs,
dvēseļu Labais Gans.

DVĒSELES RAUDAS PAR CIETĒJU JĒZU

Jēzus, ļaužu pūļa nicināts,
savu draugu atstāts.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzus netaisnīgi apsūdzēts,
krusta nāvei nolemts.

Mans mīlais Jēzus!

Jēzu, mūsu grēku smagumu
nesi Tu uz Golgātu.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Tavas rokas svētītās
naglām cauri durtas.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Tu starp diviem slepkavām
pacelts krusta kokā,

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Tevi garāmgājēji
nicināja ļauni.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, nekautrējas slepkava
pulgot Tevi nāvē.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, sāpēs dziļās, šausmīgās
Tava miesa mocījās.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, mirdams savu dvēseli
Tēva rokās atdevi.

Mans mīlais Jēzu!

Jēzu, Tavu miesu guldīja
Nikodems klints kapā.

Mans mīlais Jēzu!

Esi sveicināts! Esi godināts!
Mūsu dēļ zaimots, mūsu dēļ nodots.
Esi augsti teikts! Esi mūžos sveikts!
Pestītājs un Dievs!

DVĒSELES SARUNA AR SĀPJU MĀTI

**Māte, tu zem krusta stāvi,
skatot Dēla grūto nāvi,
sirds tev līdzī Viņam cieš.**

**Māte, ļauj ār tevi raudāt,
Kristus, mūsu mīlā drauga,
rūgtās mokas apdomāt.**

**Māte, tava milestība,
tava lielā uzticība
redzama top ciešanās.**

**Gribu, Māte, es no tevis
daļu sāpju ņemt uz sevi,
krustaceļu nostaigāt.**

**Pēdējo Kungs saka vārdu:
mirstot novēl Māti savu
uzticīgam māceklim.**

**Ak, Marija, tevi lūdzu:
māci mani Jēzu milēt,
labprāt savu krustu nest.**

KAS TU ESI CIETIS

**Kas Tu esi cietis
par mums grēciniekiem,
Jēzu Kristu, ak, Kungs mīlais,
apžēlojies par mums!**

**Un tu, kas tās sāpes
esi līdz cietusi,
ak, Marija, Dieva Māte,
lūdz(i) Dievu par mums!**

JĒZUS KRISTUS, KUNGS VISMĪLAIS

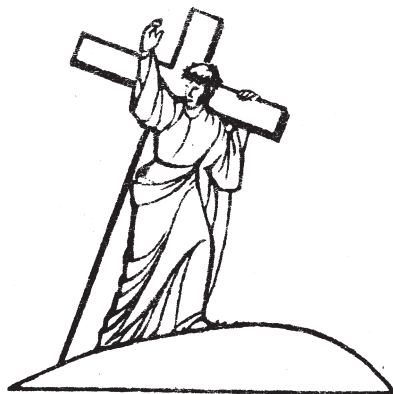
Jēzus Kristus, Kungs vismīlais,
Dieva Jēriņš pacietīgais,
krustā, krustā izstiepj savas rokas,
ciešot, ciešot par mums lielas mokas.

Jēzu paceļ krusta kokā,
zaimotāji apstāj lokā.
Rūgtās, rūgtās ciešanās to skata
Māte, Māte, dziļi sāpināta.

Raudi gauži, cilvēk grēcīgs,
redzēdams, cik Dievs ir žēlīgs!
Jēzus, Jēzus mirst par mums pie krusta,
visu, visu apņem dziļa tumsa.

Pārplīst aizkars Dieva namā,
zeme veras drebēdama.
Simtnieks, simtnieks Dieva Dēlu pazīst,
ļaudis, ļaudis savu vainu atzīst.

Pielūdz Jēzus Sirdi svētu,
par mums pārdurtu ar šķēpu!
Jēzu, Jēzu, Tev mēs grēkus sūdzam,
visi, visi piedošanu lūdzam.

I KRUSTACEĻŠ**

Krustaceļu ejot kopīgi, var ievērot šādu secību:

- 1) **Krustaceļa dziesma** (*dzied, ejot no vienas stacijas uz otru*);
- 2) **V. Mēs pielūdzam Tevi, Kungs Jēzu Kristu, un Tevi slavējam.**
R. Jo ar savu svēto krustu Tu esi atpestījis pasauli.
- 3) **Attiecīga apcere un lūgšana;**
- 4) **Tēvs mūsu... Esi sveicināta, Marija...**
- 5) **V. Krustā sistais Kungs Jēzu Kristu.**
R. Apžēlojies par mums.

NODOMS

Krustaceļu iedami, apcerēsim un pagodināsim mūsu Kunga Jēzus Kristus ciešanas, izlūdzoties sev grēku piedošanu un citas vajadzīgās Dieva žēlastības.

Lūgsimies:

Uzlūko, Dievs, šo savu tautu, kuras dēļ Jēzus Kristus neatteicās sevi nodot grēcinieku rokās un uzņemties krusta ciešanas. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

I STACIJA

Ak, Jēzu mans, Tev tiesu spriež,
Tev rūgta nāve jāizcieš,
Tev, caur ko gūstam dzīvību
un debess laimi mūžīgu.

Ak, mīlais Jēzu, kā Tu ciet!
No mums Tev sāpēs jāaiziet,
kaut uzņemis šo nastu Tu,
lai debesīm mēs nezustu.

JĒZU NOTIESĀ UZ NĀVI

„Augstie priesteri un tautas vecākie nosprieda Jēzu nonāvēt. Sasējuši Viņu, tie aizveda un

nodeva zemes pārvaldniekam Pilātam” (Mt 27, 1. 2).

„Kas man darāms ar Jēzu,” jautāja Pilāts. (Mt 27, 22) „Es pie tā cilvēka neatrodu nekādas vainas.” (Lk 23, 4) Bet viss ļaužu pūlis kļiedza: „Sīt viņu krustā!” (Lk 23, 18. 21)

„Likuma sargi mani nepazīna, tautas vadītāji atkrita no manis,” saka pravietis. (Jer 2, 8)

Lūgsimies:

Dievs, Tu nevienu neatraidi, bet laipni piedod pat vislielākiem grēciniekiem, kas gandra; uzlūko žēlīgi mūsu pazemīgās lūgšanas un apgaismo mūsu sirdis, lai mēs spētu Tavus likumus izpildīt. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

II STACIJA

Ak, Jēzu mans, Tu nevainīgs
nes savu krustu pazemīgs,
kurp Tevi vada, eji Tu
ar lēnprātību brīnīšķu.

Ak, Kungs! Kad sāpes tuvu mums,
lai miers Tavs — mūsu patvērums,
lai ciešam mēs, kā cieti Tu
ar pazemību bijīgu.

JĒZUS ŅEM SMAGO KRUSTU UZ PLECIEM

„Mēs visi maldījāties kā avis, katrs raudzījās uz savu ceļu, bet Kungs visu mūsu netaisnības uzlika Viņam,” saka pravietis (*Is* 53, 6)

„Mūsu grēkus Viņš aiznesa savā miesā pie krusta, lai mēs, grēkiem miruši, dzīvotu taisnībai (*1 Pēt* 2, 24).”

Lūgsimies:

Dievs, ielej mūsu sirdīs Svētā Gara žēlastību, lai mēs ar nožēlas asarām nomazgātu savu grēku vainas un no Tavas labvēlības saņemtu piedošanu. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

III STACIJA

Ak, sirds! Tavs Kungs te noguris,
zem smagā krusta saļimis.
Te nav, kas Viņu želētu,
To pavada ar izsmiekl.

Sirds, godbijīgi uzlūko
šo upuri mums dievišķo:
te mūsu dēļ pats augstais Dievs
no sāpēm nava vairījies.

JĒZUS PIRMO REIZI PAKRĪT ZEM KRUSTA

„Mēs uzskatījām Viņu kā par spītāligu, no Dieva sasistu un pazēmotu,” saka pravietis: „Bet Viņš mūsu pārkāpumu dēļ ir ievainots un mūsu grēku dēļ ir satriekts. (..) Caur Viņa brūcēm mēs esam dziedināti.” (Is 53, 5)

Lūgsimies:

Visvarenais Dievs, liec, lai caur Tava vienpiedzimušā Dēla ciešanu nopelniem mēs tiktu stiprināti, kam daudzajās grūtībās pietrūkst spēka. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

IV STACIJA

Kā cieš te Māte skaidrākā!
Dēls ko tik karsti mīlēja,
te bezgalīgas mokas nes
dēļ necienīgās pasaules.

Lūdz, Māte vis(u)cēlākā
un žēlastībā vienīgā,
lūdz, lai ar savām asarām
mēs visus grēkus izpērkam.

JĒZUS SATIEK SAVU SVĒTO MĀTI

„Tev pašai caur dvēseli zobens cauri ies,” saka pravietis. (*Lk 2, 35*) „Kam lai tevi pielīdzinu, lai tevi iepriecinātu? Tavas bēdas ir lielas kā jūra (*Rdz 2, 13*)”.

Lūgsimies:

Kungs, kura ciešanās pēc Simeona pravietojuma Vissvētākās Jaunavas Marijas dvēseli sāpju zobens pārdūra: ļauj mums, godinot viņas sāpes, iegūt Tavu ciešanu svētīgos augļus. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos. Amen.

V STACIJA

**Jel mācies, mana dvēsele,
tev Jēzus Kristus priekšzīme:
tā ciest kā Viņš, kas darīja
tik labu. Kāda atmaksa!**

**Vai tu, kas Kristum atdodies,
no sāpju kausa vairīsies?
Ja Viņam sekot gribēji,
nes savu krustu priecīgi.**

KIRĒNES SĪMANIS PALĪDZ JĒZUM NEST KRUSTU

„Kad Viņu veda, saņēma kādu Kirēnes Sīmani, kas gāja no tīruma, un uzlika viņam krustu, lai to nestu pēc Jēzus (*Lk 23, 26*)”.

„Negribu lepoties ar ko citu, kā tikai ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu (*Gal 6, 14*)”. „Tiem, kas iet pazušanā,” saka apustulis, - „krusta vārds šķiet muļķība, bet mums, kas tiekam pestīti, tas ir Dieva spēks.” (*1 Kor 1, 18*)

Lūgsimies:

Palidzi mums, Kungs, un sargi vienmēr savā patvērumā tos, kas priecājas par Tava svētā krusta godu. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos. Amen.

VI STACIJA

Kungs Jēzu! Lai šo piemiņu
visdziļāk sirdī glabāju:
pat Tāvu seju dievišķo,
kā sāpes pārvērtušas to!

Lai domām es un lūgšanām
ik dienas esmu gatavs tam:
tā ciest kā Tu! Lai paturēts
Tavs sāpju vaigs man sirdī svēts.

VERONIKA PASNIEDZ JĒZUM SVIEDRU LAKATU

„Mēs redzējām Viņu,” saka pravietis, „Viņam nebija nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma, lai mēs to ar labpatiku uzlūkotu. (..) Vīrs, kam nebija svešas sāpes un kas bija norūdīts ciešanās.” (*Is 53, 2. 3*)

„Viņš nesa daudzējo grēkus un par pārkāpējiem lūdzās (*Is 53, 12*)”.

Lūgsimies:

Visvarenais Dievs, Tevi lūdzam, liec, lai, ar svētdarītāju žēlastību iemantojuši līdzību Kristum, mēs tā nestu sevī šo Dieva attēlu, kā līdz šim bijām spiesti nēsāt Ādama bērnu zīmi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

VII STACIJA

Dēļ tevis, zeme grēcīgā,
krit Kungs zem krusta smaguma,
cik ļauni Viņš te pazemots,
kam nāktos slava vien un gods.

Jūs, ļaudis, mūžam pieminiet:
jūs Jēzu kritam redzējāt,
lai jūsu sirdis maldīgās
no tumsas ceļiem novēršas.

JĒZUS OTRO REIZI PAKRĪT ZEM KRUSTA

„Kungs bija nolēmis Viņu satriekt ar ciešanām,” saka pravietis. (*Is* 53, 10)

„Cik neizpētāmi ir Dieva lēmumi un cik neizdibināmi ir Viņa ceļi! (*Rom* 11, 33)” „Viņš nesaudzēja savu vienīgo Dēlu, bet mūsu dēļ to atdeva (*Rom* 8, 32)”.

Lūgsimies:

Pastāvīgas grēku nastas nospiesti, lūdzam Tevi, visvarenais Dievs, lai mēs tiktu atbrīvoti caur Tava viendzimušā Dēla ciešanām. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

VIII STACIJA

Kaut Jēzum spēka pietrūka,
Viņš sievietes vēl mierina:
lai lej par sevi asaras
un bērniem, ne par Viņu tās.
Jūs raudiet līdzī, dvēseles,
kā raudāja reiz sievietes.
Cik bezgalīgs tas upuris,
ko Dievs par jums ir nodevis.

JĒZUS MIERINA RAUDOŠĀS SIEVIETES

„Neraudiet par mani,” saka Jēzus, „bet gan raudiet par sevi un saviem bērniem.” (*Lk* 23, 28)
T. i., par bērniem, kas „vairāk iemīlēja ļaužu godu nekā Dieva godu” (*Jņ* 12, 43).

Lūgsimies:

Visvarenais Dievs, mēs Tevi lūdzam, liec, lai Tavas žēlastības mierinājums stiprina mūs, kas savu grēku dēļ ciešam pelnītu sodu. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

IX STACIJA

Cik skaudru sāpju smags šis krusts,
kāds rūgtums, mūsu neizjusts,
vēl katru savu sitienu
tie pavada ar izsmieklu.

Liec Tavu sāpju vārdā, Dievs,
no visa zemā novērsties,
lai Tev, Kungs Jēzu, sekoju
no stundas šīs uz mūžību.

JĒZUS TREŠO REIZI PAKRĪT ZEM KRUSTA

„Apdomājiet par To, kas pārcieta no grēciniekiem tik lielu vajāšanu, lai jūs nepagurtu,” saka apustulis. (*Ebr* 12, 3)

Lūgsimies:

Dievs, Tu ar sava viendzimušā Dēla pacietību satrieci ļaunā gara lepnību. Liec mums ar cieņu apdomāt to, ko Viņš par mums lēnprātīgi izcieta, lai arī mēs pēc Viņa parauga visas grūtības mierīgi panestu. Kas dzīvo un valda mūsu mūžos. Amen.

X STACIJA

Cik skumju pilna stunda šī:

lūk, Jēzu izģērbj kareivji.

To, kurā mūsu glābšana,

ar rūgtu žulti dzirdina.

Tu arī, cilvēk, izturi,

ja sāpes plosa dvēseli,

pret to, ko cietis Pestītājs,

tas tikai nieks vismazākais.

JĒZUM NOVELK DRĒBES

„Ļaudaru bars ir mani aplencis. (..) Tie sadāla savā starpā manas drēbes,” teikts pravietojumā. (Ps 21, 17. 19)

„Kristus pats sevi atdeva, lai mūs izpestītu no ikvienas netaisnības un sagatavotu sev tīru tautu,” saka apustulis. (Tit 2, 14) „Apģērbieties jaunā cilvēkā, kas pēc Dieva ir radīts (Ef 4, 24)”.

Lūgsimies:

Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas liki Pestītājam iemiesoties un izciest krusta nāvi, lai sniegtu cilvēcei cēlu pazemības paraugu: liec, lai mēs, sekodami Viņa pacietības priekšzīmei, varētu dalīties ar Viņu arī augšāmcelšanās godībā. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

XI STACIJA

**To moka pūlis nežēlīgs,
Viņš krustā piekalts pazemīgs,
un Mātei sāpju biķeris
līdz' Dēlam jāizbauda viss.**

**Ja tava sirds nav ledaina,
nav akmens salta stingumā,
tad, redzot Viņa ciešanas,
tev līdzī jāpārdzīvo tās.**

JĒZU PIENAGLO PIE KRUSTA

„Ne ar zeltu vai sudrabu esat atpirkti, bet ar dārgām Jēzus Kristus asinīm,” saka apustulis. (1 Pēt 1, 18. 19) „Upurēts ir, jo pats to vēlējās, un neatdarija savu muti (Is 53, 7)”.

Lūgsimies:

Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas iecēli savu viendzimušo Dēlu par pasaules Pestītāju un ar Viņa asinīm ļāvi izlūgties piedošanu, palidzi mums, lūdzam, šo mūsu pestīšanas maksu tā cienīt un tās aizsardzībā glābties no šīs dzīves ļaunumiem, lai mēs debesīs mūžam priecātos par pestīšanas augļiem. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

XII STACIJA

Kungs mirst pie krusta paceltā!

To mūsu grēki nopelna.

**Ak, raudiet par šo brīnumu,
tas nes mums atpestīšanu!**

**Ja tevī, cilvēk, noslēpta
vēl kāda ēna grēcīga,
no tās tu drīzāk atraisies,
tavs prieks, tavs gala mērķis — Dievs.**

JĒZUS MIRST PIE KRUSTA

„No sestās līdz devītai stundai,” saka Svētie Raksti, „tumsa apklāja visu zemi (..) un zeme nodrebēja.” (Mt 27, 45. 51) „Kristus nomira par mūsu grēkiem (1 Kor 15, 3)”.

Lūgsimies:

Kungs Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls, kurš pasaules pestīšanas dēļ ļāvi sevi krustā sist, izlejot savas visdārgās asinis mūsu grēku atlaišanai: ļauj mums pēc nāves priecīgiem ieiet Tavā valstībā. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos. Amen.

XIII STACIJA

**Ar Mariju lai noskumstam
par viņas lielām ciešanām.**

**Kas nācis pestīt cilvēkus,
nu miris viņas rokās dus.**

Viņš nāvei atdevies par mums!

**Ak, brīnišķīgais noslēpums,
mēs atmaksāt to nespējam
ar visām mūsu dzīvībām!**

JĒZUS MIESU NOŅEM NO KRUSTA

**„Pie Jēzus krusta stāvēja Viņa māte (Jņ 19, 25)
(..) un skums par Viņu, kā mēdz skumt pie
pirmdzimtā nāves,” saka pravietis. (Zah 12, 10)**

Lūgsimies:

**Visvarenais un žēlsirdīgais Dievs, kas
grēciniekiem patvērumu un palīdzību esi licis**

meklēt Vissvētākajā Jaunavā Marijā: mēs ar viņas aizbildnību lūdzam, rādi mums savu žēlsirdību un atbrīvo mūs no grēku vainām. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

XIV STACIJA

**Nu dusi Tu! Kaps izvēlēts,
tas mūsu sirdīm paliks svēts:
ar kapu šo, lai pieminam,
mēs pestīšanu ieguvām.**

**Jel ļauj mums arī dusēt tā
reiz miera pilnā smiltājā,
kad mūsu kājas steidzīgās
vairs dzīves ceļus nestaigās.**

JĒZUS MIESU IELIEK KAPĀ

„Taisnīgo dvēseles ir Dieva rokā,” saka Svētie Raksti. (*Gudr* 3, 1) „Atnāks stunda, kad visi, kas guļ kapos, dzirdēs Dieva Dēla balsi. Un tie, kas labu darija, piecelsies dzīvei, bet tie, kas darija ļaunu - lai stātos tiesas priekšā (*Jņ* 5, 28. 29)”.

Lūgsimies:

Dievs, Tu, gribēdams atbrīvot mūs no ļaunā gara varas, esi vēlējies, lai Tavs Dēls uzņemtos krusta ciešanas: ļauj mums, Taviem kalpiem,

sasniegt augšāmcelšanās žēlastību. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

BEIGĀS

**Virs zemes, šeit, un mūžībā
Tev vienam slava dodama,
jo Tu, ak, Kungs, kā it neviens
mūs esi mīlējis paties'!**

Lūgsimies:

**Mēs Tevi lūdzam, Dievs, lai nāk bagātīga
svētība pār Taviem ļaudīm, kas ar dievbijību ir
apcerējuši Tava Dēla ciešanas un nāvi: lai
viņiem tiek atlaisti grēki, dots iepriecinājums,
stiprināta ticība un nodrošināta mūžīgā dzīve.
Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

II KRUSTACEĻŠ**

(Krustaceļu ejot kopīgi, jāizvēlas viens no dotajiem četriem variantiem)

IEVADS

Dievišķais Pestītāj, iedami šo krustaceļu, mēs ar dziļu cieņu un mīlestību gribam apcerēt Tavas rūgtās mokas un nāvi, ko Tu izcieti mūsu pestīšanas dēļ.

Godinot Tavas ciešanas un nožēlodami savas vainas, mēs pazemībā lūdzam sev grēku piedošanu un atlaidu žēlastības.

I

KUNGS JĒZUS NOTIESĀTS UZ NĀVI

(1) Pilāts netaisnīgi notiesā Kungu Jēzu uz nāvi. To viņš dara, lai iztaptu cilvēkiem un lai nezaudētu ķeizara labvēlību. Pestītājs turpreti māca mūs augstāk par visu vērtēt Dieva gribu. Lūk, Viņš dodas pat nāvē, lai izpelnītu mums Dieva žēlastību.

(2) Notiesājis Kungu Jēzu uz nāvi, Pilāts mazgā rokas, sacīdams: „Neesmu vainīgs pie šī Taisnīgā Asinīm.” (Mt 27, 24) Cilvēks arī grūtību

priekšā nedrīkst atstāt taisnību un savu pienākumu. Esam vainīgi visi. Ir jāmazgā ne tikai rokas, bet vēl vairāk — sava sirdsapziņa.

(3) Jēzum spriež tiesu ne tikai Pilāts, bet arī ikviens, kas netaisni tiesā citus cilvēkus. Pestītājs saka: „Ko jūs esat darījuši kādam no maniem vismazākiem brāļiem, to jūs esat darījuši man.” (Mt 25, 40) Viņš, pazīdams katra cilvēka dvēseli, māca mums iecietību: „Neesmu nācis tiesāt, bet atpestīt.” (sal. Jņ 3, 17)

(4) Lai gan Kungs Jēzus ir Dieva Dēls, tomēr padodas cilvēku netaisnam spriedumam. Kādēļ? Jo Dievs šo spriedumu izmanto cilvēka atpestīšanas labā. Kungs, māci arī mūs paciest netaisnību, kad tas nāk par labu mūsu vai tuvāko pestīšanai.

Lūgsimies. Kungs Jēzu, mēs godinām Tavu svētumu un atzīstamies savos grēkos. Tu, kas tiki tiesāts mūsu pestīšanas dēļ, esi mums žēlīgs, kad nāksi iztiesāt mūsu grēkus.

II

KUNGS JĒZUS ŅEM SAVU KRUSTU

(1) Dieva Dēls ņem krustu, ko Viņam sagatavojuši cilvēki. Līdz ar šo krustu Viņš

uzņemas arī cilvēku grēkus (sal. 1 Pēt 2, 24). Tā Viņš mūs atbrīvo no vissmagākās nastas, kas nomāc mūsu sirdsapziņu.

(2) Arī mēs esam saistīti ar Kunga Jēzus krustu. Tikai mums tas nav nāves rīks, bet gan kristīgo pienākumu simbols, mūsu ticības un pestīšanas zīme. Savu pienākumu nasta mums ir jānes vienotībā ar Kungu, lai glābtu savas dvēseles.

(3) Kungs labprāt ņem krustu, ar to mācot, ka arī ciešanām cilvēku dzīvē ir jēga. Mums gan ir atļauts no ciešanām vairīties, bet nedrīkstam aizmirst, ka tām ir vērtība. Ciešanas jāveltī Dievam tāpat kā lūgšana, jo tās ir viens no līdzekļiem dvēseles svētdarīšanai un pestīšanai.

(4) „Kas grib man sekot (..), lai ņem savu krustu,” saka Pestītājs. (Mt 16, 24) Viņš apso-la, ka viņa „nasta ir viegla” un Viņa „jūgs ir patīkams” (Mt 11, 30). Par to ik dienas pārliecinās ar Dievu vienotie ļaudis, kas redz savu pārdabisko mērķi un dzīves grūtībām jēgu.

Lūgsimies. Kungs, Tu pazīsti krusta smagumu, stiprini mūsu paš aizliedzību un māci mūs tā dzīvot, lai mēs nebūtu par apgrūtinājumu un krustu saviem līdzcilvēkiem.

III

**KUNGS JĒZUS PIRMO REIZI PAKRĪT
ZEM KRUSTA**

(1) Kungs Jēzus ir ne tikai Dievs, kas darīja brīnumdarbus, bet Viņš ir arī Cilvēks, kam nebija svešas ciešanas, nogurums un nespēks. Mūsu dēļ Viņš nesa visus cilvēciskās dzīves trūkumus, izņemot grēku, lai arī mēs, ticības pilni, uzņemtos dzīves ceļa grūtības.

(2) Cilvēku ceļš ir grūts kā Golgātas ceļš. Uz debesu valstību viņi iet krizdami un klupdami, jo viņu grēki un nētikumi ir kā akmeņi ceļā. Bet vai, ceļā pakritis, gulēsi? Kungs, māci mūs, ka lieliem mērķiem jāveltī lielas pūles. „Ceļšos un iešu pie Tēva (*Lk 15, 18*)”.

(3) Kungs Jēzus pakrīt tikai aiz fiziska noguruma, bet mēs krītam morāli: krītam grēkos. Un tas parāda, cik vāji mēs patiesībā esam. Mums pastāvīgi jāmeklē Dieva palīdzība, kas var mūs garīgi atjaunot.

(4) Kungs Jēzus fiziski pakrīt mūsu grēku dēļ — kā gandarītājs. Bet vai mūsu dēļ nepakrīt arī līdzcilvēki? Vai mēs varam paredzēt mūsu nolaidības vai ieļauojuma sekas? „Kungs, vadi manu ceļu Tavā priekšā (*Ps 5, 9*)”.

Lūgsimies. Kungs, māci mūs neapstāties, kad

pietrūkst mums dedzības labos darbos. Nāc mums palīgā pārbaudījumu laikā, lai mūs paceltu un stiprinātu tālākam ceļam.

IV

KUNGS JĒZUS KRUSTA CEĻĀ SATIEK SAVU VISSVĒTO MĀTI

(1) Dievišķajam Pestītājam un Viņa Mātei tas ir cilvēcisku sāpju pilns brīdis. Viņi abi zina, kam jānotiek, un viņu ciešanas ir šī augstākā mērķa apgarotas. Arī mums ir jābūt gataviem ciest un uzpurēties pārdabiska mērķa dēļ.

(2) Jēzus Māte ir kopā ar savu dievišķo Dēlu daudzos svarīgos notikumos un grib būt pie sava Bērna arī Viņa dzīves grūtākajos brīžos. Viņa saprot savu Dēlu labāk nekā citi un klusībā pakļaujas Viņa gribai. Kungs, māci arī mūs vienmēr meklēt Tevi un pakļauties Taviem lēmumiem.

(3) Pestītājs saskatīja savu Māti naidīgajā pūlī, kas viņus ielenc. Ir labi, ja grūtā brīdī var sastapt labu, saprotošu cilvēku. Pat ja palīdzēt nav varams, nedrīkst trūkt sirds līdzjūtības. Bez tās cilvēki nav cilvēciski. Ir pienākums cilvēciskās jūtas audzināt un arī valdīt pār tām.

(4) Mūsu grēku dēļ netieši jācieš arī Pestītāja Mātei (un varbūt vēl daudzām citām mātēm!). Viņa pavada savu Dēlu līdz Golgātai. Arī mums jāiet tas ceļš, ko aizsāka Pestītājs, jo krusta ceļš nebeidzas. Nesot savu krustu, katram ir jāiet preti pestīšanai. Grūtībās lai mūs pavada Dievmātes lūgšana.

Lūgsimies. Kungs, Tu savai Baznīcai ceļā esi sūtījis savu Vissvēto Māti par sevišķu aizbildni, liec, lai mēs, izmantojot viņas palīdzību, uzticīgi ejam mūžīgās dzīves ceļu.

V

KIRĒNES SĪMANIS PALĪDZ JĒZUM NEST KRUSTU

(1) Sīmanim, kas nāk no tīruma, liek nest Pestītāja krustu. Vai viņš zina, ka piedalās tik svarīgā notikumā? Viņa vārds tiek ierakstīts Evaņģēlijā, un pirmo kristīgo draudzē Sīmaņa ģimene bija godā. Par viņa pakalpojumu priecājas katra ticīgo paaudze. Nepaej garām cilvēkam, kuram vajadzīga palīdzība, jo dzīvē nav nekā svarīgāka par Dieva un tuvākā milestību!

(2) Evaņģēlijā lasām, ka Sīmani piespieda nest Jēzus krustu (*Mk 15, 21*). Cilvēks iet no

darba noguris, neēdis un, lūk, viņam liek nest cita nastu. Tas ir parastais iemesls kurnēšanai un dūsmām. Būtu tomēr slikti, ja ticīgos ar varu vajadzētu spiest palīdzēt tuvākiem nelaimē. Vai Kristus nav teicis: „Ko jūs esat darījuši kādam no maniem vismazākiem brāļiem, to jūs esat darījuši man.” (Mt 25, 40) Vairāk ticības!

(3) Nest krustu starp diviem laupītājiem nav nekāds gods. Sīmanis tam pretojas. Bet cik tagad ir tādu, kas labprāt uzņemtos tuvākā krustu? Pie tam tas ir pestīšanas krusts, labo darbu krusts, kas sagādā Dieva žēlastību! Lai māca mūs paša Pestītāja paraugs, kurš nežēlo cilvēku labā pat savu dzīvību.

(4) Kāds ir mūsu ieguldījums cilvēku pestīšanā? Kā Sīmanis mēs esam spiesti tam vai citam palīdzēt arī tad, kad vismazāk to vēlamies. Nelabprāt sniegtu palīdzību ir grūti pieņemt, bet Kungs Jēzus arī to pieņem no Sīmaņa. Mēs visi esam cits citam vajadzīgi, gan sniedzot, gan pieņemot palīdzību.

Lūgsimies. Dievišķais Pestītāj! Ir tikai viens krusts. Tas ir Tavs pestīšanas krusts. Kam vien mēs nelaimē palīdzam, ar to mēs palīdzam Tev atpestīt cilvēkus. Tādēļ māci, lai mēs labprāt palīdzam citiem, un grūtā brīdī ļauj arī mums sajūst laba cilvēka atbalstu.

VI

VERONIKA NOSLAUKA
KUNGAM JĒZUM VAIGU

(1) Dievišķā Pestītāja vaigs, ceļa putekļiem klāts, mirkst sviedros un asinīs. Tās ir cilvēku ļaunuma pēdas. Viņi ir gatavi arī cits citu apmest ar dubļiem. Bet vai ir, kas nostājas vajātā pusē, kam ir taisnība? Cik daudz gādīgu roku un sirds siltuma ir vajadzīgs, lai nomazgātu ciešanas no zemes vaiga! „Mili cits citu darbos un patiesībā,” saka apustulis. (1 Jņ 3, 18)

(2) Lai tuvākam palīdzētu, nepietiek labas sirds, bet bieži vajadzīga arī drosme. Veronika spēj viena iziet no naidīga pūļa, lai noslaucītu Pestītājam vaigu. Viņa ir drošsirdīga, tādēļ ka mīl Kungu un arī darbos to parāda. Krietni un darbīgi ticīgie ir tie, kas ik dienas noslauka Kristus Baznīcas vaigu. Kristīgā Baznīca ir Pestītāja attēls. Mili to un godā!

(3) Sieviete izspraucas cauri pūlim un apsardzei, lai palīdzētu Jēzum. Par labo darbu Pestītājs viņu atalgo. Noslaukot Kunga vaigu, kā dārga piemiņa viņai paliek uz sviedru lakata dievišķā vaiga attēls. Arī šodien jāprot izspiesties cauri vienaldzīgo pūlim, lai tuvotos Jēzum - ne ar auduma gabalu, bet ar savu

dvēseli, lai Kungs ielietu tajā savu žēlastību un patiesību.

(4) Krusta ceļā ir ne tikai ciešanas un pazemojumi. Ir arī prieka brīži par labajiem darbiem. Kad cilvēks dara labu, top redzams, ka viņš ir radīts pēc Dieva attēla un līdzības. Šī līdzība mums jāsaģlabā, bieži attīrot savu dvēseles seju no grēka putekļiem.

Lūgsimies. Kungs, māci mūs lūgšanā un grēku nožēlā mazgāt savas dvēseles un pavairo mums drosmi labiem darbiem, lai mēs visā dzīvē kļūtu līdzīgāki Tev.

VII

KUNGS JĒZUS OTRU REIZI PAKRĪT ZEM KRUSTA

(1) Pestītājs pakrīt, jo ne tikai krusts ir smags, bet arī Viņa fiziskie spēki ir izsīkuši. Mēs esam spiesti nest ne tikai fiziskās grūtības, bet arī cilvēcisko vājību un pat grēku nastu. Pastāvīga cīņa ar saviem trūkumiem ir nogurdinoša, bet, kas iztur līdz galam, tiek atpestīts.

(2) Dzīves ceļos cilvēki pastāvīgi paklūp. Nenicipini pakritušo! Arī klūpot var sasniegt mērķi, ja ceļā neapstājas. Nedrīkstam zaudēt

cerību cilvēka iespējām un Dieva žēlsirdībai! Dod, Kungs, katram spēku celties tālākam ceļam!

(3) Mēs nespēsim dzīvot tā, lai nekad nepakristu, jo cilvēks ir vājš. Šī atziņa mums jāuzņemas pazemības un gandarīšanas garā. Lai gan krišana ir grūti novēršama, tas neatbrīvo mūs no pienākuma atkal no jauna cīnīties ar savām vajībām.

(4) Pestītājs piecēlās pats, kad fiziskā nespēka brīdis bija garām, bet cilvēks bez Dieva žēlastības no grēkiem pacelties nespēj. Tāpēc lūdzies un meklē grēku piedošanu no Dieva, lai rastu sevī jaunus spēkus.

Lūgsimies. Kungs Jēzu, kas ar smagu krustu plecos gāji Golgātas ceļu, lai mūs atpestītu, palīdzi arī mums izturēt, ejot Tavās pēdās.

VIII

SIEVIETES APRAUD KUNGU JĒZU

(1) Ne visi atteicās no Kunga, kad pienāca Viņa ciešanu laiks. Izturēja daudzi, lai gan tas nebija viegli: redzēt, kā pazīstamais brīnumdarītājs tiek pazemots un līdzās laupītājiem vests uz nāvi. Ticīgie mīlēja Kungu un, nevarēdami Viņam palīdzēt, cieta Viņam līdzi.

Kristus ciešanu apcere arī mums ir derīga, jo tā palīdz saskatīt garīgās vērtības.

(2) Sievietes raud, redzot Pestītāju ejam uz nāvi. Bet izmisumam nav vietas. Kungs Jēzus sevi salīdzina ar zaļojošu koku, kas neies bojā. Iesāktais pestīšanas darbs ir jāpabeidz, un Viņš droši iet savu ceļu, teikdams: „Neraudiet par mani.” (*Lk 23, 28*) Neraudiet par Viņu arī tagad, bet stipriniet sevi ar Viņa piemēru un Viņa žēlastību.

(3) Jēzus neatraida līdzjūtību, bet grib, lai cilvēki reāli skatītos uz saviem trūkumiem. „Raudiet par sevi,” Viņš saka. (*Lk 23, 28*) Grēcinieka stāvoklis ir sliktāks nekā mocekļa, kas mirst par taisnību.

(4) Nav jālej asaras par to, kas citiem nes atpestīšanu. Mācieties pazīt, kur ir patiesā nelaime. Tukšas un grēcīgas dzīves bīstieties vairāk nekā ciešanu. „Raudiet par sevi un saviem bērniem,” saka Kungs. (*Lk 23, 28*) Ne tikai raudiet, bet vispirms dariet visu, lai bērnus ievadītu ticīgās dzīves ceļā un iemācītu tiem meklēt dvēseles pestīšanu.

Lūsimies. Kungs, māci mūs nožēlot savas vainas un dāvā mums grūtību brīžos gaišu ticību Tev, lai mēs spētu pazīt un izpildīt Tavu gribu.

IX

**KUNGS JĒZUS KRUSTACEĻĀ PAKRĪT
TREŠO REIZI**

(1) Nāve ceļā būtu atbrīvošanās no ciešanām, bet Kungs Jēzus ceļas, lai ietu tālāk, jo pasaules Pestītājam jāmirst pie krusta, lai upuris būtu piepildīts. Lai arī cik būtu grūts cilvēka stāvoklis, viņam vēl ir iespēja paveikt pašu galveno, t. i., atpestīt savu dvēseli, tādēļ savs krusta ceļš katram ir jānoiet līdz galam.

(2) Liels spēks ir tam, kas cīnās par ko lielu un cildenu. Ne vairs fiziskie spēki, bet gribasspēks pieceļ Kungu Jēzu, lai pabeigtu krustaceļu, jo Viņš zina, ka nes ļaudīm atpestīšanu. Neviens cilvēks nav tik stiprs, lai noietu savu ceļu nepakrītot, bet ticība Dievam un cerība iemantot mūžīgo dzīvi dod spēku, lai celtos un izturētu.

(3) Vienīgi Kungs ir mūsu cerība, jo kas gan cits ies par mums mirt un kas gan cits spēs pacelt šo krustu un mūs atpestīt. Mēs Tev pateicamies, Kungs, par mīlestību un pašaieliedzību, kas Tev liek upurēt sevi par mūsu pestīšanu.

(4) Arī pēc trešā kritiena Kungs Jēzus turpina ceļu. Cik reizes krīt, tik reizes arī jāceļas — tā māca Kunga piemērs. Mūsu dedzība lai nav kā

sēkla, kas ātri uzdīgst, bet ātri arī novīst, kad nav zemes un mitruma. Arī no beidzamā kritiena jāpieceļas!

Lūgsimies. Kungs, piedod mums un neskaiti mūsu kritienus, jo mēs esam vāji un mūsu ceļš ir tāls. Dāvā mums izturību, lai, sekojot Tev, mēs sasniedzam dvēseles pestīšanu.

X

KUNGAM JĒZUM NOVELK DRĒBES

(1) Ļaudis ir nosprieduši, ka Viņš ir jāstī krustā, un tādēļ pat cilvēcisko cieņu Viņam vairs neparāda. Viņam norauj pat drēbes. Nolaupīt kādam ļaužu simpātijas, uzticību un cieņu — tas ir zemiski, un cilvēki to joprojām dara savam Pestītājam. Kungs, mēs pielūdzam un godinam Tevi, gandarot par ļaužu grēkiem. Mūsu acīs arī uz Golgātas Tu esi dievišķā godībā ietērpts.

(2) Bendes sadala Pestītāja drēbes savā starpā. Kungam Jēzum paliek tikai krusts. Un tas Viņam ir svarīgākais, jo krustā Viņš pabeidz savu Pestītāja misiju. Arī mums nomirstot, visu, kas mums pieder, sadalīs savā starpā citi. Bet kas paliks mums? Kungs, tad lai Tava žēlastība

ir mūsu vienīgā bagātība. Viss cits var zust, tikai Tu, Kungs, paliec ar mums.

(3) Ko cilvēks domā pirms nāves, kas redzami tuvojas? Tad nav vairs svarīgs ne apgērbs, ne ļaužu ieskatī, ne citas pasaulīgas lietas. Cilvēks paliek viens ar savu dvēseli, ar savu ticību, ar labajiem vai sliktajiem darbiem. Kristus uz Golgātas kalna stāvēja mierīgs par visu paveikto — kā cīnītājs, kas jau ir tuvu mērķim. Kungs, palidzi arī mums tai stundā būt tādiem kā Tu!

(4) Cilvēks nav tikai kaila miesa. Viņā svarīgākais ir garīgā, nemirstīgā dvēsele. Skaistākie un cildenākie darbi ir tie, ko veic cilvēka gars. Un tomēr: vai nav mazums cilvēku, kas atdodas miesas kalpībā? Pasargā, Kungs, lai miesa nepazudinātu mūsu dvēseli!

Lūgsimies. Dievišķais Pestītāj, palidzi mums izsargāties no smagiem grēkiem, lai, svētdarošajā žēlastībā ietērpti, mēs visu varam veltīt Tavam godam.

XI

KUNGU JĒZU PIESIT KRUSTĀ

(1) Kungs Jēzus atļauj pienaglot pie krusta savas rokas un kājas. Viņš nespēj kustēties, bet

arī tā Viņš turpina mūsu atpestīšanas darbu. Kāda laime ir kustības brīvība! Mūsu rokas un kājas ir brīvas, lai darītu labu. Bet, ja mūs arī saistītu slimība vai pienākums darīt to, ko negribam, atcerēsimies Pestītāju uz krusta, lai ciešanās būtu vienoti ar Viņu.

(2) Asas naglas saista Pestītāju pie krusta. Par mums Viņš upurē sāpes un savu brīvību. Arī mums ir tā, kā teicis apustulis Pāvils: „Ar Kristu es esmu piesists krustā.” (*Gal 2, 19*) Tas ir mūsu ticības krusts, mūsu pienākumu krusts, ar kuru esam saistīti visā dzīvē. Dažkārt tas ir ļoti grūts, bet tomēr mīļš, jo ar to mēs tiekam atpestīti.

(3) Šausmīgo krustā sišanu Pestītājs panes, ciešot klusu, jo šo upuri Viņš ir izvēlējis labprātīgi. „Kā jērs, vests uz nokaušanu, tā Viņš neatver savu muti,” saka pravietis. (*Is 53, 7*) Arī mums dzīves un atpestīšanas krusts ir jāpieņem bez kurnēšanas. Kaut sāpes kā naglas caururbtu locekļus, aizver, Kungs, mūsu lūpas, lai nesūdzamies un nekurnam, jo mēs gribam Tev sekot labprāt un visur.

(4) Golgāta — tā ir ne tikai ciešanu simbols. Tā ir arī cilvēku atbilde Dievam — vieta, kurā viņi piesita krustā savu Pestītāju, lai Viņš nestāīgā vairs, lai nemāca, lai netraucē.

„Negribam, ka Viņš pār mums valdītu,” tie saka. (*Lk 19, 14*) Bet vai mūsu sirdīs, mūsu dzīvē Viņam ir pienācīga vieta? Vai mēs mīlam Viņu tā, kā pienākas mīlēt Dievu?

Lūgsimies. Kungs Jēzu Kristu, kas par mums esi ļāvis sevi piesist krustā, dāvā mums iedvesmu, lai vislielāko pārbaudījumu brīdī, mēs vēl jo vairāk meklējam Tavu žēlastību.

XII

KUNGS JĒZUS MIRST PIE KRUSTA

(1) Krustā sistais Pestītājs trīs stundas karājas pie krusta, līdz piepildās atpestīšanas darbs, izbeidzas ciešanas, un Viņš atgriežas pie sava Tēva. Kungs, mēs Tev pateicamies par to, ka gribēji virs zemes dzīvot un ciest mūsu dēļ. Liec, lai mēs būtu Tev uzticīgi kā apustulis Jānis un Tava Vissvētā Māte, kas spēja palikt pie Tava krusta līdz pēdējam brīdim.

(2) Krustā Sisto ļaudis zaimo, sacīdami: „Ja Tu esi Dieva Dēls, nokāp no krusta.” (*Mt 27, 30*) Arī tagad skan līdzīgi: „Ja Tu esi Dievs, tad izdari to un to.” Bet ļaundaris pie krusta, nožēlodams grēkus, saka: „Jēzu, atceries mani,

kad ieiesi savā valstībā.” (Lk 23, 42) Kāda atšķirīga nostāja! Piedod, Kungs, jo mēs bieži nezinām, ko darām. Dāvā mums grēku nožēlas un atpestīšanas žēlastību kā laupītājam pie krusta.

(3) „Kad es būšu pacelts no zemes, pievilksu pie sevis visus,” teica Kristus. (Jņ 12, 32) Kas pievelk cilvēkus? Tā ir Dieva mīlestība, tā ir mūžīgā dzīve, ko Viņš dāvā ticīgiem. Vienoti ar Kungu, arī Viņa ticīgie, izejot cauri ciešanām un nāvei, ieiet dzīvē. Pie Pestītāja krusta rod iepriecinājumu tie, kas saprot, ka nāve ir atgriešanās pie Radītāja, pie Tēva.

(4) Cilvēki savā laikā ir uzstādījuši daudz krustu, un vienā no tiem viņi piesita Dieva Dēlu. Viņš pats upurējās, atdodams sevi cilvēku rīcībā: „Šis ir manas asinis, kas par daudziem izlietas grēku piedošanai.” (Mt 26, 28) Svētajā Misē ticīgie ir šī atpestīšanas noslēpuma dalībnieki līdz pat šim laikam.

Lūgsimies. Dievs, Tu gribi, lai visi cilvēki pazītu patiesību un būtu atpestīti. Raugies uz savu viendzimušo Dēlu, kas upurē pats sevi par visiem ļaudīm. Liec, lai Tavs vārds ir pazīstams un godāts visās tautās.

XIII

KUNGA JĒZUS MIESU NOŅEM NO KRUSTA

(1) Pēc Jēzus nāves pulciņš uzticamu cilvēku vēl paliek pie krusta. Starp tiem ir arī Jēzus Māte, kas paņem savā klēpī Dēla mirušo miesu. Viņa redz, cik dziļas brūces Jēzum cirstas, cik asi ērkšķi apvīj Viņa galvu, un viņas sirds cieš, kaut arī Jēzus ciešanas jau beigušās. Dieva Māte, aizstāvi mūs nāves stundā!

(2) „Tēvs, Tavās rokās es atdošu savu garu (Lk 23, 46)”. Tie ir pēdējie Jēzus vārdi uz krusta. Viņa gars atgriezās pie Tēva, bet cilvēku rokās palika tikai izmocītā miesa, ko Viņa tuvinieki noņēma no krusta. Pēdējā brīdī mums nāksies atstāt ne tikai mantu, bet arī savu miesu. Svarīgākais, kā rokās nonāks mūsu dvēsele? Kungs, neatsakies no mums tai stundā!

(3) Jēzum vēl dzīvam esot, zaimotāji kļiedza: „Nokāp no krusta.” (Mt 27, 40) Bet mēs pateicamies Tev, Kungs, ka paliki pie krusta līdz galam, kamēr Tevi noņēma jau mirušu. Tādai vajadzēja būt mūsu atpestīšanas cenai, kas mums nav ne izprotama, ne aptverama.

Lūgšana un labs darbs lai ir mūsu ikdienas pateicība Kungam par ļaužu pestīšanu.

(4) Jāzeps no Arimatejas un Nikodems palīdz ņemt Jēzus miesu un sagatavot to apbedīšanai. Šādos gadījumos ir vajadzīgas palīdzīgas rokas. Tādas ir tiem klusajiem labas sirds cilvēkiem, kas varbūt tuvāk arī nepazīst Kungu, bet savā laikā izpilda vajadzīgu pienākumu Kristus Baznīcā. Tie ir mūsu dienu Jāzēpi un Nikodemi, kas gatavi palīdzēt tuvākam.

Lūgsimies. Dievišķais Pestītāj! Kad noslēgsies mūsu laicīgā dzīve, Tu savā neizmērojamā žēlsirdībā pieņem mūsu nemirstīgo dvēseli, lai varam Tevi mīlēt un godināt mūžīgi.

XIV

KUNGA JĒZUS MIESA TIEK GULDĪTA KAPĀ

(1) Kad Jāzeps no Arimatejas izcirta sev klintī ģimenes kapu, viņš nezināja, ka tajā atdusēsies pasaules Pestītājs un ka šis kaps kļūs svētceļojuma vieta visi kristīgajiem. Kad pienāca laiks, šis jūdu padomes loceklis (klusībā

arī Jēzus māceklis) nebaidījās piedāvāt savu jauno klints kapu krustā Sistajam. Nebaidies darīt labu citu atstātam cilvēkam. „Tev būs atmaksāts, kad taisnīgie tiks augšāmcelti (Lk 14, 14)”.

(2) Pestītāja apbedīšanā piedalījās tikai daži Viņa draugi. Kristus bija vienkāršs un nabadzīgs no dzīves sākuma līdz beigām, pats izpildīdams to, ko mācīja citiem. Un Viņa sekotāji nepazīst bezcerību un izmisumu pat atvērta kapa priekšā. Krusta ceļa galā viņiem sākas jauna dzīve.

(3) Kunga miesa palika kapā līdz trešajai dienai. Kad ļaudīm likās, ka uz Jēzu vairs nav ko cerēt, Viņu apmirdzēja augšāmcelšanās godība. Uzvara pār nāvi ir apsoluta visiem, kas tic uz Kungu. Vienoti ar Viņu, mēs celsimies no zemes, kaut arī mūsu putekļus būtu vējš iznēsājis.

(4) Mēs slavējam Tevi, Pestītāj, par visu, ko Tu esi paveicis. Viss, ko Tu esi pārdzīvojis, pieder mums — gan ciešanas, gan augšāmcelšanās godība. Arī mēs savukārt gribam Tev veltīt savu dzīvi: pieņem to kā upuri savam godam.

Lūgsimies. Kungs, Tavi apustuļi, iedami pasaulē sludināt Evaņģēliju, priecājās, ka var ciest Tevis dēļ, ļauj arī mums piedalīties šai

**apustuliskajā darbā, nesot savu ikdienas krustu,
ko ir svētījis Tavs piemērs.**

NOSLĒGUMA LŪGŠANA

**Krustā sistais Pestītāj! Pieņem šīs lūgšanas,
ko mēs upurējam, godinot Tavu ciešanu un
nāves svēto noslēpumu, un dāvā mūsu dvēselēm
savu žēlastību. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos.
Amen.**

DIEVA ŽĒLSIRDĪBAS KRONĪTIS

Sākumā:

Tēvs mūsu..., Esi sveicināta, Marija..., Es ticu...

Uz rožukroņa lielajām zīlītēm (1 reizi):

V.: Mūžīgais Tēvs, es upurēju Tev Tava mīlā Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus, miesu un asinis, dvēseli un dievišķību.

R.: Kā pārlūgumu par mūsu un visas pasaules grēkiem.

Uz rožukroņa mazajām zīlītēm (10 reizes):

V.: Jēzus sāpīgo ciešanu dēļ....

R.: Esi žēlsirdīgs mums un visai pasaulei.

Noslēgumā (3 reizes):

Svētais Dievs, svētais, varena Dievs, svētais mūžīgais Dievs, apžēlojies par mums un visu pasauli!

(3 reizes)

Jēzus, es uzticos Tev!

apžėlojies par mums!

Jēzus Sirds, visu tikumu dzelme,
Jēzus Sirds, katras slavas viscienīgā,
Jēzus Sirds, visu siržu valdniece
un vienotāja,
Jēzus Sirds, kurā ir visi gudrības
un zinību dārgumi,
Jēzus Sirds, kurā dzīvo visa Dievības
pilnība,
Jēzus Sirds, kura Tēvam ļoti labpatikās,
Jēzus Sirds, no kuras pilnības mēs
visi esam ņēmuši,
Jēzus Sirds, mūžīgo pakalnu ilgošanās,
Jēzus Sirds, pacietīgā un žēlsirdības
pilnā,
Jēzus Sirds, bagātā visiem, kas
Tevi piesauc,
Jēzus Sirds, dzīvības un svētuma avots,
Jēzus Sirds, gandarījums par
mūsu grēkiem,
Jēzus Sirds, nevām piepildītā,
Jēzus Sirds, mūsu grēku dēļ satriektā,
Jēzus Sirds, paklausīgā līdz nāvei,
Jēzus Sirds, ar šķēpu pārdurtā,
Jēzus Sirds, visa iepriecinājuma avots,
Jēzus Sirds, mūsu dzīvība un
augšāmcelšanās,

apžēlojies par mums!

Jēzus Sirds, mūsu miers un izligšana,
Jēzus Sirds, asiņainais upuris
par grēkiem,
Jēzus Sirds, pestīšana cerošiem uz Tevi,
Jēzus Sirds, cerība mirstošiem Tevī,
Jēzus Sirds, visu svēto laimība,

apžēlojies par
mums!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!

V. Jēzu, lēnprātīgs un pazemīgu Sirdi.

R. Veido mūsu sirdis pēc savas Sirds.

Lūgsimies.

Visvarenais mūžīgais Dievs, raugies uz sava vismīlā Dēla Sirdi un uz to slavu un gandarīšanu, ko tā Tev sniedz grēcinieku vārdā, un tiem, kas lūdz Tavu žēlsirdību, dāvā piedošanu Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

CILVĒCES VELTĪŠANA VISSV. JĒZUS SIRDIJ**

Vismīlais Jēzu, cilvēces Pestītāj, raugies uz mums, kas dziļā pazemībā nometušies pie Tava altāra (vai: Tavā priekšā).

Tavi mēs esam un Tavi gribam palikt.

Bet lai mēs būtu arvien ciešāk saistīti ar Tevi, tad, redzi, katrs no mums šodien labprātīgi veltī sevi Tavai Vissvētajai Sirdij. Daudzi Tevi, diemžēl, nekad nav pazinuši, daudzi ir Tavus baušļus panicinājuši un Tevi no sevis atstājuši. Apžēlojies par viņiem visiem, vislabais Jēzu, un velc visus pie savas Vissvētās Sirds. Kungs, esi Karalis ne tikai tiem ticīgajiem, kas nekad nav no Tevis atkāpušies, bet arī pazudušajiem dēliem, kas Tevi ir atstājuši: liec, lai tie drīz atgrieztos tēva mājās, lai tie neaizietu bojā no posta un bada.

Esi Karalis arī tiem, kas maldu mācību samulsināti vai ar šķelšanos no Tevis atdalīti; sauc viņus atpakaļ drošajā patiesības ostā un ticības vienībā, lai drīzumā būtu viens ganāmpulks un viens gans. Dāvā, Kungs, savai Baznīcai drošu brīvību un labklājību, dod visām tautām kārtību un mieru. Liec, lai no vienas pasaules malas līdz otram skanētu viens un tas

pats sauciens: „Slava dievišķajai Sirdij, caur kuru mums nākusi pestīšana. Viņai lai ir slava un gods mūžīgi.” Amen.

GANDARĪŠANAS LŪGŠANA VISSVĒTAJAI JĒZUS SIRDIJ

Žēlsirdīgais Jēzu, kura bezgalīgā mīlestība uz mums, cilvēkiem, tiek atmaksāta ar tādu lielu vienaldzību, nolaidību, nicināšanu un nepateicību, mēs krītam ceļos šeit, Tava altāra priekšā, lai ar sevišķu dievbijību gandarītu par cilvēku vienaldzību un to negodu, ko viņi nodara Tavai mīlestības pilnajai Sirdij. Tomēr zinot, ka arī mēs paši reiz piederējām pie necienīgo skaita, karstas nožēlas sāpju pārņemti, mēs lūdzam vispirms Tavu žēlsirdību mums pašiem. Mēs esam gatavi labprāt gandarīt ne tikai par saviem grēkiem, bet arī par to grēkiem, kas ir tālu nomaldījušies no pestīšanas ceļa, kas, neticībā nocietinājušies, negrib sekot Tev kā savam Ganam un vadonim, vai arī kas ir laužuši savas kristības solījumus un atsakās nest Tavu bauslibu vieglo jūgu. Mēs stingri apsalamies gandarīt par visiem šiem nožēlojamiem pārkāpumiem, bet sevišķi mēs gribam labot visu negodīgo un netikumīgo dzīves veidā un apgērbā, ar ko tiek

ievilkts samaitāšanā tik daudz nevainīgu dvēseļu; mēs gribam gandarīt par svētdienu un svētku dienu nesvinēšanu, par riebīgiem lāstiem pret Tevi un Taviem svētajiem, par Tava vietnieka un priesteru kārtas zaimošanu, par Tavas dievišķās mīlestības Sakramenta apgānīšanu ar nolaidību vai apkaunojošām svētzādzībām, beidzot par tautu atklātiem pārkāpumiem, kuras pretojas Tavas Baznīcas likumiem un mācībai. Lai kaut cik vērstu par labu Tava dievišķā goda aizskaršanu, mēs kopā ar Tavu jaunavīgo Māti, ar visiem svētajiem un ar visiem dievbijīgiem ticīgajiem upurējam Tev to gandarījumu, kuru Tu pats pie krusta sniedzi savam Tēvam un kuru Tu ik dienas atjauno uz altāriem. Tavas žēlastības stiprināti, mēs Tev nopietni apsolām ar dziļu ticību, ar dzīves šķīstību un ar Evaņģēlija bauslību, it sevišķi ar mīlestības likuma izpildīšanu, cik tas no mums ir atkarīgs, novērst to ļaunumu, kuru mēs vai citi esam izdarījuši, atstādami novārtā Tavu lielo mīlestību. Visiem spēkiem mēs gribam turpmāk novērst no Tevis visus apvainojumus un pamudināt pēc iespējas vairāk cilvēku Tev sekot. Mēs Tevi lūdzam, vislabais Jēzu, aizbildinot par mums Vissvētākajai Jaunavai Marijai, pieņem žēligi šo mūsu labprātīgo gandarījuma piedāvājumu un ar savu žēlastību padari mūs

līdz nāvei uzticīgus dievbijīgā kalpošanā Tev, lai mēs beidzot visi sasniegtu īsto Tēviju. Kas dzīvo un valdi ar Dievu Tēvu Svētā Gara vienībā, Dievs visos mūžu mūžos. Amen.

PRIVĀTA VELTĪŠANĀS VISSVĒTAJAI JĒZUS SIRDIJ

(sv. Margarita Alakok)

Es veltīju un atdodu mūsu Kunga Jēzus Kristus Vissvētajai Sirdij savu personu, savu dzīvību, savus darbus, savas grūtības un ciešanas, lai nākotnē es pilnīgi atdotos dievišķās Sirds mīlestībai un tās godināšanai.

Mana nopietnā un neatsaucamā apņemšanās ir piederēt tai pavisam, darīt visu mīlestībā uz Viņu un no visas sirds atteikties no visa, kas nepatiktu Jēzus dievišķajai Sirdij. Tādēļ es izvēlējos Tevi, Vissvētā Sirds, par savas mīlestības vienīgo priekšmetu, par savas dzīvības aizsargātāju, par savas pestīšanas drošību, par atbalstu savā vājumā un par visas savas dzīves gandarīšanas upuri. Tu, maiguma un žēlastības pilnā Sirds, esi man drošs patvērums arī manā nāves stundā, esi mana attaisnotāja Dieva priekšā un novērs no manis

Viņa taisnīgo dusmu sodu. Tu, mīlestības pilnā Sirds, Tevī es lieku visu savu cerību. Sava ļaunuma dēļ es būtos visa, bet ar Tavu žēlastību es ceru uz visu. Iznīcīni manī visu, kas Tev nepatīktu, vai Tev pretotos. Lai Tava svētā mīlestība tik dziļi iespiežas manā sirdī, ka es nekad Tevi neaizmirstu un nekad netīktu no Tevis atšķirts. Dievišķā Sirds, Tavas bezgalīgās žēlsirdības dēļ es Tevi lūdzu, dari, lai mans vārds tiktu ierakstīts Tevī, jo Tavā kalpošanā es gribu dzīvot un mirt. Amen.

HIMNA JĒZUS SIRDS GODAM

**Pretī Vis(u)augstākam
pacel roku zvērestam,
latvju tauta, svēts lai mums
paliek senču mantojums.
Jēzus Sirds, Tev zvēram to:
uzticību mūžīgo!**
Savas tautas aizstāvis —
Dievs visaugstais debesīs:
Tu mūs līdz pat laikiem šiem
vadi cauri negaisiem.
Jēzus Sirds, Tev zvēram to:
uzticību mūžīgo!

**Dievs, pie Tevis mēs paties’
Gribam stipri turēties.
Ticība, kas dota mums,
Skaistākais ir greznojums.
Jēzus Sirds, Tev zvēram to:
Uzticību mūžīgo!**
Saites, kuras vieno mūs,
Saraut neviens nepagūs.
Svēts ir vārds, kas Dievam dots,
Uzticība — mūsu gods.
Jēzus Sirds, Tev zvēram to:
Uzticību mūžīgo!

LITĀNIJA KRISTUS ASIŅU GODAM **

**Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kristu, klausī mūs!
Kristu, uzklausī mūs!
Dievs Tēvs no debesīm,
Dievs Dēls, pasaules Pestītājs,
Dievs Svētais Gars,
Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,**

**apžēlojies
par mums!**

Kristus asinis, mūžīgā Tēva
viendzimušā Dēla,
Kristus asinis, iemiesotā Dieva Vārda,
Kristus asinis, jaunās un mūžīgās
derības,
Kristus asinis, kas ciešanās
Olīvdārzā zemi slacīja,
Kristus asinis, kas šaustišanā plūda,
Kristus asinis, kas lāsoja no ērkšķu
vainaga,
Kristus asinis, pie Krusta izlietas,
Kristus asinis, samaksa par
mūsu pestīšanu,
Kristus asinis, bez kurām nav
piedošanas,
Kristus asinis, kas Euharistijā
veldzē un skaidro dvēseles,
Kristus asinis, žēlsirdības straume,
Kristus asinis, uzvara pār ļaunajiem gariem,
Kristus asinis, mocekļu stiprums,
Kristus asinis, apliecinātāju drosme,
Kristus asinis, jaunavības avots,
Kristus asinis, atbalsts tiem,
kas briesmās,
Kristus asinis, atvieglojums cietējiem,
Kristus asinis, iepriecinājums bēdās,
Kristus asinis, gandarītāju cerība,

atpestī mūs!

**Kristus asinis, mirstošo mierinājums,
Kristus asinis, siržu miers un maigums,
Kristus asinis, mūžīgās**

**dzīves nodrošinājums,
Kristus asinis, kas atbrīvo dvēseles
no šķīstīšanas uguns,
Kristus asinis, katras slavas un**

goda viscienīgās,

**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Kungs!**

**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Kungs!**

**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!**

**V. Tu esi mūs atpircis, Kungs, ar savām
asinīm.**

**R. Un esi mūs padarījis par valsti mūsu
Dievam.**

Lūgsimies.

**Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas esi sūtījis
pasaulē savu viendzimušo Dēlu, lai ar Viņa
asinīm mēs tiktu atpestīti, Tevi lūdzam, liec, lai
mēs, godinot Viņa ciešanu noslēpumu, tiekam
pasargāti no visā ļauna un iemantojam mūžīgo
algu debesīs. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.
Amen.**

atpesti mūs!

**LITĀNIJA
JĒZUS VISSVĒTĀ VĀRDA GODAM ****

**Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kristu, klausī mūs!
Kristu, uzklausī mūs!
Dievs Tēvs no debesīm,
Dievs Dēls, pasaules Pestītājs,
Dievs Svētais Gars,
Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,
Jēzu, dzīvā Dieva Dēls,
Jēzu, Tēva spožums,
Jēzu, mūžīgās gaismas atspīdums,
Jēzu, godības Karali,
Jēzu, taisnības saule,
Jēzu, Jaunavas Marijas Dēls,
Jēzu, vismīļais,
Jēzu, brīnišķais,
Jēzu, varena Dievs,
Jēzu, mūžīgās dzīves tēvs,
Jēzu, lielā padoma devējs,
Jēzu, visvarena Dievs,
Jēzu, vispacietīgais,
Jēzu, vispaklausīgais,
Jēzu, lēnprātīgs un pazemīgu Sirdi,
Jēzu, šķīstības mīlētājs,**

apžēlojies par mums!

Jēzu, mūsu draugs,
Jēzu, miera Dievs,
Jēzu, dzīvības devējs,
Jēzu, tikumu priekšzīme,
Jēzu, dedzīgais dvēseļu meklētājs,
Jēzu, mūsu Dievs,
Jēzu, mūsu patvērums,
Jēzu, nabagu tēvs,
Jēzu, ticīgo dārgums,
Jēzu, Labais Gans,
Jēzu, īstā gaisma,
Jēzu, mūžīgā gudrība,
Jēzu, bezgalīgā labsirdība,
Jēzu, mūsu ceļš un dzīvība,
Jēzu, eņģeļu prieks,
Jēzu, patriarhu Karali,
Jēzu, apustuļu vadoni,
Jēzu, evaņģēlistu Mācītāj,
Jēzu, mocekļu stiprums,
Jēzu, apliecinātāju gaisma,
Jēzu, jaunavu šķīstība,
Jēzu, visu svēto kronis,
Esi mums žēlīgs, saudzi mūs, Jēzu!
Esi mums žēlīgs, uzklausi mūs, Jēzu!
No visa ļauna
No ikviēna grēka
No savām dusmām
No ļaunā gara viltības

apžēlojies par mums!

atpesti
mūs, Jēzu!

No nešķīstības gara
No mūžīgās nāves
No Tavu iedvesmu neievērošanas
Ar savas svētās iemiesošanās
noslēpumu
Ar savu piedzimšanu
Ar savu bērību
Ar savu dievišķo dzīvi
Ar savām pūlēm
Ar savu nāves cīņu un savām
ciešanām
Ar savu krustu un vientulību
Ar savām sāpēm
Ar savu nāvi un apbedīšanu
Ar savu augšāmcelšanos
Ar savu debesīs uzkāpšanu
Ar savu Vissvētās Euharistijas
iedibināšanu
Ar saviem priekiem
Ar savu godību
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Jēzu!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Jēzu!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!
Jēzu, klausī mūs!
Jēzu, uzklausi mūs!

atpestī mūs, Jēzu!

Lūgsimies.

Kungs Jēzu Kristu, Tu esi sacījis: „Lūdziet un jūs saņemsiet, meklējiet un jūs atradīsiet, klausējiet un jums atdarīs.” Mēs Tevi lūdzam, iededz mūsos savas dievišķās mīlestības uguni, lai mēs Tevi no visas sirds vārdos un darbos mīlētu un nekad nepagurtu Tevi slavēt.

Kungs, liec mums Tavu svēto vārdu arvien būties un to mīlēt, jo Tu nekad neliedz savu gādību tiem, kurus Tu esi nostiprinājis savā mīlestībā. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos. Amen.

ROŽUKRONIS****VISSV. JAUNAVAS MARIJAS GODAM**

**+ Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.
Amen.**

**Tēvs mūsu..., 3 Esi sveicināta, Marija..., Gods
lai ir Tēvam...**

PIRMĀ DAĻA — PRIECĪGĀ**PIRMAIS NOSLĒPUMS****Enģeļa sludinājums (Lk 1)**

**Enģelis Gabriēls pasludina Vissvētākajai
Jaunavai Marijai, ka Dievs viņu izredzējis par
pasaules Pestītāja Māti. Dziļā pazemībā Marija
atbild: „Redzi, es esmu Kunga kalpone, lai
notiek man pēc Tava vārda.”**

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

(Privāti skaitot Rožukroni, katra noslēpuma beigās pēc invokācijas „Marija, bez grēka ieņemtā...” var pievienot: „Mans Jēzu, piedod mums mūsu vainas, pasargi mūs no elles uguns un aizved visas dvēseles uz debesīm, it sevišķi tās, kurām visvairāk vajadzīga Tava žēlsirdība.”)

OTRAIS NOSLĒPUMS**Apmeklēšana (Lk 1)**

Pēc pasludināšanas Marija iet apmeklēt svēto Elizabeti. Uz Elizabetes sveicienu viņas sirds gaviļēs sauc: „Augsti slavē Kungu mana dvēsele.”

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

TREŠAIS NOSLĒPUMS**Kristus piedzimšana (Lk 2)**

Betlēmē vislielākā nabadzībā piedzimst Bērns Jēzus. Marija, satinusi drēbītēs, Viņu ieliek silītē, jo cilvēki viņiem nedeja mājvietu.

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

CETURTAIS NOSLĒPUMS**Jēzus upurēšana templī (Lk 2)**

Četrdesmitajā dienā pēc piedzimšanas Jāzeps un Marija nes Bērnu Jēzu uz Jeruzalemi, lai

Dieva svētnīcā To veltītu debesu Tēvam.

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

PIEKTAIS NOSLĒPUMS

Bērna Jēzus atrašana svētnīcā (*Lk 2*)

**Kad Jēzum bija divpadsmit gadu, Viņš kopā
ar Jāzepu un Mariju ceļo uz Jeruzalemi.
Nemanot Viņš paliek templī pie Rakstu
mācītājiem, kur Viņu atrod Marija un Jāzeps.**

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

OTRĀ DAĻA — GAISMAS

PIRMAIS NOSLĒPUMS

Jēzus kristība Jordānā (*Mt 3*)

**Pēc kristības Jēzus tūlīt izkāpa no ūdens, un,
lūk, debesis atvērās, un Viņš redzēja Dieva Garu
nolaižamies pār sevi.**

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,

Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

OTRAIS NOSLĒPUMS

Jēzus atklāšanās kāzās Kānā (*Jņ 2*)

Kungs Jēzus pārvērtā ūdeni vīnā. Šo sākumu brīnumiem Jēzus darīja Galilejas Kānā, atklādam savu godību, un Viņa mācekļi ticēja Viņam.

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

TREŠAIS NOSLĒPUMS

**Dieva valstības sludināšana un aicinājums
atgriezties (*Mk 2*)**

Jēzus sacīja: „Laiks piepildījies, un Dieva valstība tuvu klāt! Gandariet par grēkiem un ticiet Evaņģēlijam!”

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

CETURTAIS NOSLĒPUMS

Pārveidošanās Tabora kalnā (Lk 9)

Jēzus ņēma līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni un uzkāpa kalnā, lai lūgtu Dievu. Un Viņa sejas izskats kļuva citāds, un Viņa apģērbs tapa balts un staroja. Un, lūk, divi vīri sarunājās ar Viņu; tie bija Mozus un Elija. Viņi parādījās godībā un tie runāja par Viņa gala nōrisi, ko Viņš piepildīs Jeruzalemē.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

PIEKTAIS NOSLĒPUMS

Euharistijas iedibināšana (Mk 14)

Un Jēzus, viņiem ēdot, paņēma maizi, svētīja to, lauza, deva viņiem un sacīja: „Ņemiet, šī ir Mana Miesa.” Un Viņš ņēma bķeri, pateicās un deva viņiem; un tie visi dzēra no tā. Un Viņš tiem sacīja: „Šīs ir manas jaunās derības Asinis, kas par daudziem tiks izlietas.”

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

TREŠĀ DAĻA — SĀPĪGĀ

PIRMAIS NOSLĒPUMS

Jēzus Ģetzemanes dārzā (*Lk 22*)

Pēc pēdējā svētā Vakarēdiena Jēzus ar mācekļiem iet uz Ģetzemanes dārzu. Skumju un nāves bailu pārņemts, Viņš karsti lūdzas, un sviedri kā asins lāses rit no Viņa dievišķā vaiga.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

OTRAIS NOSLĒPUMS

Šaustišana (*Mt 27*)

Uz Pilāta pavēli Jēzus tiek šaustīts un nodots, lai sistu krustā.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

TREŠAIS NOSLĒPUMS

Kronēšana ērkšķiem (*Jņ 19*)

Tūlīt pēc šaustišanas kareivji nopin ērkšķu kroni un uzliek to Jēzum galvā. Tie ietērpj Viņu

purpura drānās, liek Viņa labajā rokā niedri un zobodamies loka ceļus, saukdami: „Esi sveicināts, jūdu karali!”

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

CETURTAIS NOSLĒPUMS

Krusta nešana (*Jņ 19*)

Uz nāvi notiesātais Jēzus pats nes smago krustu, trīs reizes krītot zem tā smaguma.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

PIEKTAIS NOSLĒPUMS

Nāve uz krusta (*Jņ 19*)

Jēzus tiek krustā sists un mirst pēc grūtām mokām, skaļā balsī saukdams: „Tēvs, Tavās rokās es nododu savu garu!”

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

CETURTĀ DAĻA — GODĪBAS

PIRMAIS NOSLĒPUMS

Augšāmcelšanās (*Mk 16*)

Trešajā dienā pēc nāves Kungs Jēzus augšāmcēlās no mirušajiem un parādījās Vissvētākajai Jaunavai Marijai un saviem mācekļiem.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

OTRAIS NOSLĒPUMS

Uzkāpšana debesīs (*Lk 24*)

Četrdesmitajā dienā pēc augšāmcelšanās Jēzus, svētidams savus mācekļus, uzkāpa debesīs, kur sēž pie Dieva Tēva labās rokas.

Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

TREŠAIS NOSLĒPUMS

Svētā Gara nosūtīšana (*Apd 2*)

Vasarsvētku dienā Svētais Gars ugunsмēļu veidā nolaidās no debesīm uz Vissvētāko

Jaunavu Mariju un apustuļiem.

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

CETURTAIS NOSLĒPUMS

Vissv. Jaunavas Marijas uzņemšana debesīs

**Pēc Jēzus uzkāpšanas debesīs Vissvētākā
Jaunava nemitējās ilgoties pēc sava dievišķā
Dēla. Pēc viņas nāves eņģeļi to pārnēs ar miešu
un dvēseli uz debesīm.**

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

PIEKTAIS NOSLĒPUMS

Vissv. Jaunavas Marijas kronēšana debesīs

**Debesīs Vissvētākā Jaunava tiek kronēta ar
godības kroni kā debesu un zemes Karaliene.**

**Tēvs mūsu..., 10 Esi sveicināta, Marija...,
Gods lai ir Tēvam...**

V. Marija, bez grēka ieņemtā.

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

Es ticu uz Dievu, visvareno Tēvu, debesu un zemes Radītāju; un uz Jēzu Kristu, Viņa viendzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ir ieņēmts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris un apbedīts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšām-cēlies no mirušajiem, uzkāpis debesis, sēž pie Dieva, visvarenā Tēva, labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Es ticu uz Svēto Garu, svēto katolisko Baznīcu, svēto sadraudzību, grēku piedošanu, miesas augšām-celšanos un mūžīgo dzīvošanu. Amen.

**LITĀNIJA VISSV. JAUNAVAS MARIJAS
GODAM****

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kristu, klausī mūs!

Kristu, uzklausī mūs!

Dievs Tēvs no debesīm, apžēlojies par mums!

Dievs Dēls, pasaules Pestītājs, apžēlojies

par mums!

Dievs Svētais Gars, apžēlojies par mums!

Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,

apžēlojies par mums!

**Svētā Marija,
Svētā Dieva Dzemdētāja,
Svētā jaunavu Jaunava,
Kristus Māte,
Baznīcas Māte,
Dieva žēlastības Māte,
Visskaidrākā Māte,
Visšķīstākā Māte,
Neaizskartā Māte,
Nevainīgā Māte,
Vismīlākā Māte,
Brīnišķā Māte,
Labā padoma Māte,
Radītāja Māte,
Pestītāja Māte,
Visgudrākā Jaunava,
Godināmā Jaunava,
Slavējamā Jaunava,
Spēcīgā Jaunava,
Labsirdīgā Jaunava,
Uzticīgā Jaunava,
Taisnības spogulis,
Gudrības sēdeklis,
Mūsu liksmības cēlonis,
Garīgais trauks,
Godājamais trauks,**

lūdz par mums!

Izcilais dievkalpošanas trauks,
 Mistiskā roze,
 Dāvida tornis,
 Zilonķaula tornis,
 Zelta nams,
 Derības šķirsts,
 Debesu vārti,
 Rīta auseklis,
 Slimnieku veselība,
 Grēcinieku patvērums,
 Noskumušo iepriecinātāja,
 Kristīgo palīdzība,
 Eņģeļu Karaliene,
 Patriarhu Karaliene,
 Praviešu Karaliene,
 Apustuļu Karaliene,
 Mocekļu Karaliene,
 Apliecinātāju Karaliene,
 Jaunavu Karaliene,
 Visu svēto Karaliene,
 Bez iedzimtās vainas ieņemtā
 Karaliene,
 Debesīs uzņemtā Karaliene,
 Svētā Rožukroņa Karaliene,
 Ģimeņu Karaliene
 Miera Karaliene,
 Māras Zemes Karaliene,

lūdz par mums!

**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Kungs!**
**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Kungs!**
**Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!**

TAVĀ PATVĒRUMĀ steidzamies, svētā
Dieva Dzemdētāja, nenicini mūsu lūgšanas mūsu
vajadzībās, bet izglāb mūs vienmēr no visām
briesmām, tu godināmā un svētā Jaunava, mūsu
valdniece, mūsu vidutāja, mūsu aizbildinātāja!
Izlidzini mūs ar savu Dēlu, novēli mūs savam
Dēlam, stādi mūs savam Dēlam priekšā.**

V. Lūdz par mums, svētā Dieva Dzemdētāja.

R. Lai mēs Kristus solījumu cienīgi topam.

Lūgsimies.

**Kungs Dievs, mēs Tevi lūdzam: liec, lai mūsu,
Tavu kalpu, dvēsele un miesa vienmēr būtu
vesela un ar slavējamās Vissvētākās Jaunavas
Marijas aizbildniecību mēs tiktu atbrīvoti no
laicīgā ļaunuma un priecātos mūžīgajā dzīvē.
Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

VELTĪŠANĀS VISSV. J. MARIJAS BEZVAINĪGAJAI SIRDIJ

Vissvētākā Jaunava, mūsu Kunga Jēzus Kristus Māte, mēs īpašā veidā veltījam sevi tavai Bezvainīgajai Sirdij.

Ar šo veltīšanos mēs atjaunojam kristības svētsolījumus un saskaņā ar Evaņģēliju uzņemamies pienākumu iekšēji atgriezties, atraisīties no patmīlības un no lētas piekāpības pasaulei, lai mēs būtu pilnīgi tavā rīcībā, vienmēr pildot debesu Tēva gribu.

Bez tam mēs uzticam tev, vislabā Māte, savu kristīgo aicinājumu. Mēs gribam veidot savu dzīvi tā, kā tu vēlies: gandarīšanas un lūgšanas garā. Mēs gribam ar dedzību piedalīties svētajā Mises upurī, apustuliski darboties, ik dienas dievbijīgi skaitīt Rožukroni un atbilstoši Evaņģēlijam priecīgi nest dzīves upurus, būt spējīgiem atteikties un gandarīt. Mēs gribam būt kristīgo tikumu un šķīstības paraugs pasaulei. Mēs apsolām būt uzticīgi Svētajam tēvam un vienoti ar viņa bīskapiem un priesteriem. Tavā Mātes vadībā un aizsardzībā mēs gribam būt apustuļi, lai veicinātu šobrīd tik nepieciešamo lūgšanas un mīlestības kopību ar pāvestu, kas ir Baznīcas mācītājs un gans. Mēs lūdzam tevi, Baznīcas Māte, sniegt viņam savu

īpašo aizsardzību.

Tāpat mēs tev apsolām lūgties par visām dvēselēm, vest cilvēkus pie tevis un pamudināt viņus uz tavas Sirds godināšanu. Tā kā ļaunums un grēks pārpludina pasauli, mēs ar palāvību paceļam acis uz tevi, žēlsirdīgā Māte, un lūdzam glābt visus savus bērnus. Tu žēligā un laipnā, Vissvētākā Jaunava Marija!

LŪGŠANA SV. JĀZEPAM**

Pie tevis, svētais Jāzep, mēs steidzamies savās bēdās un, tavas Vissvētākās Līgavas palīdzību piesaukuši, palāvīgi lūdzam arī tavu aizbildnību. Tās mīlestības dēļ, kas tevi vienoja ar bezvainīgo Jaunavu, Dieva Dzemdētāju, un tās tēvišķās gādības dēļ, ar kuru tu rūpējies par Bērniņu Jēzu, mēs tevi pazemīgi lūdzam: uzlūko žēlīgi Jēzus Kristus asinīm atpirkto mantojumu un palidzi mums ar savu spēcīgo pārstāvību mūsu vajadzībās.

Sargi, Dieva aizgādības dotais svētās Ģimenes sargs, izredzētos Jēzus Kristus bērnus, izglāb mūs, vismīļais tēvs, no ikvienas samaitāšanas un maldiem, ar debesu spēku stiprini mūs, spēcīgais palīdzētāj, cīņā ar tumsības spēkiem. Un kā tu citkārt izglābi Bērniņu Jēzu no draudošām nāves briesmām, tā tagad aizstāvi svēto Dieva

Baznīcu no ienaidnieku uzbrukumiem un ikvienas nelaimes. Uzņem mūs visus savā pastāvīgā patvērumā, ka mēs, pēc tava parauga dzīvodami un tavas palīdzības spēcināti, varētu dievbijīgi dzīvot, svētīgi nomirt un iemantot mūžīgo liksmību debesīs. Amen.

LITĀNIJA SVĒTĀ JĀZEPA GODAM **

(skaitāma arī novennas dienās)

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kristu, klausī mūs!

Kristu, uzklausī mūs!

Dievs Tēvs no debesīm,

Dievs Dēls, pasaules Pestītājs,

Dievs Svētais Gars,

Svētā Trisvienība, viens vienīgs Dievs,

**apžēlojies
par mums!**

Svētā Marija,

Svētais Jāzeps,

Slavas pilnais Dāvida ciltsbērns,

Patriarhu gaisma,

Dievmātes ligavainis,

Šķīstais Jaunavas sargātājs,

Dieva Dēla uzturētājs,

lūdz par mums!

Rūpīgais Kristus aizsargātājs,
Svētās Ģimenes galva,
Svētais Jāzep, taisnīgais vīrs,
Svētais Jāzep, šķīstības paraugs,
Svētais Jāzep, gudrības piemērs,
Svētais Jāzep, drošsirdīgais vīrs,
Svētais Jāzep, Dievam vienmēr
paklausīgais,
Svētais Jāzep, uzticīgais Dieva kalps,
Pacietības spoguli,
Nabadzības mīlētāj,
Strādnieku priekšzīme,
Mājas dzīves košums,
Jaunavu sargs,
Ģimenes atbalsts,
Nelaimīgo iepriecinātājs,
Slimnieku cerība,
Mirstošo gādnieks,
Launo garu atbaidītājs,
Svētās Baznīcas aizstāvis,

lūdz par mums!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!

V. Viņš to iecēla par sava nama kungu.

R. Un par visa sava īpašuma valdnieku.

Lūgsimies.

**Kungs, Tu savā neizsakāmā gādībā esi
izvēlējies svēto Jāzepu par savas Mātes,
Vissvētākās Jaunavas Marijas, Līgavaini, mēs
Tevi lūdzam, lai tas, kuru godinām virs zemes, ir
mums aizbildnis pie Tevis debesīs. Kas dzīvo un
valdi mūžu mūžos. Amen.**

LITĀNIJA VISU SVĒTO GODAM**

Tajās litānijas daļās, kur teksts iespīests divējādi — ar parastiem burtiem un kursīvā, lasot var izvēlēties vienu vai otru tekstu. Turpretī trekniem burtiem iespīestais jālasa katrreiz.

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kyrie, eleison!

Dievs Tēvs no debesīm,

Dievs Dēls, pasaules Pestītājs,

Dievs Svētais Gars,

Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,

**apžēlojies
par mums!**

Svētā Marija,
Svētā Dieva Dzemdētāja,
Svētā jaunavu Jaunava,
Svētais Miķeli, Gabriēl un Rafaēl,
Visi svētie eņģeļi,
Svētais Ābraham,
Svētais Mozu,
Svētais Elija,
Svētais Jāzep,
Svētais Jāni Kristītāj,
Visi svētie patriarhi un pravieši,
Svētais Pēteri un Pāvil,
Svētais Andrej,
Svētais Jāni un Jēkab,
Svētais Tom,
Svētais Matej,
Visi svētie apustuļi,
Svētais Lūkas,
Svētais Mark,
Svētais Barnaba,
Svētā Marija Magdalēna,
Visi svētie Kunga mācekļi,
Svētais Stefan,
Svētais Ignācij (no Antiohijas),
Svētais Polikarp,
Svētais Justīn,
Svētais Laurencij,
Svētais Cipriān,

lūdz (-iet) par mums!

Svētais Bonifācij,
Svētais Tom (Beket),
Svētais Jāni (Fišer) **un Tom** (Mor),
Svētais Pāvils (Miki),
Svētais Izāks (Žog) **un Jāni** (no Brebefas),
Svētais Pēteri (Šanel),
Svētais Kārli (Lvanga),
Svētā Perpetuja un Felicita,
Svētā Agnese,
Svētā Marija (Goreti),
Visi svētie mocekļi,
Svētais Leon un Gregor,
Svētais Ambrozij,
Svētais Hieronīms,
Svētais Augustīns,
Svētais Atanāzījs,
Svētais Bazīlij un Gregor (no Naziansas),
Svētais Jāni Hrizostoms,
Svētais Mārtiņš,
Svētais Patriks,
Svētais Cirils un Metodijs,
Svētais Kārli (Boromejs),
Svētais Francisks (Salēzieti),
Svētais Pij (Desmitais),
Svētais Antonijs,
Svētais Benedikts,
Svētais Bernards,
Svētais Francisks un Dominiks,
Svētais Tom (no Akvīnas),

lūdz (-iet) par mums!

Svētais Ignācij (no Lojolas),
Svētais Francisk (Ksaver),
Svētais Vincent (no Paulas),
Svētais Jāni Marija (Vianej),
Svētais Jāni (Bosko),
Svētā Katrīna (no Sjēnas),
Svētā Terēze (no Avilas),
Svētā Roze (no Limas),
Svētais Ludvig,
Svētā Monika,
Svētā Elizabete (no Ungārijas),
Visi Dieva svētie un svētās,

Esi mums žēlīgs,

No visa ļauna

No ikviena grēka

No ļaunā gara viltības

No dusmām, ienaida un ikvienas

ļauņas gribas

No mūžīgās nāves

Ar savu iemiesošanos

Ar savu piedzimšanu

Ar savu kristību un svēto gavēni

Ar savu krustu un ciešanām

Ar savu nāvi un apbedīšanu

Ar savu svēto augšāmcelšanos

Ar savu brīnišķo debesīs uzkāpšanu

Ar Svētā Gara atsūtīšanu

Ar savu godības pilno atnākšanu

lūdz (-iet) par mums!

atpestī mūs, Kungs un Dievs!

*Kristu, dzīvā Dieva Dēls,
 Kas esi atnācis šinī pasaulē,
 Kas esi karāties pie krusta,
 Kas esi gājis nāvē mūsu dēļ,
 Kas esi gulējis kapā,
 Kas esi no mirušajiem augšāmcēlies,
 Kas esi uzkāpis debesīs,
 Kas esi atsūtījis apustuļiem Svēto Garu,
 Kas sēdi pie Tēva labās rokas,
 Kas nāksi tiesāt dzīvos un mirušos,
 Ka Tu mūs saudzētu,
 Ka Tu mūs pie patiesas gandarīšanas vestu,
 Ka Tu mūs savā svētajā kalpošanā stiprinātu
 un uzturētu,
 Ka Tu visiem mūsu labdariem ar
 mūžīgiem labumiem atmaksātu,
 Ka Tu zemei augļus dotu un uzturētu,
 Ka Tu mums sodu atlaistu,
 Ka Tu mūsu sirdīs ilgas pēc debesu
 lietām modinātu,
 Ka Tu mūsu, mūsu brāļu, radu un
 labdaru dvēseles no mūžīgās
 pazušanas pasargātu,
 Ka Tu visiem mirušajiem ticīgajiem
 mūžīgo mieru dāvātu,
 Ka Tu pasauli pasargātu no mēra,
 bada un kara,
 Ka Tu visām tautām mieru un
 patiesu saderību dāvātu,*

apžēlojies par mums!

Tevi lūdzam, uzklausi mūs!

**Ka Tu savu svēto Baznīcu valdītu
un uzturētu,
Ka Tu apustulisko virsganu un visas
Baznīcas kārtas svētajā
ticībā uzturētu,
Ka Tu visus kristīgos apvienotu,
Ka Tu visus cilvēkus pie Evaņģēlija
gaismas vestu,**

Kristu, klausī mūs!

Kristu, klausī mūs!

Kristu, uzklausī mūs!

Kristu, uzklausī mūs!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,

apžēlojies par mums!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,

apžēlojies par mums!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,

apžēlojies par mums!

Dievs, mūsu patvērums un stiprums, kas pats esi dievbijības devējs, uzklausī savas Baznīcas bijīgās lūgšanas un ļauj mums saņemt to, ko ar palāvību lūdzam no Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Dievs, kas redzi mūsu vājības un kļūdas, palīdzi mums žēlīgi, lai, sekojot Tavu svēto paraugam, mēs pieaugam mīlestībā uz Tevi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

**Tevi lūdzam,
uzklausī mūs!**

LITĀNIJA KONSEKRĀCIJU UN SVINĪGU SVĒTĪBU GADĪJUMOS

Kyrie, eleison!
Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kyrie, eleison!
Svētā Marija, Dieva Māte,
Svētais Miķeli,
Svētie Dieva eņģeļi,
Svētais Jāzep,
Svētais Jāni Kristītāj,
Svētais Pēteri un Pāvil,
Svētais Andrej,
Svētais Jāni,
Svētā Marija Magdalēna,
Svētais Stefan,
Svētais Ignācij (no Antiohijas),
Svētais Laurencij,
Svētā Perpetuja un Felicita,
Svētā Agnese,
Svētais Gregor,
Svētais Augustīn,
Svētais Atanāzij,

lūdz (-iet) par mums!

**Svētais Bazīlij,
Svētais Mārtiņ,
Svētais Benedikt,
Svētais Francisk un Dominik,
Svētais Francisk (Ksaver),
Svētais Jāni Marija (Vianej),
Svētā Katrīna (no Sjēnas),
Svētā Terēze (no Avilas),
Svētais Meinard,
(baznīcas svētā aizbildņa vārds),
Visi Dieva svētie un svētās,**

lūdž (-iet) par mums!

**Esi mums žēlīgs,
No visa ļauna,
No ikviena grēka,
No mūžīgās nāves
Ar savu iemiesošanos,
Ar savu nāvi un augšāmcelšanos,
Ar Svētā Gara atsūtišanu,**

atpesti mūs,
Kungs

Mēs grēcinieki
Ka Tu savu svēto Baznīcu vadītu
un uzturētu,
Ka Tu apustulisko virsganu un
visas Baznīcas kārtas
svētajā ticībā uzturētu,
Ka Tu visām tautām mieru un
patiesu saderību dāvātu,
Ka Tu mūs savā svētajā
kalpošanā stiprinātu
un uzturētu,

Tevi lūdzam, uzklausi mūs!

(Lieldienu vigijā, kad notiek kristīšana):

**Ka Tu šos izvēlētos atjaunotu ar kristības
žēlastību, Tevi lūdzam, uzklausi mūs!**

(Priesteru ordinācijā):

**Ka Tu šos izvēlētos svētītu,
Ka Tu šos izvēlētos svētītu un
svētdarītu,
Ka Tu šos izvēlētos svētītu,
svētdarītu un iesvētītu,**

**Tevi lūdzam,
uzklausi mūs!**

(Baznīcas konsekrācijā):

**Ka Tu šo baznīcu konsekrētu, Tevi lūdzam,
uzklausi mūs!
Jēzu, dzīvā Dieva Dēls, Tevi lūdzam,
uzklausi mūs!**

**Kristu, klausī mūs!
Kristu, klausī mūs!
Kristu, uzklausi mūs!
Kristu, uzklausi mūs!**

GANDARĪŠANAS SAKRAMENTS

Pirms grēksūdzes ir jāatceras savi grēki, tie jānožēlo, jālūdz no Dieva piedošana un jāņem laboties. Pēc tam grēki ir vaļširdīgi jāizsūdz priesterim un jāizpilda viņa uzliktais gandarījums. Laba grēksūdze ļauj saņemt grēku piedošanu.

Sagatavošanās grēksūdzei jāiesāk ar Svētā Gara piesaukšanu, lai mēs Dieva gaismā saprastu savus pārkāpumus un izpelnītos piedošanu.

Lūsimies.

Dievs, kas ticīgo sirdis māci un apgaismo ar Svētā Gara gaismu, ļauj mums Tavu gribu pareizi saprast un priecāties vienmēr, saņemot Svētā Gara žēlastības. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

SIRDSAPZIŅAS IZMEKLĒŠANA

Sākotnējie jautājumi

Kad pēdējo reizi biju uz grēksūdzi? Vai ar pienācīgu nožēlu un vaļširdīgi to izdarīju?

Gandarījumu izpildīju? Vai pa šo laiku esmu labojies vai kritis vēl zemāk? Kāds tam galvenais iemesls?

DIEVA LIKUMA PRIEKŠĀ:

**I — Tev nebūs citus dievus turēt
līdzās man**

Vai vienmēr vados pēc pārlicības, ka mans dzīves mērķis ir Dievs? Vai cenšos pazīt ticības patiesības (piem., regulāri klausoties sprediķus un Baznīcas mācībā meklējot atbildi uz saviem jautājumiem)? Vai esmu sargājis savu ticības pārlicību no nevēlamām ietekmēm? Vai neesmu pieļāvis tišuprāt šaubas, ka ticības mācība nav patiesa? Vai protu atšķirt ticības patiesības no cilvēku uzskatiem un no muļķīgas māņticības? Vai varbūt īstais šaubu iemesls ir tas, ka man nepatīk Dievam kalpot? Vai es mīlu Dievu un vērtēju augstāk par dzīves ērtībām, izpriecām, naudu, stāvokli sabiedrībā u.c. labumiem? Vai grūtību un nelaimes brīdī neesmu kurnējis un šaubījies par Dieva Apredzību? Vai neesmu lolojis sevī maldīgo cerību izglābties no jebkurām ciešanām un grūtībām? Vai briesmu brīdī esmu uzvedies tā, kā pienākas tam, kurš tic Dievam un mūžīgai

dzīvei? Vai es apzinīgi cenšos kļūt garīgi pilnīgāks? Vai esmu jau iemācījies bieži pacelt uz Dievu savu prātu? Vai protu lūgties arī saviem vārdiem (īsi, sirsnīgi griežoties pie Dieva kā pie sev mīlas personas)? Jeb varbūt esmu aizmirsis pat „Tēvs mūsu”, „Esi sveicināta” un „Es ticu”? Vai savas lūgšanas neskaitu ar vēlēšanos, lai viss notiktu pēc mana prāta, bet ne pēc Dieva prāta? Vai es upurēju Dieva godam arī savus ikdienas darbus, kā tas pienākas, ejot mūžīgās dzīves ceļu? Vai neesmu ilgāku laiku dzīvojis bez Dieva žēlastības (būdam smagā grēkā)? Vai es uzskatu Kristus Baznīcu par Dieva iedibinājumu, kam pienākas attiecīga cieņa? Vai esmu ticības garā paklausīgs Baznīcas likumīgai vadībai? Vai apzinos, ka arī Baznīcas baušļus pārkāpt ir grēks (piem., piektdien ēst gaļu, izlaist Lieldienu grēksūdzi, svētdienā nepiedalīties sv. Misē)?

Grēki pret Dievu Svēto Garu. Vai neesmu tišām grēkojis, ļaunloties uz Dieva žēlsirdību? Šaubījies, vai Dievs piedos grēkus? Pretojies ticības mācības patiesībām? Skaudis tuvākajam, ka Dievs viņu ir svētījis? Nocietinājis sirdi derīgām pamācībām? Ietiepīgi un tišām nelabojies?

II — Tev nebūs Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt

**Vai neesmu zaimojis Dievu un svētos?
Izrādījis kaut kādā veidā necieņu reliģijai,
Baznīcai vai garīdzniekiem, vai svētbildēm? Vai
neesmu laužis svētsolījumu? Netaisni zvērējis
vai Dievu piesaucis? Lādējies?**

III — Tev būs svēto dienu svētīt

**Vai neesmu svētdienā darījis nevajadzīgu
smagu darbu? Paša vainas dēļ izlaidis, nokavējis
vai nesekojis līdzī sv. Misei? Sprediķim? Vai
neesmu svētdienu pārvērtis par „izbraucamo
dienu” vai papildus peļņas dienu? Vai esmu
izmantojis svētdienas, lai veicinātu kristīgo garu
sevi un savā ģimenē?**

IV — Tev būs godāt savu tēvu un savu māti

**Vai esmu izturējies pret saviem vecākiem ar
cieņu, mīlestību un paklausību? Vai neesmu
strīdējies pretī viņu taisnīgām prasībām?
Sāpinājis viņus? Pārmetis viņiem viņu
dievbijību? Slīmības laikā neaicinājis viņiem**

priesteri? Neuzturējies ar viņiem sakarus? Neatbalstījis materiāli? Varbūt pat izpostījis viņu dzīvi ar dzeršanu? Vai esmu klausījis, kad viņi mudināja pildīt ticīgā pienākumus? Vai neesmu bijis rupjš pret priekšniecību? Vai esmu izpildījis kārtīgi savus pienākumus: kā strādnieks, kā priekšnieks, kā ģimenes tēvs (māte), vai savus bērnus jau laikus esmu sagatavojis svēto sakramentu pieņemšanai (grēksūdzei un sv. Komūnijai)?

V — Tev nebūs nokaut

Vai neesmu uz tuvāko dusmojies, ienīdis, apvainojis, atriebību meklējis? Darījis tišuprāt nepatīkšanas? Priecājies par viņa neveiksmēm? Lamājies, sitis, apdraudējis viņa veselību vai dzīvību? Pamudinājis uz kādu grēku? Neizpalīdzējis tuvākā vajadzībās? Cietsirdīgs bijis? Vai esmu bijis nesātīgs, piedzēries? Nekārtīgs dzīves veidā? Ģimenes dzīvi sagandējis ar biežiem strīdiem? Vai neesmu domājis par pašnāvību dzīves grūtību brīžos? Vai neesmu mocījis dzīvniekus? Jeb varbūt pārāk pieķēries sev mīļiem dzīvniekiem?

VI — Tev nebūs laulību pārkāpt

IX — Tev nebūs iekārot sava tuvākā sievu

Vai neesmu neatļauti apmierinājis dzimumtieksmi, ļaujoties nešķīstām domām, iekārēm, darbiem (viens pats? ar citiem? cik bieži)? Vai neesmu bez vajadzības lietojis neattiecīgu lasāmvielu? Nesavaldījis fantāziju un acis? Vai nav bijušas nepieklājīgas (divdomīgas) sarunas, dziesmas, joki? Vai esmu bijis pieklājīgs uzvedībā, apģērbā, dejās? Vai neesmu ļaunprātīgi izvairījies no laulāto pienākumiem, no bērniem, atstājis laulāto draugu, lauzis uzticību, noslēdzis laulību bez Baznīcas svētības?

VII — Tev nebūs zagt

X — Tev nebūs iekārot nevienu lietu, kas pieder tavam tuvākam

Vai neesmu zadzis? (ko? cik daudz)? Vai neesmu izšķērdējis svešu īpašumu? Vai esmu netaisni piesavinātu, atrastu vai aizņemtlietu atdevis? Ar dzeršanu vai nekārtīgu dzīvi padarījis nabadzīgu ģimeni? Vai neesmu skops, naudas kārs, pārāk pieķēries materiāliem labumiem, skaudīgs, arvien neapmierināts,

vēlējies netaisnā ceļā tikt pie mantas, atbalstījis zādzību, uzpircis zagtas mantas, nesamaksājis strādniekam nopelnīto algu, apspiedis vai izmantojis bāreni vai citu no manis atkarīgu personu?

VIII — Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāko

Vai neesmu melojis? Ar to sagādājis kādam zaudējumu? Vai esmu turējis taisnīgā lietā doto vārdu? Aizskāris otra godu aprunājot? Bez vajadzības stāstījis citiem par tuvākā slepenām kļūdām? Tuvāko netaisni apsūdzējis, kaitējot viņa stāvoklim darbā? Liekulīgs bijis? Plāpīgs? Vai protu saskatīt pats savas kļūdas? Vai pietiek vīrišķības atzīt un pieņemt bez strīdiem citu taisnīgos aizrādījumus?

Līdzdalība svešos grēkos:

Vai neesmu ļaunos darbos citam palīdzējis vai tam pavēlējis? Citu pamācījis vai uzslavējis? Uz ļaunu paskubinājis vai to atļāvis darīt? Ļaunu noklusējis vai noslēpis? Vai arī netaisni iegūto savā starpā izdalījis?

**LŪGŠANAS GRĒKU NOŽĒLAS
UZMODINĀŠANAI
(pirms grēksūdzes)**

Nožēla ir sirdssāpes par izdarītiem grēkiem, jo ar tiem esam apvainojuši bezgala labo Dievu un zaudējuši Viņa žēlastību. Nožēlu un gribu laboties var uzmodināt lūdzoties.

LŪGSIMIES PSALMU VĀRDIEM:

Uzklausī, Kungs, manu balsi, kad es saucu uz Tevi, apžēlojies par mani un uzklausī mani.

Kungs, es meklēju Tavu vaigu, neapslēp to no manis. (Ps 26, 7. 9)

Dievs, Tu esi mans Dievs, es meklēju Tevi no agra rīta.

Ar miesu un dvēseli pēc Tevis es tiecos, es esmu kā izkaltusi, sausa zeme. (Ps 62, 1. 2)

Kungs, nesodi mani savā dusmībā un nepārmāci mani savā bardzībā.

Jo manas vainas ceļās pāri manai galvai, kā smaga nasta tās pārāk mani nospiež.

Jā gan, es atzīstu savu vainu un sava grēka dēļ es esmu nobijies. (Ps 37, 2. 5. 19)

Ja Tu, Kungs, noziedzības gribēsi tiesāt, Kungs, kas tad spēs izturēt?

Bet pie Tevis varam piedošanu atrast, lai mēs bijībā godātu Tevi.

Uz Tevi, Kungs, es ceru, mana dvēsele cer uz Viņa vārdu.

(Ps 129, 3—5)

Novērs savu vaigu no maniem grēkiem un izdzēs visas manas vainas.

Dievs, radi manī skaidru sirdi un atjauno manī stingru garu.

Neatmet mani no sava vaiga, savu svēto garu neatņem no manis.

Dod man atkal savas pestīšanas prieku un nostiprini manī dedzības garu.

(Ps 50, 11—14)

Es iešu pa nevainības ceļu: kad nāksi Tu pie manis?

Lai tālu no manis ir nekrietna sirds; kas ļauns ir, to negribu pazīt.

(Ps 100, 2. 4)

Redzi, Kunga acis uzlūko tos, kas Viņa bīstas, tos, kas cer uz Viņa žēlsirdību;

Viņš izglābs tos no nāves un gādās par tiem bada laikā.

Mūsu dvēsele gaida uz Kungu, jo Viņš ir mūsu sargātājs un palīgs.

Viņā priecājas mūsu sirdis, mēs ceram uz Viņa svēto vārdu.

Tava žēlsirdība, Kungs, lai paliek mūsu vidū, jo mēs ceram uz Tevi.

(Ps 32, 18—22)

LŪGŠANA

Dievs, vislabais Tēvs, es ar satriektu un pazemotu sirdi nāku pie Tevis un atzīstos visos savos grēkos. Es ļoti nožēloju, ka esmu noziedzies pret Tevi, manu Radītāju un Tēvu. Mani grēki kā smaga nasta nospiež manu dvēseli. Kungs, apžēlojies un piedod man. Tu esi mans Radītājs, tādēļ es, Tavs bērns, meklēju Tevi un ilgojos pēc Tava tuvuma un mīlestības. Mana sirds ir nemierīga, kamēr tā neatdusēsies Tevī, Kungs. Es gribu laboties, lai dzīvotu pēc Tava prāta. Vadi, Kungs, manus solus pie Tevis un sagatavo mani labai grēksūdzei. Dari man pēc savas žēlsirdības un dāvā man atkal savu draudzību, lai es varētu dzīvot Tavam godam šeit un mūžībā.

Visžēlīgais Kungs Jēzu Kristu, pieņem manu grēksūdzi un dod man patiesu nožēlu sirdī, lai es ar asarām acīs pazemībā apraudātu visus savus pārkāpumus. Pasaules Pestītāj! Tu atdevi sevi nāvei uz krusta, lai atpestītu grēciniekus. Uzlūko mani, nabaga grēcinieku, kas piesauc Tavu vārdu. Ja es arī pielāvu to, par ko varētu mani pazudināt, Tu nezaudēji savu spēju glābt grēciniekus. Tādēļ piedod man un apžēlojies par manu grēcīgo dvēseli, jo Tu esi mans Pestītājs.

LŪGŠANAS

(no kopīgā gandarišanas dievkalpojuma)

Dievs, mēs Tevi lūdzam, uzklausi mūsu pazemīgās lūgšanas un netiesā mūs par grēkiem, kuros atzīstamies, bet savā labvēlībā dāvā mums piedošanu un mieru. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Es atzīstos visvarenajam Dievam un jums, brāļi, ka es daudz esmu grēkojis ar domām, vārdiem, darbiem un nolaidību. Mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina. Tādēļ es lūdzu Vissvētāko Jaunavu Mariju, visus eņģeļus un svētos, un jūs, brāļi, aizlūgt par mani Kungu, mūsu Dievu.

**Savai tautai, Kungs, esi žēlīgs,
Īstas grēku nožēlošanas žēlastību
dod mums,
Mūsu sirdīs ilgas pēc debesu
lietām modini,
Mūsu labo apņemšanos stiprini,
Grēksūdzē mums piedošanu dāvā,
Patiesai gandarišanai laiku
mums piešķir,
Savā žēlastībā mūs pastāvīgi uzturi,**

**mēs Tevi lūdzam,
Kungs un Dievs!**

Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds, lai atnāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīško maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, un neieved mūs kārdināšanā, bet atpesti mūs no ļauna.

Palidzi, Dievs, saviem ticīgajiem, kas Tev atzistas savos pārkāpumos, lai viņi, grēksūdzē atbrīvoti no katras vainas, var ar skaidrām sirdīm Tev kalpot. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Pēc grēksūdzes

LŪGSIMIES PSALMU VĀRDIEM:

Laimīgs ir tas, kam pārkāpums ir piedots, kam ir dzēsti viņa grēki.

Laimīgs ir cilvēks, kam Kungs nav pieskaitījis vainu un kas savā dvēselē ir bez viltības.

Kamēr es klusēju, izdēdēja mani kauli, man pastāvīgi vaidot ik dienas.

Jo dienu un nakti pār mani smagi gūlās Tava roka, mani spēki zuda kā vasaras tveicē.

Es atzinos Tev savos grēkos un nenošlēpu savu vainu;

es sacīju: „Atzišos Kungam savā netaisnībā,”
un Tu atlaidi manu grēku vainu.

(Ps 31, 1—5)

Teiciet Kungu kopā ar mani, slavēsim Viņa
vārdu.

Es meklēju Kungu, Viņš mani uzklausīja un
atbrīvoja no visām bailēm.

(Ps 33, 4—5)

Kungs Dievs ir žēlsirdīgs un labvēlīgs, lēn-
prātīgs un ļoti saudzīgs.

Viņš nedara mums pēc mūsu grēkiem, Viņš
neatmaksā mums pēc mūsu vainām.

Kā tēvs žēlo savus bērnus, tā apžēlojas Kungs
par tiem, kas Viņu godā.

Viņš zina, no kā mēs radīti, Viņš atceras, ka
esam puteklis.

Cilvēka dienas kā nopļauta zāle, viņš nozied
līdzīgi puķei uz lauka.

Vēja brāzmai tā nespēj stāties pretī, tās vietu
vairs nevar atrast.

Bet Kunga žēlsirdība pastāv mūžu mūžos pār
tiem, kas Viņa bīstas.

Viņa taisnība paliek paaudžu paaudzēs tiem,
kas Viņa derību glabā.

(Ps 102, 8. 10. 12—18)

LŪGŠANA

Visvarenais, mūžīgais Dievs, kura žēlsirdībai un labumam nav robežu, es Tev pateicos no visas sirds par tām žēlastībām, kuras man devi, atlaizdams man grēkus. Lai ir slavēta Tava bezgalīgā milestība, kas iedibināja šo sakramentu grēku piedošanai. Es Tev pateicos kopā ar visiem tiem, kuri tāpat kā es ir saņēmuši grēku piedošanu. Kungs, Tava žēlastība lai mani pavada vienmēr. Es gribu Tevi mīlēt un Tev uzticīgi kalpot šeit un mūžībā.

(Kā pateicības lūgšanu var lasīt arī litāniju Kristus Asiņu godam 110. lpp. u.c. lūgšanas)

VISSVĒTĀKAIS SAKRAMENTS

Vissv. Sakraments ir mūsu Kunga Jēzus Kristus īstā Miesa un Asinis maizes un vīna zīmēs. Svētajā Komūnijā mēs pieņemam dzīvu Kungu Jēzu Kristu — Dievu un Cilvēku.

PIRMS SV. KOMŪNIJAS

ILGAS PĒC DIEVA

(psalmu vārdi)

Daudz cildena stāsta par tevi, Dieva pilsēta
(*Ps* 86, 3).

Es priecājos, kad man teica: „Iesim uz Kunga namu.” (*Ps* 121, 1)

Svētīgi, kas dzīvo Tavā, Kungs, namā, tie pastāvīgi Tevi slavē.

Viena diena Tavos pagalmos ir labāka nekā tūkstoš citas (*Ps* 83, 5. 11).

Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva, kad es iešu un nostāšos Dieva vaiga priekšā (*Ps* 41, 3).

Sūti savu patiesību un savu gaismu, lai tā mani vada un aizved uz Tavu svēto kalnu un Tavu telti.

Es iešu pie Dieva altāra, pie Dieva, kas ir mana prieka avots (*Ps* 42, 3. 4).

Nāciet, dziedāsim Kungam ar prieku, liksmi godināsim Dievu, mūsu Pestītāju (*Ps* 94, 1).

Ziniet, ka Kungs ir Dievs: Viņš pats mūs radīja, mēs piederam Viņam, Viņa tauta un Viņa ganību avis (*Ps* 99, 3).

LŪGŠANA

Mans dievišķais Pestītāj, no kurienes man tāda žēlastība, ka Tu, Kungs, nāc pie manis, grēcinieka, kurš esmu tik bieži Tevi apvainojis? Tu zini un pazīsti savu kalpu, ka viņā nekā laba nav, ar ko varētu iemantot Tavu labvēlību.

Es atzīstu savu niecību, slavēju Tavu labumu, pateicos par Tavu neizmērojamo mīlestību. Raug, Tu, Visaugstākais un Vissvētākais, apmeklē mani, nabaga grēcinieku. Tu mani aicini pie sava galda, kur Tevi pašu, manu Dievu, varu pieņemt maizes zīmēs. Cik brīnišķīgi Tavi darbi, Kungs, cik varens Tavs spēks, cik neizsakāma Tava mīlestība!

Uzticēdamies, Kungs, Tavai žēlsirdībai, es sirds vienkāršībā eju pie Tava galda, lai

godinātu Tevi, savu Pestītāju. Es eju stiprā ticībā un cerībā, ar godu un mīlestību, jo Tu pats esi visus aicinājis pie sevis, sacīdams: „Nāciet pie manis visi, kas strādājat un ciešat grūtības, un es jūs atspirdzināšu.” (Mt 11, 28)

Tu zini, Kungs, cik bieži es esmu ļaunuma piemeklēts. Tu zini, cik trūcīgs es esmu savos tikumos. Es lūdzu Tevi, kuram ir atklāta visa mana dvēsele un kurš vienīgais vari mani stiprināt. Dari man, Kungs, pēc savas žēlsirdības. Piedod man manus grēkus un apdāvini mani ar savām žēlastībām, lai es vienmēr varu palikt vienībā ar Tevi, jo Tu esi mans Dievs un manas dvēseles glābējs.

SVĒTĀS KOMŪNIJAS RITS

(lūdzoties kopā ar priesteri
un ticīgajiem)

Priesteris: Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara klātbūtne lai ir ar jums visiem. (Vai arī): Dievs Kungs lai ir ar jums.

Visi: Kungs ir ar tevi.

P. Pirms svētās Komūnijas nožēlosim savus grēkus, lai mēs būtu Dieva žēlastību cienīgi.

V. Es atzīstos visvarenajam Dievam un jums, brāļi, ka es daudz esmu grēkojis ar domām, vārdiem, darbiem un nolaidību. Mana vaina, mana vaina, mana vislielākā vaina. Tādēļ es lūdzu Vissvētāko Jaunavu Mariju, visus eņģelus un svētos, un jūs, brāļi, aizlūgt par mani Kungu, mūsu Dievu.

P. Lai apžēlojas par mums visvarenais Dievs un, piedēvis mūsu grēkus, lai mūs aizved mūžīgajā dzīvē.

V. Amen.

P. „Es esmu dzīvības maize,” saka Kungs. „Kas nāk pie manis, tas izsalcis nebūs; un kas tic uz mani, tam neslāps nemūžam. Šī ir maize, kas nāk no debesīm, lai tie, kas to ēd, neviens nemirtu. Un maize, kuru es došu, ir mana Miesa par dzīvi pasaulei. Kas ēd manu Miesu un dzer manas Asinis, tam pieder mūžīgā dzīve, un es viņu piecelšu pastarā dienā (sal. Jņ 6, 35. 50. 52. 55)”.

Tie ir Svēto Rakstu vārdi.

V. Pateicība Dievam.

P. Lūgsim Kungu Dievu, lai Viņš svētī visus un it īpaši tos, kas šodien pieņem svēto Komūniju.

manis, bet saki tikai vārdu, un mana dvēsele
klūs vesela.

P. Kristus Miesa (*Corpus Christi*).

Dievgaldnieks: **Amen.**

(Kamēr priesteris dala sv. Komūniju, katrs
dievgaldnieks var lūgties arī privāti.)

P. Lūgsimies.

**Kungs Jēzu, kas esi mums atstājis Vissvētāko
Sakramentu par piemiņu savām ciešanām, liec,
lai mēs Tavas Miesas un Asiņu svēto noslēpumu
tā godinām, ka varētu pastāvīgi saņemt Tavas
pestīšanas augļus, ko lūdzam no Tevis. Kas
dzīvo un valdi mūžu mūžos.**

V. Amen.

P. Dievs Kungs lai ir ar jums.

V. Kungs ir ar tevi.

**P. Lai svētī jūs visvarenais Dievs, Tēvs un
Dēls, un Svētais Gars.**

V. Amen.

P. Dieva žēlastība lai jūs pavada.

V. Pateicība Dievam.

PĒC SV. KOMŪNIJAS

Brīdis pēc sv. Komūnijas ir svēts. Tas ir jāpavada lūgšanā un pateicībā Dievam, kas noslēpumainā veidā sv. Komūnijā nāk cilvēka dvēselē.

LŪGSIMIES PSALMU VĀRDIEM

Kā es pateikšos Kungam par visu, ko Viņš man ir devis?

Es izpildīšu, ko biju solījis Kungam visu Viņa laužu priekšā. (Ps 115, 12. 14)

Slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs, jo Viņa žēlsirdība pastāv mūžam.

Viņš pabaroja bada cietēju dvēseli un izsalkušo Viņš piepildīja labumiem. (Ps 106, 1. 9)

Teic, mana dvēsele, Kungu; viss, kas ir manī, lai teic Viņa svēto vārdu.

Teic, mana dvēsele, Kungu un neaizmirsti, ko Viņš tev darījis labu.

Viņš piedod tavas vainas un dziedina tavas vājības;

Viņš izglābj tavu dzīvību un apveltī tevi ar žēlsirdību. (Ps 102, 1-4)

Manai dvēselei Viņš atjauno spēkus. Sava vārda dēļ Viņš mani vada pa taisnības ceļiem.

Pat ja es staigāšu tumšā nāves ielejā, es nebišos ļaunuma, jo Tu esi pie manis.

(Ps 22, 3-4)

Raugiet un redziet, cik labs ir Kungs; laimīgs ir vīrs, kas cer uz Viņu.

(Ps 33, 9)

Es milu Tevi, Kungs, mans stiprums.

(Ps 17, 2)

Pasargā mani kā acuraugu, savu spārnu ēnā paslēpi mani.

(Ps 16, 8)

Māci mani, lai es ievērotu Tavu likumu un sargātu to no visas savas sirds.

Pa Tavu baušļu ceļu mani vadi, jo tie man dara prieku.

(Ps 118, 34-35)

LŪGŠANA

Mans Kungs un mans Dievs! Cik devīgi Tu apdāviņi savus ticīgos, dodams viņiem pats sevi Vissvētākajā Sakramentā. Es slavēju Tevi, Dievs, un slavēšu mūžam. Es priecājos un pateicos Tev, Jēzu, par tik cildenu dāvanu, par tik lielu iepriecinājumu šai asaru ielejā, jo ik reizes, kad šo noslēpumu apdomāju un pieņemu Tavu Vissvēto Miesu, es daru savas pestīšanas darbu un kļūstu par Tavu nopelnu dalībnieku. Vai ir zem saules vēl tāda žēlastībām apdāvināta radība kā dievbijīga dvēsele, kurā mājot Dievs? „Kas ēd manu Miesu un dzer

manas Asinis, tas manī mājō un es viņā,” saka Kungs. (*Jņ* 6, 56)

Bet ko gan es došu Kungam par tik lielu Viņa labvēlibu? Man nav nekā labāka kā vēlēšanās pilnībā atdot savu sirdi Dievam.

Kā Tu, mans Pestītāj, ar izstieptām pie krus-ta rokām sevi visu labprātīgi upurēji debesu Tēvam par maniem grēkiem, tā arī man pienākas visu darīt ar labprātīgu un pilnu atdošanos Tavās rokās.

Tādēļ es atdodu Tev, Kungs, visu sevi, lai Tu mani sargātu no ļauna un vadītu pa savu baušļu ceļu uz mūžīgo dzīvi. Pieņem mani savam vārdam par godu, Tu, kas maizes zīmēs esi ļāvis man pieņemt savu Miesu un Asinis. Tu esi mans Dievs un Pestītājs, kuram es gribu piederēt visās mana mūža dienās. Apgaismo mani ar savas klātbūtnes spožumu un liec, lai ar Tavu svēto noslēpumu biežāku pieņemšanu pieaug mana mīlestība uz Tevi.

LŪGŠANA

Mans dievišķais Pestītāj! Lai ir slavēta Tava bezgalīgā mīlestība, kas mudināja Tevi iedibināt šo brīnišķo Sakramentu, kurš vieno cilvēku ar Dievu. Ar prieku es sveicinu Tevi, kas esi nācis

mā jot manā dvēselē. Pazemībā es krītu Tavā priekšā, Tevi godinot, jo Tu esi atnācis pie manis visā savā dievišķajā varenībā un svētumā, visā savā žēlastību bagātībā. Šajā svētajā brīdī liec man, Kungs, aizmirst visu pasaulīgo un atļauj man netraucētā mierā atpūsties pie Tavas Sirds un būt laimīgam Tavā klātbūtnē. Es esmu Tavs un vienmēr gribu Tev piederēt. Māci man pazīt Tavus nodomus attiecībā uz manu dvēseli, lai es varētu pienācīgi izpildīt Tavu prātu. Iedves manī dzīvu ticības garu un pastāvīgu Tavas klātbūtnes izjūtu. Visos manos darbos dod man gara spirtumu, labu nodomu un nelokāmu uzticību, lai kristīgās dzīves ceļā es saglabāju miesas un dvēseles tīrību, pieaugu tikumos un nopelnu atpestīšanas žēlastību.

Mans Kungs un Dievs! Tu redzi manas vajadzības un manus neskaitāmos trūkumus. Apžēlojies par mani un piedod manas vainas. Tavas svētās Asinis, kas „par daudziem izlietas grēku piedošanai”, lai nes arī manai dvēselei žēlastības. Tu, kas visu pasauli valdi un uzturi, paskaties uz visu savu ļaužu vajadzībām un ļauj viņiem cerēt uz Tavu palīdzību. Svēti viņu darbus un vadi viņu soļus pa taisniem ceļiem Tev par lielāku godu un slavu. Amen.

LŪGŠANAS UN PĀRDOMAS PĒC SVĒTĀS KOMŪNIJAS

(No grāmatas „Par sekošanu Kristum”)

Kas man to dos, ak, Kungs, atrast Tevi pašu un atdarīt Tev visu savu sirdi, un priecāties ar Tevi, kā to karsti vēlas mana dvēsele! Lai neviens radījums vairs mani neredz un netraucē; tik Tu viens runā uz mani kā draugs runā ar savu draugu. Raug, to karsti lūdzu, to vēlos, lai es pilnīgi ar Tevi savienotos, un mana sirds atraisītos no laicīgām lietām un ar biežu Komūniju un svēto Misi arvien labāk iemācītos saprast un vērtēt mūžīgās debesu lietas.

Ak, Kungs un mans Dievs! Kad es būšu pilnīgi ar Tevi savienots un tik pilnīgi Tevī nogrimis, ka es pats sevi aizmirstu? Tu manī un es Tevī, - tādā vienībā atļauj man mūžīgi palikt.

Patiesi, Tu esi mans mīļotais un izvēlētais, kurā manai dvēselei patiktu dzīvot visās dzīves dienās. Patiesi, Tu esi remdinājums, Tevī ir pilnīgs miers un īsta atdusa. Patiesi, Tu esi apslēptais Dievs, Tu nesatiec ar bezdievīgiem, bet ar vienkāršiem Tev patik runāt. Ak, Kungs,

cik labs un salds ir Tavs gars, kurš, gribot parādīt bērniem savu saldumu, baro viņus ar vissaldāko debesu maizi! Bet ko tad es došu Kungam par tik lielu mīlestību? Nekā labāka man nav, kā tik tas, ka es savu sirdi pilnīgi atdodu Dievam, lai ar Viņu savienotos. Paliec, ak, Kungs, ar mani tādēļ, ka mani kvēlo viskarstākā vēlēšanās būt ar Tevi. Lai mana sirds ir savienota ar Tevi šobrīd un mūžam. Raug, Kungs, tas ir viss, ko es vēlos. Amen.

II

Ak, Kungs, cik liels ir Tavs labums, kuru Tu sagatavo tiem, kas Tevi bīstas! Kad es pārdomāju, ak, Kungs, ar kādu dedzību daži dievbijīgi cilvēki iet pie Tava Sakramenta, tad pats no sevis bīstos un kaunos, ka es tik vienaldzīgs eju pie altāra un pie Tava galda, ka esmu tik nepilnīgs un nejūtīgu sirdi un nedegu mīlestībā uz Tevi, mans Dievs, un ka mani nav vēlēšanās, kā daudziem dievbijīgiem, kuri dziļās ilgās un sirsnīgā mīlestībā pēc svētās Komūnijas nevar valdīt asaras. Ar sirdi un mēli tie vaid pēc Tevis, Dievs, kurš esi dziedinošais avots, un nevar citādi remdēt savas ilgas, kā tik ar priecīgu garu pieņemdami Tavu Miesu un

Asinis! Tāpēc ka tie patiesi pazīst savu Kungu maizes laušanā, viņu sirdis deg mīlestībā uz Jēzu. Tālu no manis ir tāda ticība, tik stipra mīlestība un tik liela dedzība.

Ak, labais Jēzu, apžēlojies par mani, dod man, nabagam, baudīt svētajā Komūnijā kaut daļiņu šādas sirsnīgās mīlestības, lai tādējādi augtu un stiprāka kļūtu mana ticība Tavai lab-sirdībai, lai iedegtos mana mīlestība uz Tevi un, stiprināta ar debess mannu, nekad nenodzistu.

Kungs, kas tad, ar pazemību iedams pie Tavu labumu avota, kaut mazumiņu no turienes nepasmeļ? Vai kas, stāvēdams pie lielas uguns, kaut mazliet siltuma nedabūs? Tu, Kungs, esi vienmēr pilnais un pārplūstošais avots, vienmēr degošā un nekad nedziestošā uguns. To, kā man pietrūkst, papildini ar savu žēlsirdību, labais Jēzu, Vissvētais Pestītāj, kas visus aicināji pie sevis, teikdams: „Nāciet pie manis visi, kas strādājat un ciešat grūtības, un es jūs atspirdzināšu.”

Es strādāju vaiga sviedros, sāpes dur manu sirdi, grēki mani apgrūtina, kārdināšanas uzmācas, daudz ļaunu kaislību mani nomāc un nav, kas man palīdzētu, nav, kas mani atbrīvotu un atpestītu, kā tikai Tu, mans Dievs un Pestītājs. Tāpēc Tev uzticu sevi un

visu, kas man ir, lai Tu mani sargātu un aizvadītu mūžīgajā dzīvē. Vislabais Kungs Jēzu! Kāds jaukums pilda dievbijīgu dvēseli, kura vakariņo ar Tevi pie Tava galda, kur nekāds cits ēdiens netiek dots, kā vienīgi Tu pats, vismīļais un ilgotais, pāri visām citām sirds iegribām. Cik patīkami man būtu liet Tavā priekšā mīlestības asaras un līdz ar dievbijīgo Magdalēnu slacināt ar asarām Tavas kājas! Bet kur tad ir tāda dievbijība, kur tad ir tik svētas asaras? Patiesi! Tavā priekšā un Tavu eņģeļu priekšā manai sirdij būtu jādeg mīlestībā un jāraud, jo Vissvētākajā Sakramentā patiesi Tu esi klātesošs, lai gan apslēpts maizes un vīna zīmēs. Manas acis neizturētu Tavu patiesi dievišķo spožumu, un visa pasaule nespētu pretoties Tavas majestātes godībai, tāpēc Tu esi apslēpis sevi šajā Sakramentā. Patiesi, Tu piederi man un es pielūdzu to, ko debesīs svētie godina. Es redzu Viņu ticībā, kamēr tajā pasaulē svētie bez kāda aizsega Viņu redz paša personā. Dievs, Tu esi mans liecinieks, ka neviena lieta nevar mani iepriecināt, nekas nespēj sniegt mierinājumu, kā tikai Tu, mans Dievs, kurā es gribu mūžīgi skatīties un mūžīgi nogrimt.

Tāpēc uz Tevi es paceļu savas acis, Tu

esi mana cerība, ak, mans Dievs, mūžīgais, žēlsirdīgais Tēvs! Svētī un dari svētu manu dvēseli ar debesu svētību, lai tā taptu par mājokli Tev, un lai šajā Tavā svētajā mājoklī neatrastos nekas Tevis necienīgs! Tavas labsirdības daudzumā uzlūko mani un uzklausi sava kalpa saucienu, kurš ir izdzīts tālu tumsībā un nāves malā.

Glāb un sargā sava kalpa dvēseli šīs pārejošās dzīves briesmu vidū un, stiprinādams viņu ar savu žēlastību, aizved uz mūžīgās gaismas Tēviju. Amen.

LŪGŠANAS

Ak, Kungs Jēzu Kristu, mūsu Dievs un Pestītājs, kas esi apslēpts Vissvētākajā Sakramentā! Es ticu Tev, ceru uz Tevi un mīlu Tevi; es godinu un pielūdzu Tevi no visas savas sirds. Es godinu Tevi ne tikai sirds dziļumā, noslēpumā, bet arī atklāti pasaules priekšā. Mazs un niecīgs es esmu, mazvērtīga ir arī mana godināšana. Bet, raug, Kungs, es esmu vienots ar visu ticīgo ļaužu pulku. Mana sirds ir kopā ar tūkstošiem ticīgo, savu vājo balsi pievienoju ļaužu pulka balsij, lai kopā ar viņiem Tev izteiktu savas jūtas.

Redzi, Kungs, es nekaunos savas ticības. Visai pasaulei, visiem ļaudīm, ticīgiem un neticīgiem es atklāti apliecinu, ka Tu esi mans Dievs, Radītājs un Karalis. Kā kādreiz, Tev ieejot Jeruzalemē, ļaužu pulks ar prieku Tevi sagaidīja un pavadīja, un, Tev cieņu parādot, klāja drēbes uz ceļa un sauca: „Hosanna Dāvida dēlam,” tā es šodien krītu Tavā priekšā un kopā ar visiem ticīgiem ļaudīm godinu Tevi. Tev es atklāju savas sirds jūtas. Tev upurēju savu labo gribu, apņemšanos un nodomus. Ak, cik mīļi ir Tavi mājokļi, Kungs! Mīļāka viena diena Tavā pagalmā nekā tūkstoš dienu grēcinieku namā. Tāpēc es lūdzu Kungu un prasu: lai es varētu dzīvot Kunga namā visās manas dzīves dienās. Ak, Kungs, lai arī kā vilinātu mani miesa un asinis, lai arī kā pasaule gribētu mani maldināt, es nepadošos un Tevi nekad neatstāšu. Kur es iešu, ja ne pie Tevis? Kam atdarišu savu sirdi? Kam dziedāšu ar visu sirds sajūsmu, ja ne Tev? Lai priecājas pasaulīgie, lai rīko godības ar jautru dziedāšanu, mūziku un vieglprātīgām runām; man visskaistākais ir godināt Tevi.

Lai priecājas pasaulīgie bērni, lai tiecas pēc bagātības un slavas! Mans prieks, mana manta

un gods esi Tu, labais Jēzu.

Pasaulīgie bērni uzskata to par laimi: redzēt, tikties un runāt ar lieliem vīriem. Man Tu esi visaugstākais valdnieks. Piedalīties Tavā procesijā es uzskatu par goda lietu. Es esmu laimīgāks nekā dievbijīgais Zahejs, kurš, gribēdams Tevi redzēt, uzkāpa kokā. Es Tevi redzu, lai gan apslēptu maizes zīmēs. Es Tevi jūtu klātesošu netālu no sevis. Ak, paskaties uz mani tāpat kā uz Zaheju un piepildi mani ar savu svētību! Labais Jēzu, ticīgo dvēseļu manta un laime! Tu pastāvīgi mājā Baznīcā. Ir taisnīgi pamest visus pasaulīgos priekus, noklusināt savā dvēselē ikdienišķās dzīves trokšņus un steigties pie Tevis, tādēļ ka Tu esi dzīvības avots, gaisma, spēks un laime dvēselei!

Visžēlīgais Pestītāj, paliec vienmēr ar mums! Ej mums pa priekšu un dari ar savu žēlastību, lai mēs Tev sekotu! Esi mans vadonis un ceļa rādītājs šajā laicīgajā dzīvē; nāc pie mums mūsu nāves stundā un aizved mūs uz sava Tēva valstību! Amen.

LŪGŠANA PĒC MĪLESTĪBAS UZ DIEVU

(Sv. Pēteris no Alkantaras)

Pāri visiem tikumiem, ak, Kungs Jēzu, es lūdzu, atļauj man Tevi mīlēt no visas sirds, no visas dvēseles, no visa spēka, ar visām izjūtām, kā Tu pats to pavēlēji. Tu esi visa mana cerība, gods, patvērums un prieks! Draugs, mīlākais draugs, kas mirdzi pārdabiskā skaistumā! Ak, dvēseles jaukais līgavainis! Tu esi manas sirds prieks un manas dvēseles dzīvība. Tu esi miers un laime manam prātam. Ak, brīnīškā un spožā mūžības diena! Ak, pārdabisko lietu gaišums! Tu esi mans patiesais iesākums un mans vienīgais mērķis.

Cel, ak, Kungs, mans Dievs, cel manī sev patikamu mājokli, lai Tu varētu nākt un dzīvot manī.

Iznīcīni manī visu, kas vien var nepatikt Tavām acīm un pārveido mani pēc savas Sirds! Caurstrāvo ar savu mīlestību visdziļākās manas dvēseles slēptuves un pildi tās ar pilnīgu Tevis mīlestību. Un kad es to sagaidīšu? Kad es būšu Tev patikams visās lietās? Kad atbrīvošos no visa tā, kas Tev nepatīk? Kad es būšu pilnīgi Tavs? Kad mīlēšu Tevi ar visdziļāko sirds

degsmi? Kad mani visu aptvers Tavas mīlestības liesma? Kad nāksi pie manis, nabagā, un atsegsi man Tavas bezgalīgās valstības skaistumu, kas esi manī pašā un kāds esi Tu pats savās radībās!

Kad mani tuvināsi sev? Kad mani tā nogremdēsi un noglabāsi sevī, ka viss, kas manī ir palicis no tagadējā cilvēka, izgaistu uz visiem laikiem? Kad novērsīsi tos šķēršļus, kas mani no Tevis šķir, un tos šķēršļus, kas man neļauj Tev tuvoties, lai taptu garā ar Tevi vienots un nekad no Tevis nešķirtos.

Ak, manas dvēseles manta, ak, manas sirds saldums! Ak, Kungs, uzklausi mani ne manu nopelnu dēļ, jo man tādu nav, bet Tavas labsirdības dēļ, jo Tavs lielums ir bezgalīgs. Māci mani, apgaismo, vadi un katrā ziņā palidzi man, lai es nekā tāda nedarītu un nedomātu, kas Tev nebūtu patīkams. Ak, mans Dievs, ak, mana mīlestība! Stiprini mani, mans spēks, vadi mani, visspožā gaisma!

Ak, mans Dievs! Tu piepildi debesis un zemi, kāpēc tad negribi mani piepildīt? Tu kop tirumu lilijas, baro putniņus, neaizmirsti vismazāko tārpiņu, kādēļ tad esi licis aizmirst mani, kurš visu esmu aizmirsis Tevis dēļ.

Vēlu Tevi iepazīnu, vēlu sāku Tevi mīlēt, ak, mūžīgais skaistums, neizprotamais, vispastāvīgākais skaistums! Nekas mani tā nenomāc, kā tas, ka es nevaru Tevi pazīt, un nekas man tā nesāp, kā tas, ka Tevi nemīlu. Cik liels ir mans aklums, ka līdz šim laikam nevarēju Tevi atrast!

Tu esi manas dvēseles dziļumā, bet es meklēju Tevi ārpus sevis. Un tāpēc, ka tik vēlu Tevi iepazīnu, jo vairāk nepieļauj, ka es Tevi pazaudētu.

Dari, lai, skatīdamies uz Tevi ar ticīgā acīm, es izpelnītos skatienu, kādu Tu raidīji Pēterim un izsauci viņā grēku nožēlas asaras; ļauj man izpelnīties tādu skatienu, kādu Tu veltīji pazudušajam dēlam, kad izgāji tam pretī, lai to noskūpstītu; ak, paskaties uz mani, kā paskatījies uz muižnieku, kad tas neiedrošinājās acis pacelt uz augšu; paskaties uz mani, kā paskatījies uz Magdalēnu, kad tā ar asarām mazgāja Tev kājas.

Visaugstā, visžēlīgā, vissvētā Trīsvienība, viens Dievs, vienīgais mans labums! Ak, kaut es varētu Tevi mīlēt ar eņģeļu mīlestību. Kaut man būtu tāda mīlestība, kādu jūt pret Tevi ikviena radība! Ar kādu prieku es dāvātu Tev tādu mīlestību, lai gan tā vēl nebūtu tik pilnīga, ar kādu Tevi jāmil. Tikai Tu pats spēj mīlēt sevi, jo

tikai Tu pats vari saprast savu labumu. Tikai Tavā Sirdī, ak, Jēzu, mīt īsta mīlestība!

Marija, Vissvētākā Māte, bezvainīgā, vismiļā Marija, lūdz par mani, nabago, lai es saņemtu kaut vienu lāsīti tās mīlestības, ar kādu Tu dzīvo Dievā.

Ak, Dieva svētie eņģeļi, izrotājiet manu sirdi, lai es neko citu kvēlāk nemilētu kā tikai Jēzu, lai neko citu nevēlētos, kā tikai Viņā dzīvot un dusēt mūžu mūžos. Amen.

KRISTUS DVĒSELE**

(Sv. Ignācija lūgšana)

Kristus dvēsele, dari mani svētu.

Kristus Miesa, atpestī mani.

Kristus Asinis, dzirdiniet mani.

Ūdens no Kristus sāna, mazgā mani.

Kristus ciešanas, stipriniet mani.

Labais Jēzu, uzklausi mani.

Tavās brūcēs paslēp mani.

Neļauj no Tevis šķirties man.

No ļaunā ienaidnieka pasargā mani.

Manā nāves stundā sauc mani,

pie Tevis nākt aicini mani,

lai līdz ar Taviem svētajiem

es slavētu Tevi mūžīgi. Amen.

ĪSAS INVOKĀCIJAS UZ KUNGU JĒZU

Jēzu, mūžīgā patiesība, es ticu uz Tevi.

Jēzu, bezgalīgā žēlsirdība, es ceru uz Tevi.

Jēzu, visaugstākais un cēlākais labums, es mīlu Tevi no visas sirds.

Jēzu, es pateicos Tev, ka Tu atnāci pie manis, nabaga grēcinieka. Es upurēju Tev savu dvēseli un miesu, un visu, kas man pieder. Kungs, paliec ar mani vienmēr un stiprini mani ar savām žēlastībām īpaši manā nāves stundā.

* * *

Jēzu, Tev dzīvoju; Jēzu, Tev mirstu;

Jēzu, Tavs esmu es, dzīvs un nomiris.

LŪGŠANA KRUSTĀ SISTĀ PESTĪTĀJA PRIEKŠĀ**

(pēc sv. Komūnijas)

Redzi, labais un vismīļais Jēzu, Tava vaiga priekšā es krītu ceļos un ar vislielāko sirsnību neatlaidīgi Tevi lūdzu: iededz žēlīgi manā sirdī dzīvas ticības, cerības un mīlestības jūtas, kā arī patiesu grēku nožēlu un visstiprāko gribu laboties; jo ar lielu mīlestību un sāpēm savā sirdī es aplūkoju Tavas piecas rētas un prātā apdomāju, ko par Tevi, labais Jēzu, ir teicis jau pravietis Dāvids: „Viņi ir pārdūruši manas rokas un manas kājas; viņi ir izskaitījuši visus manus kaulus.” (*Ps* 21)

SLIMNIEKU GARĪGĀ APRŪPE

Svēto sakramentu pieņemšanai slimnieks gatavojas jau pirms priesterā ierašanās (sk. paskaidrojumus 340. lpp.). Pats slimnieks vai kāds no viņa tuviniekiem lasa lūgšanas, kas paredzētas pirms grēksūdzes un sv. Komūnijas (152. un 159. lpp.), kā arī sekojošās lūgšanas pirms Slimnieku sakramenta pieņemšanas:

LŪGŠANA

Mans Dievs, es ilgojos saņemt to sakramentu, kuru Tu esi iedibinājis mūsu dvēseles un miesas spēku atjaunošanai, kad mūs nomāc slimības nespēks. Kungs, Tu caur savu apustuli esi sacījis: „Ja jūsu vidū ir kāds nevesels, tad lai viņš aicina Baznīcas priesterus un lai tie par viņu aizlūdz, svaidīdami viņu ar eļļām Kunga vārdā. Ticīga lūgšana slimnieku glābs, un Kungs viņu piecels; un, ja viņš ir grēkojis, tad viņam grēki tiks piedoti.” (Jk 5, 14-15) Mans Dievs, es nožēloju savus pārkāpumus un sirsnīgi lūdzu Tevi, liec, lai svaidīšana ar svētajām eļļām man atnes Tavu žēlastību.

Ir jāseko līdzī tām lūgšanām, ko lasa priesteris, piešķirot sv. sakramentus. Lūk, dažas no tām, kurās pēc iespējas jāpiedalās arī slimajam un klātesošajiem.

TICĪBAS APLIECINĀJUMS

Es ticu...

INVOKĀCIJAS

Kungs Jēzu Kristu, kas ar svēto sakramentu žēlastībām dari savus ticīgos par patiesiem Dieva bērniem, esi mums klāt arī slimības un nespēka brīžos:

**lai mēs būtu stipri ticībā,
lai mēs visās grūtībās sevi**

uzticētu Tavai gādībai,

**lai mēs no visas sirds Tevi mīlētu,
lai mēs saņemtu grēku piedošanu,
lai mēs tiktu pasargāti no ļauna,
lai mēs dvēselē un miesā**

tiktu stiprināti,

lai mēs būtu Tev uzticīgi,

**mēs Tevi lūdzam,
Kungs un Dievs!**

PATEICĪBA

Dievs, visvarenais Tēvs, mēs Tevi slavējam, jo mūsu dēļ un mūsu pestīšanas labā Tu esi sūtījis pasaulē savu Dēlu.

Dievs, viendzimušais Dēls, mēs Tevi slavējam, jo Tu esi atnācis pie mums, cilvēkiem, lai dziedinātu mūsu vājumu.

Dievs Svētais Gars, glābējs, mēs Tevi slavējam, jo Tu mūsu vājo miesu pastāvīgi stiprini ar savu spēku.

**Visi: Lai Dievs ir mūžam
slavēts!**

Kad priesteris ir piešķīris svētos sakramentus, slimais, palicis vienatnē, lai pateicas Dievam par Viņa žēlastībām, noskaitot, ja var, attiecīgās lūgšanas pēc grēksūdzes un sv. Komūnijas (156. un 165. lpp.), kā arī šo lūgšanu:

LŪGŠANA

Kungs Jēzu, es Tev pateicos par visām žēlastībām, ko Tu man dāvā svētajos sakramentos. Liec, lai Baznīcas lūgšana un svaidīšana ar svētajām eļļām man palīdz atgūt veselību. Bet ja Tu, Kungs, gribētu mani aicināt pie sevis, tad lai svētie sakramenti ir manas

pestīšanas nodrošinājums. Mans Pestītāj, es gribu pilnīgi atdoties Tavai svētajai gribai. Es Tev novēlu savu dzīvi, savu nāves stundu un mūžību. Tikai vienu no Tevis es lūdzu: lai es dzīvotu un nomirtu Tavā žēlastībā un varētu Tevi skatīt debesu mājokļos. Amen.

LITĀNIJA DIEVA SVĒTĀ GARA GODAM

Kyrie, eleison!
Christe, eleison!
Kyrie, eleison!
Kristu, klausī mūs!
Kristu, uzklausī mūs!

Dievs Tēvs no debesīm,
Dievs Dēls, pasaules Pestītājs,
Dievs Svētais Gars,
Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,
Dievs Svētais Gars, kas no Tēva un
Dēla izej,
Dievs Svētais Gars, praviešu apgaismotājs,
Dievs Svētais Gars, gudribas un prāta
devējs,
Dievs Svētais Gars, padoma un
drosmes devējs,
Dievs Svētais Gars, dievbijības un
sapratnes devējs,

apžēlojies par mums!

apžėlojies par mums!

**Dievs Svētais Gars, mūsu siržu dailotājs,
Dievs Svētais Gars, mūsu domu zinātājs,**

Esi mums žēlīgs! Saudzi mūs, Svētais Gars!
Esi mums žēlīgs! Uzklausi mūs, Svētais Gars!

atpestī mūs, Svētais Gars!

Tiesas dienā

**Mēs, grēcinieki, Tevi lūdzam,
uzklausi mūs, Svētais Gars!
Ka Tev labpatiktu atlaist mums grēkus,
Tevī lūdzam, uzklausi mūs, Svētais Gars!
Ka Tu mums ticībā, cerībā un mīlestībā uzticību
dot vēlētos,
Tevī lūdzam, uzklausi mūs, Svētais Gars!**

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
saudzi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
uzklausi mūs, Kungs!
Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
apžēlojies par mums!

V. Dievs, radi manī tīru sirdi.
R. Un patiesības garu atjauno manī.
V. Kungs, uzklausi manu lūgšanu.
R. Un mans sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.
Dievs Svētais Gars, kas esi sapulcējis visas tautas
ticības vienībā, nāc un piepildi Tavu kalpu sirdis
ar savu žēlastību, iededz tajās Tavas mīlestības
uguni un sargā no ikviena ļaunuma.
V. Amen.

LŪGŠANAS DIEVAM SVĒTAJAM GARAM

Dievs Svētais Gars, mūsu mācītājs un vadonis, vadi mūs, lai mēs nenovirzītos no pestīšanas ceļa. Tu esi īstais iepriecinātājs skumjās un dzīves grūtībās. Tu iedves svētas domas, vēlēšanās un dod spēku tās pildīt. Laimīgs ir tas, pie kura Tu mājo. Arī mana sirds lai ir Tev mājoklis. Es atdodu Tev, Kungs, visu, kas manī ir, un karsti Tevi lūdzu, stiprini mani ticībā, iededz manī mīlestību, pacel mani no grēkiem, dod man izturību gandarīšanā un vairo manus tikumus.

Dievs Svētais Gars! Dod man nelaimē pacietību, laimē pazemību, kārdināšanās uzvaru, bēdās iepriecinājumu, darbā stiprinājumu, spaidos izturību, lai vienmēr es pateiktos Dievam. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

Dievs Svētais Gars, kas esi tikumiskās pilnības avots, uzklausi manas pazemīgās lūgšanas un apdāvē mani ar savām dāvanām. Dod man Tavu prieku, lai laimē es būtu pazemīgs un priecātos Tevī, bet bēdās pie Tevis atrastu remdinājumu. Dod man Tavu mieru, lai visās dzīves grūtībās es paliktu skaidrs prātā un

dvēselē, nepadotos jūtām, kas mani uztrauktu, no Dieva attālinātu vai ar cilvēkiem vestu nesaticībā. Dari, lai es būtu pacietīgs bēdās un smagos pārbaudījumos, lai tajos kā šķīstīšanas ugunī es tiktu norūdīts, nepakristu un netiktu salauzts. Dod man labsirdību, lai es labprāt kalpotu tuvākiem un, cik man ir spēka, darītu tiem prieku; dari, lai es būtu laipns un sirsnīgs sadzīvē ar cilvēkiem un būtu saprotošs viņu vajībās.

Dod man prāta dāvanu, lai es neko neapdomīgi nerunātu un nedarītu, un apbruņo mani ar stipru ticību, lai es nekad nešaubītos par Tavu patiesību; dod arī uzticību ļaudīm, lai es, pat piedzīvojis vilšanos, nešaubītos par ļaužu krietnumu un taisnīgumu.

Dod man kautrību domās un visā uzvedībā, lai es būtu piemērs citiem, lai es mācētu iegrozīt savas iekāres un būtu pieticīgs visās vajadzībās. Dod šķīstību visai manai būtībai, lai es nekad neaptraipītu dvēseles nevainību un tādā veidā nopelnītu redzēt Tevi, manu Dievu, laimīgā mūžībā. Amen.

SVĒTĀ GARA GAISMĀ

Kungs Jēzu, mēs gribam un esam gatavi sludināt pasaulē Tavu Evaņģēliju — pasaulē, kurā mums ir lemts dzīvot pēc Tava mīlestības pilnā plāna.

Kungs Jēzu, lūdz Tēvu, kā esi to mums solījis, lai Viņš sūta mums Svēto Garu — patiesības, centības un mierinājuma Garu, lai Tas dara mūsu liecību skaidru un iedarbīgu.

Kungs, mēs Tevi lūdzam, paliec vienmēr ar mums, apvieno mūs visus sevī un dari mūs spējīgus nest pasaulē tālāk Tavu mieru un pestīšanu.

Dievs Svētais Gars, atver manas ausis, lai es varu dzirdēt Tavu vēsti; atver manas acis, lai es varu redzēt Tavas radības skaistumu; atver manu garu, lai es varu ticēt Tavam vārdam.

Dievs Svētais Gars, atver manu muti, lai es varu liecināt par Tevi; atver manas rokas, lai es varu saņemt Tavu palīdzību; atver manas jūtas, lai es mīlētu Tavu tuvumu; atver manu sirdi, lai es sajustu Tavu mīlestību.

(Gustave Martelet)

NOVENNA DIEVA SVĒTĀ GARA GODAM

Lūgsimies.

**Nāc, Svētais Gars, piepildi savu ticīgo sirdis un
Tavas mīlestības uguni tajās iededz.****

**Dievs, kas saviem apustuļiem atsūtīji Svēto
Garu, uzklausi savu ļaužu dievbijīgās lūgšanas
un tos, kam esi dāvējis ticību, apveltī ar savu
mieru.**

**Dievs, Tu zini visu un pazīsti mūsu domas un
gribu, šķīsti mūsu sirdis ar Svētā Gara spēku, lai
mēs varam Tevi pienācīgi milēt un slavēt.**

**Dievs, kas ticīgo sirdis māci un apgaismo ar
Svētā Gara gaismu, ļauj mums Tavu gribu
pareizi saprast un priecāties vienmēr, saņemot
Svētā Gara žēlastības.**

**Dievs, Tu ar savu Garu mūs vadi un sargā, esi
mums žēlīgs un uzklausi mūsu lūgšanas, lai mēs,
saņemot Tavu palīdzību, vienmēr paļautos uz
Tevī. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

**Tēvs mūsu... Esi sveicināta, Marija... Gods lai
ir Tēvam...**

DAŽĀDAS LŪGŠANAS

APDOMĀJOT DIEVA VARENĪBU

Kungs, Tava visvarenā roka radija gan debesu eņģelus, gan arī visniecīgāko tārpiņu. Tikai Tev viss ir iespējams, jo visas lietas Tu izsauci esamībā. Tev pieder viss un Tu valdi pār visu. Tu devi kārtību un likumus debesīs un virs zemes.

Priecājos, ka Tava, Kungs, visvarenība ir

vienota ar taisnību un žēlsirdību. Ko vien Tu dari, viss ir labs. Ceļš, pa kuru Tu mani vadi, arī ir labs, lai gan tas ir ērkšķiem klāts.

Mans Dievs! Apgaismo manu prātu, stiprini manu gribu, lai es Tevi arvien vairāk pazītu, mīlētu un uzticīgi Tev kalpotu.

PATEICĪBĀ DIEVAM

Lai priedīgi skan mana balss, lai mans prāts gremdējas Tevī, mans Dievs, lai manas lūpas teic Tevi, jo ir taisnīgi, ka radītais godina savu Radītāju. Varens Tu esi, Kungs, mans Dievs, neaptverama ir Tava vara, nesaskaitāmi Tavi gudrības darbi. Liels Tu esi un katra goda cienīgs.

Lai Tevi mīl mana sirds, lai Tevi teic mana mēle, lai lūgšanās grimst mana dvēsele.

Slavē, mana dvēsele, Kungu, un viss, kas manī ir, lai teic Viņa svēto vārdu. Slavē Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti Viņa labvēlības darbus.

Kungs! Es gribu Tevi slavēt virs zemes ne tikai ar lūgšanām, bet arī ar pašai dziedzīgiem darbiem visā savā dzīvē.

Tevis dēļ esmu gatavs uzņemties jebkuru upuri. Tev, Kungs, pieder mana dzīve, vadi to pēc sava prāta.

GODINOT DIEVU

Mans Dievs! Tu esi visvarenais, bezgala gudrais, labais, žēlsirdīgais, taisnīgais un visus cilvēkus mīlošais Tēvs. Tu esi spēks, kas visu uztur un visu vada.

Bezgalīgi augstais Dievs! Es Tevi pielūdzu, godinu, slavēju un mīlu vairāk par visu.

Es Tev zieduju sevi visu un gribu dzīvot vienīgi Tev. Kungs, vadi manu dzīvi pēc sava prāta.

GRŪTĪBU LAIKĀ

Vislabais, žēlsirdīgais Dievs! Ja mums šajā pasaulē nāktos ciest un cīnīties, lai kļūt līdzīgiem Tavam mīļotajam Dēlam, tad lai notiek Tavs prāts. Ja esmu saņēmis tik daudz labuma no Tevis, kāpēc lai nepanestu arī ļaunumu, ko Tu tomēr vērs par labu?

Ak, Kungs, tiesā mani šeit, laicīgajā dzīvē, bet apžēlojies par mani mūžībā!

Dari, vislabais Tēvs, lai es pareizi saprastu Tavu gribu un pacietīgi nestu savu krustu.

Lai vienmēr ir slavēts Tavs svētais vārds, un lai notiek Tavs prāts.

ATVĒLOT SEVI DIEVA GĀDĪBAI

Kungs Dievs, palidzi mums visās briesmās un nelaimēs. Izglāb un atpestī mūs, jo mums nav cita palīga, kā tikai Tu. Tu zini mūsu vājumu; mūsu trūkumi Tev nav noslēpti; Tu redzi, ka mēs nespējam sev palīdzēt. Ak, Kungs, uzklausi mūs savas žēlsirdības daudzumā un no visādu bēdu dziļumiem izglāb mūs. Tu pravieti Jonu izrāvi no jūras dzelmes; Tu Pēteri un Pāvilu izglābi no noslikšanas; dari, lai arī mūs nenoslicina visādu nelaimīgu gadījumu vilņi. Mēs lūdzam Tavu žēlsirdību. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

LŪGŠANA

Kungs, kur tad ir mana cerība šajā pasaulē? Vai kur ir mans vislielākais prieks zem šīs saules? Vai tad ne Tu, Kungs un mans Dievs, kura žēlsirdībai nav robežu? Kur tad man ir bijis labi bez Tevis? Vai kur man bijis slikti ar Tevi? Es labāk gribu būt nabags Tevis dēļ, nekā bagāts bez Tevis. Es labāk gribu kļīst pa pasauli, nekā bez Tevis debesis iemantot. Kur Tu, tur debesu valstība, kur Tevis nav, tur nāve un elle.

Tu esi manas sirds ilgas, tāpēc vaidēšu un kliegšu pēc Tevis un savās lūgšanās Tevi piesaukšu.

Nav neviena, kam es varētu pilnīgi uzticēties, nav ne viena, kas man varētu sekmīgi palīdzēt, izņemot Tevi, mans Dievs. Visi meklē kaut ko savu, tikai Tev vienīgajam rūp mana pestīšana un Tu visu kārto man par labu. Un, lai gan Tu pieļauj man dažādus kārdinājumus un grūtības, tomēr visu to dari manam labumam.

Tu mēdz tūkstoš veidos pārbaudīt savus mīļotos. Tomēr arī pārbaudījumos ne mazāk vajag Tevi mīlēt un slavēt kā tad, kad mani pildi ar debesu prieku. Tāpēc, Kungs un mans Dievs, uz Tevi es ceru un palaujos. Visas savas rūpes es uzticu Tev, jo, izņemot Tevi, viss ir pārejošs un nespēcīgs.

Daudz draugu nekā nelīdzēs, stiprais palīdzētājs nepalīdzēs, gudrais padoma devējs neiedos padomu, gudro grāmatas niepriecinās, visdārgākā manta neizglābs, neviena slepena vieta droši nepasargās, ja Tu pats nepalīdzēsi, nestiprināsi, nepriecināsi, nepamācīsi un nesargāsi. Jo viss, kas liekas nesam mieru un laimi, bez Tevis ir nieks un patiesībā nedod ne mieru, ne laimi, jo tikai Tu esi visa labā

iesākums un vainagojums. Tu esi dzīvības pilnība, Tu esi neizsmejams gudrības avots. Cerēt uz Tevi ir vislielākais prieks. Uz Tevi es paceļu savas acis: Tevī ir mana cerība, mans Dievs, žēlsirdīgais Tēvs! Svēti un dari svētu manu dvēseli, lai tā būtu Tev patīkams mājoklis un mūžīga goda krēsls un lai šajā Tavā mīteklī neatrastos nekas Tava skatiena necienīgs. Tavas labsirdības lielumā un Tavas žēlsirdības daudzumā uzlūko mani un uzklausi sava kalpa lūgšanu, kurš izdzīts tālu tumsības un nāves malā. Sargā un glāb sava kalpa dvēseli šīs laicīgās dzīves briesmās un aizved viņu pa miera ceļu uz mūžīgās gaismas Tēviju. Amen.

VELTOT SEVI DIEVAM

Mans Dievs, es uzticos Tev,
dari ar mani, ko vien gribi.
Lai arī ko Tu ar mani darītu, es
pateicos Tev.
Es esmu gatavs uz visu, es pieņemu visu,
lai tikai Tava griba piepildās mani
un visā Tavā radībā,
tad es nekā vairāk nevēlos, mans Dievs.
Tavās rokās es atdodu savu dvēseli.
Es atdodu Tev visu, mans Dievs,

**jo es Tevi milu ar visu savas sirds mīlestību.
Šī mīlestība mudina mani uzticēties Tev,
es atdodos Tavās rokās ar pilnu paļāvību,
jo Tu esi mans Tēvs.**

(Šarls de Fuko)

LŪGŠANA

Kungs Dievs, es nezinu, ko man vajadzētu lūgt no Tevis: vienīgi Tu zini, kas man ir vajadzīgs. Tu mani mīli vairāk, nekā es pats protu sevi mīlēt. Ak, Dievs, dāvā savam bērnam to, ko viņš pats neprot lūgt. Es nedrīkstu lūgt ne krustu, ne mierinājumu, es tikai nolieku sevi Tavā priekšā un atveru Tev savu sirdi.

Uzlūko manas vajadzības, kuras es pats nezinu, uzlūko un dari pēc savas lielās žēlsirdības.

Pazemini vai pacel mani, vienalga es milu visus Tavus nodomus, kaut arī tos nepazīstu. Es esmu kluss, es piedāvāju pats sevi par upuri, es padodos Tev un negribu, ka man būtu cita vēlēšanās kā tikai pildīt Tavu gribu.

(Mūks Fransuā Fenelons)

VISU NO JĒZUS

**Jēzu, Tu esi dzīve, kuru es gribu dzīvot!
Tu esi gaisma, kuru es gribu iededzināt
sevi un citos!
Tu esi prieks, kurā es gribu dalīties!
Tu esi miers, ko gribu iegūt sev un citiem!
Tu esi man visā viss!
Kungs, dāvā man sevi, jo bez Tevis es
nespēju neko!
(Sv. Terēze no Kalkutas)**

SVĒTĪBU LŪDZOT

**Kungs Dievs, svēti visas manas stundas un
visas manas nakts, kā Tu svēti vilņojošas vārpas
un auglīgos tīrumus. Kungs, svēti mani sāpēs un
priekos, svēti mani darbā, lūgšanās un manās
nakts asarās. Kungs, svēti mani no Tava tuvā
tāluma un līdz manai pēdējai stundai apsedz
mani ar savas žēlastības spārniem.
(Pols Tuanē)**

PAR BAZNĪCAS VIENĪBU**

**Visvarenais un žēlsirdīgais Dievs, kas savā
Dēlā Jēzū Kristū esi gribējis visas tautas
apvienot vienā dievabērnu saimē, palīdzi mums
ar savu žēlastību, lai mēs, kristieši, atteikušies no**

katras nesaskaņas, esam vienoti patiesībā un milestībā, un visi cilvēki, iepazīnuši isto ticību, apvienojas vienā Baznīcā. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

PAR PRIESTERIEM

Vislabais Jēzu, Tu ar savu dievišķo Sirdi vienmēr jūti līdz nabaga cilvēcei, kas iet pa šīs zemes ērkšķainajiem ceļiem, un rūpējies par to, lai tā tiktu virzīta uz mūžīgo dzīvi. Mēs Tevi lūdzam, Kungs, uzlūko savu Baznīcu un sūti tai dievbijīgus un svētus priesterus. Tu pazīsti katru sirdi, tādēļ izvēli sev uzticamus strādniekus, lai mūsu tautā tie pilda cildeno patiesības un milestības misiju. Liec, lai viņi atpazīst dievišķā aicinājuma balsi. Stiprini viņu gribu, lai viņus nepārvar cilvēciskās vājības. Māci viņus pacietīgi nest krustu, kuru Tu, dievišķais Pestītāj, pats uzliec uz viņu pleciem Priesterības sakramentā.

Iedves vecākiem pārliecību, ka bērni, kas aiziet pa priesterības ceļu, ir vislielākā un visskaistākā dāvana gan tautai, gan pašam Dievam. Mēs Tevi lūdzam, Kungs, sūti saviem priesteriem Svētā Gara dāvanas, lai viņi spēj palīdzēt cilvēkiem dzīvē un nāves stundā. Ševišķi

lai mīl mazos un nīcinātos, kas cieš un ir citu aizmirsti; lai viņi ir patiesības sūtņi Tavā Baznīcā, pilni dzīvas ticības; lai ir mīlestības eņģeļi, kas atsakās no ģimenes laimes un sevi pilnīgi ziedo augstākam, mūžīgam mērķim; lai viņi ir upura nesēji, kas gandara par savu brāļu grēkiem; lai ir padoma un stiprinājuma nesēji cilvēkiem tikumu un pienākumu ceļā.

Kungs, kas mācīji un vadīji savus apustuļus, svētī tagad priesterus viņu darbā, lai viņu pūlēm vienmēr iet līdz Tava žēlastība.

KRISTĪGAS ĢIMENES LŪGŠANA

Pestītāj Jēzu Kristu, Tavai aizsardzībai mēs novēlam savu ģimeni, savu māju un visu, kas mums pieder. Tās mīlestības dēļ, kas Tev lika kļūt par Cilvēku un nomirt uz krusta, mēs Tevi lūdzam, svētī mūsu ikdienas darbus un lūgšanas. Pasargā mūs no ikvienas nelaimes un cilvēku ļaunprātības. Pasargā mūs arī no savām dusmām un nepieļauj, ka kāds no mums nomirtu bez svētajiem sakramentiem. Dod mums savu svētību, lai mēs esam stipri savā ticībā un droši to apliecinām, lai mēs arī ciešanās un grūtībās nezaudējam palāvību, bet pieaugam mīlestībā uz Tevi un tuvākiem.

VECĀKU LŪGŠANA PAR BĒRNIEM

Kungs Dievs, Tu savā žēlsirdībā esi iepriecinājis mūsu ģimeni ar bērniem. Lūdzam Tevi, palidzi mums tos arī izaudzināt un sagatavot mūžīgajai dzīvei, jo viņi ir ne tikai mūsu, bet vēl jo vairāk Tavi bērni.

Dievs, Tu jau kopš mūžības zini, kāds liktenis viņus sagaida; tāpat to, kas visvairāk vajadzīgs mūsu bērnu laicīgajai un mūžīgajai laimei. No savas puses mēs gribam Tev upurēt savas lūgšanas un darbus, strādājot viņu labā, mācot viņus un vēlot viņiem labu.

Bet ko palīdzētu mūsu centība, ja Tu nerūpētos par viņiem? Mūsu nomods par viņiem būtu veltīgs, ja Tu nesargātu viņus ar savu gādīgo roku.

Vislabais Tēvs, esi mierinātājs un palīgs mūsu bēdās un rūpēs. Attālini no mums visas nemierīgās domas un uztraukumus par mūsu bērniem. Dod mums spējas, lai protam vadīt savus bērnus pa kristīgās dzīves ceļu un iemācīt tiem vajadzīgās zināšanas un labos tikumus. Pasargā viņus no ļaunas ietekmes un iztaisno viņu ceļus dzīves pagriezienos. Lai viņi ir centīgi, strādājot savu darbu, un paklausīgi mūsu labajiem vārdiem. Vadi, Kungs, mūs pašus, lai ar savu piemēru mēs iemācām

bērniem būt pacietīgiem grūtībās, apzinīgiem ticībā un savos pienākumos, dzīvojot Tavam godam un savas dvēseles pestīšanai.

BĒRNA LŪGŠANA PAR SAVIEM VECĀKIEM

Vislabais Dievs, kas esi mums devis bausli godāt savu tēvu un savu māti, es lūdzu, palīdzi man tā dzīvot, lai es esmu saviem vecākiem atbalsts un iepriecinājums visās viņu dzīves dienās. Ar savu žēlastību atalgo, Kungs, viņus par visu, ko tie manā labā ir darījuši, lai viņi, ilgi un laimīgi dzīvojot, var iemantot debesu valstību.

LŪGŠANA PAR LABA DZĪVES DRAUGA IZVĒLI

Kungs Dievs, vienīgi Tu zini, kāds dzīves ceļš man jāiet, lai es drošāk sasniegtu dvēseles pestīšanu. Ja tas ir laulāto ceļš, tad kaut kur dzīvo arī tas cilvēks, kuru Tu savā Apredzībā esi man nolēmis par dzīves draugu un kuram altāra priekšā es solišu uzticību kā laimē, tā nelaimē, lai viens otru mīlētu un cienītu visās sava mūža dienās. Kungs Dievs, ņem savā gādībā mani un šo cilvēku, lai, Tavā žēlastībā dzīvojot, mēs sevi saglabājam viens otram šķistus miesā un

dvēselē. Vadi, Kungs, mūsu dzīvi tā, lai mēs viens otru atrodam Tavam godam un mūsu laimei, laicīgai un mūžīgai. Amen.

MIERA CEĻOS

Kungs, dari mani par miera nesēju, lai es spēju nest mīlestību tur, kur valda naidis;

lai es nesu piedošanu tur, kur sāpīgi dara pāri;

lai es nesu saskaņu tur, kur nav saderības;

lai es nesu patiesību tiem, kas maldās;

lai es spēju nest cerību tiem, kas izmisumā;

lai es spēju apgaismot tos, kas tumsā.

Kungs, palidzi man, lai es ilgojos dāvāt citiem, bet nevis ņemt no tiem;

lai es vēlos ne tik daudz būt saprasts, kā citus saprast;

ne tik daudz būt mīlēts, cik mīlēt citus;

aizmirst sevi un iemantot Tevi;

piedot citiem un iegūt piedošanu;

nomirstot sev, piedzimt mūžīgai dzīvei;

spēt sevi nostādīt zemākā vietā un dzīvot tā, it kā katra diena man būtu pirmā un pēdējā.

(sv. Francisks no Asīzes)

PAR MIERU UN SATICĪBU

Dievišķais Pestītāj, kas saviem mācekļiem esi teicis: „Mieru es jums atstāju, savu mieru es jums dodu,” (*Jņ* 14, 27) dāvā arī mūsu sirdīm šo taisnības un mīlestības augli. Stiprini saprašanos un mīlestību starp cilvēkiem. Māci mūs, Kungs, piedot cits citam izdarītās pārestības saskaņā ar Tavu vēlēšanos: „Dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdzieties par tiem, kas jūs kaitina un apmelo,” (*Mt* 5, 44) lai mēs esam patiesi Dieva bērni, kas ļaunumu pieveic ar labiem darbiem.

VECUMĀ

Visvarenais, mūžīgais Dievs, es pateicos Tev, ka esi man dāvājis ilgus mūža gadus un līdz šim brīdim esi ļāvis izmantot Tavas žēlastības. Tu esi mani vadījis no bērnu dienām pa saviem ceļiem, un es arvien paļaujos uz Tevi. Tavās rokās ir visas manas dzīves dienas. Dari man, Kungs, panesamu vecuma nespēku, dod man izturību labajā un pēdējo žēlastību nāves stundā. Mana sirds lai paliek arvien Tev uzticīga, līdz sauksi mani savā valstībā.

„Līdz vecumam, līdz sirmiemi matiem neatstāj mani, Dievs, kamēr es Tavu roku

darbus nebūšu darijis zināmus nākamai paaudzei” (Ps 71, 18).

SLIMĪBĀ

Mans vislabais Pestītāj, cilvēku dvēseles un miesas dziedinātāj, kas esi tik daudz cietis un uzupurējies mūsu pestīšanas labā, uzlūko mani slimības un nespēka brīžos un dāvā man drosmi un izturību. Mans Dievs, ja tas saskan ar Tavu svēto gribu, dari mani veselu, lai es atkal varu ar prieku kalpot Tev un tuvākiem.

CIEŠANĀS UN NELAIMĒ

Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs un palīdzi man. Atpestī mani no visa ļauna, lai es varu atrast mieru savai dvēselei.

Tēvs, Tev viss ir varams, atņem man šo biķeri, tomēr ne mana, bet Tava griba lai notiek.

TICĪBAS GRŪTĪBĀS

„Pavairo mums ticību” (Lk 17, 5). Tā lūdzās Tavi apustuļi, Kungs, tā lūdzos arī es. Ticība ir gaisma manā dzīves ceļā, ticība ir mans prieks un mana lielā cerība, jo Tu, Kungs, esi apsolijs:

„Kas tic man, tam ir mūžīgā dzīve.” (Jņ 6, 47) Es ticu, Kungs, visam, ko Tu esi sacījis, un ticu tāpēc, ka to esi sacījis Tu, mans Dievs, kura labumam un varenībai nav robežu. Pavairo manu ticību un māci mani paļauties uz Tevi! Ar savu žēlastību mudini mani, Kungs, tiekties pēc Tevis, mīlēt Tevi un pildīt Tavu gribu, lai labie darbi būtu manas ticības rota. Mans Pestītāj, Tu esi teicis: „Kas tic, tam viss ir varams.” (Mk 9, 22) Dod, lūdzu, man tādu ticību, lai es spēju Tev sekot, nebaidoties ļaužu ieskata, lai es saglabāju savu dvēseli tīru, palieku Tavā žēlastībā un sasniedzu mūžīgo dzīvi. Es zinu, Kungs, ka tikai skaidrā dvēselē mājo stipra ticība, tāpēc stāvi man klāt, kad mani piemeklē šaubas un kārdināšanas. Sirdsskaidriem ļaudīm Tu esi apsolijs, ka „viņi Dievu redzēs” (Mt 5, 8). Palidzi man, Kungs, izturēt kristīgajos tikumos un ļauj izturēt arī tad, kad ticības pienākumi prasa piepūli. „Kungs, pie kā mēs iesim? Tev ir mūžīgās dzīves vārdi,” tā sacīja apustuļi. (Jņ 6, 68) Pie kā gan cita lai es ietu? Kas gan cits spēs dot mieru un laimi manai dvēselei, ja ne Tu, mans Dievs! Tāpēc es lūdzos, lai Tavi „mūžīgās dzīves vārdi” mani uztur ticībā, lai mana dvēsele kļūst Tev svēts mājoklis, jo vienotībā ar Tevi es gribu dzīvot un nomirt.

LŪGŠANAS PAR MIRSTOŠAJIEM

Par mirstošajiem var lasīt ne tikai šeit ievietotās lūgšanas, bet arī citas, kurās ir izteikta grēku nožēla, ticība, ilgas pēc Dieva, atdošanās Dievmātes patvērumā utt. Tās ir jāizvēlas, piemērojoties mirēja garīgajam un fiziskajam stāvoklim un ņemot vērā arī ārējos apstākļus, kā, piem., konkrēto atrašanās vietu, klātesošās personas u. c.

Lūgšanas mirēja klātbūtnē jālasa lēnām, drīzāk klusinātā nevis skaļā balsī, ievērojot arī klusuma brīžus.

Atsevišķās īsās lūgšanu formulas vai invokācijas, lasot kopā ar mirstošo, var arī atkārtot, lēnām izrunājot vārdus, lai vieglāk tos varētu uztvert.

NO SV. RAKSTIEM

**Mana dvēsele slāpst pēc dzīvā Dieva (*Ps* 41, 3).
Es ticu, ka redzēšu Kunga labumu dzīvo zemē
(*Ps* 26, 13).**

Kungs ir mana gaisma un mans glābējs (*Ps* 26, 1).

Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli (*Ps* 24, 1).

Pat ja staigāšu tumšā nāves ielejā, es ļaunuma nebīšos, jo Tu esi pie manis (Ps 22, 4).

Ikviens, kas tic uz Dieva Dēlu, iemanto mūžīgo dzīvi (Jņ 6, 40).

Es gribu, lai viņi būtu kopā ar mani tur, kur esmu es — saka Kungs (Jņ 17, 24).

Nāciet, mana Tēva svētītie, un iemantojiet valstību, kas jums sagatavota (Mt 25, 34).

Mana Tēva mājās mājokļu ir daudz (Jņ 14, 2).

Patiešām es tev saku: šodien tu būsi ar mani paradīzē - tā ir teicis Kungs Jēzus (Lk 23, 43).

Vai mēs dzīvojam vai mirstam, mēs piederam Kungam (Rom 14, 8).

Mums debesīs ir mūžīgas mājas (2 Kor 5, 1).

Mēs vienmēr būsim pie Kunga (1 Tes 4, 17).

Mēs redzēsim Dievu tādu, kāds Viņš ir (1 Jņ 3, 2).

Mēs esam no nāves ievesti dzīvē, jo mīlam brāļus (1 Jņ 3, 14).

Tavās rokās, Kungs, es novēlu savu garu (Ps 30, 6).

Kungs Jēzu, pieņem manu garu (Apd 7, 59).

Svētā Marija, lūdz par mani.

Svētais Jāzep, lūdz par mani.

**Jēzu, Marija un Jāzep, stāviet man klāt
pēdējā ciņā.**

(Var lasīt arī psalmu vārdus, kas atrodami
lūgšanās pirms grēksūdzes un Komūnijas 152. un
159. lpp.).

LITĀNIJA PAR MIRSTOŠAJIEM

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Svētā Marija,

Visi svētie eņģeļi un erceņģeļi,

Svētais Ābel,

Visi taisnīgo kori,

Svētais Ābraham,

Svētais Jāni Kristītāj,

Svētais Jāzep,

Visi svētie patriarhi un pravieši,

Svētais Pēteri,

Svētais Pāvil,

Svētais Andrej,

Svētais Jāni,

Visi svētie apustuļi un evaņģēlisti,

Visi svētie Kunga mācekļi,

Visi nevainīgie bērni,

lūdz(-iet) par viņu!

Svētais Stefan,
 Svētais Laurencij,
 Visi svētie mocekļi,
 Svētais Silvestr,
 Svētais Gregor,
 Svētais Augustīn,
 Visi svētie bīskapi un apliecinātāji,
 Svētais Benedikt,
 Svētais Francisk,
 Svētais Kamil,
 Svētais Jāni no Dieva,
 Visi svētie mūki un vientuļnieki,
 Svētā Marija Magdalēna,
 Svētā Lūcija,
 Visas svētās jaunavas un atraitnes,
 Visi Dieva svētie un svētās,

aizbilstiet par viņu!

Esi viņam žēlīgs, saudzē viņu, Kungs!
 Esi viņam žēlīgs, atpestī viņu, Kungs,
 No savām dusmām
 No mūžīgās nāves briesmām
 No ļaunas nāves
 No elles soda
 No visa ļauna
 No velna varas
 Ar savu dzimšanu
 Ar savu krustu un ciešanām

lūdz(-iet) par viņu!

atpestī viņu, Kungs!

Ar savu nāvi un apbedīšanu
 Ar savu godības pilno augšāmcelšanos
 Ar savu brīnišķo debesīs uzkāpšanu
 Ar Svētā Gara-Iepriecinātāja žēlastību
 Tiesas dienā

atpestī viņu,
 Kungs!

Mēs, grēcinieki, Tevi lūdzam, uzklausi mūs!
 Ka Tu viņam piedotu, Tevi lūdzam,
 uzklausi mūs!

Kristu, klausī mūs!
 Kristu, klausī mūs!
 Kristu, uzklausi mūs!
 Kristu, uzklausi mūs!

Kad mirstošajam tuvojas pēdējais brīdis, var lasīt sekojošas lūgšanas:

Aizej, ticīgā dvēsele, no šīs pasaules visvarenā Dieva vārdā, kas tevi ir radījis, Jēzus Kristus, Dieva Dēla, vārdā, kas ir cietis par tevi, Svētā Gara vārdā, kura žēlastības tu saņēmi.

Ieej miera un mūžīgās dzīves vietā, lai slavētu Dievu Viņa svētajos mājokļos kopā ar Vissvētāko Jaunavu Mariju, Dieva Dzemdētāju, ar svēto Jāzepu un visiem Dieva svētajiem un eņģeļiem.

Novēlam tevi visvarenajam Dievam, lai tu atgrieztos pie Viņa, kas tevi ir radījis. Aizejot tev no šīs dzīves, lai sagaida tevi Vissvētākā Jaunava Marija, Dieva eņģeļi un visi svētie. Lai izglābj

tevi Kristus, kas tevis dēļ ir krustā sists. Lai izglābj tevi Kristus, kas par tevi ir atdevis savu dzīvību. Kristus, dzīvā Dieva Dēls, lai iaved tevi debesu valstībā, dievišķais dvēseļu Gans lai pieskaita tevi saviem ļaudīm. Viņš lai atbrīvo tevi no visiem grēkiem un ļauj tev dzīvot savu izvēlēto vidū, lai tu redzētu savu Pestītāju vaigu vaigā un, skatot Dievu, dzīvotu mūžīgi.

Var dziedāt vai lasīt arī sekojošo lūgšanu Dievmātei:

Esi sveicināta, Karaliene, žēlsirdības Māte, kas mums Pestītāju devi, esi sveicināta. Mēs, Ievas bērni, svešumā saucam uz tevi. Mēs tevi lūdzam, sērojot un raudot šai asaru ielejā. Tādēļ, mūsu aizstāve, uzlūko mūs savā žēlsirdībā un pēc šīs dzīves ved mūs pie Jēzus, pie tava dievišķā Dēla. Tu, žēligā un laipnā Vissvētākā Jaunava Marija.

Līdzko iestājas nāve, var lasīt sekojošas lūgšanas:

Nāciet, jūs, Dieva svētie, steidzieties, Kunga eņģeļi.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā Dieva priekšā.

Lai uzņem viņu Kristus, kas viņu ir aicinājis.

Lai eņģeļi viņu pavada Dieva svēto saimē.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā

Dieva priekšā.

Ieved, Kungs, viņu mūžīgā dzīvē, lai viņam spīd mūžīgā gaisma.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā Dieva priekšā.

Lūgsimies.

Savā žēlsirdībā uzklausi mūs, Dievs, un ticīgā cilvēka dvēseli, ko esi aizsaucis no šīs pasaules, iaved miera un gaismas valstībā dzīvot Tavu svēto vidū. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

41./42. PSALMS

Refrēns: Mana dvēsele ilgojas pēc dzīvā Dieva.

Kā briedis slāpst pēc ūdens avotiem, * tā mana dvēsele ilgojas pēc Tevis, Dievs.

Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva, * kad es iešu un nostāšos Dieva vaiga priekšā? (R.)

Sūti savu patiesību un savu gaismu, lai tā mani vada * un aizved uz Tavu svēto kalnu un Tavu telti.

Es iešu pie Dieva altāra, * pie Dieva, kas ir mana prieka avots. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam

Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

LŪGŠANAS PAR MIRUŠAJIEM

KRISTĪGĀ APBEDĪŠANA

DIEVA VĀRDA LITURĢIJA

(izvadot mirušo no mājām, no kapu
kapličas u. c. gadījumos)

I

129. PSALMS

Refrēns: **Kungs, uzklausi manu balsi.**

**No dziļumiem uz Tevi, Kungs, es saucu, *
Kungs, uzklausi manu balsi.**

**Lai Tava auss dzird manu lūgšanu, * ko es
sūtu uz Tevi. (R)**

**Ja Tu, Kungs, gribēsi noziedzības tiesāt, *
Kungs, kas tad spēs izturēt?**

**Bet pie Tevis varam piedošanu atrast, * lai
mēs bijībā godātu Tevi. (R.)**

**Kungs, es ceru uz Tevi, * mana dvēsele cer uz
Viņa vārdu,**

**jo Kungs ir ļoti žēlīgs * un pestīšanu bagātīgi
dāvā. (R.)**

**Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam
Garam,**

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un

vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

Lūgsimies.

Savā žēlsirdībā mūs uzklausi, Dievs, un ticīgā cilvēka dvēseli, ko esi aizsaucis no šīs pasaules, iaved miera un gaismas valstībā dzīvot Tavu svēto vidū. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

(vai arī):

II

102. PSALMS

Refrēns: Taisnīgiem pestīšana nāk no Dieva.

Kungs Dievs ir žēlsirdīgs un labvēlīgs, * lēnprātīgs un ļoti saudzīgs.

Cik augstu ir debesis pāri zemei, * tik liela ir Viņa žēlsirdība tiem, kas Viņa bīstas. (R.)

Kā tēvs žēlo savus bērnus, * tā apžēlojas Kungs par tiem, kas Viņu godā.

Viņš zina, no kā mēs radīti, * Viņš atceras, ka esam puteklis. (R.)

Cilvēka dienas kā nopļauta zāle, * viņš nozied līdzīgi puķei uz lauka.

Bet Kunga žēlsirdība pastāv mūžu mūžos * pār tiem, kas Viņa bīstas. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

Lūgsimies.

Visvarenais, mūžīgais Dievs, paļaujoties uz Tavu žēlastību, mēs Tevi lūdzam, esi labvēlīgs savam kalpam (-onei), kas ticībā ir aizgājis (-usi) no šīs dzīves, un pievieno viņu Tavai atpestīto saimei debesīs. Caur Jēzu Krīstu, mūsu Kungu.

Amen.

(Ja izvadīšana nav saistīta ar sv. Misi, var lasīt fragmentus no Svētajiem Rakstiem.)

Tad lasa vispārējo lūgšanu, izvēloties vienu no sekojošiem variantiem:

VISPĀRĒJĀS LŪGŠANAS

I

**Savai tautai, Kungs, esi žēlīgs,
Mirušiem ticīgiem atlaid,**

Kungs, vainas,

**Atbrīvo viņus no ciešanu vietas,
Debesu valstībā vietu tiem dāvā,
Ļauj viņiem skatīt Tavu dievišķo**

vaigu,

**mēs Tevi lūdzam,
Kungs un Dievs!**

**mēs Tevi
lūdzam, Kungs
un Dievs!**

(lasīšanai)

mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!

mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!

mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!

mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!

ticīgajiem, kas aiziet mūžībā: pasargā
viņus no pazušanas briesmām,

Kungs Jēzu, kas caur savu apustuli
esi sacījis: „Lūdzieties cits par citu, lai
jūs sasniegtu pestīšanu,” mēs lūdzam
par visiem Tavas Baznīcas bērniem:
izglāb mūsu dvēseles mūžīgajai dzīvei,

mēs Tevi lūdzam,
Kungs un Dievs!

III

(invokācijas)

Kungs Jēzu Kristu, kas mūsu dēļ un mūsu
pestīšanas labā esi nācis no debesīm, mēs Tevi
lūdzam par šo ticīgo mirušo: apžēlojies par viņu!

Kristu, dzīvā Dieva Dēls,

Kas esi nācis šai pasaulē,

Kas esi krustā sists,

Kas esi nomiris mūsu dēļ,

Kas esi gulējis kapā,

Kas esi no mirušajiem augšāmcelies,

Kas esi uzkāpis debesīs,

Kas apustuļiem esi atsūtījis

Svēto Garu,

Kas sēdi pie Tēva labās rokas,

Kas nāksi tiesāt dzīvos un mirušos,

apžēlojies par viņu!

IV

**Kungs Jēzu Kristu, kas cilvēku pestīšanas dēļ
esi dzīvojis un cietis, mēs Tevi lūdzam par šo
ticīgo mirušo: atpestī viņu, Kungs!**

Ar savu svēto cilvēktapšanas

noslēpumu

Ar savu piedzimšanu

Ar savu kristību un svēto gavēni

Ar savu krustu un ciešanām

Ar savu nāvi un apbedīšanu

Ar savu godības pilno

augšāmcelšanos

Ar savu brīnišķo debesīs uzkāpšanu

Ar Svētā Gara-Iepriecinātāja

žēlastību

Tiesas dienā

Tēvs mūsu...

**Dievs, mēs Tevi lūdzam, atbrīvo no visiem
grēkiem šo mirušo ticīgo, lai viņš (viņa), kas šai
dzīvē sekoja Kristum, var līdz ar svētajiem
priecāties augšāmcelšanās godībā. Caur Jēzu
Kristu, mūsu Kungu.**

Amen.

atpestī viņu, Kungs!

BĒRU GĀJIENS**50. PSALMS**

Refrēns: **Ieved, Kungs, viņu mūžīgā dzīvē, lai viņam spīd mūžīgā gaisma.**

Dievs, apžēlojies par mani * savā lielajā žēlsirdībā

un savas labvēlības pilnībā * izdzēs manu netaisnību. (R.)

Mazgā mani tīru no noziedzības traipa * un no grēka mani šķīstī.

Jo es atzīstu savu vainu, * un mans grēks arvien ir manā priekšā. (R.)

Pret Tevi vien esmu grēkojis un ļaunu darījis Tavā priekšā, * bet Tavs spriedums ir pareizs un Tavs lēmums ir taisnīgs.

Jo, lūk, Tu mili patiesību un atklātu sirdi * un gudrību man māci sirds dziļumos. (R.)

Dievs, radi manī skaidru sirdi * un atjauno manī stingru garu.

Neatmet mani no sava vaiga * un savu svēto garu neatņem no manis. (R.)

Dod man atkal savas pestīšanas prieku * un nostiprini manī dedzības garu.

Atdari, Kungs, manas lūpas, * un mana mute teiks Tavu godu. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

Ja apstākļi atļauj, ceļā var kopīgi skaitīt Rožukroni, dziedāt psalmus vai Litāniju visu svēto godam, vai arī lūgties klusumā.

Bēru gājienam ienākot baznīcā, dzied:

Nāciet, jūs, Dieva svētie, steidzieties, Kunga eņģeļi.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā Dieva priekšā.

Lai uzņem viņu Kristus, kas viņu ir aicinājis.

Lai eņģeļi viņu pavada Dieva svēto saimē.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā Dieva priekšā.

Ieved, Kungs, viņu mūžīgā dzīvē, lai viņam spīd mūžīgā gaisma.

R. Aizvediet ticīgā cilvēka dvēseli visaugstā Dieva priekšā.

ATVADU RITS

Atvadu rits notiek tikai pie aizgājēja mirstīgajām atliekām. Tas parasti seko pēc sv. Mises vai Dieva Vārda liturģijas un notiek baznīcā, kapu kapelā vai arī mājās, izvadot mirušo tieši uz apbedīšanas vietu.

I

DZIEDĀJUMS

(sal. *Īj* 19, 25—27)

Es ticu, ka mans Pestītājs dzīvo, un pēdējā dienā es celšos no kapa.

R. Savā miesā es redzēšu Dievu, savu Pestītāju.

Es pats Viņu varēšu redzēt, manas acis To skatīs.

R. Savā miesā es redzēšu Dievu, savu Pestītāju.

Šī cerība uz augšāmcelšanos mājā dziļi manā sirdī.

R. Savā miesā es redzēšu Dievu, savu Pestītāju.

Lūgsimies.

Dievs, visžēlīgais Tēvs, Tavās rokās novēlam šo mirušo ticīgo, palikdami drošā cerībā, ka viņš(-a) tāpat kā visi, kas ir miruši vienotībā ar Kristu, celsies no kapa pastarā dienā. (Mēs Tev

pateicamies par visām žēlastībām, ko viņam(-ai) šai dzīvē esi devis kā liecību savai labvēlībai un ticīgo vienotībai ar Kristu.) Savā žēlsirdībā pieņem, Kungs, mūsu lūgšanas un iaved viņu mūžīgajā dzīvē, bet piederīgajiem ļauj atrast mierinājumu ticībā, (līdz atnāks laiks, kad vajadzēs stāties Tavā priekšā, lai kopā ar saviem aizgājējiem būtu pie Tevis mūžam). Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

(Pēc tam dzied):

Uz Dieva valstību

lai tevi pavada eņģeļi.

Svētie mocekļi lai tevi sagaida

un iaved debesu mājokļos.

II

Atvadu ritam var izvēlēties arī šādu dziedājumu:

**Lai lūdz par tevi visi Dieva svētie,
kam laime mūžīgā kā alga dota,
un eņģeļi, kas lemti darbiem cēliem,
ir visai radībai kā jauka rota.**

**Lai gaišie debess gari aizved tevi
tai valstībā, kur visiem labi klājas,
jo tiem, kas tic un Dievam veltī sevi,
būs mūžam dzīvot debess Tēva mājās.**

**Lai Pestītājs, tavs tiesnesis, ir žēlīgs,
kas tevi saucis sava troņa priekšā,
un Dieva Mātes smaids lai atmirdz vēlīgs,
kad tevi sveiks uz debess māju sliekšņa.**

Lai gaišie debess gari...

**Mēs Dievu, žēlsirdīgo Tēvu, lūdzam,
Viņš, gaismā vienīgā, kam nav(a) rieta,
lai savā valstībā tev dāvā mūžam
to mājokli, kur svētlaimīgiem vieta.**

Lai gaišie debess gari...

Lūgsimies.

**Dievs, Tavai žēlsirdībai mēs novēlam šo ticīgo
nomirušo un lūdzam tevi: piedod visus grēkus, ko
viņš (-a) cilvēciskā vājuma dēļ ir izdarījis (-usi),
un ļauj viņam (-ai) mūžīgi dzīvot Tavam godam.
Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

(Pēc tam dzied):

**To saka Kungs: „Es esmu augšāmcelšanās un
dzīvība; kas tic man, tas dzīvos, kaut arī būtu
miris, un ikviens, kas dzīvo un tic man, nenomirs
mūžīgi mūžam.”**

GĀJIENS UZ APBEDĪŠANAS VIETU**117. PSALMS**

Refrēns. Dieva žēlsirdība pastāv mūžam.

(vai arī):

Labais Jēzu, dāvā visiem

Dieva mierā aizgājušiem

debess svētlaimi uz mūžiem.

Slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs, * jo Viņa žēlsirdība pastāv mūžam. (R.)

Lai saka visi, kas Kunga bīstas: * „Viņa žēlsirdība pastāv mūžam.” (R.)

Savās bēdās es piesaucu Kungu, * Viņš uzklausiņa un izglāba mani. (R.)

Labāk ir paļauties uz Kungu * nekā cerēt uz cilvēku. (R.)

Kungs ir mans spēks un mana slava, * Viņš ir mans glābējs. (R.)

Es nemiršu, bet dzīvošu * un sludināšu Kunga darbus. (R.)

Kungs mani ir sodījis bargi, * bet nav atdevis nāvei. (R.)

Es Tevi slavēšu, jo Tu uzklausiņi mani * un kļuvi mans glābējs. (R.)

Tu esi mans Dievs, es Tevi teikšu, * mans Dievs, es slavēšu Tevi. (R.)

Slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs, * jo Viņa žēlsirdība pastāv mūžam. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

Ceļā uz kapsētu var kopīgi skaitīt arī Rožukroni (IV d.) vai lūgties klusumā.

AIZLŪGUMS PIE KAPA

Pie kapa tiek atkārtots dziedājums: **To saka Kungs...** Priesteris iesvētī kapa vietu. Zārks tiek nolaists kapā tūlīt vai arī vēlāk, vadoties pēc konkrētiem apstākļiem. Seko šis aizlūgums, ko ievada ar kopīgi skaitītu Kunga lūgšanu:

Tēvs mūsu...

Savā taisnībā, Kungs, esi

mirušajiem žēlīgs,

Atalgo viņu ticību un labos darbus,

Ļauj viņiem skatīt Tavu

mūžīgo godību,

Vadi visus ticīgos pestīšanas ceļā,

Pastarā dienā tos modini jaunai dzīvei,

**mēs Tevi lūdzam,
Kungs un Dievs!**

Dievs, Tavā varā ir dzīvie un mirušie, esi žēlīgs tiem, kas bija Tev uzticīgi šai dzīvē, un ļauj viņiem debesu svētlaimē Tevi slavēt mūžīgi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Amen.

**Esi sveicināta, Karaliene, žēlsirdības Māte,
kas mums Pestītāju devi, esi sveicināta.
Mēs, Ievas bērni, svešumā saucam uz Tevi.
Mēs Tevi lūdzam, sērojot un raudot šai
asaru ielejā.**

**Tādēļ, mūsu aizstāve,
uzlūko mūs savā žēlsirdībā
un pēc šīs dzīves ved mūs pie Jēzus,
pie Tava dievišķā Dēla.
Tu, žēlīgā un laipnā,
Vissvētākā Jaunava Marija.**

Beigās var izvēlēties piemērotus dziedājumus, piem.: „Es ticu”, „Magnificat” (45. lpp.), vai arī izvilkumus no dziesmas „Viņās pastardienas briesmās” (275. lpp.), iesākot ar vārdiem:

Jēzu, mūsu Kungs visspēcīgais...

vai

Pirms uz mūžu acis slēdzu...

vai

Mani debess mājās vadi... (skat. 276. lpp.)

PSALMI

(izvadot pēdējā gaitā mazus bērnus)

24. PSALMS

Refrēns: **Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu
dvēseli.**

Kungs, dari man zināmus Tavus ceļus * un

māci mani staigāt Tavas takas.

Savā patiesībā mani vadi un māci, * jo Tu esi Dievs, mans glābējs. (R.)

Piemini, Kungs, savus žēlsirdības darbus * un savu labvēlību, kas pastāv no mūžiem.

Savā žēlsirdībā, Kungs, atceries mani, * piemini savā labvēlībā. (R.)

Pasargā manu dvēseli un mani izglāb, * nepamet mani kaunā, jo uz Tevi es ceru.

Nevainība un godīgums lai mani sargā, * jo es paļaujos uz Tevi. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

118. PSALMS

Refrēns: Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli.

Svētīgi tie, kas bez traipa staigā savu ceļu, * kas dzīvo pēc Kunga baušļiem.

Kungs Dievs, esi slavēts, * savu taisnību man māci. (R.)

Es Tev uzticēju savas gaitas, * un Tu uzklausīji mani.

Kungs, lai nāk Tava žēlsirdība pār mani, * lai nāk Tava pestīšana, kā esi teicis. (R.)

Liec man slavēt dziesmās Tavus vārdus, * jo viss, ko Tu māci, ir taisnīgs.

Mana dvēsele dzīvos un Tevi slavēs, * man palīdzēs Tavs taisnais spriedums. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

41./42. PSALMS

Refrēns: Mana dvēsele ilgojas pēc dzīvā Dieva.

Kā briedis slāpst pēc ūdens avotiem, * tā mana dvēsele ilgojas pēc Tevis, Dievs.

Mana dvēsele slāpst pēc Dieva, pēc dzīvā Dieva, * kad es iešu un nostāšos Dieva vaiga priekšā? (R.)

Sūti savu patiesību un savu gaismu, lai tā mani vada * un aizved uz Tavu svēto kalnu un Tavu telti.

Es iešu pie Dieva altāra, * pie Dieva, kas ir mana prieka avots. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

148. PSALMS

Refrēns: Slavējiet Dieva vārdu.

Slavējiet Kungu debesīs, * slavējiet Viņu
augstumos.

Slavējiet Viņu, visi Viņa eņģeļi, * slavējiet
Viņu, visi debesu spēki. (R.)

Zemes valdnieki un visas tautas, * karaļi un
visi tiesas vīri,

jaunekļi un jaunavas, * sirmgalvji un bērni,
(R.)

lai visi slavē Kunga vārdu, * jo tikai Viņa
vārds ir cildens.

Viņa diženums paceļas pāri debesīm un
zemei, * varenu Viņš ir darījis savu tautu. (R.)

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, * un Svētajam
Garam,

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un
vienmēr, * un mūžīgi mūžam. Amen. (R.)

EKZEKVIJAS

Teicams ir ticīgo ieradums bērņ gadījumos kopīgi lūgties un dziedāt psalmus līdz mirušā izvadīšanai no mājām. Šim nolūkam var izmantot šeit ievietotos psalmus un Svēto Rakstu lasījumus, kuru izkārtojuma ir līdzība ar Baznīcas Stundu liturģijas lūgšanām. Psalmu dziedāšanai var izmantot ticīgiem jau zināmās un ierastās melodijas.

„Septiņreiz dienā slavēju Tevi” (*Ps* 118, 164).

LASĪJUMI

PSALMS 94

**Dievu Kungu, kuram viss pieder,
nāciet, godināsim.**

**Nāciet, dziedāsim Kungam ar prieku, līksmi
godināsim Dievu, mūsu Pestītāju. Iesim ar
pateicību Viņa vaiga priekšā un gavilēsim
Viņam dziesmās.**

**Dievu Kungu, kuram viss pieder,
nāciet, godināsim.**

**Dievs ir augsts Kungs un valdnieks pāri pār
visiem dieviem. Zemes dziļumi ir Viņa rokās, un
kalnu virsotnes ir Viņa varā.**

Nāciet, godināsim.

**Viņam pieder jūra, jo Viņš to radija, un
sauszeme ir Viņa roku darbs. Nāciet, pielūgsim**

un kritīsim pie zemes, locīsim ceļus Kunga,
mūsu Radītāja, priekšā, jo Viņš ir mūsu Dievs,
bet mēs — Viņa tauta un Viņa ganāmpulka avis.

Dievu Kungu, kuram viss pieder,
nāciet, godināsim.

Kaut jūs šodien klausītu Kunga balsij, kas
saka: „Nenocietiniet savas sirdis kā apka-
itināšanas dienā tuksnesī, kur mani kārdināja
jūsu tēvi: viņi pārbaudīja mani, lai gan redzēja
manus darbus.”

Nāciet, godināsim.

Cetrdesmit gadus man pretojās šī tauta, un es
teicu: „Tie ir ļaudis, kam patīk maldu ceļi, viņi
nepazīst manas takas; tādēļ es dusmās zvērēju:
Tie neieies manā mierā.”

Dievu Kungu, kuram viss pieder,
nāciet, godināsim.

PSALMS

(77, 3—4; 6—8)

Ko esam darijuši un kas mums ir kļuvis
zināms, * ko mums ir vēstījuši mūsu tēvi,
to mēs neslēpsim viņu bērniem, * mēs to
stāstīsim nākamajai paaudzei.

Mēs teiksim Kunga slavu un spēku, * un Viņa
brīnumus, ko Viņš ir darijis.

Tad viņi celsies un sacīs saviem bērniem, * lai tie paļaujās un cer uz Dievu;

lai neaizmirst Dieva darbus * un lai pilda Viņa baušļus.

Lai tie neklūst tādi kā viņu tēvi, * kā atkritēju un dumpīgo paaudze,

kā paaudze, kas nav pastāvīga savā sirdī * un nav uzticīga Dievam savā garā.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(23, 1—6)

Kungam pieder zeme un viss, kas zemes virsū,
* Viņam — visa pasaule un visi, kas tur dzīvo,
jo Viņš ir pacēlis to pāri jūrām, * Viņš to ir nolīcis gar upju krastiem.

Kas uzkāps Kunga kalnā * un kas stāvēs Viņa svētajā vietā?

Tas, kam skaidra sirds un tīras rokas, * kas Viņa vārdu velti nevalkā un netaisnu zvērestu nedod.

Tas saņems svētību no Kunga * un taisnību no Dieva, sava Pestītāja.

Ši ir paaudze, kas Viņu meklē, * kas meklē Jēkaba Dieva vaigu.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(97, 1—3; 9)

Dziediet Kungam jaunu dziesmu, * jo Viņš ir veicis lielus darbus.

Nes pestīšanu Viņa labā roka, * Viņa roka, kas ir svēta.

Savu pestīšanu Kungs dara zināmu, * savu taisnību Viņš atklāj tautām.

Savu žēlsirdību Viņš atceras * un savu uzticību Izraēla namam.

Visās zemes malās redzams, * ka mūsu Dievs ir glābējs.

Viņš tiesās pasauli pēc taisnības * un tautas pēc līdzīga mēra.

Gods lai ir Tēvam...

**Lasījumi no svētā apustuļa Pāvila
pirmās vēstules korintiešiem**

(15, 12—15; 20—26)

Ja sludina par Kristu, ka Viņš ir augšāmcelies no mirušajiem, kā tad daži no jums var sacīt, ka augšāmcelšanās no mirušajiem nav? Ja nav augšāmcelšanās no mirušajiem, tad arī Kristus nav augšāmcelies, bet, ja Kristus nav

augšāmcēlies, tad tukša ir mūsu sludināšana un tukša jūsu ticība. Tad jau izrādītos, ka mēs esam viltus liecinieki Dievam, jo esam liecinājuši pret Dievu.

Bet nu Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem, Viņš kā pirmais no mirušajiem; jo caur cilvēku nāca nāve, caur cilvēku — augšāmcelšanās no mirušajiem. Kā visi mirst Ādamā, tā visi atkal kļūst dzīvi Kristū, tomēr katrs pēc savas kārtas: vispirms Kristus, tad tie, kas pieder Kristum Viņa atnākšanas dienā. Pēc tam nāks gals, kad Viņš būs iznīcinājis katru valdīšanu, varu un spēku un nodos valstību Dievam un Tēvam.

Bet Viņam pienākas valdīt, „kamēr Viņa ienaidnieki būs nolikti par pameslu Viņa kājām”. Bet pēdējais satriektais ienaidnieks būs nāve...

DZIEDĀJUMS

(sal. Īj 19, 25—27)

Es ticu, ka mans Pestītājs dzīvo, * un pastarā dienā es celšos no kapa.

Savā miesā es redzēšu Dievu, * savu Pestītāju.

Es pats Viņu varēšu redzēt, * manas acis To skatīs.

Savā miesā es redzēšu Dievu, * savu Pestītāju.

Šī cerība uz augšāmcelšanos * mājā dzīli
manā sirdī.

Savā miesā es redzēju Dievu, * savu Pestītāju.

**Lasījums no svētā apustuļa Pāvila
pirmās vēstules korintiešiem**

(15, 35—44)

Bet varbūt kāds jautās: „Kā tad mirušie
piecelsies? Kādā miesā viņi atnāks?”
Nesaprātīgais! Tas, ko tu iesēj, neklūst dzīvs, ja
vispirms nenomirst. Sēdams tu iesēj nevis
nākamo augu, bet kailu graudu, vai nu kviešu
vai citas labības graudu. Bet Dievs tam dod
augumu pēc savas labpatikas, pie kam katrai
sēklai savu īpašu augumu.

Visas miesas nav vienādas, jo citāda tā ir cil-
vēkiem, citāda lopiem, citāda putniem un citāda
zivīm. Ir arī debesu ķermeņi un zemes ķermeņi,
bet citāds ir debesu un citāds ir zemes ķermeņu
krāšņums. Citāds spožums ir saulei, citāds
mēnesim un citāds zvaigznēm. Pat zvaigzne no
zvaigznes atšķiras spožumā. Tāpat ir ar mirušo
augšāmcelšanos. Sēts tiek iznīcībā, augšāmceļas
neiznīcībā. Sēts tiek negodā, augšāmceļas
godībā; sēts tiek nespēkā, augšāmceļas spēkā.

Sēta tiek dabīga miesa, augšāmceļas garīga miesa.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.

(par Dieva mierā aizgājušo N.)

Dievs, mēs Tevi lūdzam Kristus ciešanu dēļ, piešķir savam kalpam (savai kalponei) N. visu grēku piedošanu, lai viņš (viņa) varētu skatīt Tavu vaigu un mūžam priecāties. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

LAUDES

PSALMS 50**

Dievs, apžēlojies par mani * savā lielajā žēlsirdībā

un savas labvēlības pilnībā * izdzēs manu netaisnību.

Mazgā mani tīru no noziedzības traipa * un no grēka mani šķīsti.

Jo es atzīstu savu vainu, * un mans grēks ir manā priekšā.

Pret Tevi vien esmu grēkojis un ļaunu darījis Tavā priekšā, * bet Tavs spriedums ir pareizs un Tavs lēmums ir taisnīgs.

Redzi, es noziedzībā esmu dzimis, * grēkā mani ir ieņēmusi mana māte.

Jo, lūk, Tu mīli patiesu un atklātu sirdi * un gudrību man māci sirds dziļumos.

Apslacini mani ar izapu un padari tīru, * mazgā mani baltāku par sniegu.

Dāvā man prieku un liksmību, * tad gavilēs mani kauli, kurus pazemoji.

Novērs savu vaigu no maniem grēkiem, * izdzēs manu noziedzību.

Dievs, radi manī skaidru sirdi * un atjauno manī stingru garu.

Neatmet mani no sava vaiga * un savu svēto garu neatņem no manis.

Dod man atkal savas pestīšanas prieku * un nostiprini manī dedzības garu.

Netaisnīgos es mācīšu staigāt Tavus ceļus, * bezdievīgie atgriezīsies pie Tevis.

Dievs, mans Pestītāj, pasargā mani no soda, * Tavu taisnīgumu ļauj man slavēt.

Atdari, Kungs, manas lūpas, * un mana mute teiks Tavu godu.

Upura dāvana Tev nedara prieku, * mans dedzināmais upuris Tev nepatiks.

Jo satriekts gars ir īstais upuris Dievam, * satriektu un pazemotu sirdi Tu nenicināsi.

Kungs, esi žēlīgs un labvēlīgs savai tautai, * lai tiktu uzcelti Jeruzalemes mūri.

Tad saņemsi taisnības upuri, * dāvanas un
dedzināmos upurus uz sava altāra.
Gods lai ir Tēvam...

PSALMS 29

Es slavēšu Tevi, Kungs, jo Tu mani izglābi *
un neļāvi maniem ienaidniekiem priecāties par
mani.

Kungs, mans Dievs, uz Tevi es saucu, * un Tu
izdziedināji mani.

Kungs, Tu izglābi manu dvēseli no nāves
valstības, * Tu liki man dzīvot, lai es nepazustu
kapā.

Dziediet Kungam, Viņa ļaudis, * slavējiet
Viņa svētumu.

Jo Viņa dusmas ilgst tikai vienu brīdi, * bet
Viņa labvēlība — visu mūžu.

Mēs vakarā vēl raudam, * bet rīts jau nes
mums prieku.

Kad man labi klājās, es sev sacīju: * „Nekad
es netikšu pieveikts.”

Kungs, Tavā labvēlībā es stāvēju kā stiprs
kalns, * bet apslēpi savu vaigu, un es kļuvi ļoti
satraukts.

Uz Tevi, Kungs, es saucu, * Tevi, savu Dievu,
lūdzu.

Kāds gan labums no manām asinīm, * ja es

pazustu kapā?

Vai puteklis spēs Tevi slavēt * un Tavu patiesību sludināt?

Uzklausi, Kungs, un apžēlo mani, * Kungs, esi man palīgs.

Manas bēdas Tu pārvērti priekā, * Tu noņēmi man gandarītāja tērpu.

Tu ietērpī mani liksmībā, lai mana dvēsele Tevi slavētu vienmēr, * Kungs, mans Dievs, es Tevi slavēšu mūžam.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(62, 2—5; 8—9)

Dievs, mans Dievs Tu esi, * es meklēju Tevi no agra rīta.

Ar miesu un dvēseli pēc Tevis es tiecos, * es esmu kā izkaltusi, sausa zeme.

Svētnicā esmu lūkojies pēc Tevis, * lai redzētu Tavu godību un slavu.

Tava žēlastība man ir labāka par dzīvību, * tādēļ es slavēšu Tevi.

Es teikšu Tevi savas dzīves laikā, * celšu uz Tevi savas rokas.

Tu esi nācis man palīgā, * Tavu spārnu ēnā es varu gavilēt.

**Manai dvēselei ir labi pie Tevis, * mani vada
Tava labā roka.
Gods lai ir Tēvam...**

PSALMS 84

**Kungs, Tu biji labvēlīgs savai zemei, * darīji
labu Jēkaba ciltij.**

**Tu atlaidi vainu savai tautai, * piedevi visus
tās grēkus.**

**Tu aizturēji savas dusmas * un atmeti savu
bardzību.**

**Atgriez mūs pie sevis, mūsu Dievs un glābējs,
* un novērs no mums savu rīksti.**

**Vai tad Tu uz mums dusmosies mūžīgi * un
vai būsi bargs no paaudzes uz paaudzi?**

**Vai tad Tu neatjaunosi mūsu dzīvi, * lai Tava
tauta priecātos Tevī?**

**Parādi mums, Kungs, savu žēlsirdību * un
dāvā mums savu pestīšanu.**

**Es klausīšos, ko saka Dievs, jo Viņš sludina
mieru savai tautai un saviem svētajiem, * un
tiem, kas savā sirdī atgriežas pie Viņa.**

**Tuvu ir Viņa pestīšana tiem, kas Viņa bīstas,
* lai Viņa godība mājotu mūsu zemē.**

**Žēlsirdība nāk patiesībai pretī, * taisnība
sniedz skūpstu mieram.**

Patiesība paceļas no zemes, * un taisnība

raugās no debesīm.

Jo Kungs dos svētību, * un mūsu zeme dos savu augli.

Taisnība staigās Viņa priekšā, * un pestīšana sekos Viņam pēdās.

Gods lai ir Tēvam...

DZIEDĀJUMS

(Lk 1, 67—79)

Slavēts ir Kungs, Izraēļa Dievs, * jo Viņš ir apmeklējis un atpestījis savu tautu.

Viņš mums ir devis pestīšanas balstu * Dāvida, sava kalpa, namā,

kā Viņš no mūžiem bija solījis * caur savu svēto praviešu lūpām,

ka mūs atpestīs no ienaidnieku varas, * no visu to rokām, kas mūs ienīst,

parādot žēlsirdību mūsu tēviem * un atceroties savu svēto derību.

Zvērestu, ko Viņš ir devis mūsu tēvam Ābrahamam, * Viņš mums izpildīs,

ka mēs, atbrīvoti no ienaidnieka rokām, * bez bailēm Tam kalpotu

svētumā un taisnībā Viņa priekšā * visās mūža dienās.

Un tu, bērns, tiksī saukts par Visaugstā pravieti, * jo tu iesi Kunga vaiga priekšā

sagatavot Viņam ceļu,

Viņa tautai nest pestīšanas ziņu, * ka grēki tiks tai piedoti

mūsu Dieva lielās žēlsirdības dēļ, * ar kuru mūs ir apmeklējis Viņa sūtītais no augstuma,

lai apgaismotu tos, kas mīt tumsā un nāves ēnā, * un vadītu mūsu soļus miera ceļos.

Gods lai ir Tēvam...

**Lasījums no svētā apustuļa Pāvila
pirmās vēstules korintiešiem**

(15, 50—54, 57)

Bet to es saku, brāļi: miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, un iznīcība neiemantos neiznīcību. Lūk, es jums atklāju noslēpumu: mēs ne visi mirsim, bet visi tiksim pārveidoti. Uzreiz, vienā acumirkli, ar pēdējo taures skaņu, jo atskanēs taure, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcībai, bet mēs tiksim pārveidoti. Jo iznīcīgajam jāietērpjas neiznīcībā, un mirstīgajam jāietērpjas nemirstībā. Kad šis iznīcīgais būs ietērpies neiznīcībā, un mirstīgais būs ietērpies nemirstībā, tad piepildīsies rakstītais vārds: „Uzvara ir iznīcinājusi nāvi.” Pateicība Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.

(par mūžībā aizgājušo priesteru dvēselēm)

Dievs, kas savus kalpus biji aicinājis par priesteriem un bīskapiem apustuliskajā darbā, mēs Tevi lūdzam, pievieno arī mūžībā viņus savu priesteru saimei. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

PIRMĀ STUNDA

PSALMS

(142, 1—10)

Kungs, uzklausi manu lūgšanu, savā patiesībā ievēro manu balsi, * savā taisnībā uzklausi mani.

Neej tiesā ar savu kalpu, * jo Tavā priekšā neviens no dzīvajiem nav taisnīgs.

Ienaidnieks vajā manu dvēseli, viņš samīn manu dzīvību pie zemes, * viņš grūž mani tumsā kā mūžīgi mirušo.

Izmisums pārņem manu dvēseli, * sirds sastingst manī.

Es pieminu senos laikus * un pārdomāju visus darbus, ko ir darījusi Tava roka.

Es paceļu savas rokas uz Tevi, * mana
dvēsele slāpst pēc Tevis kā izkaltusi zeme.

Kungs, steidzies mani uzklausīt, * manai
dvēselei nav spēka.

Neslēp no manis savu vaigu, * lai nekļūstu
līdzīgs tiem, kuri aiziet kapā.

Uz Tevi es ceru, * Tavu žēlastību agri ļauj
man saņemt.

Es paceļu uz Tevi savu garu, * parādi ceļu, pa
kuru man jāiet.

Kungs, es steidzos pie Tevis, * izglāb mani no
ienaidniekiem.

Māci mani darīt pēc Tava prāta, * jo Tu esi
mans Dievs.

Tavs labais gars lai mani vada * pa līdzenu
ceļu.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(115, 1—18)

Es mīlu Kungu Dievu, * jo Viņš ir uzklausījis
mani, kad es lūdzos.

Viņš ir uzklausījis mani vienmēr, * kad esmu
Viņu piesaucis.

Es biju saistīts nāves saitēm * un nokļuvis
pazušanas briesmās.

Savās bēdās es piesaucu Kungu: * „Atpestī, Kungs, manu dvēseli.”

Kungs ir žēlsirdīgs un taisnīgs, * mūsu Dievs ir žēlīgs.

Kungs Dievs ir mazo ļaužu glābējs, * es esmu nespēcīgs, Viņš mani izglābs.

Ieej, mana dvēsele, savā mierā, * jo Kungs tev ir darījis labu.

Viņš ir izglābis manu dvēseli no nāves un manas acis no asarām; * esmu pasargāts no aplama soļa.

Es staigāšu Kunga priekšā * zemē, kur viss dzīvo.

Arī tad es ticēju, kad teicu: * „Es esmu ļoti satriekts.”

Savā izmisumā es sacīju: * „Visi cilvēki melo.”

Kā es pateikšos Kungam * par visu, ko Viņš man ir devis?

Es ņemšu pestīšanas biķeri * un piesaukšu Kunga vārdu.

Ko biju solījis Kungam, * es izpildīšu visu Viņa ļaužu priekšā.

Kunga acis ir dārga * Viņa svēto nāve.

Ak, Kungs, Tavs kalps es esmu, * Tu esi atraisījis man važas:

es nesīšu Tev slavas upuri * un piesaukšu Kunga vārdu.

Ko biju solījis Kungam, * es izpildīšu visu
Viņa ļaužu priekšā.
Gods lai ir Tēvam...

PSALMS 22

Kungs mani vada, * man nekā netrūks:
zālainās ganībās Viņš dod man vietu, * Viņš
aizved mani pie ūdens, kas veldzē.

Manai dvēselei Viņš atjauno spēkus. * Sava
vārda dēļ Viņš mani vada pa taisnības ceļiem.

Pat ja es staigāšu tumšā nāves ielejā, * es
nebišos ļaunuma, jo Tu esi pie manis.

Tavs spieķis un gana rīkste * liek man
paļauties uz Tevi.

Tu esi klājis man galdu, * maniem ienaid-
niekiem redzot.

Tu svaidi manu galvu ar elļu, * mans kauss ir
pildīts līdz malām.

Tava laipnība un žēlastība mani pavadīs * no
dienas dienā.

Un es palikšu Kunga namā * visās mana mūža
dienās.

Gods lai ir Tēvam...

Lasījums no Raudu dziesmām

(3, 17—26)

Manai dvēselei ir atņemts miers, man ir aizmirsies viss labais un es teicu: „Izsīkuši ir mani spēki un mana pašlāvība uz Kungu.”

Atceries manu nelaimi un postu, kas ir kā vērmele un žults.

Mana dvēsele nīkst atmiņās. To pārdomā-dams savā sirdī, es cerēšu.

Aiz Dieva žēlsirdības mēs neesam iznīcināti: Viņa apžēlošanās nav izsmelta. Tā atjaunojas ik rītu. Liela ir Tava uzticība.

„Kungs Dievs ir mana daļa,” saka mana dvēsele, tāpēc es cerēšu uz Viņu.

Kungs Dievs ir labs pret tiem, kas cer uz Viņu, pret dvēseli, kas meklē Viņu; labi ir klusībā gaidīt pestīšanu no Dieva.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies

(par mūžībā aizgājušajiem mūsu tēviem, mātēm un viņu vecākiem)

Dievs, kas esi mums pavēlējis godāt tēvu un māti, apžēlojies par mūsu mirušajiem vecākiem, piedod viņiem visus grēkus un ļauj mums redzēt

viņus laimīgus mūžīgajā dzīvē. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

TREŠĀ STUNDA

PSALMS 120

Es pacelšu savas acis uz kalniem: * no kurienes nāks man palīdzība?

Man palīdzība nāk no Kunga, * kas ir radījis debesis un zemi.

Viņš neļaus tavai kājai slidēt, * un neaizmigs Tas, kurš tevi sargā.

Redzi, Tas nesnaudīs un neiegrims miegā, * kas sargā savu tautu.

Kungs ņem tevi pavēnī un sargā, * Viņš vada tevi pie labās rokas.

Tev nekaitēs saule dienā, * nedz arī naktī mēness.

Kungs pasargās tevi no visa ļauna, * tavu dzīvību Kungs sargās.

Kad tu atnāc un aizej, Kungs gādās par Tevi * no šī laika un mūžam.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(24, 1—2; 4—21)

Uz Tevi, Kungs, es paceļu savu dvēseli. *
Mans Dievs, es ceru uz Tevi, lai nepaliktu kaunā.

Kungs, dari man zināmus Tavus ceļus * un
māci mani staigāt Tavas takas.

Savā patiesībā mani vadi un māci, * jo Tu esi
Dievs, mans glābējs.

Piemini, Kungs, savus žēlsirdības darbus * un
savu labvēlību, kas pastāv no mūžiem.

Savā žēlsirdībā, Kungs, atceries mani, *
piemini savā labvēlībā.

Kungs Dievs ir labs un taisnīgs, * tādēļ Viņš
grēciniekus atgriež uz pareiza ceļa.

Lēnprātīgos Viņš vada taisnībā, * pazemīgos
māca staigāt Viņa ceļus.

Visos savos darbos Kungs ir žēlsirdīgs un
taisnīgs * tiem, kas Viņa likumu un derību glabā.

Sava vārda dēļ, Kungs, atlaid man vainas, *
kuru ir liels daudzums.

Kurš ir tas cilvēks, kas Kunga bīstas? * Kungs
viņu mācis, kādus ceļus staigāt.

Viņš pieredzēs daudz laba, * un viņa
pēcnācēji iemantos zemi.

Kungs savu draudzību dāvā tiem, kas Viņa
bīstas, * Viņš dara tiem zināmu savu derību.

Manas acis vienmēr raugās uz Kungu, * jo

Viņš atbrīvo manas kājas no slazda.

Uzlūko mani un esi man žēlīgs, * jo esmu nabags un vientuļš.

Atvieglo manas sirds sāpes, * izglāb mani no spaidiem.

Uzlūko manas sāpes un grūtumus, * atlaid man visus pārkāpumus.

Lūk, manu ienaidnieku ir liels daudzums, * viņi mani ļoti ienīst.

Pasargā manu dvēseli un mani izglāb, * nepamet mani kaunā, jo uz Tevi es ceru.

Nevainība un godīgums lai mani sargā, * jo es palaujos uz Tevi.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(32, 1; 4—6; 8—15; 18—22)

Gavilējiet, taisnīgie, Kungā, * taisnīgiem pieklājas Kungu slavēt.

Patiesi ir Kunga vārdi, * pareizi ir visi Viņa darbi.

Kungs mīl likumu un taisnību, * Viņa žēlsirdība apņem visu zemi.

Kunga vārds ir radijis debesis, * un Viņa mutes dvesma — visus debesu spēkus.

Lai bīstas Kunga visa zeme, * lai dreb Viņa

priekšā visi zemes ļaudis.

Notika tas, ko Viņš teica, * un radās tā, kā Viņš pavēlēja.

Kungs izjauc pagānu nodomus * un veltīgas dara viņu cerības.

Bet Kunga spriedumi pastāv mūžam, * Viņa sirds domas — paaudžu paaudzēm.

Svētīga ir tauta, kurai Dievs ir par Kungu, * tauta, ko Viņš ir izvēlējis sev par īpašumu.

Kungs skatās no debesīm * un redz visus cilvēka bērnus.

Viņš skatās no saviem mājokļiem * pāri visiem, kas dzīvo virs zemes.

Tas, kas ikvienam radīja sirdi, * pazīst visus viņu darbus.

Redzi, Kunga acis uzlūko tos, kas Viņa bīstas, * tos, kas cer uz Viņa žēlsirdību;

Viņš izglābs tos no nāves * un gādās par tiem bada laikā.

Mūsu dvēsele gaida uz Kungu, * jo Viņš ir mūsu sargātājs un palīgs,

Viņā priecājas mūsu sirdis, * mēs ceram uz Viņa svēto vārdu.

Tava, Kungs, žēlsirdība lai mūs pavada, * kā esam cerējuši uz Tevi.

Gods lai ir Tēvam...

Lasījums no Gudrības grāmatas

(3, 1—9)

Taisnīgo dvēseles ir Dieva rokā, un nāves mokas tos neskar. Nesaprātīgo acīm tās likās mirušas, viņu nāve tika uzskatīta par nelaimi, viņu aiziešana no mums likās iznīcība, bet viņi ir aizgājuši mierā.

Lai gan pēc cilvēku domām viņi ir izcietuši mokas, tomēr viņu cerība ir pilna nemirstības.

Nedaudz no viņiem ir prasīts, bet daudz tiks iedots, jo Dievs ir viņus pārbaudījis un atradis par sevis cienīgiem.

Viņš tos ir pārbaudījis kā zeltu kausējamā krāsnī, Viņš tos ir pieņēmis kā dedzināmā upura dāvanu, un laikā nāks Viņu pagodinājums.

Kas paļaujas uz Viņu, tie sapratīs patiesību, un uzticīgie paliks pie Viņa, jo miers un žēlastība ir Viņa izredzētajiem.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.

(par mūžībā aizgājušajiem mūsu brāļiem un māsām, radiem un tuviniekiem, draugiem un labdariem)

Dievs, kas cilvēkiem dāvā grēku piedošanu un mūžīgo dzīvi, mēs lūdzam Tavu žēlsirdību mūsu brāļiem, tuviniekiem un labdariem, kas ir

atstājuši šo pasauli: ļauj viņiem, iemantojot Vissvētākās Jaunavas Marijas un visu svēto aizbildniecību, nonākt debesu svētlaimē. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

SESTĀ STUNDA

PSALMS

(118, 1—2. 12. 16. 30—34. 41. 43—44)

Svētīgi tie, kas bez traipa staigā savu ceļu, *
kas dzīvo pēc Kunga baušļiem.

Svētīgi tie, kas Viņa pamācībām seko, * kas
no visas sirds Viņu meklē.

Slavēts esi, Kungs Dievs! * Savu taisnību man
māci.

Tavi likumi man dara prieku, * es
neaizmirstu Tavus vārdus.

Es esmu sev izraudzījis patiesības ceļu, *
Tavas pavēles stāv man acu priekšā.

Kungs, liec, lai Tava taisnība būtu man
likums, * to es ievērošu vienmēr.

Dod man gaišu prātu, lai es varu Tavu likumu
pildīt, * no visas sirds tam klausīt.

Kungs, lai Tava žēlsirdība nāk pār mani, * lai
nāk Tava pestīšana, kā esi teicis.

Neļauj apklust manā mutē patiesības vārdam,

*** jo uz Tavu taisnību esmu palāvis vienmēr.
Tavu likumu es sargāšu vienmēr * un visos
mūžu mūžos.
Gods lai ir Tēvam...**

PSALMS

(118. 57. 67—68. 71—72. 75—77. 79)

**Kungs ir mana daļa. * Esmu teicis, ka sargāšu
Tavus vārdus.**

**Kamēr nebiju pazemots, es dzīvoju maldos, *
bet tagad klausu Taviem vārdiem.**

**Tu esi labs un dari labu, * māci man to, kas ir
taisnīgs.**

**Pārbaudījums nāca man par labu, * lai
iemācītos Tavus baušļus.**

**Likums, ko Tu esi devis, * man dārgāks ir par
sudrabu un zeltu.**

**Es zinu, Kungs, ka Tavs spriedums ir pareizs,
* un taisnīgi Tu mani pārbaudīji.**

**Tava žēlsirdība lai mierina mani, * kā esi
solījis savam kalpam.**

**Tava apžēlošanās lai uztur mani dzīvu, * jo
Tavi likumi man patīk.**

**Lai kopā ar mani ir tie, kas Tevis bīstas, * kas
Tavu mācību pazīst.**

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(118, 89—91. 93—94. 105. 111. 129. 132. 155. 158. 160.
172. 174—175)

Kungs, Tavs vārds ir mūžīgs, * tas ierakstīts debesīs.

Tava patiesība paliek spēkā no paaudzes uz paaudzi, * Tu nostiprināji zemi, un tā pastāv.

Pēc Tava lēmuma viss pastāv vēl šodien, * jo viss Tev kalpo.

Nekad es neaizmirsīšu Tavus baušļus, * jo tie mani uztur dzīvu.

Tev es piederu; atpestī mani, * jo Tavi baušļi man patīk.

Tavs vārds ir gaisma maniem soļiem, * spīdeklis manām takām.

Tava mācība ir mans mantojums uz mūžiem, * tā ir liksmība manai sirdij.

Brīnīšķīgs ir viss, ko Tu māci, * mana dvēsele to paturēs prātā.

Uzlūko mani un esi man žēlīgs * kā tiem, kas mīl Tavu vārdu.

No grēciniekiem pestīšana ir tālu, * jo Tavi likumi nav viņiem pa prātam.

Es redzu atkritējus un esmu noskumis, * ka viņi nav paklausījuši Taviem vārdiem.

Patiesība ir Tavu vārdu pamats, * Tavas taisnības spriedums pastāv mūžam.

Liec man slavēt dziesmās Tavus vārdus, * jo viss, ko Tu māci, ir taisnīgs.

Kungs, pēc Tavas pestīšanas es alkstu, * Tavs likums dara man prieku.

Mana dvēsele dzīvos un Tevi slavēs, * man palīdzēs Tavs taisnais spriedums.

Gods lai ir Tēvam...

Lasījums no svētā apustuļa Jāņa
Atklāsmes grāmatas

(21, 1—7)

Es, Jānis, redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmā debess un pirmā zeme bija pagājušas un arī jūras vairs nebija. Un es redzēju svēto pilsētu — jauno Jeruzalemi nokāpjam no debesīm no Dieva, sagatavotu kā līgavu, kas greznojusies savam vīram. Un es dzirdēju skaļu balsi runājam no troņa: „Lūk, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, un Viņš dzīvos pie tiem, un tie būs Viņa tauta. Pats Dievs būs pie viņiem un būs viņu Dievs. Un Dievs noslaucīs tiem ikvienu asaru no acīm, un nāves vairs nebūs. Vairs nebūs ne sēru, ne vaimanu, ne sāpju, jo agrākais būs pagājis.”

Un Tas, kurš sēdēja tronī, sacīja: „Lūk, es visu daru jaunu.” Un Viņš man sacīja: „Raksti, jo šie vārdi ir pareizi un patiesi.”

Un Viņš man sacīja: „Ir noticis. Es esmu alfa un omēga, sākums un gals. Izslāpušajam es došu bez maksas dzert no dzīvības ūdens avota. To iemantos tas, kas uzvarēs, un es būšu viņam Dievs, un viņš būs mans dēls.”

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies

(par visiem N. ģimenes nomirušajiem)

Visvarenais, mūžīgais Dievs, palaujoties uz Tavu žēlsirdību, mēs Tevi lūdzam, esi labvēlīgs saviem kalpiem, kas ticībā ir aizgājuši no šīs pasaules, un pievieno viņus Tavai atpestīto saimei debesīs. Caur Jēzu Kristus, mūsu Kungu.

Amen.

VESPERES

PSALMS

(85, 1—13; 15)

Kungs, ievēro manu balsi un uzklausi mani, * jo esmu trūcīgs un nabags.

Sargā manu dvēseli, jo es Tevis bīstos, * mans Dievs, atpestī savu kalpu, kas cer uz Tevi.

Kungs, apžēlojies par mani, * es saucu uz Tevi visu dienu.

Iepriecini sava kalpa dvēseli, * jo uz Tevi, Kungs, es paceļu savu sirdi.

Tu, Kungs, esi lēnprātīgs un saudzīgs, * daudz žēlastību saņem visi, kas Tevi piesauc.

Uzklausī, Kungs, kad es lūdzos, * klausies manas lūgšanas vārdos.

Bēdu dienā es saucu uz Tevi, * Tu mani uzklausīsi.

Nav tādu dievu, kas būtu Tev, Kungs, līdzīgi, * nav tādu darbu kā Tavējie.

Nāks visas tautas, ko esi radījis, * tās pielūgs Tevi un slavēs Tavu vārdu,

jo Tu esi liels un dari brīnišķus darbus: * Tu esi viens vienīgs Dievs.

Kungs, vadi mani pa savu ceļu, * lai es varētu Tavā patiesībā staigāt.

Liec manai sirdij * vienmēr būties Tavu vārdu.

Kungs Dievs, es slavēšu Tevi no visas sirds, * Tavu vārdu es teikšu mūžam,

jo liela ir Tava žēlsirdība pret mani, * Tu izglābi manu dvēseli no nāves valstības.

Tu esi Dievs, kas apžēlojas un saudzē, * Tu, Kungs, esi pacietīgs, žēlsirdīgs un patiess.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(26, 1. 4. 7. 9—10. 13—14)

Kungs ir mana gaisma un mans glābējs, * no kā man bīties?

Kungs ir manas dzīvības sargs, * par ko man baiļoties?

Vienu es lūdzu no Kunga, tik to es vēlos, * ka varētu dzīvot Kunga namā visās mana mūža dienās,

lai redzētu Kunga laipnību * un ietu Viņa svētnīcā.

Uzklausī, Kungs, manu balsi, kad es saucu uz Tevi, * apžēlojies par mani un uzklausī mani.

Neapslēp no manis savu vaigu, * savās dusmās neatstum savu kalpu.

Tavu palīdzību ļauj man saņemt, * Dievs, mans glābējs, neatstāj un neatmet mani.

Ja arī mani atstātu tēvs un māte, * Kungs tomēr mani pieņems.

Es ticu, ka varēšu redzēt Kunga labumu * zemē, kur viss dzīvo.

Gaidī uz Kungu un esi drosmīgs, * esi stiprs savā sirdī un cerī uz Kungu.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(33, 2—9. 13—17. 19—23)

Es slavēšu Kungu ik brīdi, * manas lūpas teiks Viņa godu.

Mana dvēsele līksmosies Kungā, * lai lēnprātīgie priecājas, to dzirdot.

Teiciet Kungu kopā ar mani, * slavēsim Viņa vārdu.

Es meklēju Kungu, * Viņš mani uzklausi un atbrīvoja no visām bailēm.

Skatieties uz Viņu un jūs atradīsiet prieku, * jūsu vaigs netiks aptumšots.

Nabags sauca, un Kungs uzklausi viņa balsi * un izglāba viņu no visām bēdām.

Kunga eņģelis sargās tos, kas Kunga bīstas, * Viņš būs tiem glābējs.

Raugiet un redziet, cik labs ir Kungs, * laimīgs ir vīrs, kas cer uz Viņu.

Kurš gan cilvēks negrib dzīvot * un pieredzēt labas dienas?

Sargā savu mēli no ļaunām runām, * pār tavām lūpām lai nenāk viltīgi vārdi.

Novērsies no ļauna un dari labu, * meklē mieru un centies to panākt.

Kunga acis uzlūko taisnīgos, * Viņš uzklausa, kad tie piesauc Viņu.

Bet Kunga vaigs ir vērsts pret tiem, kas dara ļaunu, * Viņš iznīcina to piemiņu zemes virsū.

Kungs ir tuvu tiem, kas satriekti sirdī, * Viņš atpestīs tos, kas salauzti garā.

Taisnīgiem daudz ciešanu, * bet no visām tām Kungs viņus atbrīvos.

Kungs sargā visus viņu locekļus, * neviens no tiem necietīs.

Grēcinieku pazudina ļaunums, * tos, kas taisnīgos ienīst, gaida tiesa.

Kungs atpestīs savu kalpu dvēseles * un netiesās tos, kas cer uz Viņu.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS

(102, 1—4; 6—18)

Teic, mana dvēsele, Kungu, * viss, kas ir manī, lai teic Viņa svēto vārdu.

Teic, mana dvēsele, Kungu * un neaizmirsti, ko Viņš tev darījis labu.

Viņš piedod tavas vainas * un dziedē tavas vājības.

Viņš izglābj tavu dzīvību * un apveltī tevi ar žēlastību.

Kungs Dievs ir taisnīgs savos darbos, * visiem apspiestiem spriež taisnu tiesu.

Viņš Mozum darija zināmus savus ceļus, *
Izraēla dēliem — savus darbus.

Kungs Dievs ir žēlsirdīgs un labvēlīgs, *
lēnprātīgs un ļoti saudzīgs.

Ne vienmēr Viņš baras * un ne jau mūžīgi
dusmojas.

Viņš nedara mums pēc mūsu grēkiem * un
neatmaksā mums pēc mūsu vainām.

Cik augstu ir debesis pāri zemei, * tik liela ir
Viņa žēlsirdība tiem, kas Viņa bīstas.

Kā Rietumi ir tālu no Austrumiem, * tā Viņš
no mums ir attālinājis mūsu vainas.

Kā tēvs žēlo savus bērnus, * tā apžēlojas
Kungs par tiem, kas Viņu godā.

Viņš zina, no kā mēs radīti, * Viņš atceras, ka
esam puteklis.

Cilvēka dienas kā nopļauta zāle, * viņš nozied
līdzīgi puķei uz lauka.

Vēja brāzmai tā nespēj stāties pretī, * tās
vietu vairs nevar atrast.

Bet Kunga žēlsirdība pastāv mūžu mūžos *
pār tiem, kas Viņa bīstas.

Viņa taisnība paliek paaudžu paaudzēs *
tiem, kas Viņa derību glabā.

Gods lai ir Tēvam...

MAGNIFICAT***(Lk 1, 46—55)*

Augsti slavē Kungu * mana dvēsele, un mans gars gaviļē * Dievā, manā Pestītājā.

Jo Viņš ir uzlūkojis savas kalpones zemību, * redzi, no šī brīža mani svētīgu teiks visas paaudzes.

Jo lielas lietas ir darījis pie manis Varenais, * un svēts ir Viņa vārds.

Un Viņa žēlsirdība paliek uz paaudžu paaudzēm * visiem, kas Viņa bīstas.

Varenius darbus Viņš dara ar savu roku, * izkaisa tos, kas augstprātīgi garā.

Varenos Viņš nogrūž no troņa * un paaugstina pazemīgos.

Izsalkušos Viņš piepilda labumiem, * bet bagātos atstāj tukšā.

Viņš uzņem savu kalpu Izraēli, * atcerēdamies savu žēlsirdību.

Kā Viņš ir runājis uz mūsu tēviem, * Ābrahamu un viņa dzimumu mūžīgi.

Gods lai ir Tēvam...

**Lasījums no svētā apustuļa Pāvila
otrās vēstules korintiešiem**

(4, 16—5, 2)

Mēs nepagurstam. Lai gan mūsu ārējais cilvēks iznīkst, mūsu iekšējais tomēr atjaunojas no dienas dienā. Mūsu pašreizējās grūtības, kas ir vieglas, sagādā mums neizsakāmi lielu godību mūžībā. Mēs taču raugāties nevis uz redzamo, bet gan uz neredzamo, jo redzamais pāriet, bet neredzamais ir mūžīgs.

Mēs zinām: ja mūsu laicīgās dzīves mitekļis sabrūk, tad no Dieva mums debesīs ir mūžīgas mājas, kas nav ar rokām celtas. Tādēļ mēs tagad nopūšamies, ilgodamies būt ietērpti savā mājoklī, kas ir no debesīm.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.

(par visiem mūsu draudzes mirušajiem)

Dievs, kura žēlsirdībā ticīgo dvēseles atrod mūžīgo mieru, piedod saviem ļaudīm visus grēkus, lai tie, kuru miesas šeit vai citur atdusas, atbrīvoti no visām vainām, varētu priecāties Tevī mūžīgi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Amen.

PĒDĒJĀ STUNDA**PSALMS 129****

No dziļumiem uz Tevi, Kungs, es saucu: *
Kungs, uzklausi manu balsi.

Lai Tava auss dzird manu lūgšanu, * ko es
sūtu uz Tevi.

Ja Tu, Kungs, gribēsi noziedzības tiesāt, *
Kungs, kas tad spēs izturēt?

Bet pie Tevis varam piedošanu atrast, * lai
mēs bijībā godātu Tevi.

Uz Tevi, Kungs, es ceru. * Mana dvēsele cer
uz Viņa vārdu.

Mana dvēsele gaida uz Kungu * vairāk nekā
sargi uz rīta gaismu.

Lai Izraēlis cer uz Kungu, jo Kungs ir ļoti
žēlīgs * un pestīšanu bagātīgi dāvā.

Izraēli Viņš atpestīs * no visiem viņa grēkiem.
Gods lai ir Tēvam...

PSALMS 66

Dievs lai apžēlojas par mums un lai mūs svētī,
* Viņa vaigs pār mums lai gaiši atmirdz.

Tavs ceļš lai top zināms zemes virsū, * Tava
pestīšana — visām tautām.

Dievs, lai Tevi slavē tautas, * lai Tevi slavē

visas tautas.

Lai priecājas un gaviļē tautas, jo taisnīgi Tu ļaudīm spried tiesu * un vadi tautas zemes virsū.

Dievs, lai Tevi slavē tautas, * lai Tevi slavē visas tautas.

Zeme ir devusi savu augli, * lai Dievs mūs svētī.

Lai Dievs mūs svētī * un lai Viņa bīstas visās zemes malās.

Gods lai ir Tēvam...

PSALMS 144

Dievs, mans Kēniņ, es Tevi slavēšu, * Tavu vārdu es teikšu visos laikos.

Katru dienu es godāšu Tevi, * Tavu vārdu slavēšu mūžu mūžos.

Kungs ir liels un augsti teicams, * neizsakāma ir Viņa vara.

Paaudžu paaudzes slavēs Tavus darbus * un stāstīs par Tavu spēku.

Teiks slavas pilno Tavu godību * un dziedās par Taviem brīnumdarbiem.

Tavas varenības bīsies * un Tavu godību sludinās.

Pieminēs Tavu lielo labvēlību * un priecāsies par Tavu taisnību.

Kungs ir žēlsirdīgs un labvēlīgs, * lēnprātīgs
un ļoti saudzīgs.

Kungs ir labs pret visiem, * žēlsirdība ir visos
Viņa darbos.

Lai slavē Tevi, Kungs, visi Tavi darbi, * lai
visi svētie dod Tev godu.

Tavas valstības slavu lai sludina, * par Tavu
varu lai liecina,

lai cilvēku bērni zinātu Tavu spēku * un
Tavas valstības godību.

Tava valstība pastāv mūžu mūžos, * Tu valdi
pār paaudžu paaudzēm.

Pareizi ir visi Kunga vārdi, * un svēti ir visi
Viņa darbi.

Tos, kas krīt, Kungs stiprina, * un nospiestos
Viņš paceļ.

Ar cerību uz Tevi raugās visi, * Tu uzturu
tiem dosi savā laikā.

Tu labvēlībā atver savu roku * un paēdini
ikvienu, kas dzīvo.

Taisnīgs ir Kungs visos savos ceļos * un svēts
ir visos savos darbos.

Kungs ir tuvu visiem, kas Viņu piesauc, *
visiem, kas Viņu patiesi piesauc.

Viņš palīdz tiem, kas Viņa bīstas, * uzklausā
viņu lūgšanas un tos izglābj.

Kungs sargā visus, kas mīl Viņu, * bet
grēciniekus Viņš pazudinās.

**Lai manas lūpas slavina Kungu, * lai ikviena
miesa mūžam teic Viņa svēto vārdu.
Gods lai ir Tēvam...**

**Lasījums no svētā apustuļa Pētera
pirmās vēstules
(1, 3—5)**

**Lai ir slavēts Dievs, mūsu Kunga Jēzus
Kristus Tēvs, kas caur Jēzus Kristus augšām-
celšanos no mirušajiem savā lielajā žēlsirdībā ir
licis mums atdzimt dzīvai cerībai, neiznīcīgam,
neaptraipītam un nevīstošam mantojumam, kas
jums tiek uzglabāts debesīs. Dieva spēks caur
ticību jūs pasargā, lai jūs sasniegtu atpestīšanu,
kas ir sagatavota un tiks atklāta pastarā laikā.**

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies.

(par visiem ticīgiem mirušajiem)

**Dievs, visu ticīgo Radītājs un glābējs, piedod
saviem kalpiem visus grēkus un, Baznīcai
aizlūdzot, dāvā viņiem apžēlošanu, ko tie gaida
no Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.**

Amen.

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

ESI SVEICINĀTA, KARALIENE... (skat. 281. lpp.)

PROCESIJAS DZIESMA UN LŪGŠANAS

(kapu svētkos un Mirušo
piemiņas dienā)

PROCESIJAS DZIESMA

Viņās pastardienas briesmās
sadeģs zeme uguns liesmās —
pravieši tā saka dziesmās.

Ļaužu prātus bailes nomāks,
kad uz tiesu Kristus atnāks,
visas tautas kopā savāks.

Taures brīnumainas skanēs,
visi cilvēki tās dzirdēs,
padebešos krustu redzēs.

Mirušie tad augšāmcelsies,
tiesas priekšā visi stāsies,
tricot bailēs, kā tiem klāsies.

Kristus ļaužu gaitas skatīs,
atbildi no katra prasīs,
taisnu spriedumu tiem sacīs.

Viss, kas darīts netaisnībā,
pat ja glabāts slepenībā,
iztiesāts tiks atklātībā.

**Tiesa pastarā kad sāksies,
kur man nabagam tad glābties,
ja pat taisnīgie tad bīsies!**

**Jēzu, mūsu Kungs visspēcīgs,
saviem ļaudīm vienmēr vēlīgs,
esi tiesājot man žēlīgs!**

**Manis dēļ Tu nesi krustu —
ļaužu grēku smago nastu,
lai es žēlastību rastu.**

**Atceries, Kungs, savas sāpes,
dvēs'ļu pestīšanas slāpes,
dāvā mieru man pēc nāves!**

**Pirms uz mūžu acis slēdzu,
Tev, Kungs, savas vainas sūdzu,
piedošanu karsti lūdzu.**

**Grēkus nožēlojot, vaidu,
visu ļauno projām raidu,
Tavu žēlastību gaidu.**

**Grēciniekiem žēlīgs bijī,
viņus laipni uzklausīji,
cerību man dāvināji.**

**Zinu, Kungs, ka neesmu cienīgs,
tomēr lūdzu: esi žēlīgs,
lai Tavs spriedums man ir saudzīgs!**

**Mani debess mājās vadi,
tiesājot pa labi stādi,
žēlsirdīgu vaigu rādi!**

**Kad tiks notiesāti ļaunie,
mani ved, kur mājā svētie —
Tavi ļaudis izredzētie!**

**Dod man, Kungs, šo žēlastību:
dzīves laikā — uzticību,
mūža galā — svētlaimību!**

**Raudu pilna diena sāksies,
kad no trūdiem cilvēks celsies,
Dieva tiesas priekšā stāsies.**

**Refrēns: Labais Jēzu, dāvā visiem
Dieva mierā aizgājušiem
debess svētlaimi uz mūžiem!**

(Procesijas laikā refrēnu atkārto pie katras
apstāšanās.)

PIRMĀ APSTĀŠANĀS

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

**P. Par mūžībā aizgājušo priesteru, bīskapu un
citu garīdznieku dvēselēm lūgsim Dievu, skaitot
Tēvs mūsu...**

P. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

V. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

**Dievs, kas savus kalpus bijī aicinājis par
priesteriem un bīskapiem apustuliskajā darbā,
mēs Tevi lūdzam, pievieno arī mūžībā viņus**

savu priesteru saimei. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

OTRĀ APSTĀŠANĀS

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par mūžībā aizgājušiem mūsu tēviem, mātēm un viņu vecākiem lūgsim Dievu, skaitot Tēvs mūsu...

P. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

V. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Dievs, kas esi mums pavēlējis godāt tēvu un māti, apžēlojies par mūsu mirušajiem vecākiem, piedod viņiem visus grēkus un ļauj mums redzēt viņus laimīgus mūžīgajā dzīvē. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

TREŠĀ APSTĀŠANĀS

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par mūžībā aizgājušiem mūsu brāļiem un māsām, radiem un tuviniekiem, draugiem un labdariem lūgsim Dievu, skaitot Tēvs mūsu...

P. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

V. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Dievs, kas cilvēkiem dāvā grēku piedošanu un mūžīgo dzīvi, mēs lūdzam Tavu žēlsirdību mūsu brāļiem, tuviniekiem un labdariem, kas ir atstājuši šo pasauli: ļauj viņiem, iemantojot Vissvētākās Jaunavas Marijas un visu svēto aizbildniecību, nonākt debesu svētlaimē. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

CETURTĀ APSTĀŠANĀS

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Par mirušajiem, kas apbedīti šajā un citās mūsu draudzes kapsētās, lūgsim Dievu, skaitot Tēvs mūsu...

P. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

V. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Dievs, kura žēlsirdībā ticīgo dvēseles atrod mūžīgo mieru, dāvā saviem ļaudīm grēku piedošanu, lai tie, kuru miesas šeit vai citur atdusas, tiktu atbrīvoti no visām vainām un priecātos Tevī mūžīgi. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

PIEKTĀ APSTĀŠANĀS**Libera**

(Šo dziedājumu var arī izlaist vai dziedāt latīniski)

**Pasargā mūs, Kungs un Dievs,
no pazušanas briesmām,
kad pienāks diena
pastarā.**

**Tajā dienā
sagrūs debess un zeme,
kad atnāksi, lai tiesātu
pasauli ar uguni.**

**Bailes pārņems grēcīgos
un taisnīgos,
kad būs jāiet Tavā priekšā
saņemt pelnīto algu.**

Tajā dienā...

**Pastardienā,
tiesas dienā,
celsies jaunai dzīvei
Dieva bērni.**

**Posts un briesmas
nomāks grēciniekus,
kad atnāksi, lai tiesātu
pasauli ar uguni.**

**Mirušajiem piedod,
Tevi lūdzam, Kungs un Dievs,**

lai dzīve mūžīgā
ir viņu alga.

P. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

P. Lūgsim Dievu par visiem ticīgiem
mirušiem, skaitot Tēvs mūsu...

P. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

V. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Dievs, visu ticīgo Radītājs un glābējs, piedod
saviem kalpiem visus grēkus un, Baznīcai
aizlūdzot, dāvā viņiem apžēlošanu, ko tie gaida
no Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

V. Amen.

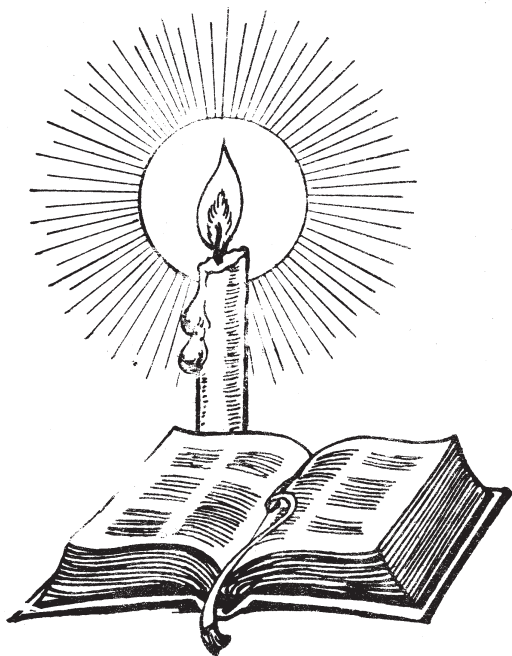
ESI SVEICINĀTA, KARALIENE,
žēlsirdības Māte,
kas mums Pestītāju devi, esi sveicināta.
Mēs, Ievas bērni, svešumā saucam uz Tevi.
Mēs Tevi lūdzam, sērojot un raudot
šai asaru ielejā.

Tādēļ, mūsu aizstāve,
uzlūko mūs savā žēlsirdībā.

Un pēc šīs dzīves ved mūs pie Jēzus,
pie Tava dievišķā Dēla.

Tu žēligā un laipnā,
Vissvētākā Jaunava Marija.

Īsa
katoliskās ticības
mācība

Pirmā iespiestā grāmata latviešu valodā bija sv. Pētera Kanīzija „Katoļu katehisms”, kas izdota 1585. gadā.

ĪSA KATOLISKĀS TICĪBAS MĀCĪBA

SVĒTĀ KRUSTA ZĪME

**+ Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.
Amen.**

Ar krusta zīmi mēs apliecinām, ka esam kristieši. Šī zīme norāda uz divām svarīgām kristīgās ticības patiesībām: Vissvēto Trīsvienību un cilvēces atpestīšanas noslēpumu (krusts).

Svētā krusta zīme ir īss, izteiksmīgs veids, kā mēs pagodinām un piesaucam Dievu. Jau pirmo gadsimtu kristieši ar šo zīmi sāka katru svarīgāku pasākumu. Tāds ieradums ir teicams un ļauj saņemt Dieva svētību.

Apzīmējot sevi ar krusta zīmi, dari to bez steigas un dievbijīgi. Šī īsā ceremonija ir skaista un izteiksmīga, ja to pareizi izpilda.

KUNGA LŪGŠANA JEB „TĒVS MŪSU”

Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds, lai atnāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam

saviem parādniekiem, un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna.

Šo lūgšanu saviem apustuļiem iemācīja pats Pestītājs (*Mt* 6, 9-13). Tā ir visu kristiešu kopīgā lūgšana. Katram ticīgajam tā ir jāprot, lai varētu lūgties tā, kā ir mācījis Kristus.

Ievadvārdi **„Tēvs mūsu, kas esi debesīs”** nozīmē, ka mūsu attiecībām ar Dievu jābūt tādām, kādas ir labam bērnam ar savu tēvu, proti: godbijības, mīlestības un pašāvēības pilnas.

Ar vārdiem **„svētīts lai top Tavs vārds”** mēs izsakām savu godbijību pret Dievu, kā arī ilgas, lai visi cilvēki Dievu pazītu un mīlētu.

Ar vārdiem **„lai atnāk Tava valstība”** mēs lūdzam, lai pats Dievs vadītu cilvēku dzīvi, mājotu viņu dvēselēs un uzturētu visus savā žēlastībā.

Ar vārdiem **„Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes”** mēs lūdzamies, lai ļaudis izpildītu Dieva gribu pēc iespējas pilnīgi (kā debesīs!), un tādējādi jo labāk pasaulē realizētos Dieva Apredzības brīnišķie nodomi.

Ar vārdiem **„mūsu dienšķo maizi dod mums šodien”** mēs atzīstam, ka ik dienas esam atkarīgi no Dieva, un lūdzam, lai Viņš piešķir mums to, kas dzīvē nepieciešams dvēselei un miesai.

Ar vārdiem **„un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem”** mēs atzīstamies savos grēkos un lūdzam piedošanu no

Dieva, reizē piedodot arī saviem tuvākiem, kā to vēlas Pestītājs.

Ar vārdiem „**un neieved mūs kārdināšanā**” mēs atzīstam savu vājumu un lūdzam, lai Dievs savā Apredzībā katru no mums vada dzīvē pa tādiem ceļiem, kas atbilst mūsu spēkiem, un ļauj mums izturēt labajā.

Ar vārdiem „**bet atpestī mūs no ļauna**” mēs lūdzam, lai Dievs pasargā mūs no vislielākā ienaidnieka — ļaunā gara, kā arī no visām citām dvēseles un miesas nelaimēm.

„Tēvs mūsu” uzskati par savu galveno lūgšanu, kuru kristietim nezināt būtu grēks.

ENĢEĻA SVEICINĀJUMS „ESI SVEICINĀTA, MARIJA”

Esi sveicināta, Marija, žēlastības pilnā, Kungs ir ar tevi; tu esi svētīta starp sievietēm, un svētīts ir tavas miesas auglis Jēzus. Svētā Marija, Dieva Māte, lūdz par mums, grēciniekiem, tagad un mūsu nāves stundā.

Šai lūgšanā ietverti vārdi, ar kuriem Dieva uzdevumā Jaunavu Mariju sveica erceņģelis Gabriēls (*Lk* 1, 28), kā arī vārdi, kurus Svētā Gara iedvesmā izteica svētā Elizabete (*Lk* 1, 42). Svētajos Rakstos šādi cildinoši vārdi nav veltīti nevienam

citam svētajam. Dievmātes stāvoklis un uzdevums bija vienreizējs, viņai dāvātās žēlastības - īpašas. Nav šaubu, ka līdz ar Evaņģēliju aizsākās arī tas īpašais kults, ko kristīgā Baznīca veltī Dievmātei.

„Esi sveicināta, Marija” ir visbiežāk lietotā lūgšana Dievmātes godam. Ar šo lūgšanu sveicini Dieva Māti ik dienas, jo to, kuru pats Pestītājs godāja kā savu Māti, pienākas arī tev godāt un mīlēt.

VISSVĒTĀS TRĪSVIENĪBAS PAGODINĀŠANA

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kā tas no iesākuma bijis, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen.

Šajā īsajā, senajā slavinājumā mēs godinām Trīsvienīgo Dievu:

Tēvu, kas cilvēkus radījis,

Dēlu, kas cilvēkus atpestījis,

Svēto Garu, kas tos dara svētus.

Mums ir pienākums Dievu godināt, jo Viņš ir vispilnīgākā būtne, kas mūs mīl un uztur, apveltījot mūs ar savām žēlastībām.

„Tēvs mūsu”, „Esi sveicināta, Marija” un „Gods lai ir Tēvam” — šīs trīs lūgšanas kopā mēdz saukt par vienu pātaru — no latīņu vārda „pater” (tēvs),

ar kuru tās sākas. Tātad jau pats vārds norāda, ka ar šīm lūgšanām tu pirmām kārtām godini debesu Tēvu. Dari to ik dienas ar dziļu ticību, jo brīdis, kad tu runā ar Visaugstāko, ir svēts.

TICĪBAS APLIECINĀJUMS

Es ticu uz Dievu, visvareno Tēvu, debesu un zemes Radītāju; un uz Jēzu Kristu, Viņa viendzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ir ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris un apbedīts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcelies no mirušajiem, uzkāpis debesīs, sēž pie Dieva, visvarenā Tēva, labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Es ticu uz Svēto Garu, svēto katolisko Baznīcu, svēto sadraudzību, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvi. Amen.

To sauc par apustuļu ticības simbolu, jo tas satur ticības patiesības, ko sludināja apustuļi. Skaitot „Es ticu...”, mēs apliecinām savu ticību, tādējādi pagodinot Dievu.

PAR TICĪBAS PATIESĪBĀM

Pie **ticības** patiesībām pieder tas, ko cilvēcei ir atklājis Dievs. Ar to šīs patiesības atšķiras:

- no **tīri zinātniskām atziņām**, kas ir cilvēka spēju un pūliņu rezultāts;

- no **maldiem vai māņticības**, kas savukārt ir cilvēka trūkumu un vājību rezultāts.

Tātad „ticēt” nozīmē atzīt par patiesību visu to, ko Dievs cilvēcei ir atklājis. Dieva atklātās patiesības saskan ar pareizām cilvēku atziņām, jo katras patiesības dziļākais pamats ir viens un tas pats, t. i., Dievs.

Lai izvairītos no pārpratumiem, nekad neuzskati par ticības patiesību to, kas tāda nav, nedz arī par zinātnisku faktu to, kas nav pierādīts.

KĀ RODAS CILVĒKA TICĪBA?

Ticību pārdabiskām patiesībām rada trīs faktori:

- 1) **prāts**, t. i., pareizi saprasta informācija par Dieva atklātajām patiesībām;

- 2) **griba**, t. i., iekšējā nosliece par labu šīm patiesībām, kas ir atkarīga no cilvēka tieksmju attiecīgas izkopšanas un ievirzes;

3) **Dieva žēlastība**, t. i., pārdabiska palīdzība, ko Dievs sūta katram cilvēkam, iekšēji viņu pamudinot uz labu.

Lai iegūtu vai arī saglabātu ticības pārliecību, jāzina, ka svarīgi ir visi trīs minētie faktori. Ar prātu vien ticību pārdabiskām patiesībām nevar iegūt. Arī strīdos ticība nedzimst. **Ticību iegūst tas, kas pārdabisko patiesību meklē ar visu sirdi, darbojas līdzī Dieva žēlastībai un ir gatavs Dievu mīlēt.** Šajā nolūkā ir nepieciešams sevi attiecīgi audzināt.

Dari tā, lai tevī rastos ilgas pēc Dieva, un tu nešaubīsies par Viņa esamību!

PAR SVĒTAJĒM RAKSTIEM UN BAZNĪCAS TRADĪCIJU

Ticības patiesības Dievs ir atklājis caur paša izvēlētām personām, caur praviešiem, apustuļiem u.c. Šīs patiesības līdz mūsu dienām ir uzglabājušās Svētajos Rakstos un Baznīcas tradīcijā.

Svētos Rakstus ir sarakstījuši „Svētā Gara iedvesmoti” cilvēki (2 *Pēt* 1, 21). Tātad šīm grāmatām ir divi autori:

- 1) **dievišķais** (no kura ir nākusi iedvesma),
- 2) **cilvēciskais** (kas ir sarakstījis attiecīgo

grāmatu).

Nav jāaizmirst, ka dievišķā Atklāsme Svētajos Rakstos ir izteikta caur konkrētiem cilvēkiem, kas dzīvojuši tālā pagātnē. Tas nozīmē, ka šīs grāmatas satur ne tikai ticības mācību, bet netieši atspoguļo arī sava laika cilvēku uzskatus, paša rakstītāja spējas, valodu, viņa laicīgās zināšanas, darba literāro formu utt. Šos laicīgos elementus jāprot atšķirt no ticības patiesībām vai garīgām pamācībām, ko autors gribējis izteikt, citādi var rasties pārpratumi. Svētos Rakstus ir ieteicams lasīt katram, tomēr, tajos ietvertu ticības mācību skaidrojot, neviens nevar paļauties uz saviem spēkiem vien. Tikai apustuļiem kā Baznīcas vadītājiem Kristus apsolīja, ka būs viņiem vienmēr klāt (*Mt* 28, 20). Tādēļ ticības lietās arvien jāņem vērā tas, kāda ir oficiālā Baznīcas mācība, jo tās bīskapi pilda apustuļu uzdevumu.

Baznīcas tradīcija ir otrs svarīgs ticības mācības avots. Tradīcija satur tās Dieva atklātās patiesības, kas sākumā tika mutiski sludinātas (sal. *Jņ* 21, 25) un tikai vēlāk pārrakstītas Baznīcas tēvu darbos un koncilu materiālos.

Ticības patiesības, ko satur Baznīcas tradīcija, vismaz iedīgli parasti ir atrodamas arī kādā no Svēto Rakstu grāmatām.

Lasi Svētos Rakstus kā lūgšanu! Tie norāda, kā cilvēkam ir jādzīvo, lai sasniegtu mūžīgo svētlaimi pie Dieva.

PAR DIEVU

Par Dieva esamību liecina mūsu prāts, sirdsapziņas balss un paša Dieva Atklāsme.

Svarīgākās ticības patiesības par Dievu ir šādas:

1) **Dievs ir bezgalīgi pilnīgs Gars, visu redzamo un neredzamo lietu Radītājs.** Ar miesīgām acīm mēs Dievu redzēt nevaram, jo viņš ir Gars. Tomēr Dieva varenību un pilnību zināmā mērā atspoguļo visa daba, kuras diženums māca mūs mīlēt un godāt Radītāju. Izcilākie Dieva radījumi ir eņģeļi un cilvēki (skat. 294. lpp.).

2) **Dievs ir viens trijās Personās: Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars.** Šo patiesību sauc par Vissvētās Trīsvienības noslēpumu. Cilvēka prātam tā nav aptverama, jo Dievs stāv pāri cilvēka spēju robežām. Sastopoties ar ticības noslēpumiem, cilvēciskais saprāts ir jāpakļauj Dieva autoritātei.

3) **Otrā dievišķā Persona, Dievs Dēls, ir kļuvis Cilvēks un atdevis dzīvību par ļaunu pestīšanu** (skat. 296. lpp.).

4) **Dievs cilvēkus atalgo par labiem darbiem un soda par ļauniem.** Tas nozīmē, ka cilvēki ir atbildīgi Dieva priekšā par savu dzīvi. Tie, kas šajā dzīvē patiesi nožēlo savus pārkāpumus, var droši

cerēt uz piedošanu, jo Dievs ir labs.

5) Dievs ir visur aktīvi klātesošs — debesīs, virs zemes un ikvienā vietā. Tas nozīmē, ka Dievs visu zina (arī cilvēka domas) un par visiem radījumiem īpašā veidā arī gādā. Šo gādību saucam par Dieva Apredzību.

6) Cilvēka dvēseles atpestīšanai ir nepieciešama pārdabiska palīdzība, t. i., Dieva žēlastība (skat. 326. lpp.). Īsi sakot, lai sasniegtu mūžīgo dzīvi, jātic Dievam, jāpilda Viņa griba un jādzīvo Dieva žēlastībā.

Dievs ir tavas dzīves augstākais un pēdējais mērķis. Dievu mīlēt un pēc Viņa tiekties ir tā pati dabiskā un nepieciešamā prasība, kas cenšanās pēc savas dzīves piepildījuma.

PAR EŅĒĻIEM

Eņģeļi ir Dieva radītas garīgas būtnes, apveltītas ar prātu un brīvu gribu. Eņģeļi godina Dievu, pilda Viņa gribu, kā arī palīdz cilvēkiem. Katram no mums Dievs ir devis savu sargeņģeļi. Dievs pavēlēja „saviem eņģeļiem, lai tevi sargātu visos tavos ceļos” (*Ps* 90, 11). Viņi ir pilnīgākas būtnes par cilvēkiem. Eņģeļus godinām tāpat kā svētos.

Daļu no eņģeļiem, kas sagrēkoja, Dievs sodīja ar ciešanām ellē. Grēcīgie eņģeļi saucas par ļaunajiem gariem jeb velniem. Viņi kārdina cilvēkus un cenšas tos ievest grēkā. No mums tiek prasīts atteikties no ļaunā gara un visiem viņa darbiem. Kristus mūs brīdina un norāda arī līdzekli pret ļaunumu, sacīdams: „Esiet nomodā un lūdzieties, lai neiekristu kārdināšanā.” (*Mt 26, 41*)

Atceries, ka arī tev ir dots pārdabiskais sargs un pavadonis dzīves ceļā. Sargeņģeļu dienu Baznīca atzīmē 2. oktobrī.

PAR CILVĒKIEM

Cilvēks ir Dieva radīta būtne, apveltīta ar dvēseli un miesu. Cilvēka dvēsele ir garīga un nemirstīga, apveltīta ar prātu un brīvu gribu. Pateicoties dvēselei, cilvēks ir būtne „pēc Dieva līdzības” (*Rad 1, 27*), un ar to viņš atšķiras no dzīvnieka. Dvēseles vērtību labi raksturo Kristus vārdi: „Ko tas cilvēkam palīdzēs, ja viņš iemantos visu pasauli, bet savā dvēselē cietis zaudējumu.” (*Mt 16, 26*)

Cilvēku Dievs radīja, lai viņš Dievu pazītu, milētu, labprāt tam klausītu un pēc tam Dieva valstībā mūžīgi dzīvotu. Pirmos cilvēkus saucam par Ādamu un Ievu. Dievs tos radīja svētus,

laimīgus un brīvus pat no nāves. Bet, ļaunā gara pievilti, pirmie cilvēki kļuva nepaklausīgi Dievam. Tā viņi pazaudēja Dieva žēlastību, laimīgu dzīvi virs zemes un tiesības uz debesu valstību. Grēks cilvēku dzīvē ienesa postu. Par to vēsti Dieva Atklāsme (Radišanas grāmatā).

No pirmajiem diviem cilvēkiem ir cēlušies visi ļaudis virs zemes. Viņi ir vienas cilts brāļi. Pirmo cilvēku vainas dēļ visi pārējie (izņemot Dievmāti) piedzimst bez Dieva žēlastības, ir pakļauti nāvei, dažādām vājībām un grēkiem. Tādēļ **pārkāpumu, ko izdarīja Ādams un Ieva, saucam par iedzimto grēku.**

Lai cilvēkus izglābtu no grēka verdzības un ļautu viņiem iemantot debesu valstību, Dievs atsūtīja viņiem Pestītāju — Jēzu Kristu, kura atnākšanu jau iepriekš sludināja pravieši.

Kopš paradīzes laikiem „cilvēka priekšā dzīve un nāve, labs un ļauns: kas viņam patīk, tas viņam tiks dots” (*Sīr* 15, 18). Dievs ļauj arī tev brīvi izvēlēties dzīves ceļu, lai tu būtu pats savas laimes kalējs.

PAR JĒZU KRISTU

Jēzus Kristus ir Dieva Dēls, kas mūsu pestīšanas dēļ ir kļuvis Cilvēks. Dieva Dēls

pārdabiskā veidā iemiesojās un piedzima no Vissvētākās Jaunavas Marijas. Jaunava Marija kļuva Dieva Māte. Dievs viņu tādēļ ir pasargājis no ikviena grēka, lai viņa būtu svēta.

Jēzus Kristus — īsts Dievs un īsts Cilvēks — piedzima jūdu zemē, Betlēmes miestnīā, mūsu ēras sākumā. Par dievišķo Bērnu rūpējās Viņa Vissvētā Māte un audzītēvs sv. Jāzeps, ko Dievs izvēlējās par svētās Ģimenes apgādnieku. Viņi klusi dzīvoja Nazaretē kā vienkārša strādnieka ģimene. Ļaudis tad vēl nezināja, ka šis Ģimenes vienīgais Bērns bija Dieva Dēls.

Sasniedzis trīsdesmit gadu vecumu, Jēzus izvēlējās sev divpadsmit mācekļus (apustuļus) un pārstaigāja jūdu zemi, mācot ļaudis, kā jādzīvo, lai iemantotu debesu valstību. Jēzus piedeva ļaudīm grēkus, pārdabiskā veidā dziedināja slimos un darīja citus brīnumus, ko var veikt vienīgi Dievs. Tādā veidā Viņš apliecināja, ka ir Dieva sūtīts pasaules Pestītājs. Viņa publiskā darbība ilga aptuveni trīs gadus. Daudzi Jēzus mācību nesaprata vai arī negribēja pieņemt. Tie panāca, ka Jēzus tika notiesāts uz nāvi.

Jēzus mira Jeruzalemē Jūdejas pārvaldnieka Poncija Pilāta laikā. Pestītājs tika šaustīts, vainagots ērkšķiem un uz Golgātas kalna

piesists krustā. Viņš jau iepriekš zināja par savām ciešanām un nāvi un labprāt tās pieņēma, jo tāds bija Dieva plāns pasaules atpestīšanai. **Ar savu nāvi pie krusta Jēzus Kristus ir gandarījis par visu cilvēku grēkiem un atvēris ticīgajiem ieeju Dieva valstībā.** Šī patiesība, ka Dieva Dēls kļuva Cilvēks un cieta par ļaužu grēkiem, ir ticības noslēpums, kas ar cilvēka prātu nav līdz galam izprotams.

Pēc nāves Jēzus miesa tika noņemta no krusta un apbedīta, bet Viņa dvēsele aizgāja uz mirušo valstību, lai nestu pestīšanas vēsti arī tiem taisnīgajiem, kas bija miruši pirms Kristus.

Trešajā dienā pēc nāves Pestītājs augšāmcelās no mirušajiem. Pēc tam vēl daudzas reizes parādījās saviem mācekļiem un pavēlēja savu mācību Evaņģēliju sludināt visā pasaulē.

Četrdesmitajā dienā pēc savas augšāmcelšanās Kristus uzkāpa debesīs, kur kā Dievs un Cilvēks valda ar Dievu Tēvu un Svēto Garu debesu godībā.

Pasaules beigās Viņš atkal atnāks, lai tiesātu visus — dzīvos un mirušos, saskaņā ar viņu darbiem.

Svarīgākais, ko Kristus veica cilvēku labā, ir viņu atpestīšana no grēka, kā arī Baznīcas

nodibināšana, kur atpestīšanas darba augļi sasniedz visus ticīgos.

Baznīca ir dzīvs un paliekošs pieminēklis Kristus darbam. Ar kristību arī tu esi kļuvis Baznīcas loceklis, tādēļ nes savu kristieša vārdu ar godu. „Jums ir tikai viens skolotājs — Kristus” (Mt 23, 10).

PAR KRISTĪGO BAZNĪCU

Baznīca ir Kristus dibināta viena, svēta un vispārēja kristītu ļaužu savienība, kas atzīst kristīgo ticības un tikumības mācību, svētos sakramentus un citus Kristus iedibinājumus ļaužu pestīšanai. Baznīcas uzdevums ir vadīt cilvēkus viņu ceļā uz mūžīgo dzīvi. Kristus, sūtidams apustuļus sludināt ļaudīm Evaņģēliju, atgādina: „Māciet viņus pildīt visu, ko es jums pavēlēju. Un, lūk, es esmu ar jums visās dienās līdz pasaules beigām.” (Mt 28, 20) Tādēļ mums **ticības un tikumības lietās ir jāklausa Baznīcas priekšniecībai, t. i., pāvestam un bīskapu kolēģijai.**

Kad Kristus bija aizgājis debesīs, Viņš nosūtīja saviem mācekļiem Svēto Garu. Apustuļi pēc tam devās pasaulē sludināt Kristus Evaņģēliju. Dievs

Svētais Gars, kas vadīja apustuļus (*Apd* 15, 28), vada arī Baznīcas bīskapus viņu darbā (*Apd* 20, 28).

Tie, kas pieņem Kristus mācību un kristību, saucas kristieši. Viņi apvienojas draudzēs, kuru priekšgalā ir bīskapi vai viņu iesvētītie priesteri. **Par visu kristiešu augstāko ganu Kristus iecēla apustuli Pēteri** (*Mt* 16, 18; *Jņ* 21, 17), kurš pēc tradīcijas ziņām ir miris Romā. Pēc sv. Pētera nāves par vietnieku kļuva Romas bīskaps, ko sauc par pāvestu. Citu apustuļu vietā ir pārējie bīskapi.

Būtiskais Kristus Baznīcā ir tās iekšējā, t. i., pārdabiskā dzīve, ko cilvēku dvēselēs rosina Dieva žēlastība (skat. 326. lpp.). Šīs pārdabiskās dzīves dēļ apustulis Pāvils Baznīcu identificē ar pašu Kristu, kurš noslēpumainā veidā dzīvo savos ticīgajos. „Jūs esat Kristus miesa un tās atsevišķie locekļi” (*1 Kor* 12, 27). Tā ir dziļa un brīnišķīga mācība, ko sniedz Svētie Raksti par Kristus Baznīcas pārdabisko raksturu. Ārējā Baznīcas organizācija, tās struktūra un likumi ir tikai čaula, kam jākalpo ticīgo iekšējās dzīves pilnveidošanai.

Baznīca sludina un saglabā pareizu ticības mācību, jo to vada Dievs. Šī atziņa ticīgajiem ir ārkārtīgi svarīga, jo faktiski daudzi ierindas ticīgie atsevišķus ticības jautājumus pietiekoši nepazīst un bieži vien spriež maldīgi. Viņus glābj tas, ka viņi

paklausa Baznīcai, zinot, ka tā iet pareizo ceļu. „**Es ticu tā, kā māca un tic Kristus Baznīca**” — šī vispārējā ticība un labā griba tos visus vieno un notur uz pestīšanas ceļa. Tas ir pamats arī kristiešu vienībai vispār.

Mīli Kristus Baznīcu kā savu garīgo Māti! Esi krietns un uzticīgs tās bērns! Baznīcas stiprums ir viņas bērnu ticības pilnā, tikumiskā dzīve.

PAR SVĒTO SADRAUDZĪBU

Pie Kristus Baznīcas pieder ne tikai kristieši virs zemes, bet arī tie, kas jau priecājas Dieva valstībā, vai arī, kas pēc nāves vēl cieš šķīstītavā. Ar viņiem mūs vieno sadraudzība, jo mēs lūdzamies par dvēselēm šķīstītavā, kā arī godinām un piesaucam svētos, bet viņi savukārt aizlūdz par mums pie Dieva.

Visi svētie ir bijuši izcili cilvēki. Katrs no viņiem ir bijis varonīgs tikumos.

Svētie ir tavi draugi un tavš paraugs ceļā uz mūžīgo dzīvi. Turi cieņā viņu svētbildes un relikvijas, bet jo sevišķi — viņu tikumus!

PAR MŪŽĪBU

Cilvēkam nomirstot, dvēsele šķiras no miesas un tūlīt nonāk Dieva tiesā, kur tiek izlemts cilvēka mūžīgais liktenis.

Mūžīgajā dzīvē ieiet tie, kas ir pilnīgi brīvi kā no grēkiem, tā arī no soda par tiem. Debesu svētlaimē ir mūžīga un atbilstoša attiecīgā cilvēka nopelniem. „Mana Tēva mājās mājokļu ir daudz,” saka Kristus. (*Jņ* 14, 2)

Šķīstītavā nonāk tie, kas nomirst ar maziem jeb ikdienišķiem grēkiem (vai ar lieliem, bet jau atlaistiem grēkiem), par kuriem nav gandarīts. Sods šķīstītavā nav mūžīgs, jo, tam izbeidzoties, dvēsele ieiet debesu svētlaimē. Par mirušajiem ticīgajiem Baznīca ieteic lūgties.

Ellē nonāk tie, kas, būdami smagā grēkā, bez gandarīšanas un grēku nožēlas ir šķīrušies no šīs pasaules. Elles sods ir mūžīgs un atbilstošs cilvēku grēku smagumam. „Būtu labāk tam cilvēkam, ja viņš nebūtu dzimis” (*Mt* 26, 24).

Cilvēku miesas paliks kapā līdz pastarai dienai.

Pasaules beigās Dievs liks visiem cilvēkiem celties augšā no kapa. Tad cilvēki ar miesu un dvēseli stāsies Dieva pēdējās tiesas priekšā. Taisnīgo cilvēku miesa būs godības pilna, atbilstoši viņu nopelniem. Pēc augšāmcelšanās cilvēki vairs

nemirs. Taisnīgie dzīvos mūžīgā svētlaimē pie Dieva, bet grēciniekus mūžīgi mocīs sirdsapziņas pārmetumi un ciešanas ellē.

„Ja gribi ieiet [mūžīgajā] dzīvē, pildi baušļus,” saka Kristus. (*Mt 19, 17*)

DESMIT DIEVA BAUŠĻI

Es esmu Kungs, tavs Dievs.

- 1. Tev nebūs citus dievus turēt līdzās man.**
- 2. Tev nebūs Dieva, tava Kunga, vārdu nelietīgi lietot.**
- 3. Tev būs svēto dienu svētīt.**
- 4. Tev būs godāt savu tēvu un savu māti.**
- 5. Tev nebūs nokaut.**
- 6. Tev nebūs laulību pārkāpt.**
- 7. Tev nebūs zagt.**
- 8. Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāko.**
- 9. Tev nebūs iekārot sava tuvākā sievu.**
- 10. Tev nebūs iekārot nevienu lietu, kas pieder tavam tuvākam.**

Tas ir īss un izcils cilvēka dzīves likumu kodekss, kas ņemts no Svētajiem Rakstiem.

Pirmie trīs baušļi liek mums mīlēt Dievu, un septiņi pārējie liek mums mīlēt cilvēkus.

(Baušļu skaidrojums):

**I TEV NEBŪS CITUS DIEVUS
TURĒT LĪDZĀS MAN** (*Izc 20, 3*)

1. Kas ir šie „citi dievi”? Mūsdienās tie ir nauda, ērtības, sekss, gods, vara un citas laicīgas lietas. Pēc tiem dzenas vaiga sviedros. Ja tev ir nauda, labi. Gods? Vēl labāk! Bet šādu labumu dēļ nav jāatsakās no Dieva! Tieši otrādi: esi pateicīgs Viņam, jo nav nekādu citu dievu, izņemot vienīgo — debesu un zemes Radītāju, no kura nāk viss labais.

2. **Pirmais bauslis prasa dot Dievam augstāko godu (pielūgsmi).** Tas nozīmē: atzīt Viņa neierobežoto varu pār mums un pār visu pasauli. Kā tas darāms?

a) **Iekšēji (savā sirdī) atzīstam un godinām Dievu,** ja mums ir ticība, mīlestība un paļāvība uz Dievu. Uz to mūs mudina visi redzamie Dieva darbi pasaulē. Pasaule ir dižena un skaista. Tās Radītājs ir vienīgais, kas ir cienīgs, lai Viņu pielūgtu.

b) **Ārēji pielūdzam Dievu,** piedaloties dievkalpojumos, lūdzoties kopā ar citiem vai privāti, kā arī darot labus darbus Dieva godam.

Dievkalpojumi ir normāla iekšējās dievbijības izpausme. Tie padziļina un nostiprina mīlestību uz Dievu. Tos gribēja arī Kristus, iestādot Mises upuri un svētos sakramentus.

c) **Netieši godinām Dievu**, kad cieņu un mīlestību veltām arī Dieva svētajiem, kad cienām svētbildes un citas lietas, kam sakars ar reliģiju.

3. **„Tev nebūs citus dievus turēt līdzās man”.**
Ar to Dievs aizliedz arī reliģisku aktu izkropļošanu. Piemēram:

a) **Elkdievībā** cilvēks Dievam pienācīgo pielūgsmi veltī radītām lietām. Tas ir liels grēks, ja nav aiz nezināšanas.

Elkdievībai tiek pielīdzināta arī mantrausība u. c. netikumi, kad cilvēks pilnīgi nododas materiālo lietu kalpībā.

b) **Māņticība** ir uzskats, ka zināmi priekšmeti (vai darbības) var nest cilvēkam laimi vai nelaimi. Īstenībā, kādas spējas Dievs ir ielicis lietu dabā, tik to arī ir un ne vairāk. To var noskaidrot attiecīgajās dabas zinātņu nozarēs. Izņēmums ir sakramentu un sakramentāliju žēlastības, kuras Dievs piešķir saistībā ar zināmām lietām vai lūgšanām (piem., kristībai nepieciešamais ūdens).

c) **Maģija** nozīmē, ka ar sātana palīdzību kāds cenšas maldināt cilvēkus vai kaitēt tiem. Ja dzīvosi pēc Dieva prāta, neviens velns tev nespēs kaitēt. Tātad paliec Dieva žēlastībā, bieži lūdzies, nožēlo grēkus, ej pie sakramentiem, izmanto lietas, kuras Baznīca svētījusi. Tas viss būs labākā aizsardzība pret ļauno.

d) **Spiritisms jeb garu izsaukšana un iztaujāšana** lielākoties ir veiklu cilvēku triki. Taču iespējams, ka atsevišķos gadījumos ir arī sātana līdzdalība.

Katra veida sakars ar sātanu ir grēks. Viņš ir cilvēku vienīgais ienaidnieks, kas visu dara, tiem kaitēdams.

Visas iepriekš minētās darbības ir reliģijas profanācija un kropļošana.

No tādām lietām jo tālāk, jo labāk.

4. Dieva gods izslēdz arī visus pretreligiskus aktus. Tādi ir:

a) **Sakrileģijs jeb profanācija.** Tā ir Dievu zaimojoša rīcība attiecībā pret svētītām lietām, vietām vai Dievam veltītām personām.

b) **Aktīva neticība.** Visos izpausmes veidos tā ir smags grēks.

c) **Vienaldzība.** Tāds cilvēks dzīvo, nemaz nemeklējot, kāds ir dzīves mērķis un kāda ir viņa atbildība pret Dievu. Ar vienaldzīgo neko nevar iesākt, jo tam trūkst intereses. Tā ir praktiska bezdievība. „Tā ka tu neesi ne auksts, ne karsts, bet remdens, gribu tevi izmest no savas mutes” (*Atkl 3, 16*).

II TEV NEBŪS DIEVA, TAVA KUNGA, VĀRDU NELIETĪGI LIETOT

1. Kad Dieva vārds ir godā?

a) **Lūgšanās**, kad dievbijīgi piesaucam Dievu ar patiesu mīlestību un pateicību.

Dievs nav licis nekādus ierobežojumus šai ziņā. „Garā lūdzieties katrā laikā,” saka apustulis. (*Ef* 6, 18)

b) **Svētos Rakstus lasot, Dieva Vārdu klausoties un to pildot**, mēs apliecinām cieņu Dievam, Viņa „mūžīgās dzīvības” Vārdam (*Jņ* 6, 69). Lasi Svētos Rakstus kā lūgšanu!

„Tavs Vārds ir manu kāju spīdeklis un gaisma manos ceļos” (119, 105). Šo gaismu nest ļaudīm ir cildens kristiešu pienākums: „Sludiniet Evaņģēliju visai radībai.” (*Mk* 16, 15)

c) **Zvērestu dodot**, Dieva vārds tiek piesaukts, lai apliecinātu, ka sacītais ir patiesība vai ka dotais vārds tiks pildīts. Dievs ar to tiek pagodināts, jo Viņš tiek atzīts par augstāko autoritāti, kam dotajā gadījumā visi tic. Zvērestu atļauts dot tikai nepieciešamā, svarīgā un taisnīgā lietā.

d) **Arī svētsolījums** ir pagodinājums Dieva vārdam, jo ar to cilvēks apsola veikt zināmus labus darbus. Iepriekš ir vēlams palūgt no priesteru padomu. „Pirms svētsolījuma sagatavo savu dvēseli un neesi kā cilvēks, kurš kaitina Kungu”

(Sīr 18, 23). Ja doto svētsolījumu nevar izpildīt, jālūdz, lai bīskaps no tā atbrīvo vai apmaina pret citu labu darbu. „Ko jūs atraisīsiet virs zemes, tas tiks atraisīts arī debesīs,” sacīja Kristus saviem apustuļiem. (Mt 18, 18)

2. Kur Dieva vārds nav cieņā?

a) Visbiežāk tur, kur tiek karots pret reliģiju. Tādēļ neuzstājies pret Dievu ne vārdos, ne rakstos. Viss pretreligiskais ir saistīts ar Dieva vārda lietošanu nevietā.

b) **Neuzstājies arī pret cilvēkiem „Dieva vārdā”**, t. i., nepiesauc tiem Dieva sodu un nelādi, jo Dievs negrib „grēcinieku nāves, bet gan, lai tie atgrieztos un dzīvotu” (Ez 33, 11). Bez tam Dievs nav iecēlis tevi par tiesnesi citiem. Lāsti tiek uzskatīti par smagu grēku.

c) **Neesi vieglprātīgs paša pienākumos pret Dievu:** izpildi doto zvērestu vai svētsolījumu, nemētājies ar Dieva vārdu tukša ieraduma dēļ vai pa jokam. Arī pirms lūgšanas atceries otro bausli, jo lūdzoties tiek bieži izrunāts Dieva vārds. Ja tas jau ir kļuvis par mehānisku ieradumu, tad lūgšanā Dieva vārdam vairs nav pienācīgas cieņas.

III TEV BŪS SVĒTO DIENU SVĒTĪT

1. Svētdiena ir atpūtas un dievkalpojumu diena. Vecajā derībā svētajamā diena bija sabats,

bet jaunajā derībā jau no apustuļu laikiem sāka svētīt svētdienu, jo tajā dienā Pestītājs augšāmcelās.

Svētdiena tiek svētīta, atturoties no smaga darba un godinot Dievu. Mērķis — fiziskā atpūta un garīgais labums.

2. Kas darāms un kas nav darāms svētdienā?

Atļauti ir:

a) garīgie darbi un tie, kuros garīgais elements ir pārsvarā;

b) darbi, kas norit nepārtraukti (sabiedriskais transports, noteiktas ražošanas nozares u. c.);

c) tuvākmīlestības darbi un tie, kas saistīti ar dievkalpojumiem;

d) mājas solis u. c. sīki darbi, ko prasa ikdienas kārtība;

e) darbi, kas nepieciešami, lai novērstu nelaimi vai zaudējumu.

Bet svētdienā bez nepieciešamības smagi strādāt vairāk par 2 stundām (pēc teologu domām) būtu jau smags grēks. Svētdienas darbam nav Dieva svētības. „Ja Kungs neuzbūvēs māju, velti strādā tie, kas to būvē.” (*Ps* 127, 1)

Svētdienu nedrīkst pārvērst arī par pastāvīgu izbraucamo dienu, kurā dievkalpojums jau vairs nav iepļānots. Svētdienas laiks nevis izpriecām, nevis mantrausībai, bet garīgu vērtību krāšanai — tas dod iespēju lieku brīdī veltīt bērniem, labu grāmatu lasīšanai utt.

3. Tātad svētdien uz dievnamu? Jā! Un svarīgu iemeslu dēļ, proti:

a) Dievam pienākas arī publiskais gods.

Šim nolūkam draudzē ir dievnams. Un Baznīca ir noteikusi, lai ticīgie svētdienās un svētku dienās piedalītos svētajā Misē, kas ir paša Pestītāja Upuris.

b) Dievnamu apmeklēt ir svarīgi arī tādēļ, ka te ir iespēja dzirdēt Dieva Vārdu un saņemt svēto sakramentu žēlastības (Gandarīšanas sakraments, Vissvētākais Sakraments).

c) Piedalīšanās dievkalpojumā ir arī publisks savas ticības apliecinājums, kas audzina un ceļ ticības apziņu draudzē.

d) Apmeklējot dievnamu, mēs kārtējo reizi apmeklējam pašu Pestītāju, kurš ir klātesošs Vissv. Sakramentā. Tā ir liela žēlastība, ka Dievs mājo ticīgo vidū. Kam ir patiesa ticība un mīlestība, tas meklēs katru izdevību, lai varētu atnākt uz dievnamu.

4. Kādas ir obligātās svētku dienas?

Neskaitot svētdienas, gadā ir vēl 10 svinību dienas, kurās jāpiedalās sv. Misē un jāatturas no smagiem darbiem, proti:

Kristus Dzimšana (25. dec.), Kunga Parādīšanās (Triju Ķēniņu diena) — 6. janv., Kunga Debeskāpšana, Vissvētākā Sakramenta svinības,

Visssv. J. Marijas Bezvainīgā Ieņemšana (8. dec.), V. J. Marija — Dieva Māte (1. janv.), V. J. Marijas debesīs uzņemšana (15. aug.), sv. Jāzeps (19. martā), sv. apustuļi Pēteris un Pāvils (29. jūn.), Visi svētie (1. nov.).

Svētdienās un minētajās obligāto svinību dienās sv. Misi drīkst izlaist tikai svarīga iemesla dēļ (slimība, vecuma nespēks, tāls ceļš, neatliekams pienākums utt.). Tikai tas izpilda savu pienākumu, kas baznīcā ir nācis godināt Dievu un seko dievkalpojumam.

IV TEV BŪS GODĀT SAVU TĒVU UN SAVU MĀTI

Šis bauslis visiem labi saprotams un tuvs, jo stiprina saites starp vistuvākajiem cilvēkiem.

1. **No bērniem Dievs prasa:**

a) **mīlestību uz vecākiem.** Tātad sargāties no katras nelabvēlības pret tiem un neliegt nepieciešamo atbalstu, gan materiālo (slimībā, nabadzībā, vecumā), gan garīgo (ieskaitot arī priesteru pakalpojumus);

b) cieņu pret vecākiem, kas izslēdz familiaritāti, ironiju un tamlīdzīgas lietas. Te nav svarīgi, kādā amatā bērni strādā;

c) paklausību vismaz līdz tam laikam, kamēr bērni kļūst pieauguši un uzsāk patstāvīgu dzīvi.

Tomēr bērniem, sasniedzot pilngadību, ir tiesības izvēlēties arī citādu dzīves ceļu, nekā to gribētu vecāki, jo katram ir savs, Dieva dots aicinājums dzīvē. Bez tam vecāku prasības nav vērā ņemamas, ja tās nesaskan ar Dieva baušļiem.

2. No vecāku puses ir nepieciešams:

a) **mīlestība uz bērniem** bez lutināšanas, lai tie būtu sagatavoti arī dzīves grūtībām, un bez egoisma, lai neviens no bērniem nebūtu atstāts novārtā;

b) **bērnu audzināšana: fiziskā** (uzturs, apģērbs, fizisko spēju attīstīšana), **intelektuālā** (zināšanu iegūšana, prāta spēju attīstīšana), **morālā** (gribas un rakstura veidošana), **religiskā** (ticības mācības apgūšana, baušļu pildīšana, sv. sakramentu pieņemšana);

c) **labs piemērs**, jo bez tā vecāku padoms būs neauglīgs.

Ievērojot to, ka ģimenē veidojas cilvēks, vecāki nes vislielāko atbildību par to, **kāds** šis cilvēks būs. Laicīgo izglītību dod valsts, bet reliģiskā audzināšana atkarīga gandrīz tikai no vecākiem. Baznīca var tikai palīdzēt un šo palīdzību vajag meklēt un novērtēt.

3. Ceturtais bauslis kārtos ne tikai bērnu un vecāku attiecības, bet arī **priekšnieku un padoto attiecības**.

a) Augstākais pavēlnieks ir Dievs. Visiem

jāpiemērojas Dieva gribai, kas izteikta Viņa baušļos. Dieva likumi ir pamats, uz kura balstās arī cilvēku izdotie likumi un rīkojumi. Ļaudis uzskata tos par saistošiem arī sirdsapziņā un labprāt pilda, kad saskata tajos Dieva gribas izpausmi. Tādā veidā aug cieņa pret priekšniecību un apzinīga pakļautība likumam.

b) Kopējais mērķis kā laicīgai, tā garīgai priekšniecībai ir rūpes par cilvēku labklājību un viņu mūžīgo dzīvi.

V TEV NEBŪS NOKAUT

Šis bauslis aptver plašu cilvēcisko attiecību skolu. Tās vienā galā ir svētais, „kas mīl savu tuvāko kā pats sevi”, bet otrā galā stāv slepkava, kam teikts: „Tev nebūs nokaut.” Starp tiem ir milzīga starpība, un šajā sektorā arī notiek grēki pret šo bausli.

1. Ar piekto bausli ir aizliegti:

a) **Vispirms tīri iekšējas dabas grēki**, t. i., dusmas, naidis, ļauna vēlējums utt. Apustulis saka: „Kas savu brāli ienīst, tas ir slepkava.” (*Īj* 3, 15)

b) **Katra ārēji slikta izturēšanās pret tuvāko** (piekaušana, ievainošana, psiholoģiskā vardarbība utt.). Arī tad aizliegts, ja tas notiek ar savstarpēju piekrišanu.

c) **Cilvēka nonāvēšana**, pat ja viņš pats to lūgtu (eitanāzija). Cilvēku ir aizliegts nonāvēt arī tā dzīves pirmajā periodā (aborts). Sevišķi smags noziegums ir netaisnīgi kari, jo tā jau ir neskaitāmi daudzu cilvēku iznīcināšana.

Sargies no katra pārkāpuma, jo tev pašam ir pienākums novērst grēka ļaunās sekas.

2. Sadzīvē ar cilvēkiem, lai mazinātu nesaskaņas, der ievērot:

a) **neattriebies** vainīgajam. Jākaro pret maldiem, bet ne pret cilvēkiem. Ar to tiks novērsts daudz nevajadzīgu strīdu;

b) **jāprot** ar humora izjūtu uztvert cilvēku vājības un labvēlības garā aizstāvēt taisnību;

c) **galvenais, lai mēs katrs brīvi un priecīgi varētu veikt savus uzdevumus**, t. i., izpildīt Dieva gribu. Jūtami to var atvieglot tieši sadzīves kultūra.

3. Cilvēka nonāvēšana pieļaujama šādos gadījumos:

a) ja citādi nav iespējams aizstāvēt savu dzīvību pret netaisnīgu agresoru. Aizstāvoties **vispirms jālieto mazāk kaitīgi** līdzekļi, ja ar tiem var pietiekoši novērst briesmas;

b) ja likumīgā vara atzīst par nepieciešamu notiesāt uz nāvi bīstamus noziedzniekus;

c) ja notiek karš, un karavīriem jāaizstāv savas

tēvzemes brīvība.

4. Pašnāvība ir smags grēks. Bet, ja ļoti svarīgs pienākums prasa, tad ir atļauts pakļaut sevi arī dzīvības briesmām, piem.:

a) no Dieva nedrīkst atteikties, pat ja nāve draud par to;

b) tēvzeme jāaizstāv, pat ja arī dzīvība būtu jāatdod;

c) misionāri pilda savus pienākumus arī dzīvības briesmās;

d) ir jāpalīdz cilvēkiem arī infekcijas slimību un nelaimes gadījumos.

5. Piektais bauslis aizliedz arī garīgu kaitniecību, t. i., pavadināšanu uz grēku. Ieļaušana ir ārēja darbība, kas netieši var citus slikti iespaidot. „Vai tam cilvēkam, caur kuru nāk ieļauojums” (*Mt 18, 6*).

Pat ja rīcība ir pareiza, bet, ja tā var citus ieļaut, no tās ir jāatsakās, ja svarīgi iemesli nespiež. Ja ieļauojums ir noticis, pēc iespējas jānovērš ļaunums, kas izcēlies.

6. Arī pret dzīvniekiem nedrīkstam būt cietsirdīgi. Pretējā galējībā kriet tie, kas sunīšus mīl vairāk nekā bērnus.

VI TEV NEBŪS LAULĪBU PĀRKĀPT**IX TEV NEBŪS IEKĀROT SAVA TUVĀKĀ SIEVU**

1. Kāda ir kristīgā nostāja seksuālajā jautājumā? Neprecētajiem tas ir aizliegts sektors. Bet precēto tiesības dod tikai derīgi noslēgta laulība starp vienu vīrieti un vienu sievieti. Pārējie viņiem nav pielaulāti, tāpēc arī abi minētie baušļi paliek tiem spēkā.

2. Sestais un devītais bauslis aizliedz:

- a) nešķīstus darbus gan pie sevis, gan ar citiem;
- b) acu nesavaldīšanu;
- c) ieļauņojošas runas un nemorālus rakstus;
- d) nešķīstas iegribas un vēlēšanās tās pildīt;
- e) nešķīstas domas, pat ja nav nodoma tās realizēt. Visi grēki pret šķīstību pieskaitāmi pie smagiem grēkiem. Tie grauj gan miesas veselību, gan arī dvēseli padara kurlu un nejūtīgu pret dievišķām lietām. „Miesīgs cilvēks nesaprot to, kas nāk no Dieva gara” (*1 Kor 2, 14*).

3. Nešķīstības iemesli var būt gan ārējie, gan iekšējie. Ārējie visbiežāk ir slikti draugi. Iekšējie iemesli ir, piemēram, slinkums (tas vispār ir netikumu avots), nesātība (sevišķi dzeršana), arī lepnība, jo apustulis saka: „Dižodamies, ka šie esot gudri, tie palika par muļķiem. (..) Tāpēc Dievs tos atdeva pašu sirds kārībām.” (*Rom 1, 22—24*)

4. Dievs pavēl, lai cilvēki dzīvotu vai nu šķīstā

jaunavībā vai arī godīgā laulībā, uzņemoties ar to rūpes par pēcnācējiem. Laulība nevar būt aizsegs grēkiem.

5. Šķīstība pastāv atturībā no miesīgām iegribām Dieva godam un dvēseles pestīšanas dēļ.

Šai tikumā visskaidrāk parādās dvēseles vara pār miesu, tādēļ šis tikums kristīgajā dzīvē tiek īpaši augstu vērtēts. Šķīstības izkopšanai lieto dabiskos un pārdabiskos līdzekļus. Nepieciešams: izvairīties no grēka iemesliem, būt nomodā pār savām jūtām, domām un fantāziju. Svarīga ir laba, aizraujoša nodarbošanās, pašaieliedziņa, lūgšana, bieža grēku sūdzēšana, sv. Komūnija, dievbijība pret Dievmāti.

VII TEV NEBŪS ZAGT

X TEV NEBŪS IEKĀROT NEVIENU LIETU, KAS PIEDER TAVAM TUVĀKAM

1. Šie baušļi aizliedz piesavināties, bojāt, iznīcināt vai mazināt citu īpašumā esošās vērtības — vienalga, kādā veidā tas notiktu. Tomēr valsts varai ir tiesības ierobežot vai regulēt īpašuma iegūšanu vai izmantošanas kārtību.

Parastie privātīpašuma iegūšanas veidi ir: darbs, pirkums, dāvinājums, mantojums. Morālteologi uzskata par nopietnu pārkāpumu, ja cilvēkam

nodarītais materiālais zaudējums sasniedz vērtību, ko tas patērē vienas dienas laikā, dzīvojot atbilstoši savam stāvoklim.

2. Kas apzināti vai arī neapzināti izdarījis cilvēkam materiālo zaudējumu, tam ir pienākums tuvākā laikā to atlīdzināt. Lieta atdodama tās īpašniekam. Ja vairs nav ne lietas, ne īpašnieka, tad tās vērtība atdodama viņa mantiniekiem. Atlīdzināt var arī caur starpnieku vai pavisam slēpti. Kas, savas sirdsapziņas vadīts, ir atlīdzinājis zaudējumu, ar to ir pierādījis, ka pelna pilnīgu uzticību.

3. Apustulis mantkārību pielīdzina kalpošanai elkiem. Un pamatoti, jo mantkārīgais laicīgās vērtības ir nostādījis pirmajā vietā. Mantas dēļ viņš kļūst kurls un akls pret cilvēku vajadzībām. Kristīgam cilvēkam tas ir apkaunojoši.

VIII TEV NEBŪS NEPATIESU LIECĪBU DOT PRET SAVU TUVĀKO

Tas ir bauslis, pret kuru tiek ļoti daudz grēkots gan vārdos, gan rakstos. Tas notiek gan nezināšanas dēļ, gan audzināšanas trūkuma dēļ, gan dažādu iesakņojušos netikumu dēļ.

1. Astotais bauslis aizliedz cilvēkam darīt negodu, kā arī izplatīt visāda veida nepatiesību.

a) Laba slava, autoritāte cilvēkam ir dārgāka

nekā materiālie labumi. Tā pamazām tiek pelnīta ar labiem darbiem, un vajadzības gadījumā savs gods ir jāaizstāv.

Cilvēku attiecībās nav vietas tādām parādībām kā: nepamatotas aizdomas, ļaunas runas par tuvākiem, aprunāšana, apvainošana, kā arī šo nebūšanu aprobācija klausītājos. Cik laika zūd strīdos, cik sarūgtinājumu sakrājas cilvēku dvēselēs! Šie sārņi jāizmet no cilvēku sadzīves! Tā ir cīņa par labu ikdienas saskaņu un galu galā par skaistāku dzīvi. Kur palicis labs humors? Tas viegli izklīdina sadzīves mākoņus.

b) Katrā lietā cilvēkus interesē, kāds ir patiesais stāvoklis? Bez patiesības nevar būt nekāda progress. Arī cilvēku attiecībās patiesība jāciena: „Atmetuši melus, katrs runājiet saviem tuvākiem patiesību.” (*Ef 4, 25*)

Ar astoto bausli Dievs aizliedz melus, liekulību, glaimus un citādu nepatiesību. Pat ja tas viss būtu izdevīgi, tomēr tie ir sārņi, kas jāizmet no dvēseles. Grēka lielums atkarīgs no tā, cik ļaunas sekas nepatiesībai ir dotajā gadījumā. Meli ir nevietā pat jokojo, jo tas nozīmē zināmu divkosību. Atļauts dot izvairīgu atbildi tam, kas jautā nevietā.

c) Ja esam bijuši pret kādu netaisnīgi, nepieciešams atvainoties (var arī caur starpnieku). Mīli patiesību un aizstāvi to, bet tās dēļ neuzbrūc nevienam! Tad arī tev nebūs ienaidnieku.

VISSVARĪGĀKAIS BAUSLIS

Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles, no visa sava prāta un no visa sava spēka.

Otrs ir šis: „**Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu.**” (*Mk* 12, 30-31) „Šajos divos baušļos ietverts viss likums,” māca Kristus. (*Mt* 22, 40) Šie baušļi ir savstarpēji saistīti, jo nav iespējams mīlēt Dievu, nemīlot tuvākos. Mūsu tuvākais ir ikviens cilvēks, vienalga, draugs vai ienaidnieks. „Nedari citam to, kas pašam nepatīk” (*Tob* 4, 15). Mīlestība pret tuvāko parādās labos darbos. Tomēr tie nav jāsaprot šaurā nozīmē, jo mīlestība ne tikai apdāvina, bet arī brīdina un soda, kad to prasa taisnība un kārtība.

Dieva baušļi aptver visus cilvēka pienākumus, gan reliģiskos, gan laicīgos. Kad vienlaicīgi ir spēkā dažādas prasības, ko nav iespējams izpildīt, tad ir jāizvēlas svarīgākie pienākumi. Varbūtējie grēki pret Dieva baušļiem minēti sirdsapziņas izmeklēšanā (skat. 145. lpp.). Konkrētā situācijā labo no ļaunā, pienākumu no grēka, svarīgāko no mazāk svarīgā palīdz atšķirt prāts un sirdsapziņa.

Klausei vienmēr savas sirdsapziņas balsij, jo tā ir Dieva balss cilvēkā.

PIECI BAZNĪCAS BAUŠĻI

1. Tev būs svētdienās un svētku dienās cienīgi piedalīties svētajā Misē un atturēties no smagiem darbiem.

2. Tev būs Baznīcas noteiktajās dienās atturēties no gaļas ēdieniem un gavējamās dienās gavēt.

3. Tev būs vismaz vienu reizi gadā izsūdzēt savus grēkus.

4. Tev būs vismaz Lieldienu laikā pieņemt Vissvētāko Sakramentu.

5. Tev būs palīdzēt uzturēt savu baznīcu un tās kalpus.

„Kas jūs klausā, tas mani klausā; kas jūs nievā, tas mani nievā,” teica Kristus saviem mācekļiem. (*Lk* 10, 16) Rūpējoties par ticīgo pestīšanu, Baznīca uzliek viņiem zināmus pienākumus, kas ir norādīti Baznīcas baušļos.

GAVĒŅA IEVĒROŠANA

Svarīgs ticīgo pienākums ir gandarīt par (saviem) grēkiem: „Ja jūs neatgriezīsieties no grēkiem, jūs visi aiziesit bojā,” saka Kristus. (*Lk* 13, 5) Baznīca pavēl, lai ticīgie gandarīšanas nolūkā noteiktās dienās ievērotu gavēni un atturēšanos no gaļas ēdieniem.

Ticīgajiem šo Baznīcas pavēli ir svarīgi ievērot arī no audzināšanas viedokļa, proti, lai mācītos paklausīt Baznīcai. Paklausība Baznīcai ir svarīgs kristiešu tikums.

Noteikumi par gavēni: Visiem Baznīcas locekļiem, kam ir vairāk kā 14 gadu (tātad arī veciem cilvēkiem) jāatturas no gaļas ēdieniem:

**visās piektdienās,
Pelnu trešdienā,
Lielajā piektdienā.**

Pie tam: visiem tiem, kam ir pilns 21 gads un nav vēl sacies 60. dzīves gads, atļauts ēst līdz sātām tikai reizi dienā:

**Pelnu trešdienā,
Lielajā piektdienā.**

Piezīmes:

a) gavēņa diena ilgst no pusnakts līdz pusnaktij (24 stundas);

b) ja kāda no atturēšanās dienām sakrīt ar obligāto svinību dienu, gavēnis izpaliek;

c) viesības gavēņa dienās rīkot nav attiecīgi;

d) piena ēdieni un tauki uzturā nav aizliegti arī gavējamās dienās;

e) kur nav iespējams izvēlēties sev piena ēdienus (kā dažkārt mēdz būt ēdnīcās, kopgaldos u. c.), Baznīca atļauj atturēšanās aizvietot ar lūgšanu. Tātad, ja apstākļi spiež, ir atļauts arī atturēšanās

dienā (tas neattiecas uz gavējamām dienām: Pelnu trešdienu un Lielo piektdienu) ēst gaļas ēdienus, noskaitot tajā dienā piecas reizes: „Tēvs mūsu...”, „Esi sveicināta, Marija...”, „Gods lai ir Tēvam...”.

Izpildi noteikumus apzinīgi! Kas tīšām pārkāpj Dieva vai Baznīcas bausli, tas grēko. Gavēņa un atturības no gaļas ēdieniem ievērošanu uzskati par savu goda lietu! Ēšana ģimenēs ir kopīga. Gavēņa reizēs tas ir audzinoši. Tādēļ nemaitā savu kristieša raksturu ar glēvu piekāpību! Kas mācās klausīt Baznīcai gavēņa lietā, tas būs uzticīgs arī citiem Dieva un Baznīcas likumiem.

Atturība piektdienās tāpat kā svētdienu svētīšana ir kristīgo tikumu skola un liecina par dzīvu ticības garu ģimenē.

PAR GRĒKU

Grēks ir Dieva vai Baznīcas baušļu apzināta un brīvprātīga pārkāpšana.

Cilvēks var sagrēkot domās, vārdos un darbos, kā arī nepildot savus pienākumus.

Visi grēki nav vienādi: ir mazi jeb ikdienišķi grēki un lieli jeb nāvīgi grēki.

Mazu grēku izdara tas, kas baušļus pārkāpj mazās lietās (vai arī svarīgās lietās, bet ne pilnīgi brīvi un apzināti).

Lielu grēku izdara tas, kas pilnīgi brīvi un apzināti pārkāpj baušļus svarīgās lietās. Vislielākie grēki ir tie, kas vērsti tieši pret Dievu vai apdraud cilvēku pestīšanu.

Ir jāsargās no ikviena grēka, jo grēkojot apvainojam Dievu un nopelnām sev sodu. Par mazu grēku cilvēks nopelna laicīgo sodu šinī dzīvē vai šķīstītavā. Ar lielu grēku cilvēks zaudē Dieva svētdarošo žēlastību, visus savus nopelnus un nokļūst pazušanas briesmās.

Bieži atkārtodams kādu grēku, cilvēks iegūst ļaunu ieradumu jeb netikumu. Ikviens netikums ir bīstams, jo no tā gaužām grūti atradināties.

Biežāk sastopamie cilvēku ļaunie ieradumi ir **septiņi galvenie grēki, proti:** lepnība, skopums, nešķīstība, skaudība, nesātība, dusmas, kūtrums.

Lai sekmīgi izvairītos no grēkiem:

- 1) lūdz palīdzību no Dieva,
- 2) bieži attīri savu sirdsapziņu grēksūdzē,
- 3) izvairies no grēka iemesliem,
- 4) centies arvien disciplinēt savu gribu un tieksmes,
- 5) ievirzi savus spēkus pozitīvā gultnē, atrodot interesantu nodarbošanos, tiecoties uz cildenu mērķi.

PAR LABIEM DARBIEM UN TIKUMIEM

Lai sasniegtu mūžīgo dzīvi, nepietiek tikai sargāties no ļauna, bet jādara arī labi darbi.
Vislabākie darbi ir:

- 1) Dieva godināšana,
- 2) gandarīšanas darbi,
- 3) tuvākmīlestības darbi.

Bieži darot labus darbus, mēs iegūstam attiecīgus ieradumus jeb tikumus. Visi labie ieradumi jābalsta uz četriem pamattikumiem, kuri ir šādi: 1) gudrība, 2) taisnība, 3) mērenība, 4) drosme.

Svarīgi ir iegūt morālos tikumus, kas ir pretēji cilvēku galvenajiem grēkiem. Šie tikumi ir: pazemība, devība, šķīstība, labvēlība, sātība, lēnprātība, cītība labos darbos.

Tomēr par visiem tikumiem svarīgāki ir trīs teoloģiskie jeb dievišķie tikumi: ticība, cerība un mīlestība, jo tie mūs īpašā veidā saista ar Dievu un ir nepieciešami dvēseles pestīšanai. Dievišķos tikumus nav iespējams iemantot tikai ar savām pūlēm, bet, ja cilvēks patiesi pēc tiem tiecas, Dievs viņam dāvā šo žēlastību. Šo tikumu saturs ir: Dieva atzišana, pašāvēība uz Dieva labvēlību un Dieva mīlēšana vairāk par visu citu.

Lai veicinātu sevī dievišķos tikumus:

- a) apzinīgi un dievbijīgi lūdzies,

- b) uzticīgi un pašāvēģi pildi Dieva gribu,
- c) nebaudies atzīt savu ticību vārdos un darbos.

PAR DIEVA ŽĒLASTĪBU

Tikai saviem spēkiem mēs nevaram iemantot debesu valstību, jo šis mērķis ir pārdabisks, tādēļ mums ir nepieciešama Dieva žēlastība.

Dieva žēlastība ir pārdabiska palīdzība, ko **Dievs dod cilvēkam, lai viņš varētu iemantot mūžīgo dzīvi**. Dievs dod gan palīdzētāju, gan svētdarošo žēlastību.

1) **Palīgžēlastība** apgaismo mūsu prātu un iedvesmo gribu, lai mēs darītu to, kas nepieciešams dvēseles pestīšanai. Tādu žēlastību Dievs dod katram cilvēkam. Daudz labu domu un vēlēšanos rodas cilvēka dvēselē ik dienas un to nedrīkst ignorēt. „Lūk, es stāvu pie durvīm un klauvēju. Ja kāds sadzirdēs manu balsi un atvērs man durvis, es pie viņa ieiešu un turēšu ar viņu vakara mielastu un viņš ar mani” (*Atkl* 3, 20). Cilvēkam ir pienākums ne tikai darboties līdzī Dieva žēlastībai, bet arī bieži pašam lūgt Dieva palīdzību.

Der atcerēties, ka:

- a) **meklējot Dievu**, cilvēkam ir nepieciešama palīgžēlastība,
 - lai spētu ticēt pārdabiskajām patiesībām,
 - lai rastu mīlestību un pašāvēģību uz Dievu,

— lai spētu nožēlot savus grēkus;
 b) dzīvojot ar Dievu, ir atkal un atkal jālūdz Viņa palīdzība,
 — lai izturētu labajā,
 — lai arī nāves brīdī atrastos Dieva žēlastības stāvoklī.

2) Kas Dievu klausu, tiem Dievs dāvā speciālu balvu, t. i., svētdarošo žēlastību, kas cilvēkus vieno ar Dievu un dara tos par „dievišķās dabas dalībniekiem” (2 Pēt 1, 4). Tas ir liels, brīnišķīgs noslēpums, jo, dzīvojot vienotībā ar Dievu, cilvēka dvēselē nemanāmi rit pārdabiska dzīve.

Svētdarošā žēlastība dara mūs tīrus no grēkiem, iesvētī mūsu dvēseli par Dieva mājokli, dara mūs par Dieva bērniem un dod tiesības uz debesu valstību. Šo žēlastību cilvēks saņem Kristības sakramentā, bet viņš var to arī pazaudēt, ja izdara smagu grēku. Tāpēc, ja esam smagi apvainojuši Dievu, mums tas sirsnīgi jānožēlo, apņemoties pie pirmās izdevības grēkus izsūdzēt. Tā mēs jau tūlīt varam atgūt Dieva žēlastību.

Visu nepieciešamo žēlastību iegūšanai Kristus ir iedibinājis septiņus svētos sakramentus. Tie ir: 1) kristība, 2) iestiprināšana, 3) Vissvētākais Sakraments, 4) gandarišana, 5) Slimnieku sakraments, 6) priesterība jeb ordinācija, 7) laulība.

Dzīvo vienmēr Dieva žēlastības stāvoklī, tad katrs tavš labais darbs nesīs augļus mūžīgajai dzīvei.

PAR KRISTĪBAS SAKRAMENTU

Kristība ir Jēzus Kristus iedibināts sakraments, kas cilvēku atbrīvo kā no iedzimtā, tā arī no jebkura personīgā grēka un dod svētdarošo žēlastību.

Kristība ir cilvēkam nepieciešama dvēseles pestīšanai. Tas ir pirmais no sakramentiem un jāpieņem tikai vienu reizi dzīvē. Vajadzības gadījumā var kristīt ikviens cilvēks. Kristībai lieto parasto vai svētīto ūdeni. Kristīt vajag tā: uz kristāmā galvas ir jālej ūdens un vienlaikus jāsaka šādi vārdi: „**Es tevi kristu Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.**”

Bērns jākrīsta pirmajās nedēļās pēc dzimšanas, pie kam vecāki jau laikus lai paziņo draudzes prāvestam par gaidāmo kristību. **Ir svarīgi, lai arī paši vecāki pienācīgi sagatavotos uz Kristības sakramenta svinībām un varētu tajās piedalīties ar izpratni.** Kristība ir svarīgs un skaists notikums ģimenē un bērna dzīvē. Tā atver cilvēkam durvis uz Dieva valstību, dara viņu par Dieva bērnu un par svētās Baznīcas locekli. Vecāki sagatavo bērnam baltu apģērbu, kas tiek pasniegts kristības

ceremonijā kā Dieva žēlastības zīme. Kristību dienā vecāki pēc iespējas paši ved bērnu uz baznīcu un piedalās kristībā, proti:

- a) ceremonijas laikā tur uz rokām savu bērnu,
- b) atbild uz priestera jautājumiem un uzklausa viņa norādījumus,
- c) apzīmē bērna pieri ar krusta zīmi,
- d) lūdzas kopā ar klātesošajiem par savu bērnu,
- e) bērna vārdā apliecina ticību Dievam un atsakās no grēka un ļaunā gara,
- f) iededz savam bērnam kristības sveci, kas ir Dieva gaismas simbols,
- g) ceremonijas beigās vecāki saņem no priestera svētību.

Saskaņā ar senu Baznīcas ieradumu katram kristāmajam bērnam ir nepieciešams arī krusttēvs un krustmāte (vai vismaz viens no tiem), kas vajadzības gadījumā palīdzētu vecākiem audzināt bērnu ticībā. **Par katoļu bērna krustvecākiem var būt tādi, kas paši ir katoļticīgi un kristīgajā dzīvē jau ir ievadīti ar kristību, iestiprināšanu un Euharistiju.**

Ja kristību pieņem tāds, kas jau ir sasniedzis prāta gadus, tad viņam uz to ir īpaši jāsagatavojas, proti: jāiepazīstas ar ticības mācību un kristīgajiem pienākumiem, ir jātic, kā māca Baznīca, un jānožēlo visi savi grēki. Pieaugušajam vajadzīgs tāds krusttēvs (vai krustmāte), kas viņam ir palīdzējis

sagatavoties kristībai un var liecināt par kristāmā ticību.

Baznīcai ir brīnišķa mācība par to, ka līdz ar kristības žēlastību jau maza bērna dvēselē Dievs iesēj arī pārdabisko tikumus: ticību, cerību un mīlestību uz Dievu. Šī sēkla gaida attīstību. Tādēļ, pildot audzinātāju pienākumus, **vecāki savam bērnam jau pirmajos dzīvības gados māca pazīt Dievu un pamazām gatavo viņu iestiprināšanai un sv. Komūnijai.**

Katrs ticīgās ģimenes loceklis ir atbildīgs, lai nokristītais bērns varētu augt kristīgi noskaņotā vidē.

PAR IESTIPRINĀŠANAS SAKRAMENTU

„Jūs saņemsiet spēku no Svētā Gara, kas nāks pār jums, un būsiet mani liecinieki,” teica Kristus saviem apustuļiem (*Apd* 1, 8) un Vasarsvētkos nosūtīja tiem Svēto Garu.

Tāda žēlastība arī mums tiek dota Iestiprināšanas sakramentā, kuru piešķir tikai reizi dzīvē.

Iestiprināšana ir Jēzus Kristus iedibināts sakraments, ar kuru cilvēks saņem Svēto Garu un tiek stiprināts ticībā. Iestiprināšanu parasti piešķir pirmajos apzinīgās dzīves gados, kad bērns ir apguvis galvenās ticības patiesības un ir bijis uz grēksūdzi.

Gatavojoties iestiprināšanai, jāatkārto ticības mācība, jāizsūdz grēki un jālūdzas uz Dievu Svēto Garu. Sakramentālās ceremonijas laikā iestiprināmo zēnu pavada krusttēvs, bet meiteni — krustmāte, t. i., tā pati persona, kas bija klāt viņu kristībā. Krustvecāku uzdevumu iestiprināšanā var izpildīt arī bērna vecāki vai arī cita katoļticīga persona, kas pati ir ievadīta kristīgajā dzīvē ar kristību, iestiprināšanu un Euharistiju.

Iestiprināšanu parasti piešķir apustuļu pēcteči, t. i., bīskapi. Bīskapa vizitācija draudzē vienmēr ir svinības.

Lai gan iestiprināšana nav tik nepieciešama kā kristība, tomēr šī sakramenta žēlastības katram ir svarīgas. Lūdzies uz Dievu Svēto Garu katrā svarīgā pasākumā, kā to mēdz darīt Baznīca.

PAR VISSVĒTĀKO SAKRAMENTU

Vissvētākais Sakraments jeb Euharistija ir mūsu Kunga Jēzus Kristus īstā Miesa un Asinis maizes un vīna zīmēs.

Jēzus Kristus iedibināja Vissv. Sakramentu savu ciešanu un nāves priekšvakarā, pārvēršot maizi un vīnu savā Miesā un Asinīs. Pēdējo vakariņu laikā Viņš ņēma maizi, svētīja to un deva saviem

mācekļiem, sacīdams: „Ņemiet un ēdiet, tā ir mana Miesa.” (*Mt* 26, 26) Tad Viņš ņēma biķeri ar vīnu, svētīja to un sacīja: „Dzeriet visi no tā, jo tās ir manas jaunās derības Asinis.” (*Mt* 26, 27-28) Pēc tam Viņš pavēlēja apustuļiem: „To dariet, mani pieminēdami.” (*Lk* 22, 19)

Sakot: „To dariet, mani pieminēdami,” **Kristus deva varu arī saviem mācekļiem pārvērst maizi un vīnu savā Miesā un Asinīs.** Šo varu bīskapi un priesteri izmanto sv. Misē, kad viņi konsekrē maizi un vīnu, atkārtodami Kristus vārdus. Tātad redzamajās maizes un vīna zīmēs pēc konsekrācijas ir klātesošs pats Kungs Jēzus Kristus. Tas ir liels un brīnišķīgs ticības noslēpums.

Kristum Euharistijā pienākas dievišķais gods.

Vissvētāko Sakramentu Pestītājs iedibināja:

a) lai Baznīcai būtu svēts un pilnīgs Upuris Dieva godināšanai (sv. Mise),

b) lai ticīgajiem būtu izcils līdzeklis, kas viņus vieno ar Dievu (sv. Komūnija).

PAR SVĒTO MISI

Svētā Mise ir Jēzus Kristus iedibināts jaunās derības Upuris, kurā pats Pestītājs upurējas par mums debesu Tēvam, līdzīgi kā Viņš to darīja, mirdams pie krusta.

Pestītāja Golgātas upuris sakramentālā, bezašņainā veidā kļūst klātesošs ikvienā svētajā Misē, jo maizes zīmēs ir Kristus Miesa, „kas par jums tiek atdota”, un vīna zīmēs ir Kristus Asinis, „kas par daudziem izlietas grēku piedošanai” (sal. *Lk* 22, 19; *Mt* 26, 28).

Tomēr, salīdzinot ar upuri pie krusta, atšķirība ir šāda:

a) pie krusta Pestītājs cieta, bet sv. Misē Viņš ir klātesošs savā apskaidrotajā Miesā, kas vairs nav pakļauta ciešanām un nāvei;

b) mirstot pie krusta, Pestītājs visiem atvēra Dieva valstību, bet ar sv. Misi Viņš tikai palīdz to iemantot;

c) svētā Mise ir upuris, kas tiek pastāvīgi svinēts: „No saules lēkta līdz rietam mans vārds ir godā starp tautām, un visās vietās manam vārdam tiek nests un upurēts tīrs upuris.” (*Mal* 1, 11) Tas ir pastāvīgi pulsējošs Dieva žēlastību avots.

Svētā Mise ir Baznīcas vispilnīgākais dievkalpojums un Dievam vispatīkamākais upuris, jo galvenais upurētājs tajā ir pats Kristus. **Tātad mēs piedalāmies noslēpumā, kurā Dievs-Cilvēks godina debesu Tēvu un pateicas Viņam, lūdzas par mums un gandara, atdodot pats sevi ar to pašu upurgrību kā pie krusta:** „Šī ir mana Miesa, kas par jums tiek atdota. Šīs ir manas Asinis,

kas par daudziem izlietas grēku piedošanai.” Tāpēc sv. Mises mums ir ļoti svarīgs Dieva žēlastību avots.

Katra svētdiena, kad ticīgie atnāk uz sv. Misi, ir kā Lieldienu svētki, jo šai upurī viņi patiesi svin Kristus nāves un augšāmcelšanās noslēpumu.

Piedaloties sv. Misē:

- a) jāseko priestera darbībai pie altāra,
- b) kopīgi jālūdzas,
- c) jāatbild uz priestera vārdiem, kas sacīti tautai.

Kā palīglīdzekli var izmantot lūgšanu grāmatiņu. Zvanīšana pie altāra norāda uz svarīgākajām sv. Mises daļām.

Ticīgajiem ir jānometas ceļos vismaz konsekrācijas un pacelšanas laikā, kā arī saņemot sv. Komūniju. Jāstāv kājās, klausoties Evaņģēliju un saņemot noslēguma svētību.

Sv. Mises pirmā daļa ir Dieva Vārda liturģija. Tajā svarīgākie brīži ir: grēku nožēla, Dieva Vārda lasījumi un ticības apliecinājums. Sv. Mises otra (svarīgākā!) daļa ir Euharistiskā liturģija, kurā ietilpst: maizes un vīna upurēšana, konsekrācija un sv. Komūnija.

Izmanto izdevību, lai piedalītos sv. Misē vismaz svētdienās un obligāto svinību dienās.

PAR SVĒTO KOMŪNIJU

Sv. Komūnijā maizes un vīna zīmēs mēs pieņemam pašu Kungu Jēzu Kristu.

Dievbijīgi pieņemta sv. Komūnija stiprina mūsu garīgo dzīvi, jo:

- a) vieno mūs ar Kungu Jēzu,
- b) pavairo svētdarošo žēlastību,
- c) atbrīvo mūs no ikdienišķiem grēkiem.

Baznīca pavēl, lai katrs ticīgais vismaz Lieldienu laikā dievbijīgi pieņemtu sv. Komūniju. Lieldienu Komūnijai piemērots laiks ir no pirmās Lielā gavēņa dienas līdz Vasarsvētkiem. **Ieteicams tomēr, lai ticīgie ietu pie dievgalda pēc iespējas biežāk. Tas jādara jau ar 7. vai 8. dzīves gadu, kad ir apgūti kristīgās mācības pamati.** Bez tam katram ticīgajam ir sevišķs pienākums pieņemt sv. Komūniju smagas slimības laikā.

Ejot pie dievgalda:

a) **jāsagatavo dvēsele:** jāizsūdz grēki (t. i., jābūt brīvam vismaz no liela grēka) un Pestītājs jāsaģaida ar ticību un mīlestību. Ieteicams lasīt attiecīgās lūgšanas pirms Komūnijas;

b) **jāsagatavo arī miesa,** proti, jāievēro euharistiskais gavēnis un jābūt pieklājīgi apģērbtam. Euharistiskais gavēnis nozīmē, ka 1 stundu pirms sv. Komūnijas nedrīkst ne ēst, ne dzert

(izņemot ūdeni un medikamentus).

c) **jāievēro liturģiskie priekšraksti.** Pirms Komūnijas jāņemtas ceļos un, kad priesteris paceļ Vissv. Sakramentu, kopā ar citiem ir jāsaka: „**Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu nāktu pie manis, bet saki tikai vārdu, un mana dvēsele kļūs vesela.**” Vissvētāko Sakramentu jāpieņem, stāvot ceļos. Kad priesteris, to sniedzot, saka: „Corpus Christi,” (t. i., Kristus Miesa) ir jāatbild: „Amen,” un jāatver mute, lai saņemtu dievmaizīti (uz mēles);

d) **pēckomūnijas laiks (10—15 min.) ir jāpavada lūgšanā.** Ieteicams lasīt attiecīgās lūgšanas pēc sv. Komūnijas, pavadot šīs minūtes dievbijīgā sarunā ar Pestītāju. Tas ir svēts brīdis, kad redzamās zīmēs mūsu dvēseli apciemo Dievs. „Es esmu dzīvā maize, kas nākusi no debesīm,” saka Kungs: „Ja, kas ēdīs no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi.” (*Jņ* 6, 51—52)

Pie dievgalda ikreiz nāc ar skaidru sirdi un ar dziļu ticību Euharistijas noslēpumam!

PAR GANDARĪŠANAS SAKRAMENTU

„Saņemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie būs piedoti; kam jūs tos aizturēsiet, tiem tie būs aizturēti,” teica Kristus saviem apustuļiem. (*Jņ* 20, 22—23)

Gandarišanas sakraments ir Kristus iedibināts sakraments, kurā saņemam grēku piedošanu.

Gatavojoties grēksūdzei, vispirms ir jālūdz palīdzība no Dieva un bez tam jāizpilda piecas Gandarišanas sakramenta daļas, proti:

- 1) sirdsapziņas izmeklēšana,
- 2) grēku nožēla,
- 3) cieša apņemšanās vairs negrēkot,
- 4) vaļsirdīga atzišanās grēkos,
- 5) gandarīšana par grēkiem Dievam un tuvākam.

Sirdsapziņas izmeklēšanā jāaplūko Dieva un Baznīcas baušļi, lai atcerētos, vai kādu no tiem neesam pārkāpuši (skat. 145. lpp.).

Grēku nožēla ir sirdssāpes par izdarītajiem grēkiem, ka esam ar tiem apvainojuši Dievu un pelnījuši Viņa sodu.

Grēku nožēla ir pilnīga, ja tā rodas no mīlestības uz Dievu, mūsu vislabo Tēvu, kuru esam apvainojuši ar grēkiem. „Tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret Tevi; es neesmu vairs cienīgs saukties par Tavu dēlu” (*Lk 15, 21*).

Mazāk pilnīga nožēla ir tāda, kas rodas tikai aizriebuma pret grēkiem, bailēs no Dieva soda, bailēs pazaudēt mūžīgo dzīvi un iekļūt ellē.

Grēku nožēla ir vissvarīgākā Gandarišanas sakramenta daļa, jo bez tās grēksūdze ir nederīga. Ir nepieciešams grēkus nožēlot pirms to izsūdzēšanās, lai grēku piedošanas brīdī mēs būtu

jau sagatavoti Dieva žēlastībai. Ir ieteicams lasīt īpašas lūgšanas grēku nožēlas uzmodināšanai, jo tā visvieglāk rodas tad, kad mēs tieši lūdzam Dievu, lai Viņš mums piedotu.

Apņemšanās laboties ir laba griba vairs neatkārtot grēkus un sargāties no visa, kas grēkā var ievest.

Izsūdzēt vajag vismaz visus lielos grēkus. Ja nevar atcerēties grēku skaitu, tad jānorāda: šo grēku es izdarīju apmēram (tik) reizes. Ja kāds lielāku grēku ir piemirsis izsūdzēt, tad tas ir jāpasaka nākamajā grēksūdzē. Kas tišām slēpj lielu grēku, tam grēksūdze ir nederīga. Tādam ne tikai netiek piedots neviens grēks, bet viņš ar to izdara vēl jaunu smagu grēku. Šādā gadījumā visā drīzumā ir jāizlabo šī nederīgā grēksūdze, izsūdzot visus grēkus, kas izdarīti pēc pēdējās labās grēksūdzes. Vēlams, lai grēksūdzē gandarītājs pateiktu priesterim savu sabiedrisko un ģimenes stāvokli (ģimenes tēvs, strādnieks, neprecēts, students utt.), kā arī par savām grūtībām kristīgo pienākumu pildīšanā u. c. apstākļiem, kas priesterim būtu jāzina, izpildot savu biktstēva pienākumu. Īsi pirms grēksūdzes ir ieteicams noskaitīt vispārējās grēku nožēlas lūgšanu: „Es atzīstos visvarenajam Dievam...”.

Grēksūdzes kārtība ir sekojoša:

Kad būsi piegājis pie biktskrēsla, priesteris tevi

svētīs ar krusta zīmi. Reizē arī tu apzīmē sevi ar krusta zīmi un tad uzrunā priesteri ar kristīgā sveiciena vārdiem: „**Lai top slavēts Jēzus Kristus.**” (Pēc tam saki): „**Pēdējo reizi biju uz grēksūdzi (kad?). Vislabo Dievu esmu apvainojis ar šādiem grēkiem.**” (Tad pazemīgi un droši nosauc savus grēkus un beigās saki): „**Vairāk grēku neatceros, visus savus grēkus nožēloju, apņemos laboties un lūdzu grēku piedošanu.**” Pēc tam klausies, ko tev saka priesteris. Brīdī, kad viņš tev dod grēku piedošanu, vēlreiz nožēlo savus grēkus un, sitot krūtīs, trīs reizes atkārtoti šos lūgšanas vārdus: „**Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs.**” Biktskrēslu var atstāt tikai tad, kad priesteris ir piekļāvējis par zīmi, ka grēksūdze beigusies.

Gandarīšana nozīmē zināmas lūgšanas vai labus darbus, ko priesteris uzliek grēku sūdzētājam izpildīt, lai tā dzēstu vismaz daļu no pelnītā soda. Gandarīšana jāizpilda tā, kā priesteris to ir norādījis.

Sodu par grēkiem var dzēst arī ar **atlaidām**, kuras var būt pilnas vai daļējas.

Lai iegūtu pilnas atlaidas (t. i., lai dzēstu sev visu sodu par grēkiem), ir jāizpilda ar atlaidām saistītais darbs un vēl šādi trīs noteikumi:

1) jābūt Dieva žēlastības stāvoklī (t. i., jāizsūdz grēki),

2) jāpieņem sv. Komūnija,

3) jālūdzas pāvesta nodomā, noskaitot „Tēvs mūsu...”, „Es ticu...” un vēl kādu citu lūgšanu. Jāpiezīmē, ka pilnas atlaidas var iegūt tikai tad, ja sirds nesaistās ne ar vismazāko grēku.

Daļējas atlaidas iegūst, ja Dieva mīlestības dēļ nožēlo savus grēkus un izpilda ar atlaidām saistīto darbu vai lūgšanu.

Gandarīšanas sakraments mums sagādā ne tikai Dieva žēlastību, tam ir arī liela audzinoša nozīme. Vairāk nekā citi sakramenti tas prasa no mums aktīvu līdzdalību, bet par to mēs tiekam apbalvoti ar iekšēju mieru un prieku. Ar ikvienu labu grēksūdzi mēs pieaugam žēlastībā, topam skaidrāki dvēselē.

Ej uz grēksūdzi tik bieži, cik tas nepieciešams, lai uzturētu sevi Dieva žēlastībā! Katrā ziņā jāizsūdz grēkus vismaz reizi gadā.

PAR SLIMNIEKU SAKRAMENTU

„Ja kāds jūsu vidū ir nevesels, lai viņš aicina Baznīcas priesterus.” (Jk 5, 14)

Slimnieku sakraments ir Jēzus Kristus iedibināts, lai ar Dieva žēlastībām stiprinātu cilvēka dvēseli un miesu kā vecuma nespēkā, tā arī nopietnas slimības gadījumos.

Ticīgajiem ir pienākums pašiem lūgt priesteri, kad vēl ir pietiekami laika, lai slimais varētu izsūdzēt grēkus un apzinīgi, ar ticību un dievbijību pieņemt Slimnieku sakramentu un sv. Komūniju.

Slimnieka istaba jau iepriekš attiecīgi jāsakārto. Uz tīri apsegta galda jānovieto krusts un divas aizdegta svences, kā arī vate un trauciņš ar ūdeni.

Priesteri, kas ierodas ar Vissvētāko Sakramentu, sagaida slimnieka mājinieki ar aizdegtām svecēm rokās un, ja iespējams, arī ar piemērotu dziesmu Vissvētākā Sakramenta godam. Visa ģimene šādā reizē cenšas būt mājās, tādā veidā godinot Pestītāju. Vissvētākā Sakramenta klātbūtne rada mājās svētku noskaņu. Arī slimniekam ir prieks, ka viņa istaba uz brīdi pārvēršas par svētnīcu un ka viņam tik nopietnā dzīves brīdī Dievs dāvā savu žēlastību un draudzību.

Piešķirot Slimnieku sakramentu, priesteris kopā ar klātesošajiem lūdzas par slimo un svida ar svētajām eļļām slimnieka pieri un delnas.

Ja arī Slimnieku sakraments nav absolūti nepieciešams dvēseles pestīšanai, tomēr **ļoti svarīga slimniekam ir grēksūdze**. Tādēļ laikus jāaicina priesteris. Tuvinieki vai kaimiņi lai slimniekam labprāt izpalīdz. Šāda palīdzība ir vērtīgākais tuvākmīlestības darbs.

Svēto sakramentu pieņemšanai slimnieks lai gatavojas jau pirms priestera ierašanās. Īpaša

vērība jāveltī grēku nožēlai. Īsta, no Dieva mīlestības radusies grēku nožēla spēj mirstošo pasargāt no pazudināšanas arī tad, ja grēkus nebūtu iespējams izsūdzēt.

Bez tam ir jālūdzas un jāilgojas pēc visām žēlastībām, ko Dievs ir paredzējis saviem ticīgajiem sniegt ar priestera starpniecību. Priesteris piešķirs grēku piedošanu un Slimnieku sakramentu arī tad, ja slimo atradīs jau bezsamaņā gulošu. Šādā gadījumā ir ļoti derīgi, ja slimais, vēl būdams pie apziņas, ir sagatavojies Dieva žēlastībai ar lūgšanu un grēku nožēlu.

Slimnieku sakramentu piešķir tikai tiem, kas jau ir sasnieguši prāta gadus.

Kad ģimenē kāds saslimst, sagādā slimajam iespēju pieņemt svētos sakramentus, kā mājās, tā arī ārstniecības iestādē.

PAR PRIESTERĪBAS JEB ORDINĀCIJAS SAKRAMENTU

Priesterība jeb ordinācija ir Jēzus Kristus iedibināts sakraments, kas cilvēkam dod varu upurēt sv. Misi, dalīt svētos sakramentus un citas Dieva žēlastības.

Priestera aicinājums nāk no Dieva. „Neviens nedrīkst šo godu piesavināties, vienīgi tas, kas Dieva aicināts kā Ārons” (*Ebr* 5, 4). Jaunekļi, kas

jūt sevī aicinājumu uz priesterību, dodas uz Garīgo semināru (audzināšanas un studiju iestāde), lai pārbaudītu savu aicinājumu un sagatavotos priesteri kalpojumam. Pirmajā gadā viņi tiek pieņemti par kandidātiem uz priesterību, bet ar katru nākamo gadu tie pakāpeniski saņem lektora, akolīta, diakona un beidzot priesteri svētības. Kā Kristus (Baznīcas dibinātājs un vadītājs) pats izvēlējas sev mācekļus un apustuļus, tā arī tagad Baznīcas vadība izvēlas, kurus ordinēt par priesteriem vai bīskapiem. Jautājumu par aicinājumu uz priesterību izlemj likumīgā Baznīcas vadība, kuras lēmums jāuzņem kā Dieva griba.

Priesteru darba nozīme ir tāda, ka viņi Kristus uzdevumā un ar Kristus iedibinātiem Dieva žēlastību līdzekļiem palīdz cilvēkiem viņu rūpēs par mūžīgās dzīves iemantošanu. Ticīgie pašāviņi atklāj priesterim savu sirdsapziņu, lai atbrīvotos no grēkiem, lai saņemtu Dieva žēlastību un nepieciešamo padomu dvēseles svētdarīšanai un pestīšanai.

Priesteri kalpojums ir atbildīgs, godpilns un nepieciešams, jo tas ir Kristus iesāktā darba turpinājums. Lai priesteris varētu savu uzdevumu veikt, viņam jābūt uzticīgam Kristus Baznīcai, citādi viņš zaudē savas priesteriskās pilnvaras.

Ticīgo pienākums ir klausīt Baznīcai ticības un tikumības lietās, kā arī cienīt priesterus.

Ticīgajiem ir dziļi jāapzinās, ka priesteri ir viņu pašu audzinātie dēli. Tie nāk no pašu tautas. Tādēļ ir jālūdzas un bērni jāaudzina tā, lai no viņu vidus arvien rastos labi priesteri. Aicinājums uz priesterību, kas rodas jau ģimenē, ir jāsaudzē un jāattīsta, taču jaunekli nedrīkst ne atturēt, ne piespiest pieņemt garīgo kārtu. Priesterība jāizvēlas brīvi, paklausot tikai Dieva aicinājumam. Jaunietim padomu var dot gudrs, dievbijīgs priesteris.

Draudzes locekļi lai nepiemirst, ka no priestera ir jālūdz ne tikai svētie sakramenti, bet arī padoms un informācija visos reliģiskās dzīves jautājumos. Viņš vismaz zinās, kur meklējama atbilde un to arī palīdzēs atrast.

Esiet labā kontaktā ar savas draudzes priesteri, kas ir bīskapa nozīmēts jūsu garīgās dzīves vadītājs!

PAR LAULĪBAS SAKRAMENTU

Ticīgo laulība ir sakraments, kurā Dievs svēti vīrieti un sievieti, dodot viņiem tiesības laulāto kopdzīvei, kā arī žēlastības, kas palīdz veikt laulāto pienākumus.

Gatavojoties laulībai, jau laikus jāierodas pie draudzes prāvesta, lai noskaidrotu, vai nav kādu

kanonisku šķēršļu iecerētajai laulībai. Priesteris to labprāt paskaidros un, ja iespējams, šķēršļus novērsīs, griežoties pie bīskapa-ordinārija.

Sakarā ar laulībām jaunais pāris **parasti saņem trīs sv. sakramentus (Gandarīšanas, Višsv. Sakramentu un Laulības), tādēļ līgavainis un līgava jau laikus gatavojas ne tikai kāzu svinībām, bet arī Dieva žēlastību saņemšanai.** Lai novērstu steigu un paviršību, ir jāpiesakās pie prāvesta vismaz mēnesi pirms laulībām. Ja kāds no jauniešiem sen vai arī nekad nav bijis uz grēksūdzi, tad šis apstāklis jāpasaka priesterim. Viņš paskaidros, kā rīkoties. Jāuzticas priesterim. Viņš nav ieinteresēts aizkavēt laulības, bet gan lai jaunais pāris būtu sagatavots kristīgas ģimenes dzīvei un varētu iesākt šo svarīgo dzīves posmu Dieva žēlastībā. **Viņiem jāzina svarīgākās ticības patiesības, kā arī savi pienākumi pret Dievu un tuvākiem, jāprot lūgties un dievbijīgi pieņemt sv. sakramentus. Īsi pirms laulībām jāizsūdz grēki un jāpieņem sv. Komūnija.**

Laulība tiek noslēgta priestera un (vismaz) divu liecinieku klātbūtnē. Atbildot uz priestera jautājumiem, līgavainis un līgava apliecina, ka laulībā dodas pēc pašu vēlēšanās un ir gatavi uzņemties laulāto pienākumus. Pēc tam priesteris tiem saka priekšā laulības zvēresta vārdus, ko

laulājamie atkārtoti, **apsolot uz visu mūžu viens otram uzticību, mīlestību un cieņu.** Baznīcas vārdā pieņēmis viņu zvērestu, priesteris svētī laulību. Tāds ir būtiskais laulību rīts.

Šī katoliskās Baznīcas noteiktā laulību forma ir obligāta tikai katolīticīgajiem. Visi pārējie īstu laulību var noslēgt arī citā pieņemtā veidā.

Baznīca laulības svētī visa gada laikā (arī Adventā un Gavēnī) ar noteikumu, lai kāzu svinības Adventa un Gavēņa laikā nerikotu pārāk trokšņainas.

Līdz laulību dienai katram jādzīvo šķīstībā, jo laulāto tiesības dod tikai derīgi noslēgta laulība.

Derīgi noslēgta laulība ir nešķirama. Ja tomēr vīrs un sieva nevar sadzīvot, viņi var šķīrties, bet tikai tā, ka nedz šķirtais vīrs, nedz šķirtā sieva nevar precēties ar kādu citu.

Baznīca neiesaka laulību starp dažādu ticību pārstāvjiem, jo nevienādi uzskati reliģijā traucē gan laulāto saprašanos, gan bērnu reliģisko audzināšanu.

Laulātajiem ir pienākums:

a) glabāt savstarpējo mīlestību, uzticību un cieņu līdz mūža galam, izmantojot gan dabiskos līdzekļus, gan Dieva žēlastību;

b) labi audzināt savus bērnus galvenokārt ar savu

piemēru un ar kristīgu dzīves kārtību ģimenē. Bērnī, sasniedzot prāta gadus, ir jāiepazīstina ar ticības patiesībām un kristīgās dzīves normām, jāsagatavo grēksūdzei un sv. Komūnijai. Vecāki par to ir atbildīgi Dieva priekšā.

Kas laulības dzīvē vadās pēc Dieva likuma, tie liek stingru pamatu savai un savas ģimenes laimei.

Katoļticīgie, kas apprecas, neievērojot laulības normas, atrodas nāvīga grēka stāvoklī. Noilgums šo stāvokli neizlabo, bet tikai palielina grēku. Tātad laulības lieta ir jāsakārto, kaut arī laulājamie būtu jau pusmūža vai vecuma gados, citādi viņi nevar grēksūdzē saņemt grēku piedošanu. Lai noskaidrotu, kas darāms, viņiem ir jāgriežas pie draudzes prāvesta un jāseko viņa padomam.

Tātad visiem katoļiem ir jāzina, ka, dodoties laulībā, ir jāievēro reliģiskais rīts un jāsaņem Dieva svētība.

PAR LŪGŠANU

Lūgšana tāpat kā sv. sakramenti ir viens no Dieva žēlastību avotiem. „Lūdziet un jums tiks dots,” saka Kristus. (*Mt 7, 7*)

Pirmām kārtām mums ir jālūdz žēlastības, kas nepieciešamas mūsu pestīšanai, jo tā

māca Kristus: „Meklējiet vispirms Dieva valstību.” (Mt 6, 33) Tātad jālūdz, lai Dievs vada mūsu soļus pa labiem ceļiem, lai piedod mums grēkus, lai dod izturību labajā un lai sargā mūs no ļauna.

Lūdzoties dažādās laicīgās vajadzībās, nepiemirsti, ka Dieva nodomi ir tālejoši un skar visu mūsu dzīvi kopumā, tāpēc arvien: „Lai notiek Tavs prāts!”

Bez tam lūgšanā mūsu pienākums ir arī godināt Dievu un pateikties par Viņa dāvanām.

Ikdienas lūgšana ir ticības pilna saruna ar Dievu. Dievs grib, lai mēs to darām bieži, t. i., Viņš pats vēlas ar mums sarunāties. „Es klausīšos, ko Dievs Kungs runā” (Ps 84, 9). Viņš runā mūsu sirdsapziņā, Viņš sūta ik dienas mums labas domas, iepriecinājumus, iedvesmas. Atbildēsim arī mēs, bieži paceļot savas domas uz Dievu. „Lūdzieties Garā pie katras izdevības,” saka apustulis. (Ef 6, 18) Tas ir mūsu ikdienas kontakts ar Dievu. Tam jānotiek viegli, nepiespiesti, ar iekšēju prieku.

Lūgšanas „Tēvs mūsu...”, „Esi sveicināta, Marija...” u. c., ko izmanto kopīgās lūgšanās, ir noderīgas arī privāti lūdzoties, it īpaši brīžos, kad esi izklaidīgs.

PAR KRISTĪGO APBEDĪŠANU

Kas savu mūžu ir kristīgi nodzīvojis, tam pienākas arī kristīgs apbedīšanas veids. „Svēta un derīga ir doma lūgties par mirušajiem, lai viņi tiktu atbrīvoti no grēkiem,” saka Svētie Raksti. (2 *Mak* 12, 45)

Katoliskais apbedīšanas rīts būtībā ir aizlūgums par mirušo. Bēru dievkalpojuma ceremonijās un Baznīcas lūgšanās atspoguļojas cilvēku ticība Dievam un dvēseles nemirstībai, kā arī cerība un pašārvība uz Dieva žēlsirdību.

Atbilstoši Baznīcas dievkalpojumu garam ir jārīkojas arī bēru dalībniekiem, proti:

a) **bēres jārīko bez liekas greznības un ārišķības.** Cilvēkam, kas aicināts Dieva priekšā atbildēt par visiem saviem darbiem, vairāk par visu ir vajadzīga ticības pilna lūgšana. Kristīgai tradīcijai atbilstoši, ja pavadītājiem rokās ir arī aizdegta svece, ne tikai vainagi vai puķes;

b) **mirušā pavadītājiem dievkalpojumā ir jāpiedalās pēc iespējas aktīvi** (atbildot uz priesteru vārdiem, dziedot psalmus vai skaitot lūgšanas). Gadījumos, kad kristīgā apbedīšana notiek bez priesteru piedalīšanās, ticīgajiem ir ieteicams lūgties pašiem viena bēru dalībnieka vadībā gan mājās, gan kapsētā. Ir jāsaglabā

teicamais ieradums būtu mājās dziedāt psalmus;

c) **mirušā tuviniekiem jārod spēks ticībā**, lai „neskumtu, kā tie, kam nav cerības” (*1 Tes 4, 13*). Bez asarām parasti neiztieks, taču no skaļām raudām un vaimanām ir jāatturas, jo ticīgajiem jāpaļaujas Dieva gribai, „kurš mierina mūs visās mūsu bēdās” (*2 Kor 1, 4*). Kad dievkalpojums par mirušo notiek baznīcā, ieteicams, lai būtu dalībnieki izsūdz grēkus un pieņem sv. Komūniju;

d) **būtu mielastā jāiztieks bez reibinošiem dzērieniem**. Bērēs ticīgie pulcējas uz lūgšanām, un tās neklājas noslēgt ar iedzeršanu. Ir jālauž sliktie ieradumi.

Kopīga mielasta dēļ bērēm nav piemērotas gavējamās dienas un piektdienas. Arī lielāko svētku dienās bēres nemēdz rīkot.

e) **uz mirušo tuvinieku kapa (galvgalī) ir jāuzstāda krusts** par zīmi, ka viņi atdusas Kristū. Kapa vieta ir jāuztur kārtībā. Kristīgo kapsēta ir svētīta vieta līdzīgi kā dievnams. Uzposta kapsēta liecina ne tikai par pietāti pret mirušajiem, bet arī par cilvēku kultūru. Tā ir piemineklis bijušajiem cilvēkiem.

Atceries savus aizgājējus lūgšanās, it īpaši svētajā Misē!

PAR RELIĢISKAS NOZĪMES PRIEKŠMETIEM

Reliģiskas nozīmes priekšmeti (piem., krusts, svētbilde, rožukronis u. c.) ir pārdabisko lietu redzamie simboli, tāpēc tiem pienākas cieņa.

Krucifiksu vai svētbildi dzīvoklī turi goda vietā kā savas ticības zīmi. Svētbildes priekšā ir vieglāk sakopoties lūgšanai. Bez tam svētītais priekšmets netieši var sagādāt zināmas Dieva žēlastības, jo, svētījot kādu lietu, priesteris Baznīcas vārdā lūdz Dieva palīdzību tiem cilvēkiem, kas šo priekšmetu izmantos. Tātad, izmantojot svētītās lietas, ar tevi ir Baznīcas aizlūgums un tu vari iemantot ne tikai savu, bet arī Baznīcas lūgšanu augļus.

Baznīca svētī ne tikai reliģiskas nozīmes priekšmetus, bet arī citas lietas, kas ir cilvēku rīcībā (dzīvokli, darba rīkus, ēdienu utt.).

Baznīca ir tava garīgā māte. Tā lūdz tev Dieva svētību un vēlas, lai tu arī nēsātu Dieva svētības redzamu zīmi — svētītu krustiņu vai medaļjonu, kā tas kristiešiem ir ierasts.

PAR UZVEŠANOS BAZNĪCĀ

Uz baznīcu ejam, lai kopīgā dievkalpojumā vai arī privātā lūgšanā godinātu Dievu. Baznīcā jāievēro liturģiskie priekšraksti un sabiedriskā vietā

pieņemtās uzvedības normas.

Kājās stāvēšana dievnamā tiek uzskatīta kā cieņas apliecinājums šai svētajai vietai un arī pašam Dievam. Tā ir normāla lūgšanas stāja tāpat kā stāvēšana ceļos. Soli atstājami vecāku cilvēku rīcībā, izņemot, ja tie ir brīvi.

Lokot ceļus, ticīgie godina Vissvētāko Sakramentu. Baznīcā ir jāloka ceļi galvenā altāra priekšā, kur Vissv. Sakraments glabājas. Tas jādara, ienākot dievnamā un atstājot to, kā arī šķērsojot dievnama centrālo jomu. Ja pie Vissv. Sakramenta altāra nav nodoma uzkavēties lūgšanā, tad ejot nometas tikai uz viena ceļa. Uz lūgšanu nav jāmetas ceļos ne durvju tuvumā, ne citā sašaurinātā ejā, lai netraucētu cilvēkiem pārvietoties.

Ienācis baznīcā, vispirms pagodini Vissvētāko Sakramentu ar īsu lūgšanu, jo dievnama altārī tabernakulā maizes zīmēs mājō Pestītājs. Viņa klātbūtnei par zīmi galvenā altāra priekšā pastāvīgi deg „mūžīgā ugunīņa”. Pirms dievkalpojuma ieņem brīvāku vietu, no kurienes var redzēt altāri. Ja līdzī ir mazs bērns, parūpējies, lai viņš var vērot dievkalpojuma ceremonijas, un klusām paskaidro viņam, kas notiek pie altāra.

Dievkalpojuma laikā jāseko līdzī priesterā darbībai un jāpielāgojas ticīgo draudzei, aktīvi piedaloties kopīgā lūgšanā, dziesmā vai liturģiskā darbībā. Krusta zīmi arvien dari glīti un bez steigas.

Kopā ar citiem svarīgākajās dievkalpojumu daļās nometies ceļos (konsekrācijas brīdis, sv. Komūnijas brīdis). Iemācies atšķirt, kādi zvaniņa signāli ievada to vai citu dievkalpojuma daļu. Ja tev ir laba balss, neatsakies dziedāt baznīcas korī vai kopā ar tautu. Kad priesteris lūgšanas lasa vai dzied pārmaiņus ar tautu, tad lūdzies kopā ar citiem, aktīvi atbildot uz priesteru vārdiem. Baznīcā jāatturas no privātām sarunām, skaļas klepošanas, apkārtstaigāšanas u. c. darbībām, kas traucē dievlūdzējus.

Privāti lūdzoties, baznīcā jāizvairās no pārāk individuālām dievbijības izpausmēm. Citiem nav jāredz tavas asaras un nav jādzird tavi lūgšanas vārdi! Klusai privātai lūgšanai var nodoties arī dievkalpojuma laikā, bet jāatturas no tādas darbības, kas redzami neattiecas uz notiekošo dievkalpojumu. Iet uz grēksūdzi dievkalpojuma laikā atļauts. Pie sv. Komūnijas jāiet kopā ar citiem.

Mīli savas draudzes baznīcu un labprāt to apmeklē! Ja tev ir jāpārceļas uz citu dzīves vietu, noskaidro, kur ir tuvākais katoļu dievnams. Līdz ar apmešanos jaunajā vietā uz pastāvīgu dzīvi tuvākais dievnams kļūst par tavu draudzes baznīcu. Baznīcu torņi jau iztālēm paceļas pār pilsētu vai ciematu. Tomēr dievnami nav celti skaistumam, bet lūgšanai. Augstie torņi pirmām kārtām aicina dievlūdzējus.

„Patiesi, labāka ir viena diena Tavos pagalmos nekā tūkstoš citas” (*Ps* 83, 11).

PAR LITURĢISKO GADU

Baznīcai ir savs kalendārs. Tajā atzīmēti gan tie notikumi, kas saistās ar Pestītāja dzīvi, gan arī svēto piemiņas dienas (parasti viņu nāves gadadiena). Liturģisko gadu sastāda pieci īsāki vai garāki laika posmi, proti: Adventa, Ziemassvētku, Gavēņa un Lieldienu laiks, kā arī parastais laikposms. Šie laika posmi grupējas ap divām galvenajām svētku dienām — Kristus Dzimšanas un Kristus Augšāmcelšanās svētkiem.

Tātad liturģiskais gads ir cilvēku atpestīšanas svarīgāko notikumu ikgadēja atzīmēšana (svinēšana). Tas ir pamazām veidojies visā garajā Baznīcas pastāvēšanas laikā. Liturģiskā gada posmi un atsevišķas svētku dienas, dievkalpojumu ceremonijas un lūgšanas, Svēto Rakstu lasījumi un sprediķi uztur piemiņā svēto vēsturi, atgādina mums visu, ko Dievs ir darījis un dara cilvēku pestīšanas labā.

Tiešais liturģiskā gada mērķis ir veicināt publisku Dieva godināšanu, kā arī panākt, lai mēs, rūpējoties par laicīgo dzīvi, domātu arī par to, „kas ir augšā, kur ir Kristus pa Dieva labajai rokai” (*Kol* 3, 1).

A) Adventa un Ziemassvētku laiks

Advents (atnākšana) ir četru nedēļu ilgs sagatavošanās laiks pirms Ziemassvētkiem. Baznīcas liturģija Adventā mums atgādina, ka Dievs ir nācis pasaulē kā Pestītājs un ka Viņš vēl atnāks pastarā dienā kā tiesnesis.

Par Pestītāja atnākšanu tika pravietots, un dievbijīgie ļaudis viņu gaidīja ar ilgām. Arī tagad ticīgo sirdīs Adventa laiks ienes priecīgas ilgas pēc Dieva. „Paceliet savas galvas, jo tuvojas jūsu pestīšana” (*Lk 21, 28*).

Gaidot Ziemassvētkus, ticīgie ar īpašu mīlestību atceras arī Dievmāti.

8. decembrī ir Vissv. Jaunavas Marijas bezvainīgās ieņemšanas obligātās svinības. Baznīca atzīmē, ka šo Jaunavu, gaidāmā Pestītāja Māti, pats Dievs ir darījis „svētītu starp sievietēm” (sal. *Lk 1, 28*) un pasargājis viņu no iedzimtā grēka vainas. Dievnamos agrās rīta stundās pie viņas altāra Adventā tiek svinētas t. s. Rorātmises, kurās ticīgie labprāt piedalās.

Gatavojoties Kristus Dzimšanas svinībām, ticīgajiem ir ieteicams:

- a) izsūdzēt grēkus un pieņemt sv. Komūniju,
- b) biežāk piedalīties dievkalpojumos,
- c) kāzu u. c. svinību gadījumos atturēties no trokšņainām, pasaulīgām izpriecām.

Ziemassvētku vigilijas vakarā ticīgie savās ģimenēs rīko kopīgu mielastu, kurā lauž un savstarpēji dalās ar svētītajām oblātēm. Oblātes ir maize, kādu izmanto sv. Misē, bet kas nav konsekrēta. Ziemassvētku oblātes simbolizē dzimušo Bēru Jēzu, un tāpēc svētku galdā tās liek uz siena, kas pārklāts ar baltu drānu. Oblātes daļa par zīmi kristīgajai tuvākmīlestībai.

25. decembris ir Kristus Dzimšanas svinības, diena, kas veltīta Dieva Dēla cilvēkpašības pieminai. „Dāvida pilsētā jums piedzima Pestītājs” (Lk 2, 11). Katrs ticīgais, ja vien spēj, šajā dienā cenšas piedalīties dievkalpojumā Pestītāja godam. Pievilcīgu noskaņu šajos svētkos rada sveču mirdzums eglītēs, svētās nakts notikumu attēlojums betlēmītē un senas, mīļas Ziemassvētku melodijas.

Ziemassvētku laika posms ilgst 40 dienas.

Svētdienā pēc Ziemassvētkiem ir sv. Ģimenes svētki. Bērns Jēzus savas Mātes un audzītēja sv. Jāzepa apgādībā „auga gudrībā, gados un žēlastībā pie Dieva un cilvēkiem” (Lk 2, 52). Svētā Ģimene ir paraugs ticīgajām ģimenēm.

Ziemassvētku oktāvas astotajā dienā sākas arī civilais gads. Ticīgie to iesāk, piesaucot Dieva palīdzību, īpaši lūdzoties par mieru pasaulē (Miera diena). Baznīcas gadā Jaungada pirmajā dienā

svinam V. J. Marijas, Dieva Mātes, obligātās svinības.

6. janvāris ir Kunga Parādīšanās jeb Triju Ķēniņu diena. Pestītājs savu atnākšanu darīja zināmu. „Kur ir jaunpiedzimušais jūdu Ķēniņš,” jautāja iebraucēji no tālām zemēm: „Mēs Austrumos redzējām Viņa zvaigzni un atnācām Viņu pagodināt.” (*Mt 2, 2*) Tā ir sena svētku diena, kas bija pazīstama jau 4. gs. sākumā. Sākotnēji to atzīmēja arī kā Kristus Dzimšanas svētkus. Saskaņā ar senu tradīciju ticīgie Triju Ķēniņu dienā ar svētītu krītu iezīmē sava nama durvīs trīs krustiņus par zīmi tam, ka arī viņi godina Kungu un lūdz Viņa svētību.

Svētdienā pēc Triju Ķēniņu dienas Baznīca atzīmē Pestītāja kristību Jordānā. Ar to Baznīcas kalendārā Ziemassvētku laiks noslēdzas.

Taču paliek vēl viens notikums no Jēzus bērnības, ko Baznīca atzīmē 2. februārī - Kunga prezentāciju templī. Četrdesmitajā dienā pēc Jēzus dzimšanas Marija un Jāzeps „nesa Jēzu uz Jeruzalemi, lai stādītu viņu Kungam priekšā” (*Lk 2, 22*). Tautā to sauc par **Sveču dienu**, jo dievkalpojuma laikā tiek svētītas sveces, kas ir Kristus gaismas simbols. Svētītās sveces ticīgie iededz reliģisku svinību gadījumos, piem., kristot bērnu, pirmo reizi ejot pie dievgalda, sagaidot priesteri mājās ar Vissv. Sakramentu, tāpat cilvēka

nāves brīdī, kā arī aizlūdzot par mirušo.

Dievnamos līdz pat Sveču dienai valda Ziemassvētku noskaņa, mirdz eglīšu svecītes un skan dziesmas Bērna Jēzus godam. Sveču dienā, aizejot no dievnama, ticīgie vēlreiz nostājas betlēmītes priekšā, lai atvadītos no Pestītāja bērnības perioda, kas kārtējo reizi aizvadīts Baznīcas dzīvē.

B) Gavēņa un Lieldienu laiks

Mūsu pestīšanai īpaši svarīgi ir tie notikumi, kas saistās ar Kristus dzīves pēdējo posmu. Tos atzīmējam Gavēņa un Lieldienu laikā.

Gavēņa laiks ir sagatavošanās Lieldienām. Simboliski šis laiks atgādina tās 40 dienas, ko Pestītājs pavadīja tuksnesī lūgšanā un gavēnī pirms savas publiskās darbības. (No Gavēņa 1. svētdienas līdz Lielajai ceturtdienai ir 40 dienas.)

Gavēņa laiku ievada Pelnu trešdiena, kad priesteris dievkalpojuma laikā svētī pelnus un, kaisot tos uz katra ticīgā galvas, saka vārdus, ko Dievs teica pirmajiem cilvēkiem, izraidot tos no paradīzes: „Atceries, cilvēk, ka puteklis esi un par putekli pārvērtiesies.” (sal. *Rad* 3, 19) Šī ceremonija ir gandarīšanas zīme. **Atgriešanās un gandarīšana**

par grēkiem ir nepieciešama, lai cilvēks varētu iemantot atpestīšanas darba augļus. Gavēņa laikā gandarīšanas pienākums tiek īpaši uzsvērts.

Attiecībā uz ēdienu kā Adventa, tā arī Gavēņa laikā Baznīca īpašas prasības neuzstāda (izņemot tās, kas minētas 321. lpp.), toties aicina ticīgos **atturēties no laicīgām izpriecām, pilnīgāk ievērot Dieva un tuvākmīlestības likumus, kā arī meklēt Dieva žēlastību, lūdzoties un pieņemot sv. sakramentus.** Baznīcas bauslis nosaka, lai ticīgie Gavēņa vai Lieldienu laikā izsūdz grēkus un pieņem svēto Komūniju.

Septiņas Gavēņa nedēļas kā septiņi pakāpieni ved mūs pretī Lieldienu svētkiem.

Saskaņā ar ļoti senu ieradumu divas nedēļas pirms Lieldienām baznīcās tiek aizsegti visi krucifiksi. Dažādi ir skaidrots šis ieradums. To saprotam kā gandarīšanas zīmi, kas atgādina, ka mēs neesam cienīgi skatīt Dievu, kas mūsu dēļ uzņemas ciešanas un nāvi.

Ar Kunga Ciešanu svētdienu sākas Lielā jeb Klusā nedēļa. Šai svētdienā atceramies, kā Kristus dažas dienas pirms savas nāves, ļaužu priecīgi sveikts, ieradās Jeruzalemē, lai piepildītu savu pasaules Pestītāja misiju. „Daudz ļaužu klāja ceļā savas drēbes, bet citi cirta un klāja ceļā koku zarus” (Mt 21, 8). Šim gājienam par piemiņu notiek

Pūpolu svētdienas procesija, kuru ievadot, priesteris svētī palmu zarus vai pūpolus. Sv. Mises laikā tiek lasīts Kristus ciešanu apraksts.

Pirms Kunga Augšāmcelšanās svinībām jeb Lieldienām svinam Trīs svētās dienas: Lielo ceturtdienu, Lielo piektdienu, Lielo sestdienu.

Lielaajā ceturtdienā diecēžu katedrālēs notiek Hrizmas svētīšanas sv. Mise. Vakarā tiek svinēta Sv. Mise par piemiņu Pēdējām vakariņām, kuru laikā Kristus iedibināja un dalīja apustuļiem Vissvētāko Sakramentu (Dievmaizi). „Ņemiet un ēdiet: šī ir mana Miesa” (*Mt* 26, 26). Arī ticīgajiem šajā dienā ir ieteicams pieņemt sv. Komūniju Mises laikā.

Dievkalpojuma beigās Vissv. Sakraments tiek procesijā aiznests un novietots īpašā altārī. Tauta to sauc arī par „cietumu” vai „tumsību vietu”, jo Kristus šai vakarā tika nodots. „Tad kareivji un virsnieks, un jūdu kalpi apcietināja Jēzu un sasēja Viņu” (*Jn* 18, 12). Šī notikuma traģiskais raksturs izpaužas arī ārēji Baznīcas liturģijā, jo Vissv. Sakramenta tabernakuls lielajā altārī paliek atvērts un tukšs, altāris stāv neapsegts, ērģeles un zvani ir apklusuši līdz pat Lielajai sestdienai.

Lielā piektdiena ir Kristus nāves diena un reizē arī cilvēces grēku izpirkšanas diena. Jau turpat uz Golgātas grēcinieks izdzirda Kristus vārdus: „Šodien tu ar mani būsi paradīzē.” (*Lk* 23, 43) Baznīca šajā dienā lasa Evaņģēliju par Kristus notiesāšanu un lūdzas par visiem — ticīgiem un neticīgiem.

Pēc šī aizlūguma krustam tiek noņemts pārsegs, un ticīgo priekšā atklājas Pestītāja tēls pie krusta: „Lūk, krusta koks, kurā pacelts pasaules Pestītājs! Nāciet, godināsim Viņu!” skan aicinājums. Ticīgie nāk un, godinot Pestītāja nāves un ciešanu piemiņu, skūpsta Krustā Sistā attēlu.

Pēc tam seko sv. Komūnijas rīts un procesija ar Vissv. Sakramentu uz „Kristus kapa” altāri. Šai altārī ziedos un sveču gaismā ticīgie skata kapā gulošā Kunga Jēzus tēlu un virs tā monstrancē Vissvētāko Sakramentu. Ticīgie šeit labprāt uzkavējas, pielūdzot Pestītāju, kurš „pats sevi atdeva”, lai mūs atpestītu no ikvienas netaisnības” (*Tit* 2, 14).

Lielajā sestdienā sv. Mise netiek svinēta, jo ticīgie paliek klusās lūgšanās pie Kunga kapa.

Dievkalpojumi Kristus augšāmcelšanās piemiņai iesākas jau sestdien — Lieldienu vigilijā.

Vispirms tiek svētīta uguns un aizdegta Lieldienu svece Pashāls - Kristus simbols. Procesijā nesot Lieldienu sveci, visi dodas baznīcā, kur ticīgie no šīs sveces uguns aizdedz arī savas sveces. Tas ir simbols ticībai un Dieva žēlastībai, kas apgaismo cilvēku prātus un sirdis. (Daudzi šo uguni aiznes un iededz savas mājas pavardā.) Baznīca slavina Pestītāju īpašā Lieldienu dziedājumā un lasa fragmentus no Svētajiem Rakstiem par žēlastībām, ko Dievs ir izlējis pār savu tautu. Tāds ir ievads Misei Lieldienu vigilijā.

Sv. Mises laikā, priesterim iesākot „Gloria” dziedājumu, ieskanas visi baznīcas zvani un ērģeles. Dievnamu piepilda priecīgas skaņas. Evaņģēlijā tiek lasīts par sievietēm, kas ir nākušas pie Kristus kapa un atradušas to tukšu. „Viņš ir augšāmcelies,” vēstī eņģelis. (*Mk* 16, 6)

Baznīcā no seniem laikiem Lieldienu svinības ir saistītas ar kristību liturģiju. Apustulis Pāvils kristību salīdzina ar guldišanu kapā, kam seko augšāmcelšanās, jo šai sakramentā cilvēki atdzimst jaunai pārdabiskai dzīvei (sal. *Rom* 6, 3—5). Tādēļ Lieldienu vigilijas Misē tiek svētīts ūdens un ticīgie atjauno savus kristības solījumus, kas pieprasa atteikties no ļaunā un pastāvēt stipriem ticībā Dievam.

Lieldienās ir ieradums svētīt arī ēdienus, jo arī

pats Kristus ir svētījis un pavairojis maizi, un ir devis mums sv. Komūniju, t. i., ēdienu, „kurš pastāv mūžīgai dzīvei” (*Jņ* 6, 27).

Lieldienu svētdienas rītā pie Kristus „kapa” notiek īpašs rezurekcijas jeb Kunga augšāmcelšanās dievkalpojums ar svinīgu euharistisko procesiju, kas iet trīs reizes ap baznīcu un noslēdzas ar sv. Misi pie galvenā altāra.

Kunga Jēzus augšāmcelšanās saistās ar Viņa uzkāpšanu debesīs (40. dienā) un ar Svētā Gara atsūtīšanu (50. dienā), tādēļ Lieldienu laiks ietver arī šos lielos svētkus. Septiņas nedēļas Baznīcas liturģijā turpinās Lieldienu atskaņas, jo šajā laikā atceramies godības pilno posmu Kristus dzīvē, kad Viņš pēc augšāmcelšanās vēl bija kopā ar saviem mācekļiem, „viņiem parādīdamies un runādams par to, kas attiecas uz Dieva valstību” (*Apd* 1, 3).

Līdzīgi kā apustuļi, kas pēc Kunga Jēzus uzkāpšanas debesīs „vienprātīgi atdevās lūgšanai” (*Apd* 1, 14), tāpat arī ticīgie deviņas dienas pirms Vasarsvētkiem īpaši lūdz Dievu Svēto Garu, lai „ietērptos spēkā no augstumiem” (*Lk* 24, 49).

Pēc Vasarsvētkiem, kad dievnami ietērpjas zaļā bērzu rotā, noslēdzas Lieldienu laiks.

Vasaras un rudens periods nav veltīts kāda atsevišķa Kristus dzīves posma apcerei, bet gan visam cilvēku atpestīšanas noslēpumam kopumā.

Ir svarīgi, lai mūsu dzīve sastāvētu nevis no tukšām vai grēcīgām, bet gan no svēti pavadītām dienām. Lūk, mūsu dzīves dienām svētu raksturu piešķir Baznīcas liturģija, kurai dzīvojot līdzī, mēs godinām Dievu un iekļaujamies atpestīšanas darbā.

GARĪGĀS DZIESMAS

ADVENTA DZIESMAS

1.

NĀC, JĒZU KRISTU, MESIJA,
ko cilvēcei Dievs solīja;
mēs Tevi ļoti lūdzam: nāc,
lai grēka posts mūs nenomāc!

Ar ilgām Tevi gaidām mēs:
nāc, mājā mūsu dvēselēs.
Dzēs mūsu vainas, Dieva Jērs,
lai pilns ir žēlastības mērs.

Kam grūti Dieva ceļu iet,
kam dzīves nasta smaga šķiet,
to žēlo, lai tas nesalūzt
un labos darbos nepiekūst!

Kungs, dod mums stipru ticību,
ļauj izprast Tavu laipnību:
Tu mūs tik ļoti mīlēji,
ka mums par brāli paliki.

Mēs būsim Tava Betlēme,
mēs — Tava tauta, ģimene;
liec, Kungs, ka Tevi pielūdzam,
līdz Golgātai Tev sekojam.

Nāc, Jēzu Kristu, Mesija,
ko cilvēcei Dievs solīja!
Mēs Tevi vienmēr gaidīsim,
pēc Tevis ilgās dzīvosim.

2.

SLĒDZ DEBESS VĀRTUS VAĻĀ, KUNGS,

mēs lūdzam Tevi: nāc pie mums.

Nāc, mūsu Kungs visspēcīgais,

Tu ļaužu glābējs žēlīgais.

Liec debess rasai līt uz mums,

kad mūsu sirdis ilgās skumst.

Jūs, debess vārti, veraties,

lai Pestītājs var ierasties.

Kādēļ Tu, Kungs, vēl kavējies?

Vai mīlēt mūs Tu mitējies?

Nāc apžēlo un stiprini,

kā Tēvs mūs visus mierini.

Jūs, ļaudis, Kungu godiniet

un mūžu mūžos pieminiet,

jo Dievs jūs pats ir klausījis,

kā Pestītājs ir atnācis.

3. (Kas debess zvaigznēm spīdēt liec)

DIEVS, DEBESS, ZEMES RADĪTĀJ,

Kungs Jēzu, mūsu Pestītāj,

mēs savas sirdis paceļam

uz Tevi, Dievs, ar lūgšanām.

Tu mīlestībā atnāci

no posta izglābt cilvēci,

kas dziļā tumsā maldījās

un Tevi sen jau gaidīja.

No Jaunavas Tu piedzimi,
kā cilvēks pie mums dzīvoji.
Pat krusta nāvē gāji Tu,
lai mūs no nāves izglābtu.

Kad viņā dienā pastarā
Tu nāksi lielā godībā,
tad trīcēs zeme, debesis
un Tavā priekšā zemosies.

Kungs, Tevī mūsu cerība,
mūs netiesā pēc nopelna,
bet raugies uz mums žēlīgi,
ļauj būt pie Tevis mūžīgi!

Dievs Tēvs, Dievs Dēls, Dievs
Svētais Gars,
šīs zemes bērnu gaismas stars!
Tev, brīnīškā Trīsvienība,
lai slava šeit un mūžībā!

4.
AK, GAISMAS DIEVS, KAS RADĪJI
šīs debess zvaigznes brīnīški,
mums savu ceļu rādīji,
kad Pestītāju sūtīji.

Viņš — debess gaisma dota mums,
kaš pirmsākumā solīta.
To Radītājs mums sūtīja,
lai visus ļaudis pestītu.

Lai slavēta ir sūtība,
ko Dieva Dēls ir paveicis:
Viņš krusta nāvi izcieta,
mums žēlastību dāvāja.

Ak, valdi pār mums, Kungs un Dievs,
Tu, žēlsirdīgais Pestītāj,
mums grēku piedošanu nes
un svētlaimīgu mūžību.

Lai slava Tēvam mūžīgam
un Dieva Dēlam dzimušam
ar Svēto Garu vienībā
uz mūžiem debess valstībā.

5. (Pavisam klusi, nemanāmi)

RAUG, ATKAL KRISTUS TICĪGAJIEM
jau Adventa laiks atnācis:
tas mūsu sirdis, mūsu dzīvē
ir jaunu ritmu ienesis.

Pie altāriem dzied Rorātmises,
un rīta krēslā sveces mirdz:
te lielie, mazie Dieva Māti
nāk sveicināt no bērna sirds.

No savām mūžīgajām mājām
iet Pestītājs pie cilvēkiem.
Viņš atpestīt grib mūs no grēka
un celt par debess mant'niekiem.

**Kungs, mūsu Radītājs un Glābējs,
mēs lūdzam Tevi, nāc pie mums,
dod visiem savas žēlastības,
kam vien pēc Tevis sirdis skumst.
Kungs, pieņem to, ko Tavam godam
nes savās sirdīs ticīgie:
tā mīlas pilna pateicība
no mūsu dzīves laicīgās.**

**6. (Meži svinīgi klus')
MIRGO SUDRABOTS SNIEGS,
sirdī klusums un miers.
Dvēseli piepilda prieks:
debesis glābēju sniegs.
Svētā nakts drīz jau nāks,
sirdis gaviļēt sāks.
Dievnami mirdzoši kļūs,
Pestītājs piedzimis būs.
Sirdsbalss aicina mūs
Dievu palīgā lūgt,
garīgi pilnīgiem kļūt,
mūžīgo dzīvību gūt.**

ZIEMASSVĒTKU DZIESMAS

7.

KLUSA NAKTS, SVĒTA NAKTS.

Visur miers, klusums liegs.

Tikai Betlēmes pilsētā,

tur, kur Jāzeps un Marija,

valda debesu prieks,

valda debesu prieks.

Klusa nakts, svēta nakts.

Zvaigzne mirdz brīnišķa.

Ganus eņģeļi modina,

vēsti priecīgu sludina:

dzimis Pestītājs jums,

dzimis Pestītājs jums.

Klusa nakts, svēta nakts.

Gani iet, liksmi dzied.

Steidzas viņi uz Betlēmi

godāt debesu Bērniņu:

Viņš ir patiesais Dievs,

Viņš ir patiesais Dievs!

Klusa nakts, svēta nakts.

Kristus miers sirdīs mīt.

Sveicam dievišķo Bērniņu,

dziedot eņģeļu dziesmiņu:

Dievam augstumos gods!

Dievam augstumos gods!

8.

ŠODIEN KRISTUS DZIMIS

un pie mums ir nācis.

Stallīt's gaismā grimis,

zvaigznēs mirdzēt sācis.

Debess gari turpu steidza,

Bērnu Jēzu dziesmām sveica:

„Gods ir, gods ir, gods ir,

gods ir Dievam augstumos.”

Engēl's prieka vēsti

ganiem sludināja;

iet pie Jēzus Bērna

viņus aicināja:

„Nebīstieties, droši ejiet,

Dieva Bērna godam dziediet:

gods ir, gods ir, gods ir,

gods ir Dievam augstumos.”

Ganiem debess gari

vietu norādīja,

kurā Dieva Bērnu

viņi ieraudzīja.

Stallīt's gaiši atmirdzēja,

gani priekā gavilēja:

„Gods ir, gods ir, gods ir,

gods ir Dievam augstumos.”

9.

**AUGSTAIS GODS mūsu Kungam Jēzum,
Betlēmes brīnišķajam Bēnam!**

**Atnāca Viņš sengaidīts,
savu ļaužu nepazīts,**

Kungs un Dievs, Kungs un Dievs,

Kungs un Dievs.

**Betlēmes gani uzzināja,
priecīgi Bērnu redzēt gāja.**

**Kas vien labus ceļus ies,
viņus vienmēr vadīs Dievs,
Pestītājs, Pestītājs, Pestītājs.**

**Piedzima Bērns no Mātes svētas,
Viņam vien Dieva izredzētas.**

**Spoža zvaigzne mirdzēja,
uz Betlēmi vadīja**

ķēniņus, ķēniņus, ķēniņus.

**Kopīgi lūgsim Pestītāju,
dievišķo mūsu Mācītāju,
dāvāt mieru pasaulei,
piedošanu cilvēcei
devīgi, devīgi, devīgi.**

10.

**TEIKSIM DZIESMĀS JĒZU, šodien
dzimušu,
sveiksim visi mazo Dieva Bērniņu!**

Sveicināts un slavēts esi,
kas mums pestīšanu nesi!
Lai Tev gods un slava visā mūžībā!
Savas sirdis, Jēzu, mēs Tev atdodam,
savu mīlestību mēs Tev dāvājam.
Sveicināts un...
Dodi labu prātu visiem cilvēkiem,
debess žēlastību — saviem ticīgiem!
Sveicināts un...
Pateicamies, Jēzu, ka Tu žēlo mūs!
Tas, kurš mīlēs Tevi, mūžam laimīgs būs.
Sveicināts un...

11.

GAVILĒJA LIELĀ PRIEKĀ GANIŅI,
dzirdēdami, ko tiem vēsta eņģeļi.
Gods Dievam augstumos!
Gods Dievam augstumos!
Pestītājs piedzimis!
„Steigsimies pie jaundzimušā Bērniņa,”
tā viens otram gani tūdaļ sacīja.
Gods Dievam...
Atrada tie Bērnu, silē guldītu,
nabadzībā Dieva Dēlu dzimušu.
Gods Dievam...
Godināja gani Dieva Bērniņu,
dziļā cienā sveica Māti Mariju.
Gods Dievam...

Jēzus Bērns, mēs lūdzam Tevi sirsnīgi,
piedod vainas saviem ļaudīm žēligi!
Gods Dievam...

12.
ENĢEL'S GAIŠS PIE GANIEM GĀJA,
prieka vēsti sludināja:
„Pie jums Dieva Dēls ir nācis,
Pestītāja gaitas sācis jūdu Betlēmē.

Gani, jūs kā pirmie steidziet,
Dieva Bērnu mīli sveiciet,
pienācīgu godu dodiet,
savās sirdīs prieku rodiet, Viņam
kalpojot.”

Betlēmē, kur Jēzus dzima,
stallīt's debess gaismā grima.
Vienmēr atmirdz mums šī gaisma,
Dieva žēlastību liesma, Kristus
Baznīcā.

Dievnamā un visās mājās
Kungam godu atdot klājas.
Svētku dziesmās gavilēsim,
Dievu pielūgt aicināsim visus
ticīgos.

Gods un slava Dievam Tēvam,
dzimušajam Dieva Dēlam,
tāpat Dieva Garam Svētam!
Slava visos mūžu mūžos Dievam
vienīgam!

13.

GODINĀSIM BĒRNU JĒZU,

mūsu Kungu, Pestītāju.

Mūsu dēļ Viņš Cilvēks kļuvis,

no Vissvētās Mātes dzimis.

Mūsu dēļ Viņš...

Godināsim Māti cēlo:

viņa aizstāv mūs pie Dēla.

Mariju un Jēzu sveicam,

kad mēs dienu sākam, beidzam.

Mariju un Jēzu...

14.

PRIECĪGA MUMS ZIŅA, ko Dievs sūtījis,

Pestītājs un glābējs ir šodien dzimis.

Priecīga šī ziņa,

Kristu sludina viņa.

Gods lai augstumos Dievam,

miers cilvēkiem!

Jaunavai Dievs deva debess Bērniņu;

silītē uz siena tā lika Viņu.

Priecīga šī ziņa,...

Spožākā no zvaigznēm starus sūtīja,

rādīja tā vietu, kur Jēzus bija.

Priecīga šī ziņa,...

Dievišķajam Bērnam sirdis atdosim,

lūgšanās un dziesmās To godināsim.

Priecīga šī ziņa,...
Sveicināts Tu esi, Jēzu, Pestītāj,
svētību un prieku nes mūsu mājās!
Priecīga šī ziņa,...

15.
JĒZUS KRISTUS PIEDZIMIS,
Atpestītājs atnācis.

Mēs, šo dienu pieminot,
Kungu Jēzu godinot,
priecīgi pie Viņa ejam,
dziesmās Viņu slavējam.

Debesspulki gavilē,
Pestītāju sludinot.

Mēs, šo dienu pieminot,...
Debess pilna liksmības,
zeme — gaišas cerības.

Mēs, šo dienu pieminot,...
Slava Dievam mūžīgam,
no Jaunavas dzimušam.

Mēs, šo dienu pieminot,...
Jēzu, Tevi lūdzam mēs:
žēlastību visiem nes!

Mēs, šo dienu pieminot,...

16.

**PIEDZIMIS IR JĒZUS KRISTUS, būsīm
priecīgi,
godināsim savās dziesmās Kungu skanīgi!
Slavējam, slavējam trīsvienīgo Dievu!**

(2 reizes)

**Līksmu vēsti ganiem nesa debess eņģeļi,
priecīgi pie Jēzus-Bērna steidzās ganiņi.**

Slavējam, slavējam...

**Zvaigznei mirdzot, ķēniņi pie Jēzus atnāca,
Dieva priekšā savas galvas zemu nolieca.**

Slavējam, slavējam...

**Steigsimies pie Dieva Bērna, Viņu slavēsim,
savas sirdis, savus darbus Jēzum ziedosim.**

Slavējam, slavējam...

17.

**ENĢEL'S GANIEM SACĪJA,
prieka ziņu vēstija:
„Mazajā Jūdu zemē, Betlēmē,
Dāvida cilts dzimtenē,
šodien dzimis Kristus.”**

**Gani, vēsti saņemot,
steidzās Kungam godu dot.**

**Sveica tie Dieva Bērna Betlēmē,
noguldītu silītē,
debess pavēlnieku.**

Brīnišķīga dzimšana,
ticībā vien zināma:
Marija, ieņēmusi šķistībā,
Dieva Dēlu dzemdējot,
paliek jaunavīga.

Dievs no debess mājokļiem
atnāca pie cilvēkiem.
Ticīgie, dodiet goda vietu Tam,
jau tik ilgi gaidītam
ļaužu Pestītājam.

Dievu godā paturiet,
Viņa vārdus pieminiet:
„Šis ir mans vienīgais Dēls vismīlākais,
jūsu Kungs visvarenais,
Viņu visi klausiet!”

Kungam Dievam augstumos
gods un slava mūžīga.
„Tēvu un Viņa Dēlu godiniet,
Svēto Garu pielūdziet,
sveiciet Trīsvienību!”

18.

SEN SLUDINĀTAIS, SEN SLUDINĀTAIS
Kristus-Kungs ir nācis.
Viņš Dieva sūtīts, Viņš Dieva sūtīts,
savas gaitas sācis.

Ir Kristus dzimis, Viņš grēkus piedos
un žēlastību mums, ļaudīm, iedos,
lai mēs skaidrām sirdīm

Dievu iemīlētu,

Viņu vienmēr godinātu.
Teic Dieva sūtņi, teic Dieva sūtņi:
„Bērnu pielūgt nāciet!
Un Māti svēto, un Māti svēto
Viņam līdzī teiciet!”

Ir Kristus dzimis,...
Steidz gani skatīt, steidz gani skatīt
debess Bērnu mazo.
Iet ļaudis slavēt, iet ļaudis slavēt
Dievu Kungu augsto.

Ir Kristus dzimis,...
Nāk ķēniņi trīs, nāk ķēniņi trīs
Dieva Dēlu godāt.
Tam vienīgajam, Tam vienīgajam
savas sirdis dāvāt.

Ir Kristus dzimis,...
Mēs savu dzīvi, mēs savu dzīvi
visu Jēzum veltām
un žēlastību, un žēlastību
mēs no Kunga lūdzam.

Ir Kristus dzimis,...

19.

DZIĻĀ PUSNAKTS TUMSĀ gaisma mirdzēja,
debessgaru dziesmas liksmi skanēja:

„**Gods un slava Kungam Dievam!**

Miers ir labas gribas ļaudīm visā pasaulē!”

Redzot spožo gaismu, gani brīnījās,
debessgaru dziesmas dzirdot, priecājās.

Lūgšanā tie ceļos krita,

brīnums pārāk liels tiem šķita —

Dievu piesauca.

Kunga eņģel's nāca, gaiši mirdzēdams,
ganus uzrunāja, liksmi sacīdams:

„**Prieka vēsti sengaidītu,**

visiem ļaudīm apsolītu es jums sludinū.

Šodien Kristus dzimis jūdu Betlēmē,
ļaužu glābējs nācis šinī pasaulē.”

Ganus eņģel's aicināja

steigties drīz pie Pestītāja, Viņu
godināt.

Debessgari liksmi, Dievu slavējot,
nozuda no skata, dziesmu skandinot:

„**Gods un slava Kungam Dievam!**

Miers ir labas gribas ļaudīm visā pasaulē!”

20.**JŪS, TICĪGIE, NĀCIET un gaviļējiet****priekā,****un pielūdziet Dievu visvareno!****Sveiciet to Bērnū, jūsu dēļ kas dzimis!****Mēs godināsim Viņu, mēs godināsim Viņu!****Mēs godināsim Dievu visvareno!****Redz Betlēmes laukos jau Dieva sūtņus****jaukus,****kas vēstī, ka Kristus ir piedzimis.****Līksmojiet visi, labas gribas ļaudis!****Mēs godināsim...****Viņš debesu Ķēniņš, kas dzimis ir kā****Bērniņš****un siltē atdusas Betlēmē.****Pielūgsim Dievu, kas ir kļuvis Cilvēks!****Mēs godināsim...****Kungs, pazemīgs nācis un kļuvis mūsu****glābējs,****nu paliek pie mums šinī pasaulē.****Slavēsim Kunga mīlestību mūžam!****Mēs godināsim...**

21.

GAIDAS BEIDZAS, KAS LAI STEIDZAS**Bērnu Jēzu godināt?****Dieva sūtīts, Viņš ir nācis pestīšanu sludināt.****Gani, pirmie Viņu sveiciet, Dieva Dēlam****godu dodiet,****Jēzum-Bērnām mazajam!****Zvaigznei mirdzot, ķēniņi trīs Jēzu-Bērnus****sveicina.****Atnes balvas, noliec galvas, pielūdz****Tevi, Pestītāj.****Dāvanas Tu nenoraidi, tīras sirdis****vairāk gaidi —****gribi sev tās iemantot.****Līksmi sirdī, dziesmām skanot, mēs pie****Jēzus steidzamies.****Pazemīgi, paļāvīgi mūsu Kungā raugāties.****Kungs, kas valda varenībā, šodien bērna****pievilcībā****savas Mātes rokās dus.****Sveicinām un godinām mēs****Pestītāju gaidīto.****Mūsu dēļ Tu debess māju atstāji,****Kungs, mūžīgo,****visus ļaudis gribi svētīt, piedošanu****viņiem vēstīt,****paradīzi atdarīt.**

22.

TICĪGIE, JŪS REDZIET AR',
ko vien Dievs Kungs darīt var.
Bērniņš mazs ir atnācis,
Dievs Tam piedzimt nolīcis.
Stallī dus Viņš nabadzīgs,
sejā jaukums brīnišķīgs
Bērniņam mazajam.
Kas ir Viņš? Dievs ir Viņš!
Dievs un Cilvēks reizē Viņš!
 Debess gani, steidzieties,
 mazo Bērnu skatīties.
 Atnāciet un sakiet mums,
 ko Dievs sūtījis pie mums.
 Vai Viņš vienkāršs mirstīgais?
 Varbūt Kēniņš mūžīgais?
 Troņa nav, kroņa nav.
 Kas ir Viņš? Dievs ir Viņš!
 Dievs un Cilvēks reizē Viņš!
Nāciet, laudis, pielūdziet,
Dievam godu atdodiet:
mazais zemes iemītnieks —
vispasaules Valdnieks Viņš.
Pestītājs ir dāvāts jums,
debess, zemes rotājums —
Bērniņš klus', klēpī dus.
Kas ir Viņš? Dievs ir Viņš!
Dievs un Cilvēks reizē Viņš!

23.

SPOŽĀK ZVAIGZNES MIRDZĒT SĀKA,**Dieva Dēls pie mums kad nāca.****Debess dziesmas nenorima****naktī, kurā Jēzus dzima.****Sveicināsim, godināsim,****Dieva Bērnu augsti teiksim,****jo Viņš pasaulē ir nācis,****pestīšanas darbu sācis.****Enģeļi pie ganiem gāja,****prieka vēsti sludināja,****lai uz Betlēmi tie steigtu,****piedzimušo Jēzu svektu.****Sveicināsim, godināsim,...****Gani, Dievu slavēdami,****savās sirdīs liksmdami,****steidzās pielūgt Dieva Dēlu,****visu mūsu Pestītāju.****Sveicināsim, godināsim,...**

24.

GODS UN SLAVA! Gods un slava!**Dieva Dēls ir piedzimis!****Viņš kā maziņš Bērniņš klusi****pie mums, ļaudīm, atnācis!****Viņš kā...****Esi svēta mūžos stunda,****kurā Dieva enģelis**

**ganiem teica prieka ziņu:
„Pestītājs ir piedzimis!”
Ganiem teica...**

**Visi svētie debess pulki
Jēzu-Bērnū godāja,
dziedāja Tam slavas dziesmu:
„Gods lai Dievam augstībā!”
Dziedāja Tam...**

**Ari laudis Dievu godā
līdzī debess eņģeļiem.
Viņi sevi Dievam veltī,
Kristus pēdās sekojot.
Viņi sevi...**

**25.
UZ DIEVNAMU MĒS EJAM
ar sirdīm priecīgām,
un Ziemassvētku vēsti
tur visi saņemam.**

**Mēs pateicamies Dievam
par Viņa labumu
un, ceļos krītot, lūdzam:
„Kungs augstais, vadi mūs!
Kungs augstais, vadi mūs!”**

**Jūs, bērni, nāciet visi
pie tā ar sirdsdegsmi,
jo atnācis tas brīdis,
kad veras debesis.**

Sev Dieva gaismu lūdziet,
jo Viņam tuvi jūs,
un pazemībā sakiet:
„Kungs augstais, svētī mūs!
Kungs augstais, svētī mūs!”
Jūs, lielie, visi dariet
tāpat ar ticību
un Kungu Jēzu sveiciet
ar bērna sirsnību.

Pie Dieva bieži ejiet,
un viss jums piedots būs;
sirds dziļumos tik lūdziet:
„Kungs augstais, žēlo mūs!
Kungs augstais, žēlo mūs!”

26.
PĀR BETLĒMI, KUR JĒZUS DUS,
un apkārt Dieva miers ir kluss,
spīd spoži zvaigzne brīnišķa,
par Pestītāju vēstījot.

Lai gods un slava mūžīga
Tev, mūsu Dievs visvarenais!

Lai gods un slava...

Šī spožā zvaigzne vada mūs.
Pār Betlēmi tās gaisma plūst.
Mēs ejam Jēzu godināt,
ar dziesmām Viņu sveicināt.
Lai gods un slava...

Tu mūsu dēļ šeit atnāci,
kā bērniņš dzīvi iesāki.
Pie sevis visus aicini
un žēlastību dāvini.

Lai gods un slava...
Nem savā patvērumā mūs,
pie Tevis miers un laime būs!
Kas Tavu gribu izpildīs,
tas svētlaimi sev iemantos!

Lai gods un slava...

27.

MOSTIETIES GANI, celieties gani,
gaidu laiks beidzies — Pestītājs dzimis!

Gods Dievam augstībā, gods
Dievam augstībā
tagad un vienmēr, un mūžīgi!

Spožākā zvaigzne ceļu jums rādīs,
eņģeļu pulki pie Jēzus vadīs!

Gods Dievam...

Mēs līdz ar ganiem pie Viņa steidzam,
dievišķo Bērniņu ar dziesmām sveicam.

Gods Dievam...

Tu esi dzimis, ļaudis lai glābtu,
pēc Tevis sirdis mūžam lai slāptu.

Gods Dievam...

28.

**PUSNAKTS TUMSĀ GAISMA AUSA,
nāca Dieva vēstnesis.**

**Ganus laipni uzrunāja
spoži mirdzošs eņģelis:
„Nebīstieties, mīlie gani,
sludinu jums prieka vēsti:
šodien dzimis Pestītājs!”**

**Pravieši ko sludināja,
ticīgie ko gaidīja,
debess Tēvs To atsūtīja
šīnī dzīves ielejā:
„Ejiet, sveiciniet nu Viņu,
piedzimušo Dieva Bēru,
jūdu miestā Betlēmē!”**

**Atrada tie Dieva Bēru,
eņģelis kā vēstija.
Svētā Māte maigām rokām
mazo Bēru auklēja.
Ceļos krītot godbijīgi,
gani sveica pazemīgi
Pestītāju gaidīto.**

**Debesspulku slavas dziesmas
skanēja no augstumiem:
„Dievam gods un miers virs zemes
laba prāta cilvēkiem!”
Visi lūgsim Pestītāju,**

**Dieva doto vidutāju:
„Savu mieru dāvā mums!”**

29.

**JĒZU, TU KARALI pār visiem valdniekiem,
nāci no debesīm palīgā cilvēkiem:
no grēka varas mūs atbrīvoji
un žēlastību mums dāvināji.**

Varenais Dievs, mūsu Kungs visžēlīgais!

**Tev, Jēzu, ticīgie lūgšanas sūta,
uz Tevi paļaujas, dzīve kad grūta.**

**Tu visus ļaudis pie sevis vadi
un labvēlību, Kungs, savu rādi.**

Varenais Dievs, mūsu Kungs

visžēlīgais!

**Jēzu, Tu valdītājs, kam visa vara,
pasargi pasauli no jauna kara,
dod labu prātu un visiem spēku
stipru, lai būvētu miera ēku.**

Varenais Dievs, mūsu Kungs visžēlīgais!

Šteidzamies, Jēzu, Tev pateikties visi.

Žēlodams mūs, ļaužu grēkus Tu nesi.

Mēs Tavi esam un Tevi lūdzam:

atļauj ar Tevi kopā būt mūžam.

Varenais Dievs, mūsu Kungs

visžēlīgais!

30.

KUNGS DIEVS, TU MŪSU RADĪTĀJS**un visu ļaužu Pestītājs,
mēs mūžam Tevi slavēsim
un savās sirdīs pielūgsim.****Mēs Tevi lūdzam stāvēt klāt,
jo gribam jaunu dzīvi sākt.
No grēka važām atbrīvo,
lai sirdis mieru iemanto.****Pie sevis Tu mūs aicini
un žēlastību dāvini:
Tu maizi dienišķo mums dod,
lai Tevī visi spēku rod.****Lai gods un slava brīnišķa
Tev, augstais Dievs, ir mūžīga!
Un visa Tava radība,
lai vienmēr Tevi godina!**

GAVĒŅA LAIKA DZIESMAS

31.

OLĪVDĀRZĀ TU, MANS JĒZU,

debess Tēvu pielūdzot,

sāki savu ērkšķu ceļu,

lai man debess laimi dot.

Piedod, Jēzu! Piedod, Jēzu!

Piedod, labais Pestītāj,

mani mūžam neatstāj!

Labais Jēzu, lija straumēm

asinis Tev šaustītam,

tās par visiem maniem grēkiem

lija manam glābējam.

Piedod, Jēzu!...

Tev, mans Jēzu, asiem ērkšķiem

galvu svēto kronēja;

pielūgšu es Tevi mūžam,

kuru ļaudis zaimoja.

Piedod, Jēzu!...

Smagu krustu plecos nesi

Kalvārijas kalnā Tu,

trisreiz nespēkā Tu kriti,

lai tik mani pestītu.

Piedod, Jēzu!...

Asām naglām piesists krustā

Tu par mani, grēcīgo.

Ciešanas šīs svētās mani

lai no grēkiem atbrīvo.

Piedod, Jēzu!...

Nomirstot par visiem ļaudīm,
krustā pacelts, izdzisi,
sirdī, pārdurtā ar šķēpu,
glābiņu man dāvāsi.

Piedod, Jēzu!...

Kad jau man no savas dzīves
jāšķiras būs, nabagam,
ciešanas lai Tavas svētās
palīdz svēti nomirt man.

Piedod, Jēzu! Piedod, Jēzu!

Aizved mani žēlīgi
debess mājās mūžīgi!

32.

KUNGS, PIESISTS KRUSTĀ, miris
rūgtā nāvē,
atpestīt Tevi Jēzus bij' nācis.

Ak, Kungs, esi Tu man žēlīgs!

Ak, vai! Esmu cilvēks grēcīgs.

Tu mūsu grēkus paņēmi uz sevi,
biķeri dzēri, kuru Tēvs bij' devis.

Ak, Kungs,...

Tu par mums, ļaudīm, cieti grūtas mokas,
naglām pārdurtas Tavas kājas, rokas.

Ak, Kungs,...

Ass ērkšķu vainags rotā galvu Tavu,
ikkatrā ērkšķi redzu grēku savu.

Ak, Kungs,...

Gribu pie Tava svētā krusta raudāt,
te visus grēkus, visas vainas atstāt.

Ak, Kungs,...

Caur savām mokām svētību man sūti,
dod spēku panest dzīves krustu grūtu!

Ak, Kungs,...

Gribu, ak, Jēzu, Tavs es vienmēr palikt,
lai varu Tevi debess mājās satikt.

Ak, Kungs,...

Stiprini mani, Kungs, ar savu Miesu,
mirstot kad iešu es uz Tavu tiesu.

Ak, Kungs,...

33.

LAUDIS, JŪS MĪĻIE, ko jums nodarīju?

Vai es ko ļaunu jums kad izdarīju?

Gribēju dāvāt visiem debess prieku -

ceļu jūs rādāt man uz nāves vietu.

Ļaudis, jūs mīļie, ko jums nodarīju?

Vai kādu sāpi es jums sagādāju?

Pacēlu es jūs visām tautām pāri -

uz manu nāvi tagad visi kāri.

Ļaudis, jūs mīļie, ko jums nodarīju?

Vai Dieva spēku es jums nerādīju?

Varējāt pāriet sausām kājām jūru -
vienīgi naidu tagad apkārt jūtu.

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai labvēlibu es jums nedāvāju?

Baroju jūs pat tuksnesī ar mannu,
bet vai kāds vērtē žēlastību manu?

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai uz labu es jūs nevadīju?

Sargāju visus jūs no ienaidniekiem -
mani jūs stādāt blakus noziedzniekiem.

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai kādu dvēseli aizmirsis es biju?

Ūdeni slāpēs jums es devu no klints -
pašam man sniežat etiķi, lai dzeru.

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai jūsu labā visu nedarīju?

Ievedu es jūs zemē Apsolītā -
man liekat nomirt zemē nesvētītā.

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai labsirdību es jums nerādīju?

Audzēju jūs kā dārznieks viņa koku -
nepasniež tagad man neviens pat roku.

Ļaudis, jūs mīlie, ko jums nodarīju?

Ļai labu darīt es jūs nemācīju?

Trīs gadus es kā Dievs jums palīdzēju -
dzīvību tagad par jums upurēju.

Ļaudis, jūs mīlie, kas vēl būtu darāms?

Šūtību savu pildīju, cik varams.

Ak, labais Jēzu, mēs pie Tevis ejam,
pie Tavām kājām asaras mēs lejam.

**Dievs Kungs, mēs Tevi lūdzam pazemīgi,
atzīstam vainas savas valširdīgi.**

**Piedod mums, Jēzu, visus mūsu grēkus,
stiprini savu ļaužu vājos spēkus!**

**Dod, lai mēs Tevi stipri iemilētu
un savas dienas svēti pavadītu!**

**Atļauj pēc nāves ieraudzīt mums Tevi,
svētlaimi iegūt, ko mums nopelnīji!**

Amen.

34.

**RAUD', RAUD', DVĒSELE, raud' par katru
grēku,**

raud', kamēr jūti vēl tu sevi spēku!

**Raud', redzot grūtās Pestītāja mokas,
caurdurtas naglām Viņa kājas, rokas.**

Viss vaigs Tam sasists, pārklāts asins sviedriem.

Visapkārt zaimi, ienaidnieku kliegti.

**Tam svētās lūpas dega lielās slāpēs,
ik mirklis Viņam pilns ar asām sāpēm.**

**Ass zobens sālā pašu sirdi skāris,
gulst pierai svētai ērkšķu vainags pāri.**

**Pie krusta miris, guldīts bija kapā,
mocekļa nāvi cietis mūsu labā.**

**Raud', raud', dvēsele, redzot, cik Dievs žēlīgs!
Viņš visu atdot par tevi ir spējīgs.**

**Par ļaužu grēkiem grūtās mokās gāja,
bet tevi, cilvēk, mīlēt nepārstāja.**

Dievs-Cilvēks savu dzīvi upurēja,
grēcīgos ļaudis ar to atpestīja.

Raud', raud', dvēsele, raud' par katru grēku,
raud', kamēr jūti vēl tu sevī spēku!

35.

KAS GAN NOVĒRTĒT VAR GRŪTO,

Pestītāja nāvi rūgto?

Māte, bēdās izmisusi,

stāv zem krusta noskumusi.

Dievs-Cilvēks cietis kā neviens:

uz nāvi vests kā noziedznieks.

Sāpes apņēma manu sirdi,

vainīgs esmu, Jēzu, dzirdi!

Tik Pestītājs var līdzēt mums,

kas tika krustā sist par mums.

Viņš ar lielu mīlestību

pieņem katru grēcinieku.

Mums katram grēku ļoti daudz,

bet Kunga žēlsirdība sauc,

lai mēs sevī spēkus rodam

dzīvot Pestītāja godam.

36.

AK, PESTĪTĀJ, MANS LABAIS, ar ērkšķiem

kronētais,

mans glābējs dievišķīgais, pie krusta mirstošais!

Tev, agrāk godā celtam un ļaužu slavētam,
nu, apsmietam un peltam, ir jāmirst atstātam.
Ak, vaigs, kas citkārt godāts, tik ļoti
dievināts,
nu, ļaužu tiesā nievāts, tiek sists un
nicināts!
Cik bāls un vājš Tu kļuvis! Tavs acu
gaišums dziest,
Tu pārmērīgi guris, kā vēl tā vari ciest!
Ak, Kungs, Tavs skatiens možais, Tavs acu
mirdzums svēts
un vaigs Tavs apgarotais ir sāpju aizēnots!
Tu, smagās nāves mokās bez spēka palicis
un pacelts krusta kokā, jau esi izdzisis.
Bet ko Tu cietis esi, es daudzkārt pelnījis:
tos grēkus, ko Tu nesi, es esmu darījis.
Pret Tevi esmu vainīgs, man ļoti sāpīgi,
es lūdzu: „Esi saudzīgs un piedod žēlīgi!”
No sirds Tev paldies saku, mans labais Pestītāj,
ka, nesdams sāpju nastu, Tu mani neatstāj!
Ļauj uzticībā steigties pie Tevis, labais draugs,
un Tavās brūcēs tverties, kad nāve mani sauks!
Kad beigu brīdis klātu, no manis nešķiries;
dod mirstot drošu prātu, ja sāku šaubīties!
Kad, apskauts nāves rokām, es padots
nespēkam,
tad atpestī no mokām caur savām
ciešanām.

37.

LŪK, SVĒTAIS KRUSTS — tas glābiņš mums,
nav aptverams tā noslēpums:
pie sāpju krusta Jēzus mirst,
no nāvēs šis mums dzīve dzimst.

Šķēps viņam Sirdi pārdūris,
lai pilnīgs būtu upuris:
un asin's svētās no tās plūst,
kas atpestī no grēkiem mūs.

Jau piepildīts un noticis,
ko Kristus bija sacījis:
„Kad, krustā pacelts, nomiršu,
pie sevis visus pievilksū.”

Gaišs tagad mirdzi, svētais krusts,
šis mirdzums tavš vairs nevar zust,
jo cēlies lielā godā tu
ar Jēzu, tevī piekaltu!

Ar tevi kopā augšup celts
daudz lielāks dārgums nekā zelts:
Tas piedod grēku parādus,
no elles sargā ticīgos.

Ak, krusts, tu mūsu cerība,
ikvienu aizved mūžībā,
kur Dieva labvēlību jūt
un grēcinieku vainas zūd!

Tev, pestīšanas pirmavots,
Dievs Trīsvienīgais, mūžam gods!
Ar krustu sniedz mums uzvaru
un slavas pilnu atalgu!

38.

**ENĢEĻI, RAUDIET, raudiet, debess gari,
asaras jūsu plūst lai zemei pāri!**

**Raudiet par nāvi, raudiet jūs pie kapa,
kur dusēs miesa jūsu Kunga labā!**

**Raudi tu, saule! Raudi, mēness, žēli!
Nodzēsiet, zvaigznes, savu spožo kvēli!
Raud', debess plašums, gaismas**

apmirdzētais,

jo krustā pacelts Dieva Dēls vissvētais.

**Raudi tu, visa skaistā zemes rota,
kas tevīm, cilvēk, Radītāja dota!**

**Asarām rūgtām raudi, zeme visa,
visaugstā Kunga dzīvība jau dzisa!**

**Raudiet jūs, putni! Lopi, raudiet žēli,
arī jūs visi, brīvie meža zvēri!**

**Apraudiet Kungu, visas būtnes dabā,
Viņš daudz(i) veicis arī jūsu labā.**

**Raudi tu, zeme, Dieva Dēls kur gāja,
kad pestīšanu visiem sludināja!**

**Asaras, listiet visur, kur Viņš stāja
un savus ļaudis apkārt pulcināja!**

**Raudi, kalns svētais, goda, slavas cienīgs,
līdz Kristus nāvei bijī mazs un niecīgs!**

**Pār tevi svētās asin's straumēm lija,
kad debess valdnieks krustā piekalts bija.**

**Raudi, kaps tumšais, izkalts akmens radzē,
Kungs tevī guldīts, stāvi Viņa sardzē!**

Piecelsies Kristus, nāves vara zudis,
radība visu Dieva spēku jutīs.

Raudi tu, cilvēk, viltībai kas ļāves,
stiprini sevi, grēkam pretī stājies,
asarās žēlās krusta priekšā lūdzies,
mīļajam Dievam savas vainas sūdzi!

39.

KAS GAN TEVI, JĒZU, SAITĒS SĒJA
un par Tevi necienīgi smēja?

Manu grēku vaina tā,
piedod, labais Pestītāj!

Kāpēc galvā ērkšķu kroni lika
un ar dūrēm Tevi vaigā sita?

Manu grēku...

Kā gan tiki notiesāts uz nāvi,
visu atstāts, krusta ceļā gāji?

Manu grēku...

Kad Tev krustā kala kājas, rokas,
vai Tev nebij' jācieš lielas mokas?

Manu grēku...

Tev pat mirstot ļaudis visu liedza:
Tavās slāpēs rūgtu žulti sniedza.

Manu grēku...

Kāpēc debess mājās nepaliki,
ja Tu savā tautā vajāts tiki?

Manu grēku...

40.

NĀC PIE JĒZUS SAVĀS BĒDĀS,

lai sev spēku rast.

Tev būs Pestītāja pēdās

krustu nest.

Redzi Jēzus krusta mokas -

liels Tā sāpju mērs!

Tavis dēļ Viņš izstiepj rokas -

Dieva Jērs.

Tavu grēku dēļ Viņš sevi

nāvei atdevis.

Dieva Dēls tik ļoti tevi

mīlējis.

Viņš no krusta tavas bēdas

visas mazinās.

Tavā sirdī jaunus spēkus

modinās.

Dieva Kunga žēlastība

tev no krusta nāk.

Sirdī miers un palāvība

atdzimt sāk.

41.

PAR MANI GRŪTAS MOKAS * pie krusta
cieti Tu; * par to es Tavās rokās * pats sevi
atdodu. * Ka radu Tevi vēlu, * nu žēlums manī
list, * sirds sāp, ka Dieva Dēlu * vēl daudzi
nepazīst.

Mūs mīlēdams, Tu ļāvi * sev atņemt dzīvību,
* un tādēļ Tavu nāvi * es vienmēr pieminu. * Tu
mīlestībā kvēlo, * kaut sirdis daudziem salst: *
kā rūpīgs dārznieks žēlo * pat zaru to, kas kalst.

Es iešu ceļu īstu, * lai būtu pateicīgs; * kaut
visi Tevi nīstu, * es būšu uzticīgs. * Ar mīlestību
kvēlu * es vienmēr dzīvošu, * līdz Tevi, Dieva
Dēlu, * es vaigā skatišu.

Es ļoti lūdzu Tevi: * jel mani neatstāj, * ļauj
kopā būt ar Tevi, * kad sirds jau elpot stāj. * Lai
arī mani brāļi * pie Tevis visi nāk * un, kas vēl
tagad tālu, * lai Tevi atrast māk.

42.

JA VISI TEVI ATSTĀTU,
es Tevi neatstāšu!

Mans Pestītāj, kur iesi Tu,
es visur līdzī iešu.

Uz Kalvāriju iešu es
ar Tevi, Jēzu Kristu,
ja arī mani pasaule
pie krusta koka sistu.

Ne tādēļ Tev es sekošu,
lai svētlaimi sev gūtu,
bet gan lai Tavās ciešanās
ar Tevi vienots būtu.

Kas zemes gods un greznība,
ja nav tur Pestītāja?

**Mans prieks un gaišā laimība
pie krustā Sistā kājām.
Kungs Jēzu, mani pavadi,
šīs zemes ceļus ejot,
un Tēva mājās aizvadi,
kad kājas pagurs ceļot.**

LIELDIENU DZIESMAS

43.

PRIECĪGA MUMS IR ŠĪ DIENA,

vienmēr turēsim to cieņā:

Šodien Kristus augšāmcelās!

Alleluja, alleluja, alleluja.

Augšāmcelties Dievs vien spēja,

Viņš kā gaisma atspīdēja,

tumsas spēkus uzvarēja. Alleluja,...

Kungs pēc savas nāves svētās

atstāja tik naglu rētas

savā miesā apskaidrotā. Alleluja,...

Kad vēl Jēzus kapā bija,

bet jau žēlastības lija

pāri mierā aizgājušiem. Alleluja,...

Tie, kas nāves valstī bija,

Pestītāju ieraudzīja,

debess laimi iemantoja. Alleluja,...

Smagais akmens novelts bija.

Kapa sargiem bailes bija:

Jēzu kapā nemanīja. Alleluja,...

Godībā Viņš augšāmcēlies,

apustuļiem parādījās,

viņu šaubas izkļiedēja. Alleluja,...

Tad Viņš Māti satikt gāja

un To mīļi uzrunāja,

Mātes sirdi mierināja. Alleluja,...

Esmu sāpes aizmirsusi,
Tevi, Dēls, kad skatījusi —
kā no jauna piedzimusi. Alleluja,...
Daudziem Kungs vēl parādījās,
tad no visiem atvadījās,
aiziedams pie sava Tēva. Alleluja,...
Slavēts esi, Jēzu dārgais,
Dievs un Pestītājs vismīlais,
mūsu glābējs dievišķīgais. Alleluja,...
Gods lai Tēvam-Radītājam,
Dēlam — ļaužu Pestītājam,
Garam Svētajam uz mūžiem! Alleluja,...

44.

LĪKSMI DZIEDIET PESTĪTĀJAM,

Dieva Dēlam mūžīgajam.

Viņš ir nāvi uzvarējis,
elles spēkus savaldījis.

Alleluja, alleluja, alleluja,
alleluja, alleluja.

Jēzum krusta nāvē ejot,
mācekļi vairs necerēja.

Daži, kas vēl droši bija,
To uz kapu pavadīja.

Alleluja,...

Bet, kad Jēzus cēlās augšā,
cerība tiem atkal ausa.

Tiem, kas maldījušies bija,

asaras pār vaigiem lija.

Alleluja,...

Mācekļi pie kapa skrēja,

līdzko vēsti sadzirdēja.

Citu runām neticēja,

kamēr paši ieraudzīja.

Alleluja,...

Bija, kas vēl projām bēga,

bīdamies no sava grēka.

Kas ar Jēzu agrāk gāja,

pulcējās pie Pestītāja.

Alleluja,...

Svētku prieks lai katrā sejā,

kad pie Pestītāja ejam:

mīlestību sirdīs nesam,

Viņam pateicīgi esam.

Alleluja,...

45.

JĒZUS KRISTUS AUGŠĀMCĒLĀS,

alleluja, alleluja,

godībā un lielā spēkā, alleluja, alleluja.

Sievietes uz kapu gāja, alleluja, alleluja,

un par Jēzu pārrunāja, alleluja, alleluja.

Kad jau tās pie kapa bija, alleluja, alleluja,

eņģel's viņām tā sacīja: alleluja, alleluja,

„Nebīstieties, raudāt beidziet, alleluja,

alleluja,

prieka vēsti aiznest steidziet,” alleluja,
 alleluja.
 „Augšāmcēlās Kungs patiesi, alleluja, alleluja,
 mācekļiem to sakiet visiem,” alleluja, alleluja.
 Šodien jauka svētku diena, alleluja, alleluja,
 priecājas lai sirds ikviena, alleluja, alleluja!

46.
KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES,
 uzvarēja elli.
 Tiesas dienā arī mēs
 visi augšāmcelsimies. Alleluja.
 Krusta mokas ciešot,
 rūgtā nāvē ejot,
 Jēzus mūs ir pestījis,
 debess mums atvēris. Alleluja.
 Līdzī svētku zvaniem
 visas sirdis skaniet:
 Kristus nāvi satriecis,
 mūs no elles atpircis. Alleluja.
 Kristus ļaudis esam,
 Viņa zīmi nesam.
 Viņš mūs ļoti mīlējis,
 debess Tēvam veltījis. Alleluja.
 Tagad bērnu garā
 iet pie Dieva varam,
 Jēzus vārdā lūdzoties,
 Viņa pēdās steidzoties. Alleluja.

47.

TICIET MAN, KA ES PATIESI**dzīvs no kapa piecēlies.****Lielais, smagais kapa akmens,****redziet, pats ir novēlies.****Jūs, kas manim sekojāt,****kas zem krusta stāvējāt,****tagad priekā gavilējiet,****ka es tiešām augšāmcēlies.****Redziet manas kājas, rokas,****— tās ir naglu caurdurtas:****nomiru es lielās mokās,****šists pie krusta Golgatā.****Šķēps man sānu pārdūra,****ūdens, asins izlija...****Bet es tomēr dzīvs, kā redziet,****nešaubieties vairs, bet ticiet!****Mani vēstneši jūs būsiet****prieka vēsti tautām nest;****manu patiesību nesiet****ļaužu sirdīs gaismu degt.****Mana Tēva namā ies****neskaitāmas dvēseles,****kas nav mani redzējušas,****bet caur jums man ticējušas.**

48.

IESIM GAIŠAJĀ DIEVA SVĒTNĪCĀ

dzirdēt par lielo brīnumu:

**uzcēlies Kristus sveicina visus,
starodams debesu spožumā.**

**Alleluja, alleluja, starodams debesu
spožumā.**

**Kristum ticīgais, kamdēļ sevī nes
apslēptu grēka akmeni?**

Kristus to novels, kritušo piecels.

Iesim pie dievišķā glābēja!

**Alleluja, alleluja, iesim pie dievišķā
glābēja!**

Jēzus tuvumā uzplaukst dzīvība

brīnišķā, jaunā skaistumā.

Iesim ar Viņu, dzīvības Kungu,

ceļā, kas ved mūs uz pilnību.

**Alleluja, alleluja, ceļā, kas ved mūs
uz pilnību.**

Sirds tik priecīga, brīva, laimīga,

smagā nasta kad noņemta.

Jēzu, Dievs esi, svētlaimi nesi,

gods Tev un slava ir mūžīga.

**Alleluja, alleluja, gods Tev un slava
ir mūžīga.**

49.

PRIECĪGS „ALLELUJA”

nebeidz sirdī skanēt.

Dievs no kapa piecels

jaunai dzīvei mani.

Lai cik tumsa dziļā,

lai cik nakts ir gara,

visām lietām pāri

Dieva spožums staro.

Jēzum naglu rētas

rokās, kājās svētās.

Manis dēļ Viņš cieta,

lai es laimē ietu.

Klusā sirdī dziļi

karstas ilgas kvēlo:

mīlēt Tevi, Jēzu,

kā Tu mani mīli!

50.

KUNGS JĒZUS DZĪVS IR UZCĒLIES,

no kapa akmens novēlies,

vien baltās drēbes palika,

kur svētā miesa dusēja.

Aiz bailēm sargi drebēja,

kad brīnumu šo redzēja:

kā dievišķīgā spožumā

Kungs Jēzus kapu atstāja.

Uz kapu steidzas sievietes:
tās dārgās smaržu zāles nes,
lai savu Kungu godināt
un viņa miesu iesvaidīt.

Tās bēdās runā skumīgi:
„Kas novels smago akmeni?”
Bet, tuvu pienākot, tās redz,
ka akmens novēlies jau pats!

Teic sievietēm Dieva eņģelis:
„Te pravietojums piepildīts.
Ir Jēzus godā uzcēlies
un mācekļus Viņš sastapt ies.”

Nav mūžam kaunā palicis,
kas Kungam Jēzum ticējis.
Var sabrukt zeme, debesis —
Viņš savus vārdus piepildīs.

51.
NĀC, SVĒTAIS GARS, DIEVS RADĪTĀJS,
Tu žēlastību dāvātājs.

Nāc, mājo mūsu dvēselēs,
lai Tavi bērni būtu mēs!

Par aizstāvi Tu cildināts
un Dieva tautai dāvināts;
Tu dzīves ceļā gaismas stars,
dzīvs avots, mīlestības gars.

Ar septiņveida dāvanām,
vislabā Tēva sūtītām,

**Tu savus ļaudis stiprini
un Dievu slavēt aicini.**

**No Tevis gaismu gribam lūgt
un Tavā mīlestībā būt.**

**Nāc, rādi ceļu cildeno
uz dzīves mērķi augstāko!**

**Pret ļaunu cīņā stiprini
un savu mieru dāvini,
mūs vadi, lai Tev sekojam
un debess laimi mantojam.**

**Mēs ticam Tēvam mūžīgam
un Dieva Dēlam vienīgam,
un Garam vis(u)svētajam,
šai Trīsvienībai dievišķai. Amen.**

52.

**NĀC PIE MUMS, DIEVS SVĒTAIS GARS,
liec, lai Tavas gaismas stars
atmirdz mūsu dvēselēs.**

**Savus ļaudis apgaismo,
žēlastību atjauno,
mūsu sirdīs iemājo.**

**Dieva Gars Vissvētākais,
prieka avots cēlākais,
dvēselei miers jaukākais.**

**Darbā, lūdzam, stiprini,
nogurumā spirdzini,
bēdu laikā mierini.**

**Dievs, ar savu spožumu
piepildi sirds dziļumus
tiem, kas tic un Tevi lūdz.**

**Kungs, bez Tavas svētības
nav nekādas cerības
mums no grēka pacelties.**

**Tikai Tu spēj cilvēkam,
smagā grēkā kritušam,
skaidru darīt dvēseli.**

**Ļaunums mūs lai neuzvar,
cilvēki lai brīvi var
pestīšanas ceļu iet.**

**Dāvā visiem ticīgiem
labas gribas cilvēkiem
savas debess dāvanas.**

**Dod mums dzīvi svētīgu,
nāves stundu mierīgu,
svētlaimīgu mūžību.**

DZIESMAS VISSV. SAKRAMENTA GODAM

53.

MĒS CEĻOS KRĪTAM Tavā priekšā, Dievs,
pēc žēlastības Tavas lūdzoties.

Ticībā dzīvā, sirds pazemībā
upuri sākam Tavam godam mēs.

Svēti mūs, Jēzus dievišķīgā Sirds,
lai dzīve skaidra tai kā avots irdz.

No posta sargā mājokļus, laukus,
lai labi klājas mums pie Tavas Sirds.

Dzīviem, Kungs Jēzu, žēlastību dod,
mirušie Tevī atdusu lai rod.

No kara sargā, no elles briesmām,
cilvēci svētī, labus laikus dod!

Pret Tevi nokrīt ceļos cilvēks vājš,
Tu mūsu Dievs un visa Radītājs:
mēs Tavi bērni — cilvēki visi,
uz debessmājām ved mūs, Pestītāj.

Tev pieder mūsu sirdis, Kungs un Dievs,
uz svētlaimību ceram mēs ikviens.

Kungs, piedod vainas mums, grēciniekiem,
uzklausi žēlīgs, kad mēs lūdzamies!

Dievs Tēvs, Dēls, Svēts Gars, Tevi slavējam,
Tev Trisvienīgam godu atdodam.
Lai pateicība Tev mūžu mūžos
par žēlastībām, ko mēs saņemam.

54.

VISI ĻAUDIS, NĀCIET KLĀT,

Kungu Jēzu godināt!

Lai top mūžam cildināts

Vissvētākais Sakraments!

Dieva Māte Marija,

tu par visiem gādīga,

māci savu Dēlu sveikt,

kas šeit cienīts Sakraments.

Dziediet, visi eņģeļi,

Dieva svētie vēstneši:

svēts, svēts, svēts lai mūžam teikts

augsti godāts Sakraments.

Ādams, Noass, Ābrahams

un viss pirmais tēvu nams —

it viss vecais testaments

dzied: „Lai teikts ir Sakraments!”

Praviešiem Dievs atklāja,

prieka ziņu vēstīja:

Jēzus Krīstus — Mesija,

kas šeit pielūgts Sakraments.

Apustuļi mūžībā

Dievu slavē liksmībā,

savu Mācītāju redz,

kas šeit ir kā Sakraments.

Visi svētie mocekļi,

debess draudzes locekļi,

jūsu Kungs un īstens Dievs
ir šis augstais Sakraments.
Visas šķīstās jaunavas,
kuras Dievam veltītas,
jūsu prieks un Labais Gans
nāk pie jums kā Sakraments.

Dievs, kam tronis debesīs,
mūs tik ļoti mīlējis:
pats pie mums ir palicis
altārī kā Sakraments.

Pestītāju slavēsim,
ceļos krītot, pielūgsim,
skaidrām sirdīm pieņemsim,
kas šeit cienīts Sakraments.

Dzīvā Maize, ļaužu prieks,
īstens Cilvēks, īstens Dievs.
Esi mūžam godināts,
svēts un brīnišķs Sakraments!

55.

ŠEIT IR JĒZUS, KUNGS UN DIEVS,
palikt vienmēr vēlējies.
Visi svētie debess gari
sveic To altārī.

Sakraments, šis dzīvais Dievs,
debess Maize, ļaužu prieks,
dāvāts Vakariņās svētās,
Kunga svētītās.

**Dievs mums patvērums ir drošs,
Sakramentā klātesošs.
Dzīlā cieņā mēs šeit iesim,
Kungu pielūgsim.**

**Dieva Kunga mielasts svēts
zemes bērniem novēlēts,
lai tiem gara spēkus vairo,
sirdis apskaidro.**

**Jēzus ticīgajiem draugs,
palīdzētājs vienmēr jauks,
kamēr dzīvosim, To teiksim,
mīlēt nebeigsim.**

**Jēzu, Tu mums vienmēr klāt,
māci debess mantu krāt:
dari, lai mums svētas ilgas
sirdis piepilda.**

**Jēzu, Tevi lūdzamies
un pie Tevis steidzamies:
dāvā dzīvi svētlaimīgu
visiem, mūžīgu!**

**Savas sirdis atveriet,
žēlastību pieņemiet!
Sevi Jēzum veltījot,
Sakramentu pielūdziet!**

56.

**PIELŪDZU ES TEVI, augstais, svētais Dievs,
kas šai Sakramentā esi klāt arvien.**

**Savu sirdi nesu Tev par upuri,
Jēzu, lai tā pieder Tev vien mūžīgi.**

**Nespēj Tevi aptvert cilvēciskais prāts,
bet Tu, mīlestībā žēlīgs, pretī nāc.**

**Tu mums spoža saule, gaišas dienas rīts,
lai gan Sakramenta noslēpumā tīts.**

**Šeit es redzu Tevi, savu glābēju,
vainagotu ērkšķiem, krustā piesistu.**

**Nožēlā es lūdzošs: Jēzu, piedod man,
kā reiz piedevi pie krusta slepkavam.**

**Tu man žēlastībā svētās rokas sniedz,
dziļās naglu rētas acīm skatīt liec.**

Līdz ar Tomu spēju ticēt, iesaukties:

Jēzu, labais Jēzu! Tu mans Kungs un Dievs!

**Jēzu, dzīvā maize tam, kas izsalcis,
spēks un spirdzinājums tam, kas paguris,
spoža laimes diena bēdu nomāktam,
uztīcamais glābējs katram cilvēkam.**

Žēlsirdīgais Jēzu, labais pelikān,

Tava asins svētā — pestīšana man.

**Cik šī asins dārga! Lāses pietiktu,
pasaulei lai visas vainas noņemtu.**

**Sakramentā Svētā, žēlsirdīgais Dievs,
Tu mūs vienmēr gaidi, mūsu ilgojies.**

**Pieņem mūs, Kungs Jēzu, savā gādībā,
aizved mūs sev līdzīgai mūžībā. Amen.**

57.

DIEVS, TEVI PIELŪDZU. Šeit Hostijā

Tavs vaigs

ir aizklāts cilvēkiem, jo nav vēl nācis laiks.

To zinot, atdodas sirds mana Tev tik vien

un Tavam svētumam, un Tavai slava dien.

Šeit pievil redze mūs, vil cilvēciskais prāts,

tik Tev es uzticos, jo patiesīgs Tavs vārds:

„Tā mana Miesa ir, tās — manas Asinis;

un dzīvos mūžīgi, kas mani pieņēmis.”

Pie krusta staba bij’ Tavs dievišķīgums slēpts,

šeit cilvēciskums arī noslēpumā tērpts.

Tev tomēr ticu es. Man apliecināt prieks,

ko teicis, lūgdamies pie krusta, grēcinieks.

Nav rētas skatīt gan kā Tomam vēlēt man,

Tu tomēr Dievs, mans Kungs, kam

mūžam slava skan.

Liec pieaugt ticībai un cerībai ik dien’,

ļauj Tevi pielūgt, Kungs, un Tevi mīlēt vien.

Ak, svētā Hostija, kas debess vārtus ver,

Tu dzīvā Maize mums, kas pestīšanai der.

Liec sirdij ilgoties pēc Tevis, Kungs un Dievs,

un Tevi liksmi rast, un Tevi priecāties.

Tu esi Pestītājs, Kungs Jēzu, pasaulei,
kas svētās asinis par saviem ļaudīm lej.
Lai šķīstī mani tās no visiem grēkiem nu,
vien piliens deldēt spēj šo grēku

smagumu.

Kaut mūsu acīm vēl Tu esi slēpts un šķirts,
to, lūdzams, piepildi, kad vajadzēs mums

mirt:

lai izzūd noslēpums, kas Tavu vaigu sedz,
un liksmā dvēsele lai Tevi mūžam redz.

Amen.

58.

JĒZU, NĀC, MANS PRIEKS UN LAIME,
nāc un aizdedz manu sirdi!
Kungs, es Tevi ilgās gaidu,
manas lūgšanas Tu dzirdi.

Ticu, Hostijā Tu esi,
visus aicini pie sevis.

Manas vājības Tu redzi,
bet es ilgojos pēc Tevis.

Kungs, es vēlos savā sirdī
Tevi sveikt kā mīlu viesi.
Esot vienībā ar Tevi,
būšu laimīgs es patiesi.

Lai es mīlestībā degu
un pēc Tevis vienmēr slāpstu,
lai ar gaišu smaidu vaigā
nesu savu dzīves krustu.

59.

LAI GODS UN SLAVA mūžīgi mūžam

Tev, mūsu Dievam un Radītājam!

**Priecīgās dziesmās Tevi mēs teicam,
debess un zemes valdnieku sveicam.**

**Cik varens esi, teic debess velve
un kas ir radīts ūdeņu dzelmēs.**

**Likumus savus arī mums devi,
tos svēti pildīt mums pavēlēji.**

**Lai mēs Tev būtu īpaši tuvi,
pasaulē nāci un Cilvēks kļuvi.**

**Cieti pat mokas un grūtu nāvi,
svētidams ļaudis, kas grib būt Tavi.**

**Krustā kaut izsmiets un nievāts bijī,
piedot mums grēkus Tu apsoli.**

**Tagad Tu mājā debesu godā,
un visa vara Tev rokās dota.**

Bet vienus, Jēzu, mūs neatstāji,

Hostijā vienmēr mūs stiprināji.

**Mums Sakramentā, kurā klāt esi,
pats sevi vienmēr upurī nesi.**

**Dari, Kungs Jēzu, mūs skaidrus, svētus,
cienīgi Tevi uzņemt lai spētu.**

**Lai, mīlot citus, mēs labu darām
no rīta ausmas līdz saules rietam.**

Gribam Tev, Jēzu, mēs visur sekot,

Tev visu ziedot, Tev vienam kalpot.

**Žēlo mūs, Jēzu, ikkatru dienu:
ceļā uz gaismu vadi ikvienu.
Nekas lai nespēj no Tevis mūs šķirt,
Tev gribam dzīvot, Tev arī nomirt.**

60.

**PIE TEVIS, LABAIS JĒZU, ar prieku
steidzamies,
Tev atdot sirdi savu tik ļoti vēlamies.
Tu žēlsirdīgs mums esi un pestīšanu nesi.
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!**

**Tu Sakramentā sevi zem maizes paslēpi,
Kungs, visu Tu mums devi un ar mums paliki.
Ak, neizteicams labums, ak, mīlestības
daudzums!
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!**

**Tu patiesības vārdiem pie sevis visus sauc,
kā varenim, tā vārgiem Tu palidzi tik daudz.
Kas uzticīgs Tev seko, tas īsto laimi manto!
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!**

**Kad Tevi sirdī turu, sirds svētā liksmē grimst,
un priecāties vien varu, jo visas sāpes rimst.
Tev gribu atdot sevi, lai mūžam būt ar Tevi.
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!**

Kad jūti smagu krustu, pie Jēzus ātri steidz
un savu sāpju nastu ar sevi paņem līdz.
Pat vainīgo Viņš nerāj, tam mieru savu atstāj.
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!

Ir jauki Jēzu pieņemt, ar Viņu priecāties,
un stingri sevī nolemt tik Viņam veltīties:
Viņš augstākā būs laime, kas gaida debess
saimē.

Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!

Ak, Jēzu vis(u)labais, ļauj Tevi mīlēt man,
Tev, mūsu Kungs visaugstais, lai gods un slava
skan,
lai skaistāko, ko varu, es Tavam godam daru!
Mans Jēzu, Dievs vienīgs, esi mums žēlīgs!

61.

NĀC, JĒZU, MANĀ SIRDĪ

un esi žēlīgs man!

Tu manas domas dzirdi,

Tev mana dvēs'le skan.

Sirds grib tik Tevī dusēt,

just mieru brīnīšķu,

grib gaidīt tik un klusēt,

lai Tevī klausītos,

Tu, žēlastības kaisot,

skar manu dvēseli;

**Tu, labam vietu taisot,
min katru nezāli.**

**Kā bērnu mani žēlo,
lai neskar mani grēks.
Liec mīlestībā kvēlot
pret Tevi, Dieva Dēls.**

**Kā pateikties Tev spēšu,
mans Jēzu, labais Dievs?
Tev sevi upurēšu
es, nabags grēcinieks.**

**Lai teic un slavē Tevi
ikviena radība
par visu, ko man devi
un dosi mūžībā.**

**Lai dzīve tev par godu
kā dziesma skanētu,
es sevi visu dodu,
Tavs prāts lai notiktu.**

62.

**NO TĀLĀM, GAIŠĀM BĒRNU DIENĀM
tik maigi dziesma sirdī skan.**

**Pie mātes krēslas stundā vienam
tā lūgties viegli bija man:**

**Jēzu, manā sirdī nāc,
sev pa prātam veidot sāc,
sirds maziņa un visam aizslēgta,**

**tik Tev, mans Jēzu, atvērtā,
tik Tev, tik Tev, ak, Jēzu mans!**
**Un vēlāk dzīves grūtās cīņās,
kur kārdinošu balsu daudz,
nāk atmiņā man bērnu dienas,
un dvēselē man atkal sauc:**

Jēzu,...
**Kungs, liec, lai vienmēr lūgties spētu
es bērnišķīgā ticībā,
lai sirdī bieži atskanētu
man dziesma šī kā bērībā:
Jēzu,...**

63.

AR ILGĀM TEVI GAIDU, mans Jēzu
Hostijā,
**un lūgšanu Tev skaitu kā savā bērībā,
lai glabāt sirdi skaidru ar Tevi vienībā,
lai glabāt sirdi skaidru ar Tevi vienībā.**
Tu savu krustu nesi, lai ļaudis pestītu.
**Nu Hostijā Tu esi, lai viņus svētītu
un ticībā lai visi šeit Tevi pielūgtu,
un ticībā lai visi šeit Tevi pielūgtu.**
**Mēs tanī rodam spēku, ka debess laime ir;
tas palīdz pieveikt grēku, kas var no Tevis šķirt.**
Kā citādi rast jēgu — kam dzīvot un kā mirt?
Kā citādi rast jēgu — kam dzīvot un kā mirt?

Kungs Jēzu, Tevi lūdzam, kas esi Hostijā,
lai uzticīgi būtu mēs Tavā Baznīcā
un jaunu dzīvi gūtu pie Tevis mūžībā,
un jaunu dzīvi gūtu pie Tevis mūžībā.
Jel nāc pie sava bērna, Dievs, mana cerība!
Man laime tikai viena — tā Tava tuvība,
jo mana sirds Tev pieder un mana dzīvība,
jo mana sirds Tev pieder un mana dzīvība.

64.

ALTĀRA ZVANIŅIEM SKANOT,

Pestītājs aicina mūs
tuvāk lai dievgaldam nāktu,
debess mielasts kur būs.

Altāra zvaniņi aicina, skan,
Kristus balss dvēselē dzirdama man:
„Nāciet jūs visi, kam grūti,
pie manis mieru var gūt.”

Pestītājs Hostijā svētā
pats sevi cilvēkiem dod,
lai, ēdot debesu Maizi,
ticīgie spēku sev rod.

Altāra zvaniņi...

Hostijā mūžīgo Dievu
pielūgt un godināt ej.
Mirkļis viens vienīgs pie Viņa
dvēseli dziedināt spēj.

Altāra zvaniņi...

65.

MAIZI PIE DIEVGALDA dāvā mums debesis,
Kristus Vissvētāko Miesu un Asinis.

**Ticības noslēpums ir svētā Hostija,
Pestītājs mācekļiem saviem ko svētīja.**

**Tevi, Dievs Trīsvienīgs, bijīgi pielūdzam,
piedod mums žēlīgi, grēkus kad apraudam.
Hostijā svētajā ļauj Tevi sagaidīt,
dvēseli savu pie Tevis lai sasildīt.**

66.

MĒS PIE DIEVA GALDA EJAM saņemot dzīvo
Maizi,

jo tā gara spēkus vairo dvēselē ik reizi.

**Jēzus katru sauc pie sevis, grēciniekus žēlo,
debess goda kronis apņem Viņa pieri cēlo.**

**Kristus dotā Dieva Maize stiprākus mūs
dara,**

lai mēs dzīves ceļu ietu apustuļu garā.

**Ja mums kādreiz ceļā stāsies ļaunums, laiki
bargi,**

**Kungs, mēs Tevi tagad lūdzam: savus
ļaudis sargi!**

67.

**KAD PRIESTERA ROKAS CEĻ HOSTIJU
SVĒTO,**

un biķera zelts sveču ugunīs mirdz,
tad pieņem, Tēvs, žēligi Upuri cēlo,
ko dāvā Tev Jēzus Vissvētākā Sirds.

Pie altāra Tava, Kungs, lūgšanā kvēlā
mēs nākam, lai ziedotu sirdis Tev vien.
Kungs, pieņem tās kopā ar Upuri svēto
un palidzi dzīvē un darbā ik dien'!

68.

**JĒZU, IENĀC MANĀ SIRDĪ,
lūgšanas, Kungs, manas dzirdi!
Tevi ilgās gaidām visi,
vai gan mums Tu garām iesi?**

Vienmēr, Tevi lūdzot, gaidu,
nemierā un ilgās vaidu,
jo bez Tevis grēkos slikstu,
tukšas dzīves gaitās nikstu.

Nepatik man zemes prieki,
tie bez Tevis man ir lieki.
Tik ar Tevi kopā esot,
laimīgs es, pat krustu nesot.

Jēzu, manā sirdī ienāc,
svētai dzīvei mani māci!
Tevi ilgās gaidām visi,
vai gan mums Tu garām iesi?

69.

KUNGS, ES NEESMU CIENĪGS,

Kungs, es neesmu cienīgs, ka manā sirdī nāc,
bet saki tikai vārdu, un būšu dziedināts.

Sirds, grēku aptumšota, tad žēlastību gūs
un, Tevis apgaismota, par mājokli Tev kļūs.

Uz tevi, Jēzu, tiecas,

uz Tevi, Jēzu, tiecas ar ilgām dvēsele,
pēc Tevis alkstot, lūdzas, Tev priekā

gavilē.

Tu visu labu devi, Kungs, savā gudribā,
ļauj arī redzēt Tevi man Tavā valstībā.

70.

ŠEIT ALTĀRĪ KRISTUS-KUNGS dzīvo

pie mums.

Viņš — ticīgo liksmība, mierinājums.

Ik dievnamā katrā kā saule mums mirdz

Vissvētākais Sakraments — Baznīcas sirds.

No debesu troņa Dievs nācis pie mums,
dod cerību gaišu, kam liktenis drūms.

Ko vārdzina bēdas, ko valgos tur grēks,
tam glābēja roku sniedz dievišķais spēks.

No altāra Kristus pats uzlūko mūs.

Viņš, Hostijā apslēpts, ir neredzams, kluss.

Ak, eņģeļu Maize, ak, debesu prieks,

Tevis pateicīgs dziedāšu es, grēcinieks!

71.

**SLAVĒ SAVU PESTĪTĀJU, savu pavēlnieku,
lai Viņš tavu sirdi valda, dāvā svētu prieku.
Viņa baltās drēbes mirdz, ērkšķu kronis zaigo,
bezgalīga žēlsirdība apmirdz seju maigo.**

**Ja vēl nospiež grēku nasta, ja tev klājas grūti,
lai sev mieru sirdī rastu, lūgšanu tam sūti!**

Viņa brūču rētas kvēl, svētums staro sejā,

Viņš ar debess Maizi baro mūs šai sāpju lejā.

Cik vēl ilgi grēka važās dvēseli sev kalsi?

Pazemībā nāc un klausī Dieva Dēla balsi!

**Viņa žēlastību lūdz, dzird Viņš katru vaidu,
tevi Viņš ar mīlestību Sakramentā gaida!**

DZIESMAS
VISSV. JĒZUS SIRDS GODAM

72.

KAD RĪTĀ AGRI AUGŠĀ CEĻOS,

es sveicu Tevi, Jēzus Sirds,

lai dienas pūlēm spēku smeļos,

nekad no Tevis neatšķirts. } 2 reizes

Uz Tevi vien, Sirds, ceļu skatu,

Tu mana zvaigzne, gaisma, prieks;

to pieņemšu ar drošu prātu,

ko Tava mīlestība sniegs. } 2 reizes

Nem manu sirdi, patur' viņu,

dod spēku man uz labu iet,

ja prāts uz grēku justu dziņu,

to žēlastībā turi ciet. } 2 reizes

Cik bieži sirds man pukstēs krūtīs:

„Viss veltīts Tavai mīlibai,”

un ikreiz sirds šos vārdus sūtīs,

ak, Jēzus Sirds, Tev vienīgai. } 2 reizes

Un arī visus, kas man dārgi,

slēdz šodien savā Sirdī tos,

tiem dvēseli un miesu sargi,

un neļauj, ka tie maldītos. } 2 reizes

Lai diena šī man svēta kļūtu,

es lūdzu Tavu svētību,

un Tu lai vienmēr klāt man būtu,

līdz gūšu debess laimību. } 2 reizes

73.

VĒL REIZI VAKARĀ ES SŪTU

Tev sveicienu, ak, Jēzus Sirds,
ņem dienas priekus, sāpi grūtu,
liec savā Sirdī, lai tie mirdz!

Ak, Svētā Sirds, Tev uzticēju
no rīta dienas nastu es,
un nu ar prieku teikt es spēju:
“Tu palīdzību vienmēr nes.”

Tev pateicos par žēlastību,
ka steidzies mani pasargāt!
Dod arī šonakt palīdzību,
Tavs eņģelis lai stāv man klāt!

Ak, Dieva Sirds, kad es ar grēku
Tev nepaklausu, man ir žēl;
ak, piedod man, dod jaunu spēku,
lai atkal sirds man skaidra kvēl!

Ak, Jēzus Sirds, es lūdzos arī
par savējiem un labdariem,
tos pasargi un svētus dari,
lai Tava mīla ir pār tiem!

Nu Tavā Sirdī, mirdz kas sārti,
lai man ir žēlastību daudz;
lai Tava Sirds man - debess vārti,
caur kuriem jauna dzīve sauc!

74.

NĀCIET, VISI DIEVA ĻAUDIS,

Pestītāju godināt!

**Viņš mūs ir pie sevis saucis,
lai mums mieru dāvātu.**

Slavas dziesmas, visur skaniet

Jēzus Sirdij dievišķai!

**Pie šīs Sirds jūs visi nāciet,
atdodami godu tai!**

**Jēzus Sirds no savas rētas
žēlastību straumes lej.**

**Viņas mīlestība svētā
mūsu ilgas remdina.**

Slavas dziesmas,...

**Jēzum vienam pamestībā
par mums visiem nācās ciest.**

**Mūži mainās — mīlestība
Viņa Sirdī neizdziest.**

Slavas dziesmas,...

**Svētbildē šo Sirdi redzam,
gaismas staros atmirdzot.
Gaismu arī sevī dedzam,
Pestītāju pielūdzot.**

Slavas dziesmas,...

**Jēzu, ieslēdz savā Sirdī
savus ļaudis žēligi!**

**Mūsu lūgšanas Tu dzirdi:
piedod visiem mūžībā!
Slavas dziesmas,...**

75.

**ES JĒZUS SIRDI sveicu un viņu pielūdzu,
gan lūgšanās, gan dziesmās to bieži piesaucu.**

**Lai augsti godināta, no visiem cienīta
Vissvētākā Sirds Jēzus ir visā mūžībā!**

**Tu, Sirds, par mani cieti, Tu, sāpju pārņemta,
uz Golgatas pie krusta ar šķēpu pārdurta.**

Lai augsti godināta,...

**No Tevis iztecēja ūdens un asinis,
lai manus grēkus dzēstu un piedots būtu viss.**

Lai augsti godināta,...

**Kā Tu, Sirds, lēnprātīga, skaidra, pazemīga,
tā veido manu sirdi, lai top Tev līdzīga.**

Lai augsti godināta,...

**Es lūgšanās uz Tevi sev spēku atrodu
un pienācīgu godu Tev priecīgs atdodu.**

Lai augsti godināta,...

**Ak, Jēzus Sirds, es lūdzu: ņem mani visu sev,
lai mana dzīve kļūtu par slavas dziesmu Tev!**

Lai augsti godināta,...

**Kad man šī zemes dzīve uz mūžiem izbeigsies,
ņem, Jēzus Sirds, Tu mani pie sevis debesīs!**

Lai augsti godināta,...

76.

TAVAI SIRDIJ GODU DODAM, ak, mans

Jēzu, ak, Jēzu!

Tevi palīgā mēs lūdzam, ak...

Mēs godināsim tagad un vienmēr

Tavu Sirdi, ak, mans Jēzu!

Tava Sirds ir ievainota, ak...

Mūsu pestīšanai dota, ak...

Mēs godināsim...

Pie šīs Sirds mēs visi steigsim, ak...

Godāt Tevi neizbeigsim, ak...

Mēs godināsim...

Tevī istā mīlestība, ak...

Žēlastību pārpilnība, ak...

Mēs godināsim...

Tevi meklē cilvēks grēcīgs, ak...

Zinot, ka Tu esi žēlīgs, ak...

Mēs godināsim...

Neraidi mūs prom no sevis, ak...

Kad mēs steidzamies pie Tevis, ak...

Mēs godināsim...

Tavai Sirdij godu dodam, ak...

Lūdzot Tevi, mieru rodam, ak...

Mēs godināsim...

77.

KUNGS, UZKLAUSI MŪS, * Kristu, saudzi mūs, * mīlais Jēzu, svētī mūs!

Jēzu, Tu to apsolīji, * ka mūs vienus neatstāsi,
* paliksi pie mums virs zemes * Svētā Sakramenta zīmēs.

Kungs, uzklausi mūs,... *

Ritos dienas darbus sāku, * lūgšanās pie Dieva nāku: * Viņam upurī es nesu savus darbus, sevi visu.

Kungs, uzklausi mūs,... *

Svētā Jēzus Sirds, to vienu * lūdzu es ikkatru dienu: * liec, lai Tavās pēdās eju, * cita ceļa nemeklēju.

Kungs, uzklausi mūs,... *

Gaiša kļūst tad mana dzīve, * rūpju nenomākta, brīva, * kad ar Tevi vienots esmu, * Tavu saldo jūgu nesu.

78.

AR ASAJIEM ĒRKŠĶIEM TU APVĪTA,
vissvētākā, dievišķā Sirds,
ar šķēpu uz Golgātas pārdurta,
vēl asinis brūcē Tev mirdz.

Sirds svētā, Tu, mīlot mūs, brūces šīs nes,
lai debesu valstību mantojam mēs.

Lauj mums Tavu ciešanu cienīgiem kļūt,
Tev dzīvot, Tev nomirt, ar Tevi vien būt.

**Tev, dievišķā Sirds, mēs ziedojamies
un svēti kalpot solāmies,
un svēti kalpot solāmies.**

**Ak, Jēzus Sirds, mīlibas pārpilna,
par cilvēces grēkiem Tu ciet,
bet Tevi tik daudzi vēl nicina
un zaimojot garām Tev iet.
Jel uzklausi žēlīgs, kad gandarām mēs,
Sirds dievišķā, piedod un grēkus mums dzēs!**

Ļauj mums Tavu ciešanu...

**Ak, Jēzus Sirds, svētlaimes mūžībā
pie Tēva Tev tronis ir dots.**

**Tev, Karalim, debesu augstībā
ir mūžīga slava un gods.**

**Caur pasauli ejot, Tev kalposim mēs,
līdz redzēsim Tevi, kā ilgojamies.**

Ļauj debesu goda mums cienīgiem kļūt.

79.

**NO VAIDU ZEMES, asaru lejas,
lūdzošas balsis debesīs kāpj.**

**Uzklausi mūs, Kungs, dod žēlastību,
lai mūsu bēdas norimst un stāj.**

**Pie Tevis, Jēzu, lūgšanas sūtam:
vadi mūs cauri nedienām grūtām.
Tava Sirds svētā debesu jaukums,
uz Tevi ceram, Kungs, žēlo mūs!**

Sirds mūsu tiecas, Jēzu, uz Tevi
ikdienas dzīvei svētību gūt.
Sniedz Tu mums savu dievišķo roku,
jo vienmēr Tavi gribam mēs būt.

Pie Tevis, Jēzu,...

Ļauni mēs bijām, Kungs mūsu augstais,
kad grēka valgos iekritām mēs.
Golgātas krusta upuris svētais
visus no grēka atpestīt spēj.

Pie Tevis, Jēzu,...

Paglāb no ļauna ticīgos savus,
kad dzīves gaitās spēki tiem zūd.
Mūžīgās dzīves avots Tu esi,
no Tevis visi stiprumu gūst.

Pie Tevis, Jēzu,...

80.

TU CERĪBA MUMS DROŠĀ, Vissvētā Jēzus
Sirds, * Tu mūsu zvaigzne košā, kas dzīves
tumsā mirdz. * Bez Tavas mīlestības mums
sirdis skumst un raud; * bez Tavas žēlastības
vien baigā nāve draud.

Kad Tavu gaismu smeļu, man dzied un liksmo
gars. * Lai vienmēr rāda ceļu Tavs žēlastības
stars. * Jo kā bez lietus lapas, kas ātri vīst un
kalst, * tā sirdi moka slāpes, un gars pēc Tevis
alkst.

81.

DAUDZ CIETUŠAIS DĒLS,

maldu ceļinieks vēls,

vai debesu balsi tu dzirdi?

Tu grēcīgs un vājš,

tevi glābs Pestītājs

un svētīs Viņš satriekto sirdi.

Pie Jēzus Sirds klāt

steidzies, dēls, tu labprāt,

tad mantosi mieru drīz svētu.

Un priecāsies sirds,

kas vēl nospiesta ir,

tik paļaujies droši uz Tēvu.

**DZIESMAS
KUNGA JĒZUS GODAM**

82.

TU MANA LĪKSMĪBA, AK, JĒZU MANS,

Tu mana cerība, ak, Jēzu mans!

Tu mana liksmība, ak, Jēzu mans,

Tu mana cerība, ak, Jēzu mans!

Kāds ir tas labums, ko iegūt varu?

Jēzus man dāvā mūžību garu.

Tu mana liksmība,...

Nicinu visus šīs zemes priekus,

piedāvā tie tik laicīgus niekus.

Tu mana liksmība,...

Ko man var līdzēt pasaule visa,

ja mani gaida tad Dieva tiesa.

Tu mana liksmība,...

Tevi vien, Jēzu, es gribu mīlēt,

augstāku mērķi nevaru zināt.

Tu mana liksmība,...

Ļauj Tevi redzēt debesu laimē,

priecāties mūžam tur svēto saimē.

Tu mana liksmība,...

83.

MANĀ SIRDĪ, MANĀS ROKĀS

savu žēlastību liec,

lai ne priekos, lai ne bēdās } 2 reizes
naidnieks mani nesasniedz.**Kungs, es pielūdzu tik Tevi;****Jēzu mans, tik Tevi vien.**

Tev es dodu visu sevi

līdz pat nāvei katru dien.

Dāvēni man gara spēku,

lai es bēdās nelūztu;

lai, pat smagu krustu nesot, } 2 reizes
dzīves prieks man nezustu.**Kungs, es pielūdzu...**

Debess gaismu nedziestošu

dvēselē, Kungs, manā dedz,

lai sirds mana Tavu svēto } 2 reizes
patiesību skaidrāk redz.**Kungs, es pielūdzu...**

Tevis doto žēlastību

palīdz, Kungs, man saglabāt,

jo pēc Tava prāta gribu } 2 reizes
dzīves ceļu nostaigāt.**Kungs, es pielūdzu...**

84.

**SKAISTAIS KUNGS JĒZU, gribu Tevi redzēt,
manu dzīves ilgu tēls.**

**Tev gribu kalpot, Tevi vien mīlēt,
Tu esi patiess Dieva Dēls.** } 2 reizes

**Skaisti ir laukā, skaistāk mežā jaukā,
ziedoņvēsmām lidojot.**

**Jēzus ir skaistāks, Jēzus ir jaukāks, }
Viņš mums skumjas remdēt prot.** } 2 reizes

**Saule un mēness, sudrabetās zvaigznes
ir gan gaiši spīdekļi.**

**Jēzus ir gaišāks, Jēzus ir skaistāks }
nekā visi eņģeļi.** } 2 reizes

**Skaistākā rōta - žēlastība dotā,
ko no Jēzus mantoju.**

**Augstākā laime - būt debessaimē, }
lai tur mūžam dzīvotu.** } 2 reizes

85.

**CIK MAIGS UN MĪLŠ TU ESI, labais Jēzu,
kā gaismas pieskāriens Tu, labais Jēzu!**

**Tu ceļu rādi man un žēlastību sniedz,
ak, labais Jēzu, mans labais Jēzu!**

Cik augsti godājams Tu, labais Jēzu!

**Kas Tavās pēdās seko, labais Jēzu,
tam spēkus stiprini, lai augšup priecīgs iet,
ak, labais Jēzu, mans labais Jēzu!**

Tu milestība īstā, labais Jēzu,
Tu sirdij saules stars, ak, labais Jēzu!
Kad sevi ziedoju, tad Tevī dzīvoju,
ak, labais Jēzu, mans labais Jēzu!

Kad beigsies mana taka, labais Jēzu,
un mani soli klusēs, labais Jēzu,
tad savu roku sniedz, pie sevis mani ved,
ak, labais Jēzu, mans labais Jēzu!

Cik cienījams Tu esi, labais Jēzu,
un vienmēr pielūdzams Tu, labais Jēzu,
Tu sirdi mierini un prātu stiprini,
ak, labais Jēzu, mans labais Jēzu!

86.

KUNGS JĒZU, TAVA PIEMIŅA

ir sirdīm laime patiesa,

bet lielāka vēl dāvana

ir Tava maigā klātbūtne!

Vai agrs rīts vai vakars vēls,
nekad nav teikts kaut kas tik cēls,
nav iedomāts vēl mīlāks tēls
kā Tu, mans Jēzu, Dieva Dēls!

Pie sevis, Kungs, Tu aicini,

iet Tavās pēdās skubini;

kas seko Tev, tos mierini,
tiem algā sevi dāvini.

Sirds slāpēs Jēzus — remdējums
un prātam gaismas starojums,

visaugstākais Tu ieguvums,
ko pasaule dot nespēj mums.
To cilvēks nespēj pasacīt,
ne rakstu zīmēs parādīt,
kāds labums Jēzu izvēlēt
un mūžam Viņam piederēt.
Tev, Jēzu, sevi veltīsim
un vienmēr Tavi paliksim.
Ved, lūdzam, mūs uz debesīm,
kur mūžam Tevi slavēsim.

87.

MĒS SĀKAM IK DIENU ar liksmu sveicienu:
„Lai slavēts Jēzus Kristus ir visā mūžībā!”
Viņš uzticīgais draugs. Sirds gaišā priekā sauc:
„Lai slavēts...
Svēts Jēzus solījums: „Es esmu šeit ar jums.”
Lai slavēts...
Kas Viņa pēdās ies, tam nebūs bēdāties.
Lai slavēts...
Vai darbs vai atpūta, Kungs prieku atsūta.
Lai slavēts...
Pat katrā grūtībā ir sava svētība.
Lai slavēts...
Ja Kungs tā nolīcis — man krustu uzlicis:
lai slavēts...
Kas Dievam uzticīgs, būs mūžam atpestīts.
Lai slavēts...

88.

RAUG, JAU DIENAS DARBI BEIDZAS,
debess zvaigznes mirdzēt sāk.
Domās vēl pie Jēzus steidzos,
nevaru es citādāk.

„Labu nakti, mīlais Jēzu,”
saku es no visas sirds.

Nomāc mani dienas smagums,
rokas gurdi lejup slīd.
Tev kā gaišam prieka staram
manā sirdī jāatspīd.

„Labu nakti, mīlais Jēzu,”
saku es no visas sirds.

Kad būs dzīves rūpes galā,
nāve spārnus pāri klās.
Jēzu, Tevi mīļi lūdzu:
mani vienu neatstāj!

„Labu nakti, mīlais Jēzu,”
atvados no visas sirds.

89.

DIENAS GAISMA IZDZISUSI,
satumst vakars, nakts jau klāt.
Savus darbus pabeiguši,
iesim Jēzu sveicināt.

Jēzu, altāri Tu mīti,
mūsu dzīvi vadīdams,

un par mums ikkatru rītu
pacel rokas svētidams.
Paldies Tev, ka dienas ceļos
žēligi Tu biji klāt;
lūdzams, sūti sargeņģelus
mūsu miegu apsargāt.
Nogurušiem sūti dusu,
noskumušos mierini,
dāvini mums nakti klusu
un no ļauna pasargi.

90.

VISU JĒZUM, VISU JĒZUM,
visu Viņam atdodu:
savas domas, vārdus, darbus,
katru kluso nopūtu.

Visu Jēzum, visu Jēzum,
Viņa mīlestības dēļ;
tikai Jēzum, Viņam vienam
mana dvēsele lai kvēl.

Visu Jēzum, visu Jēzum:
dzīves dienas saulainās,
rožu vijas, ērkšķu takas,
bēdu nakts dziļākās.

Visu Jēzum,...
Rokas strādās Viņa darbus,
kājas Viņa pēdās ies,

acis lūkosies uz Viņu,
sirds pēc Viņa ilgosies.

Visu Jēzum,...

Kad es Jēzum-Pestītājam
esmu visu atdevis,
esmu Viņam tuvāk ticis:
Jēzus ir mans svētums viss.

Visu Jēzum,...

Ak, kāds prieks un svēta dusa,
viss kad Viņam piederu;
svētnīca man sirdī klusa,
kur Viņš ņēmis mājvietu.

Visu Jēzum,...

91.

KUNGS JĒZU, MŪSU PATVĒRUMS,

Tu gaisma patiesīgā mums.
Kur Tava žēlastība mirdz,
tur miers un laime sirdī ir.

Kad rītos acis atveru,
es Jēzum sevi atdodu,
un visā dienas gājumā
ir Jēzus manā tuvumā.

Kad dažreiz dzīves nasta māc,
un grūtās šaubās pagurst prāts,
tad Jēzus vārdu piesaucu,
tik Viņam sevi uzticu.

Nav Jēzus mūžam atstājis
to, kas uz Viņu cerējis.
Viņš dzird pāt klusu nopūtu,
redz katru slēptu asaru.

Kungs Jēzu, Tavā vadībā
es gaišā bērna ticībā
caur zemes dzīvi ceļoju
uz skaisto, svēto mūžību.

92.

KUNGS JĒZU, LABAIS GANS,
kas mani droši sargā,
Tu glābējs esi mans,
kad plosās auka barga.

Uz zaļiem pakalniem,
pie skaidriem avotiem
Gans aizved savas avis;
kad jēriņš paguris,
viens ceļā palicis —
nes to uz rokām savām.

Cik labi dvēselei
pie Jēzus kājām dusēt!
Te, skaļā pasaulē,
viss dzīves ļaunums klusē.

Tik maigi vārdi skan:
“Bērn, uzticies tik man —
es tevi neatstāšu!
No visa ļaunuma

pat nāves tumsībā
es tevi pasargāšu.”

Kad ceļa galu redz,
liec mani ellām svaidīt
un dzīvo Maizi sniedz,
lai priecīgs varu aiziet.

Cik dzīvē skaistuma,
cik laimes, gaišuma —
Tu, Jēzu, visu devis.
Mans karstais ilgojums
ir lielais ieguvums:
būt mūžībā pie Tevis!

93.

LABAIS JĒZU, TEVI LŪDZU,
savā Sirdī vietu dod;
Tev es savas bēdas sūdzu,
dvēsele lai mieru rod.

} 2 reizes

Labais Jēzu, dzirksti svētu
arī manā sirdī met,
Tevi vienu lai es spētu
pāri visam iemīlēt.

} 2 reizes

Labais Jēzu, gudru prātu,
skaidru sirdi dāvini.
Pasaule kad maldinātu,
ticībā tad stiprini.

} 2 reizes

Labais Jēzu, izslāpušam
dod man Tavu veldzi dzert,

grūtā ceļā pagurušam } 2 reizes
Tavu stipro roku tvert.

Labais Jēzus kad pie manis,
ļauņuma es nebaidos:
zinu — sava Labā Gana } 2 reizes
sargāšanā atrodos.

94.

VISMĪLAIS JĒZU, nākam mēs pie Tevis,
mums esi žēlīgs, neatstum no sevis!
Tu — labais Tēvs, Tu vienmēr visus dzirdi,
kas Tevi lūdz ar skaidru bērna sirdi.

Mēs lūdzam, Jēzu, piedod mūsu grēkus
un labos darbos stīprini mums spēkus!
Dod uzticību stīpru līdz pat nāvei,
kas visam ļaunam liek mums pretī stāvēt.

Pēc sava prāta vadi mūsu gribu,
mums stāvi klāt ar savu žēlastību.
Tavs Gars lai visas mūsu gaitas vada,
no ļauna sargā, gaišu ceļu rāda!

Lai mēs kā brāļi vienprātīgi esam,
viens otra nastu dzīves laikā nesam.
Kad dzīves ceļos nogurs mūsu kājas,
ak, Pestītāj, tad atver savas mājas!

Mums esi žēlīgs! Bargi nenotiesā
par visu to, kas grēkots tika miesā.

Liec laimē skatīt Tavu vaigu svēto
un Tevi slavēt pulkā izredzēto.

95.

„MIERS JUMS,” skan Kristus balss mums,
civēkiem.

Kad mīlestība irst starp tuvākiem,
lai atspīd apziņā kā zvaigzne mirdzoša
gaišs Kristus vēlējums: „Mans miers ar jums!”

Kaut apkārt liesmotu naidis pasaulē,
Dievs mieru iekšējo dod dvēselē.

„Pie manis nāciet jūs, un sirds jums mieru
gūs,”

skan Kristus solījums: „Esmu ar jums!”

Kristus ir solījis mūs neatstāt.

Viņš savā Baznīcā ir vienmēr klāt.

Kaut pieviļ pasaule, vēl atskan dvēselē
šis Kristus solījums: „Esmu ar jums!”

Tik ļoti Jēzus ir mīlējis mūs,

ka Viņš, visaugstākais Dievs, Hostija kļūst.

Viņš mūs no altāra pie sevis aicina

ar mīlu sveicienu: „Mans miers ar jums!”

96.

KUNGS JĒZU, TAVĀS ROKĀS VISS,
kur esi Tu, tur debesis;
kur Tava Vārda gaisma spīd,
tur miers un laime sirdī mīt.

Kad rītos acis atveru,
es Jēzum sevi novēlu,
un visā dienas gājumā
ir Jēzus manā tuvumā.

Kad dažreiz dzīves nasta māc,
un grūtās šaubās pagurst prāts,
tad Jēzus vārdu piesaucu,
es Viņam sevi uzticu.

Nav Jēzus mūžam atstājis
to, kas uz Viņu ticējis;
Viņš dzird pāt klusu nopūtu,
redz katru slēptu asaru.

Kungs Jēzu, Tavā vadībā
es gaišā bērna ticībā
caur zemes dzīvi ceļoju
uz skaisto, svēto mūžību.

97.

TU — MĪLAIS, LABAIS PESTĪTĀJS,

Tu — visu ļaužu žēlotājs!

Tu esi visiem Labais Gans

un augstais debess Kungs Tu mans!

Tu ļaudis izglābt atnāci
un mūsu dabu pieņēmi.

Mēs mūžos Tevi slāvēsim
un savās sirdīs ieslēgsim.

Mēs Tevi lūdzam: „Stāvi klāt,”
jo gribam jaunu dzīvi sākt.

No grēka vāžām atbrīvo,
lai sirdis mieru iemanto.

Pie sevis Tu mūs aicini
un žēlastību dāvini.

Tu maizi dievišķo mums dod,
lai Tevī visi spēku rod.

Mēs sevi Dievam veltīsim
un Viņa gribu pildīsim.

Tad Tavi palikt varēsīm
un debess dzīvi mantosīm.

Lai gods un slava brīnīšķa
Tev, augstais Dievs, ir mūžīga!

Un visa Tava radība
lai vienmēr Tevi godina!

DAŽĀDAS DZIESMAS DIEVA GODAM

98.

**TIKKO RĪTĀ MOSTAS AUSMA,
zeme, jūra, saule, gaisma
un ikkatra dzīva būtne
pateicību Dievam sūta.**

**Rītā, acis vaļā verot,
lūdzu Dievu, darbā ejot.
Pirmās domas Kungam sūtu,
visā dabā Dievu jūtu.**

**Daudzus nāve aicināja,
vakar kas pie miera gāja.
Es vēl liksmi varu mosties,
dienas darbos priecīgs doties.**

**Dieva gribu pildīt steigšu,
Kungu pielūgšu un teikšu:
„Svēti mūs un mūsu mājas,
lai mums dzīvē labi klājas!”**

99.

**DIEVS, MĒS TEVI SLAVĒJAM,
Kungs, mēs teicam Tavu spēku,
jo Tu valdi pasauli,
savām rokām celto ēku.**

Laiki iet, un dienas skrien, } 2 reizes
pavēlnieks Tu esi viens.

Enģeļi un cilvēki,
ko Tu debess laimei lēmis,
dod Tev godu augstāko,
redzot to, ko esi cēlis.

Tikai Tu, Kungs, esi svēts } 2 reizes
un kas Tevis izvēlēts.

Tēvs, kas esi debesīs,
visu lietu pirmais sākums:
„Notiek vienmēr lai Tavs prāts,”
tāds ir Tavu bērnu lūgums.

Savā dzīvē katru dien’ } 2 reizes
mēs Tev kalposim arvien.

Tu kā saule debesīs
mūsu dzīvē gaismu rādi
un caur dzīves grūtībām
mūs pie sevis tuvāk vadi,
lai mēs Tavā valstībā
satiktos reiz mūžībā.

} 2 reizes

Dievs, mēs Tevi slavējam,
Radītāju, savu Tēvu;
mīlēt Tevi nebeidzam,
žēlastībā smeļot spēku.

Savu dzīvi veltījam } 2 reizes
tikai Tev mēs vienīgam.

100.

DIEVS, TICAM TAVAI VARENĪBAI,**jo visur samanāms Tavs spēks.****Un ticam Tavai milestībai,** } 2 reizes
ko neaptumšo mūsu grēks.**Mēs ticam, ka ar Tavu spēku****mums šinī dzīvē atļauts būt,****un lūdzam: mūžībā ļauj arī** } 2 reizes
pie Tevis svētlaimību gūt!**Dievs, Tu ar savu Svēto Garu****mums sirdis gribi apgaismot.****Jel sūti savu gaismu katram,** } 2 reizes
lai Tevi cilvēks atrast prot!**Mēs ticam, ka bez Tavas ziņas****no galvas nenokrīt ne mats.****Uz mūžību caur dzīvi ejot,** } 2 reizes
lai visus pavada Tavs skats!

101.

ES TICU DIEVA AIZGĀDĪBAI,**ka visu vada Tēva skats.****Viss padots Viņa svētai gribai,****un nejaušs nenokrīt ne mats.****Es žēlastību nezaudēšu,****ja Dieva gribu pildīt spēšu.****Ak, Tēvs, kaut daudzreiz dzīves laikā****man grūts ir ceļš, bet esmu drošs,**

Tu mani vadi savā gaismā;
par to Tev pateicība, gods.
Es mierīgs nesu krustu grūtu,
jo Tavu aizgādību jūtu.
Es ticu, ka Tu esi klātu
it visos dzīves brīņos.
Uz Tevi priekā ceļu skatu
un bēdās Tev es atdodos.
Ļauj mūžīgi man būt ar Tevi,
kas garam nemirstību devi.

102.

TU — MŪŽAM DZĪVAIS AVOTS, kas vienmēr
spēku dod.
Tu — mīlestības dziļums, kur sirdis mieru rod.
Met savu Tēva skatu uz mani, niecīgo,
un klausī manu balsi un saudzē grēcīgo!
Tik Tev es gribu dzīvot un piederēt Tev vien.
Tik Tevi gribu mīlēt un kalpot Tev arvien.
Jel nāc, Dievs Kungs visaugstais, un mani
iemājo,
un mīlestībā savā Tu mani apžēlo!
Kungs, esi vienmēr līdzās! Kungs, stāvi
vienmēr klāt,
lai palāvībā drošā pie Tevis varu nākt!
Kungs, svētī manas domas un manus darbus ar’!
Tu — dzīvā ūdens avots, kur spēku
smelties var!

103.

DIEVS KUNGS VISSPĒCĪGAIS,**Tu, kas debess valstī mīti,****mēs lūdzam Tevi žēlīgi,****lai mums atspīd saules rīti.****Pie Tevis, Varenais,****mūsu sirdis droši tiecas,****jo visiem esi Labais Gans,****Tavas rokas pretī sniedzas.****Lai mīlēt nerimstas****Tava Sirds mūs mūžu mūžos.****Kungs, savā patvērumā ņem,****stiprini mūs sāpju brīžos!****Mēs Tevi lūdzam, Kungs,****atpestī no visa ļauna****un maizi dienīško mums dod,****pasargi no grēka kauna!****Lai mūsu dzīve, Kungs,****Tavam godam svēta būtu,****un debesis mēs mūžīgi****pestīšanas laimi gūtu!****“Svēts, svēts, svēts,”****tā Tevi slavē debess, zeme.**

104.

TIK BRĪNĪŠĶI, MANS DIEVS, tu mani vadi!**Ir tavās rokās mani mūža gadi.****Kad smagi kļūst, Tu mani mierini.****tik brīnišķi!**

**Tik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi!
Un cerībā uz Tevi ceļas skati.
Kad nemiers māc, Tu mani drošini**

tik brīnišķi!

**Tik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi!
Tu dzīvē vienmēr taisnus ceļus rādi.
Kad spēki zūd, Tu mani stiprini**

tik brīnišķi!

**Tik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi!
Nāc manā sirdī, mājvietu sev radi!
Pēc Tevis, Dievs, sirds mana ilgojas
tik brīnišķi!**

105.

**TUVĀK PIE DIEVA KLŪT sirds ilgojas.
Kad spēks un spirtums zūd mums ciešanās,
tad viena cerība vēl mani mierina:
tuvāk pie Tevis, Dievs, tuvāk Tev, Dievs!
Uz debess Tēviju ceļš ērkšķiem sēts,
bet man par svētību tas izredzēts.
Tur debess svētlaieme mūs visus aicina:
tuvāk pie Tevis, Dievs, tuvāk Tev, Dievs!
Pēc nakts, kad diena klāt un saule mirdz,
Tev sevi dāvināt steidz mana sirds.
Tā Tevī palikt grib mūžīgi:
tuvāk pie Tevis, Dievs, tuvāk Tev, Dievs!**

Caur dzīves ieleju ceļš miglā tīts,
tomēr tur aizeju, kur blāzmo rīts.
Kad ceļu nobeigšu, pie Tevis palikšu:
tuvāk pie Tevis, Dievs, tuvāk Tev, Dievs!

106.

KAD MAN SAULES GAISMA IZDZISUSI BŪS,
nāves nakts ap mani bargi tumša kļūs,
ko virs zemes guvu, tas vairs nebūs mans,
tikai Dievs man noteiks, kāds būs mantojums.

Es uz debess mājām došos cerībā
skatīt Kungu Jēzu Viņa godībā.
Esi tad, Kungs, žēlīgs savam ticīgam,
piedod visas vainas vājam cilvēkam!

Jēzu, Jēzu, Jēzu, gaisma mūžīgā,
neatstāj, Kungs, mani nāves tumsībā!
Debess Tēva mājās uzņem žēlīgi,
Tevi skatīt, mīlēt gribu mūžīgi.

107.

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU,
mūs' dārgo tēviju,
svēti jel Latviju,
ak, svēti jel to!

(2 reizes)

Kur latvju meitas zied,
kur latvju dēli dzied,
laid mums tur laimē diet,
mūs' Latvijā!

(2 reizes)

DZIESMAS VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS GODAM

108.

SVĒTĀ MARIJA, DIEVA DZEMDĒTĀJA,
ticīgo visu tu sargātāja.

Lūdž dzīves ceļā mums palīdzību
no sava Dēla, svētā Marija!

Tu Pestītāju pasaulei nesi,
tu ticīgajiem kā Māte esi.

No grēka briesmām, no elles liesmām
pasargi tu mūs, svētā Marija!

Zem krusta koka tu savu Dēlu
reiz apraudāji ar sirdi žēlu.

Palīdz' mums krustu nest pacietīgi
līdz dzīves galam, svētā Marija!

Jaunava, svētā un pazemīgā,
izlūdz, lai mierā dzīvojam ilgā,
lai naidš un nemiērs zūd ļaužu starpā!
Sargi no kara, svētā Marija!

Tev Rožukroņi ir daudzreiz vīti,
lai Māras zemē — saulaini rīti.

Tu mūsu tautu ņem patvērumā
uz visiem laikiem, svētā Marija!

Māte, visšķīstā un bezvainīgā,
debesīs mūžam tu — svētlaimīgā.

Ved mūs pie rokas caur dzīves vētrām
uz debess mājām, svētā Marija!

109.

**VALDNIECE SVĒTĀ, ieņemtā bez grēka,
ir ticīgajiem Dieva izvēlēta.**

**Pie viņas nākam, savas bēdas sūdzot,
ticīgie ļaudis, palīdzību lūdzot.**

**Tu Kristus Māte — godinām mēs Tevi,
jo Pestītāju visiem ļaudīm devi.**

**Uzklausī ļaudis, kas pie Tevis steidzas,
neatstum tautu ticīgo, kas lūdzas!**

**No visa ļauna sargāties mēs solām,
ļauj, lai caur Tevi žēlastību rodam!**

**Jaunatnē sargā nevainības rotu,
debesu laimei šajā dzīvē dotu!**

**Tu, sāpju Māte, stāvēji zem krusta,
lai savam Dēlam sāpēs līdzī justu.**

**Palidzi ļaudīm ciešanās un bēdās,
miers lai ir jūsu ģimenēs un sētās!**

**Pie Tevis slimie izlūdz veselību,
un grēcinieki meklē aizbildnību.**

**Tava Sirds svētā, skaidrā, bezvainīgā,
ceļvede visiem dzīvē dievbijīgā.**

**Dievmāte svētā, aizstāve mums drošā,
pirms gadu simtiem mūsu zemei dota.**

**Tevi lai cienī visās zemes malās
ticīgie ļaudis līdz pat laika galam!**

110.

MARIJU MĒS SVEICINĀSIM,

ar eņģeļiem godināsim!

Viņa ir no grēka brīva,

Dievamāte bezvainīga.

Ienāca kad Ilzes mājās,

viņa visus sveicināja:

Jānim nesot žēlastību,

visiem citiem — labu rītu.

Betlēmes vārds visur slavēts,

piedzima tur Kungs visvarens.

Patiesi tās mājas svētas,

kurās apmetās Kungs Jēzus.

Dieva Māte bezvainīga

svētnīcā ar Bērnū bija,

baložus tā upurēja,

likumu tā izpildīja.

Svētnīcā Bērns Jēzus gāja

kādreiz - Rakstus izskaidroja.

Mācītie To uzklausīja,

par To brīnums visiem bija.

Pa to laiku Dieva Māte

Bērnū meklē lielās sāpēs.

Tikai trešā dienā redz To

— savu Jēzu pazaudēto.

Dieva Māte, māci mani

nepazaudēt Jēzu mūžam:

**žēlastībā vienmēr dzīvot,
uzticīgi Dievam kalpot!**

111.

**GODS MARIJAI, GODS UN SLAVA
mūsu dziesmās skan;
ticībā un mīlestībā
viņu slavēsim.**

**Pestītājam godu atdod, Dievmāti kas
sveic. (2x)**

**Dieva Dēlu Jēzu Kristu
viņa dzemdēja.
Un uz rokām nesa Dievu,
kas mūs radīja.**

**Pestītājam godu atdod,...
Jēzus-Bērns tai padots bija,
viņu cienīja;
Mātes gribu izpildīja,
lai gan bija Dievs.**

**Pestītājam godu atdod,...
Mīlie bērni, ja jūs gribat
labus ceļus iet,
tad kā Jēzus savai Mātei
godu atdodiet!**

**Pestītājam godu atdod,...
Par eņģeļiem augstāk celtu,
kroņo Kungs Dievs to.**

**Ticīgais, tu arī tāpat
godā Mariju!**

**Pestītājam godu atdod,...
Visās savās dzīves bēdās
palīgā to sauc!
Caur tās aizbildnību Dievs dos
žēlastību daudz.**

**Pestītājam godu atdod,...
Mariju kā savu Māti
ja tu cienīsi,
tad ar viņu kopā mūžam
Dievu slavēsi.**

Pestītājam godu atdod,...

112.

**KĀ ZVAIGZNE JŪRĀ, DIEVMĀTE skaidrā,
pēc tevis tiecas noskumis prāts.
Kad tu mums smaidi ciešanu brīdī,
bēdas mums sirdi vairs nenomāc.**

**Uzklausī, Māte, mūs, savus bērnus, } 2 reizes
izlūdz no Dieva svētību mums!**

**Kā zvaigzne jūrā, ceļvede drošā,
tu saviem ļaudīm palīgs un sargs;
mūs stiprus dari, gaiši mums staro,
ja mūsu ceļā negaiss nāk bargs.**

Uzklausī, Māte,...

**Mēs Tevi lūdzam, glābēja-Māte,
pa dzīves ceļiem pavadi mūs!
Tu spožā zvaigzne debesu vārtos,
skats mūsu pacelts uz tevi būs.
Uzklausī, Māte,...**

**113.
MĒS DEBESU VALDNIECEI DZIEDAM,
to lūgšanās slavējam mēs,
to sveicam ar tikumu ziediem,
kas kvēlo mums dvēselēs.
Ak, Marija, esi sveicināta,
esi vienmēr Māte mums!
Caur tevi, visžēlīgā Māte,
mums dāvanas izdala Dievs.
Ja bēdas un ciešanas māktu,
pie tevis sirds remdēsies.**

Ak, Marija,...
**Ja ceļā mūs grūtības sastaps,
tad steidzies tu palīgā, Māt!
No ausmas līdz pēdējam rietam
mēs lūdzam: „Stāvi mums klāt!”
Ak, Marija,...**

**114.
SVEIKA, JŪRAS ZVAIGZNE,
spožā Dieva Māte;**

**vienmēr tīra, svēta
mirdzi debess mājās!
Pieņemot sveicienu
tu no Gabriēla,
vadi Ievas bērnus
pestīšanas ceļā!
Noņem grēku važas,
sirdis gaismu iededz,
svētī savus ļaudis,
viņu vainas dziedē!
Esi mūsu Māte,
aizstāvi pie Dieva,
mūsu Pestītāja,
kurš no tevis dzima!
Jaunava vislaipnā,
šķīstī mūsu sirdis,
lai no grēkiem brīvi,
skaidrāki mēs kļūtu!
Svētai dzīvei māci,
drošu ceļu rādi,
lai mēs Jēzu redzam,
mūžam aplaimoti!
Slava Dievam Tēvam,
Dēlam, Svētam Garam,
Trīsvienīgam Dievam
visos mūžu mūžos!**

115.

PIE TEVIS, DIEVA MĀTE, ar prieku
steidzamies: * pie Pestītāja tuvāk caur Tevi
nākam mēs. * Tu Jēzus Māte esi, mums vienmēr
prieku nesi. * Ak, Māte, lūdz Dievu par mums,
grēcīgiem!

Ar aizbildnību Tavu nāk Dieva palīgs mums,
* un Māras zemei pāri mirdz gaiši debesjums. *
Kā rīta blāzma koša — Tu bezvainīga, spoža. *
Ak, Māte, lūdz Dievu par mums, grēcīgiem!

Ko pasaule ved grēkā, kam nespēks sirdi māt
* un cīņā pietrūkst spēka, tam palīgā tu nāt: *
un uzklausa Dievs žēlīgs, kad lūdzās cilvēks
grēcīgs. * Ak, Māte, lūdz Dievu par mums,
grēcīgiem!

Kā debess zvaigzne jauka mirdz ceļā
jūrniekiem, * tu smaidi mums, kad auka draud
taviem ticīgiem: * tev pietiek viena vārda, un
norimst vētra barga. * Ak, Māte, lūdz Dievu par
mums, grēcīgiem!

Kad tuvosies jau nāve un mūsu dzīvi jauks, *
tad Dieva Māte dāvās mums debess miera
daudz. * Uz viņu lai cer droši, pie Dieva
aizejošie. * Ak, Māte, lūdz Dievu par mums,
grēcīgiem!

116.

**SVĒTĪBU MAN, MĀTE, dzīves ceļā dod,
mana sirds lai mieru, īstu laimi rod.
Manus darbus svētī, domas augšup cel,
lai es vienmēr protu dzīvot Dieva dēļ. (2x)**
 **Svētī tos, kas tevi, Dieva Māti, teic,
 Radītāju pazīst, labu darīt steidz.
 Svētī, Māte, arī tos, kas sveši man,
 lai no visām sirdīm Dievam slava skan. (2x)**
**Svētību mums visiem, Dieva Māte, sniedz
un pret visām briesmām savus bērnus sedz.
Patvērumu viņiem dod, kad spēki zūd,
taisnos ceļos vadi, uzvaru lai gūst. (2x)**
 **Kad nāks dzīves vakars, mūsu soļi stās,
 grūtā cīņā, Māte, tu mums esi klāt.
 Cerību un mieru mūsu sirdīm sniedz,
 dvēsele lai glābta Dievu mūžam redz. (2x)**

117.

**ES DIEVMĀTI SVĒTO no sirds mīlēšu,
to priekos un bēdās vienmēr godāšu.
Tev, brīnīškā Māte, lai deg mana sirds,
tu — celvede zvaigzne, kas debesīs mirdz.
Ak, Jaunava svētā, tu skaidrības zieds,
pēc skaidrības ilgas man dvēselē liec.
Tu Māte visskīstā, tavs bērns gribu būt,
lai dzīvē un nāvē sev svētību gūt.**

**Dod drosmi pret grēku aizvien cīnīties,
pie tā, ko tev solu, labprāt turēties.
Lai mani no Tevis nekas nevar šķirt:
kā ticīgam bērnam man dzīvot un mirt.**

118.

MARIJA, RAUG, TEV VISI

mēs savas sirdis dodam.

tu mūsu Māte esi —

pie tevis miera daudz.

} 2 reizes

Sniedz, Māte, savu Sirdi,

kas debess gaismu staro!

Pār mums kā zvaigzne mirdzi,

kas tumsai cauri spīd!

} 2 reizes

Sniedz Sirdi, kas kā saule

ik rītus laipni kvēlo,

lai nenomāc mūs bailes,

kad dzīves vakars nāk.

} 2 reizes

119.

VED MŪS PIE DIEVA, AK, MARIJA,

bez tā mēs dzīvot nespējam,

jo Viņu mīlēt arvien bija

īsts prieks un laime cilvēkam.

To lūdzam, mīļā Māte,

no visas dvēseles,

tu Māras zemes majestāte,

ko slavas dziesmās teicam mēs.

} 2 reizes

**Lai meklē Dievu katrā saime
it visos dzīves brīņos:
kad briesmas draud, kad smaida laime,
kā rītos, tā ar' vakaros.**

To lūdzam,...

**Tā gars lai valda sabiedrībā
un arī skolā, likumā,
pat karaspēkā, presē, tiesā,
mūs' visā dārgā Tēvijā.**

To lūdzam,...

**Lai nerimst latvji slavas dziesmām
teikt mūžam debess valdnieku,
un eņģel's, sargs no visām briesmām,
glābj sarkanbalto karogu.**

To lūdzam,...

120.

**JAUNAVA SVĒTĀ, AGLONAS BAZNĪCĀ,
ar savu spēku dari daudz mums prieka:
ļaudis liecina, ka latviešu mala
daudz žēlastību saņēma bez gala.**

**Tie steidz pie tevis ar stipru cerību,
palīgu tavu lūdz ar mīlestību.**

**Tu vienmēr sūti tādiem žēlastību
un visā dzīvē dari tos laimīgus.**

**Slimībā grūtā kas ir noguldināts,
cerības tīkums kam ir novājināts.**

**Tu viņu pacel, nāvi aizdzen tāli
un savu Dēlu dāvēni par brāli.**

**Mātes nes bērņus, lai tu viņus sargā,
kad tie cieš sāpes, slimības bargas.
Ar tavas svētās glābšanas palīgu
redz savus bērņus veselus, priecīgus.**

**Ne viens vien, slikdams dziļumā, ūdenī,
kad tevi sauca, bija glābts no viņa.
Kad ciemi, mājas bija uguns briesmās,
novērsi postu, mazināji liesmas.**

**Kad mums uzbruka slimības un sērgas,
cilvēki daudzi mira savās sētās.
Tu, labā Māte, glābi mūs žēlīgi,
ar tavu spēku esam mēs laimīgi.**

**Lai bēdas, spaidi, visādas nelaimes
ir tālu prom no kristīgo saimes.
Kad tu, Jaunava, būsi mums žēlīga,
tad slavēs tevi mūsu sirds priecīga.**

**Tu mūsu Māte! Krītam mēs pret tevi,
pasargi, lūdzam, vienmēr sauc pie sevis!
Esi mums bruņas visās mūsu bēdās
un pasniedz roku mūsu cīņās svētās.**

**Ļaudis pie tevis steidz ar pateicību
un tavu godu teic ar mīlestību.
Ļauj, Dieva Māte, tevi slavēt, cienīt,
jo mūžam gribam tevi karsti mīlēt.**

121.

AGLONA, AGLONA, LATGALES ILGAS,

brīnumu Jaunava svētceļiniekiem.

**Mārzemes ezerus turi tu klēpī,
pakalnus, tīrumus sargā un svētī.** } 2 reizes

**Sentēvu Māra un latviešu Māte,
izlūdz no Dieva mums ticību dzīvu!**

**Uzturi tikumus svētus un cēlus,
pasargā, glabā tu latviešu dēlus!** } 2 reizes

Aglonas Dievmāte, Jaunava skaidrā,

**Mārzemes ticīgo aizstāve labā,
vienoti lūgšanā, sāpes tev sūdzam,
pievērs jel vaigu mums, uzklausi,** } 2 reizes
lūdzam.

**Baznīcas Māte un svētceļiniece,
sekoji Dēlam tu ciešanu ceļā,**

**Golgātas kalnā Tam līdzcieti sāpes,
stāvēji klāt Viņam upura slāpēs.** } 2 reizes

Jēzus no krusta mums vēlēja tevi:

„Lūk, tava Māte,” Viņš māceklim teica.

**Iedams pie Tēva, Viņš sūtīja Māti,
lai tu arvien pie mums stāvētu pati.** } 2 reizes

**Dievs Gars tevi ir pildījis, svētā,
svētīgu teiks tevi paaudzes visas:**

**Mārzemes ciltīm tu svētību nesi,
aizbildne, glābēja, cerība esi.** } 2 reizes

**Debesīs uzņemta, augustā sveiktā,
pulcini Aglonā ticīgo tautu**

**lūgt tevi, Jaunavu, Aglonas Māti,
ceļu uz debesīm lai tu mums rādi!** } 2 reizes

122.

PIEDOD MUMS, DIEVMĀTE, PIEDOD!

**Dziesmas skaistākās dziedot,
ejam mēs sirdis tev ziedot,
ceļos pie altāra stāt.**

**Pacel tu vēlīgās rokas,
svētījot laukus un kokus,
Dzimtenes apvāršņu lokus,
brīnīškā Aglonas Māt! (2x)**

**Mazi un jauni, un veci
nerims kā ūdeņi tecēt.
Tēvi cels bērnus uz pleciem
tuvāk nest altārim klāt.**

**Tālu no ļaunuma nistā,
spēks lai mums ticībā istā,
debesu avotā šķīstā
mazgā mūs, Aglonas Māt! (2x)**

**Mierini sirdis mums bēdās,
dziedini vainas un rētas,
lai tavās skaidrajās pēdās
ejam pa dzīvi labprāt.
Pasargi cilvēku cilti,
mājas ar svētību pildi,**

**pasaulē salstošos sildi,
brīnišķā Aglonas Māt! (2x)**

**Tu, kas pār pavardiem staro,
mieru tiem sūti, kas karo,
ar savu lēnīgo varu
naidam un vaidiem liec stāt.
Zem tavas vadības kļautai,
ģimenei, Tēvijai, tautai
uzplaukt un uzdziedēt atļauj,
brīnišķā Aglonas Māt! (2x)**

**Māci mūs žēlot un piedot,
sevi par tuvākiem ziedot,
dievišķo padomu iedod —
gara mantas tik krāt.
Izdziestot šīs zemes logiem,
aizlūgt pie mūžīgā soģa
iznāc ar Bērnu uz rokām,
brīnišķā Aglonas Māt! (2x)**

**Augusta briedīgā gaismā
parādies debesu plaismā
tautai, kas mūžīgi Taisno
nākusi pagodināt!
Svētībai paceltā roka
lai mūsu likteņus loka,
mūžam uz labu lai loka,
brīnišķā Aglonas Māt! (2x)**

123.

**PĀR KALNIEM un lejām jau zvanu balss trauc,
tās ticīgos ļaudis uz lūgšanu sauc.**

Ave, ave, ave Maria,

gods tev, gods tev, gods tev, Marija!

**Bet Lurdā gar klintīm, kad diena sāk aust,
iet meitene, kuru par Bernardi sauc.**

Ave,...

**Un sirdsbalss šo meiteni mudināt sāk,
lai tuvāk pie upmalas klintīm tā nāk.**

Ave,...

**No debesīm gaisma sāk spožumu liet,
pie grotas vēl tuvāk grib meitene iet.**

Ave,...

**Tad brīnišķi skaistu tā Jaunavu redz,
viskrāšņākās drēbes tai augumu sedz.**

Ave,...

**Kā debesu būtne tik skaista tā ir,
un saliktās rokās tai rožukronis ir.**

Ave,...

**Un nedroši meitene runāt tad sāk:
„Kas esi tu, kundze, no kurienes nāc?”**

Ave,...

**„Es debesu Māte, kas svētību dod,
pie manis kas atnāk, tas mieru sev rod.**

Ave,...

**Es aicinu visus, pie Dieva lai nāk,
par grēcīgo dzīvi lai gandarīt sāk.”**

Ave,...

**Tā četrpadsmit dienas tur Jaunavu redz,
un tagad tur brīnišķīgs avotiņš irdz.**

Ave,...

**Bez iedzimtā grēka, valdniece mūsu,
par Māti tu esi ticīgiem visiem.**

Ave,...

**Lūdzies pie Dieva par ticīgo saimi,
palīdzi iemantot debesu laimi!**

Ave,...

124.

**TU SKAISTĀ DIEVA DĀRZA ROZE,
tu Jaunava Vissvētākā,
jau debesīm tu lemta bijī,
kad dzīves gaitas iesāki.**

**Mēs lūdzam tevi: novērs postu
no Dieva tautas ticīgās!**

**To cauri dzīves vētrām vadi
pie sava Dēla vienīgā!**

**Tu Jaunava, ko grēks nav skāris,
tu Māras zemes aizbildne.
Gan debess prieks, gan zemes sāpe
mirdz tavā Mātes skatienā.**

Mēs lūdzam tevi...

**Uz tevi raugās mūsu skati,
tu Dieva Māte Marija.**

**Pie Tevis ejam dienās grūtās
un arī brīžos priecīgos.**

Mēs lūdzam tevi...

**Tu esi visu mūsu Māte,
kas dzīves ceļā līdzī nāk.
Tu mūsu vajadzības redzi
un patvērumu dāvā mums.**

Mēs lūdzam tevi...

125.

**AR LŪGŠANĀ PACELTĀM SEJĀM,
ar ziediem no šīs zemes lejām,
ar dziesmām visskaistākām ejam
mēs sveikt tevi, mīlotā Māt!**

**Ar bērnu visskaidrākām jūtām,
ar jaunības mirtēm un rotām,
pie tevis ar nedienām rūgtām
mēs steidzamies, mīlotā Māt!**

**Kā bangas virs vētrainas jūras,
tā pasaulē nedienas turas.
Kad vējš dzīves jūrā plēš buras,
tu vienmēr nāc palīgā, Māt!**

**Kad nedienas zudīs kā ēnas
un apklusīs šīs zemes vētras,
tad aizvadi, Dievmāte svētā,
uz mūžīgo mājokli mūs!**

126.

AK, MARIJA SVĒTĀ, TU LILIJA BALTĀ,
tu debesu krāšņākais zieds!

Mums remdini sāpes un dvēseles slāpes, } 2 X
un naidniekiem atkāpties liec!

Ak, Dievmāte brīnīškā, tevi mēs lūdzam,
jel cilvēkiem palīgā nāc:
gan ikdienā skarbā, gan rūpēs un darbā, } 2 X
kad ticības grūtības māc.

Mēs nožēlā dziļā Tev grēkus, Dievs, sūdzam,
lai dvēsele mieru var gūt.
Un Dievmāti svēto mēs sirsnīgi lūdzam, } 2 X
pie Dēla lai aizstāv tā mūs!

Ak, Marija svētā, tu lilija baltā,
tu debesu krāšņākais zieds!
Tu Māte mums visiem, mēs godinām tevi, } 2 X
jel cilvēkiem palīgu sniedz!

127.

DIEVA MĀTE, TEVI SLAVĒJAM,
tavas sāpes mēs ar godu pieminam,
lūdz, lai Dievs mums sirdis šķīstītu,
žēlastības gaismu visiem dāvātu!

Sirdssāpes tu cieti, Dievamāt,
Jēzus māceklis kad nāca paziņot,

sacīdams: „Tu, Māte mīlotā,
 atnesu es ziņas tikai skumīgas:
 projām ir tavs Dēls, mans Mācītājs,
 īstens Dievs un Cilvēks, ļaužu Pestītājs.
 Jūdass, māceklis, To nodeva,
 ienaidnieku pūlis Viņu aizveda.

Iesim ātri, cik vien iespējams,
 tiksimies ar Jēzu kaut vai cietumā.
 Ja mēs Viņu dzīvu redzēsim,
 tad ar visiem spēkiem Viņam kalposim.”

Satriekta tad bija Marija,
 kad ar savām acīm piektdien redzēja
 Kungu Jēzu, virvēm saistītu
 un kā noziedznieku ķēdēs iekaltu.

Klāt pie Jēzus steigties gribēja,
 bet aiz lielām sāpēm paiet nespēja.
 Vaidu sauciens lauzās klusībā,

Mātes sirds kad cieta dziļā žēlumā:
 „Jēzu mans! Dievs, visu glābējs Tu,
 līdz ar Tevi ciešu sāpju rūgtumu!
 Kāpēc redzu Tevi saistītu,
 netaisnīgas tiesas kalpiem nodotu?”

Marijai sirds sāpēs drebēja,
 kad ar rīkstēm šausto Jēzu skatīja:
 galvā Tam no ērkšķiem vainags vīts...

Debess Kungs par vergu zemāk nostādīts.
 Šķiršanos visstiprāk izjuta,
 kad uz nāvi vesto Dēlu satika,

ilgojas tā pati krustu nest,
spēja vairs tik Dievam sāpes upurēt.
Skumju dzelmē grima Marija,
kad pie krusta Jēzu bendes piesita.
Upurī ar Dēlu vienojās,
dvēselēm par labu līdzī ziedošanās.
Zobens ass tai sirdi pārdūra,
kad pēc grūtām mokām Jēzus nomira;
saule savu gaismu nedeķa,
ilgi liela tumsa zemi apklāja.
Akmeņi un klintis trīcēja,
nomirušie daudzi kapus atstāja;
radība par Kungu sēroja,
līdzjūtību lielu Jēzum rādīja.
Ko gan juta Māte Marija,
kad jau nomirušu Dēlu auklēja?
Dzilās skumjās gauži raudāja,
asarām un mirrēm Viņu slacīja.
Kas ar viņu Kungu apraudās,
tas ar viņu kopā Jēzu godinās,
pieminēs, kā Kungs mūs mīlēja,
kā ar savu nāvi ļaudis izglāba.
Lija asin's, kad bij' dots tam vārds,
kad bij' nāves bailēs šaustīts, sāpināts,
ērķšķiem kronēts, krustā pienaglots,
krūtīs šķēpa caurdurts, sirdī ievainots.
Jēzus Kristus, Kungs Dievs mūžīgais,
cilvēku dēļ cieta mokas briesmīgas.

Dēla pēdās Māte staigāja,
 tomēr arī lielu laimi mantoja.
 Prieka pilna bija Marija,
 kad par savu Māti Dievs to svētīja;
 kad pie El'zabetes aizgāja,
 Svētā Gara prieks tai sirdi pildīja.
 Bija prieks, kad Jēzus piedzima
 un kad to par Dievu gudrie atzina,
 prieks, kad svētnīcā to atrada
 un kad Lieldienrītā dzīvu redzēja.
 Laimes pilna staro Marija,
 paņemta no zemes debess Tēvijā.
 Viņu Dēls ar slavu kronēja
 un par Karalieni ļaudīm dāvāja.
 Svētā Māte, lūdzam sirsnīgi,
 atļauj tevi godāt, slavēt mūžīgi!
 Esi tagad stīprais patvērums,
 grūtībās un briesmās roku pasniedz mums!

128.

UZ DIEVMĀTI LŪDZIES, kad neveiksmes māc,
 pie debesu Mātes ar cerību nāc!
 Tā dziļākās brūces tev izdziedinās
 un nospiesto dvēseli iepriecinās.
 Pie Dievmātes atnāc, kad noticis grēks,
 liels debesu Mātei ir glābšanas spēks.
 Par bērnu tā aizlūgs, to aizstāvēt ies:
 kā žēlsirdīgs Tēvs tevi uzklausīs Dievs.

**Var apmelot tevi, var nicināt, smiet,
viss cilvēku ļaunums pār tevi var iet.
Pie debesu Mātes kas atnācis būs,
tas iekšējo mieru un glābiņu gūs.**

**Var pasaule draugus vislabākos šķirt,
visstiprākās saites var pārtrūkt un irt,
bet vienmēr pār bērnu vēl nolieksies maigs,**

**Vissvētākās Mātes tik mīligais vaigs.
Kad pēdējā stundā sirds bailoties sāks,
sauc Dievmāti, viņa tev palīgā nāks.
Pret sātana dūsmām tā dvēseli segs,
kā maigākā Māte to gādībā slēgs.**

129.

**ES DZIEDĀŠU TEV DZIESMU,
tu spožā Dieva Māt!**

**Tu, Jaunava Vissvētākā,
viskrāšņākais debesu zieds!**

**Ak, svētā Dieva Māte,
par mums tu Jēzu lūdz,
lai uzklausu Viņš sirdis,
kas savas vainas sūdz!**

**Tu svētlaimībā staro
un slavas spožumā.**

**Ar tevi Kungs ir vienmēr,
tu esi svētīta.**

Ak, svētā Dieva Māte,...

**Tu daudzās vietās nāci
un dari brīnumus;
no debesīm nes vēstis,
lai glābtu cilvēkus.**

**Ak, svētā Dieva Māte,...
Tavs maigums, Karaliene,
mūs visus drošina.
Tavs pārdabiskais svētums
mūs Dievam tuvina.**

Ak, svētā Dieva Māte,...

130.

**TU DEBESU SŪTNE no svētīgo cilts
un skaistākā būtne — uz debesīm tilts.
Tu Dievmāte esi, kas lūdzas par mums,
un patvērums esi, kad briesmas draud mums.**

**Tev kronēta galva, un kronī mirdz zelts,
kā pelnīta balva tev tronis ir celts.**

**Ar sevišķu spēku, kas Dieva tev dots,
tu satrieci grēku, kas nomāc kā slogs.**

**Tev atdodam sirdis, tavs brīnišķais tēls
mums dvēselēs atmirdz svēts, vārens un cēls.
No zvaigznēm tev rota, un saulains tavs vaigs.
tev Mātes sirds dota un devīgums maigs.**

**Reiz izdzisis zvaigznes un saule, kas kvēl,
un izbeigsies raizes — tu paliksi vēl.**

**Tu mirdzēsi spoži. Lai paaudzes trauc!
Ar tevi mums droši, līdz Pestītājs sauks.**

131.

DIEVA MĀTE VIS(U)LABĀ,

mani, savu bērnu, glabā,

lai es svēti staigāju,

debess mājās aizeju!

Tu tik mīli mani vadi,

šaubās patiesību rādi.

Sargi arī, labā Māt,

kad būs nāves stunda klāt!

Lielā mūžība kad ausīs,

zemes dzīve tumsā gaisīs,

Dieva Māte Marija,

aizved mani Tēvijā!

132.

KAD NĀKS NĀVES CĪŅA GRŪTA,

Dievmāte lai spēkus sūta,

lai mēs svēti aizejam,

svētlaimību mantojam.

} 2 reizes

Dieva Māte, tu to spēji,

tu mums vienmēr palīdzēji.

Tavi bērni esam mēs,

sargi mūsu dvēseles!

} 2 reizes

Tu mums visur līdzī gāji,

bēdās mīli mierināji.

Nāves brīdī, Dieva Māt,

žēlīgi mums stāvi klāt!

} 2 reizes

Zemes dienas kādreiz gaisīs,
mūžība mums gara ausīs.
Dieva Māte Marija
aizvedīs mūs Tēvijā. } 2 reizes

133.

ROŽUKROŅA KARALIENE, Jaunava svētā,
mūs dzīves ceļā tu māci un vadi!
Prāts bieži lūgšanās pie tevis paceļas,
Māte-Jaunava svētā!

Rožukroņa Karaliene, valdniece mūsu,
no ļauna pasargā Mārzemi savu!
Ar savu gādību pie Jēzus vadi mūs,
Māte-Valdniece mūsu!

Rožukroņa Karaliene, skaidrākā Māte,
par mums tu debesīs aizlūdz pie Dēla,
lai Viņš visžēlīgi atlaistu parādus,
Māte, skaidrākā Māte!

Rožukroņa Karaliene, glābēja mūsu,
pie tevis priekā un ciešanās steigsim!
Līdz mūža vakaram tevi mēs slavēsim,
Māte, glābēja mūsu!

134.

BAZNĪCAS MĀTE, CILVĒCI SAUDZĒ,
lai gan vēl tevi nepazīst daudzi!
Atved pie Kristus pasaules tautas,
kristiešu saimē lai tās tiek kļautas!

**Cilvēkiem briesmās dāvinī drosmi,
ikdienā katrā — darbīgu rosmi!
Esi klāt visiem ceļā pie Dieva,
pavadot viņus grūtību dienās!**

**Baznīcas Māte, tēvzemi svētī,
maize lai vienmēr būtu tai klētī!
Pasaulē visā un katrā mājā
ļaudīm nes mieru, naidš kad tos vajā!**

**Dievs tev ir licis būt mums par Māti,
pietrūkst kad spēka, maldās kad prāti.
Vieno tad visus ticībā vienā,
glābti lai būtu pastarā dienā!**

STUNDU DZIESMAS VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS GODAM

IEVADS

**Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Amen.
Tēvs mūsu,... Esi sveicināta, Marija...
V. Iesāksim, ticīgie, svēto Jaunavu godināt,
R. Dieva Mātei priecīgi savas dziesmas
skandināt.**

RĪTA STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam
Garam,
kā tas no iesākuma bijis, tā tagad un vienmēr, un
mūžīgi mūžam. Amen.**

SLAVAS DZIESMA (Dievmātei — paradīzē apsolītai)

**Visā Kristus Baznīcā, sākot dienas gaitas,
ļaudis Dievu godina, lūgšanas Tam skaita.
Mēs ar viņiem kopīgi Kungam godu dodam,
arī svēto Jaunavu, Dieva Māti teicam.**

**Jaunava Vissvētākā, Rakstos pravietotā,
tu par Māti Mesijam paša Dieva dotā.
Čūskas galvu satrieci, jaunā Ieva kļuvi,
grēcīgajai cilvēcei Pestītāju devi.**

**V. Es celšu ienaidu starp ļauno garu
un sievieti.**

R. Viņa satrieks tam galvu.

Lūgšimies:

**Svētā Marija, mūsu Pestītāja Jēzus Kristus
viscienīgā Māte, tev Dievs ir piešķīris īpašas
žēlastības un uzvaru pār ļauno garu, mēs
lūdzam tevi: palīdzi arī mums uzvarēt cīņā ar
tumsības spēkiem un sasniegt mūžīgās svēt-
laimes mājokļus! Caur Jēzu Kristu, mūsu
Kungu. Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

PIRMĀ STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...**

SLAVAS DZIESMA

(Dievmātei — bezvainīgi ieņemtajai)

**Sveicināta, Marija, žēlastības pilnā,
Trīsvienības svētītā debess rota cēlā.**

**Jau kopš visas mūžības tiki izredzēta
tu starp visām sievietēm bezvainīga, svēta.
Tavā dzīvē notika viss pēc Dieva prāta,
tu no grēka iedzimtā tiki pasargāta.
Žēlastībā piedzimi, bērns kā paradīzē,
grēka ēna neskāra tevi visā dzīvē.**

V. Esi sveicināta, žēlastības pilnā!

R. Dievs Kungs ir ar tevi.

Lūgsimies:

**Dievs, kas ar Vissvētākās Jaunavas Marijas
bezvainīgo ieņemšanu sagatavoji savam Dēlam
cienīgu mājokli, mēs Tevi lūdzam: kā Tu,
paredzot sava Dēla Jēzus Kristus nāvi, esi šo
Jaunavu pasargājis no katra grēka traipa, tā
palīdzi arī mums ar viņas aizbildnību tīriem
aiziet pie Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.
Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

TREŠĀ STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...**

SLAVAS DZIESMA

(Dievmātei Pasludināšanas noslēpumā)

„Sveicināta, Marija! Dievs Kungs ir ar Tevi,”
eņģelis tā sacīja, sveicinādams tevi:

„Dieva Svētā Gara tu aplaimota būsi.
Jaunavībā paliecot, Dieva Māte kļūsi.”

„Lai pie manis piepildās Dieva grība svētā,
esmu Kunga kalpone, Viņa izvēlētā.”

„Kopš tu sevī mūžīgo Dieva Dēlu nesi,
tu starp Dievu — cilvēkiem vidutāja esi.”

V. Kunga eņģelis pasludināja Jaunavai
Marijai,

R. Un tā ieņēma no Svētā Gara.

Lūgsimies:

Mēs Tevi lūdzam, Dievs, ielej mūsu sirdīs
savu žēlastību, lai mēs, eņģeļa sludināšanā
pazinūši Kristus, Tava Dēla, cilvēktapšanu, ar
Viņa ciešanām un krustu tiktu ievesti augšām-
celšanās godībā. Kas dzīvo un valda mūžu
mūžos. Amen.

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

SESTĀ STUNDA

Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...

SLAVAS DZIESMA

(Dievmātei — Kristus piedzimšanā)

**Sveicināta Betlēmē, mūsu Kunga Māte,
lidz ar Bērnū dievišķo esi godināta.
Brīnišķi tev piedzima ļaužu sengaidītais,
mūsu mīlais Pestītājs, Dievs un Cilvēks īstais.
Gavilēja eņģeļi arī tev par godu,
sveicot Māti brīnišķo, Dieva Bērnām dotu.
Tu par Māti-Jaunavu Pestītājam kļuvi,
lai nu visi cilvēki Dievam būtu tuvi.**

V. Dieva Vārds kļuva miesa,

R. Un dzīvoja starp mums.

Lūgsimies:

**Dievs, kas esi mūs brīnumaini radījis un
atpestījis, ļauj mums piedalīties Pestītāja Jēzus
Kristus dievišķajā dzīvē tā, kā Viņam ir patīcis
ņemt dalību mūsu cilvēciskajā dabā. Kas dzīvo
un valda mūžu mūžos. Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

DEVĪTĀ STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...**

SLAVAS DZIESMA
(Dievmātei — Golgātā)

**Dieva Māte, Golgātā Dēlu apraudāji,
Viņam līdzī cieti tu, kad zem krusta stāji.
Pirmā Lielā piektdiena tavā dzīvē sūra:
sāpes tavā dvēselē dziļas bij' kā jūra.
Kristus miesu mirušo guldīja tev klēpī,
tavu Sirdi pārdūra neskaitāmi šķēpi.
Grēcinieku glābēja, Dieva Māte labā,
savā Sirdī skaidrajā mūsu rūpes glabā!**

V. Jūs visi, kas garām ejat, nāciet un

skatieties,

R. Vai ir vēl lielākas sāpes kā manas.

Lūgsimies:

**Dievs, kas Jēzus Kristus Mātei devi spēku
stāvēt zem sava Dēla krusta, dari, lai mēs ar
viņas aizbildnību spētu pacietīgi nest savu
ikdienas krustu un varētu ņemt dalību Kunga
Jēzus augšāmcelšanās godā. Kas dzīvo un valda
mūžu mūžos. Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

VAKARA STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
sargā visus mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...**

SLAVAS DZIESMA
(Dievmātei — debesīs uzņemtai)

**Sveicināta, Dievamāt, zvaigznēm vainagotā,
saulē tērtā sieviete, visu godinātā.
Debesīs tu uzņemta augsta goda tronī,
Radītājs tev uzlika Karalienes kroni.
Daudzām senču paaudzēm sargātāja bijī,
viņu sūrās nedienās gaismas starus viji.
Lūdzam tevi, Dievamāt, Māras zemē valdi,
liec, lai katrā cilvēkā gaistu tumsas maldi!**

V. Mana dvēsele augsti slavē Kungu,

R. Un mans gars liksmojas Dievā, manā

Pestītājā.

Lūgsimies:

**Dievs, kas Vissvētāko Jaunavu Mariju izvēlēji
par Māti savam viendzimušajam Dēlam un
piešķīri tai debesīs augstas godības kroni, dari,
lai mēs, atpirkti ar Jēzus Kristus, Tava Dēla,
nāvi un augšāmcelšanos, caur viņas aizbildnību
varētu nonākt pie Tevis. Caur Jēzu Kristu, mūsu
Kungu. Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

BEIDZAMĀ DIENAS STUNDA

**Vissvētā Jaunava, steidzies mums palīgā,
pasargā mūs no ļaunā gara viltīgā!
Gods lai ir Tēvam...**

SLAVAS DZIESMA
(Dievmātei — ceļvedei)

**Dieva Māte, ticīgiem tā kā zvaigzne spīdi,
viņiem ceļu pareizo rādi šaubu brīdī.
Žēlastību pilnība tevi stipru dara,
iznikst tavā tuvumā ļauno spēku vara.
Palīdzību izlūdz mums tu no Dēla sava,
lai top mūžos svētīta Māras zeme tava.
Lūdzam tevi, Kristus Māt, mūsu gaitas vadi,
lai nav velti dzīvoti mūsu mūža gadi!**

V. Lūdz par mums, svētā Dieva

Dzemdētāja,

R. Lai mēs Kristus solījumu cienīgi topam.

Lūgsimies:

**Svētā Marija, debesu Karaliene, mūsu Kunga
Jēzus Kristus Māte un pasaules valdniece, kas
nevienu neatstāj un nevienu nenicini, uzlūko
mūs žēlīgi un izlūdz mums no sava mīļā Dēla
visu grēku piedošanu, lai mēs varētu iemantot
mūžīgās svētlaimes algu debesīs. Caur Jēzu
Kristu, mūsu Kungu. Amen.**

V. Slavēsim Kungu.

R. Pateicība Dievam.

Veltīšanās:

**Dieva Māte, glabā mūs mīlestībā savā,
visus ļaudis svētījot, žēlastības dāvā!
Šinī dzīves ceļā mūs vienmēr laipni vadi,
bet pie Dieva debesīs aizstāvi un gaidi!**

DZIESMAS DIEVA SVĒTO GODAM

Svētā erceņģeļa Miķeļa godam

**DIEVS TEV DEVIS LIELU VARU,
kronis nevīstošs tev vīts.
Tevi klausā debess gari,
tavā priekšā elle trīs.
Pieveic visus tumšos spēkus,
kuri vedina mūs uz grēku!
Nāc, ak, svētais Miķeli,
Dieva tautu aizstāvi!**

**Ļaunais, redzot Dieva slavu
plaukstam Kristus Baznīcā,
plosās tā kā rūcošs lauva
naida pilnā skaudībā.
Kristus ļaudis grib tas samīt,
mūžam pazušanā iedzīt.
Nāc, ak...**

**Nepieļauj jel grēciniekiem
Dieva godu kājām mīt,
neļauj viņu sekotājiem
Dieva Vārdu sagrozīt;
neļauj naidam starp mums celties,
Kristus ticīgajiem šķelties!
Nāc, ak...**

**Aizstāvi pret maldu briesmām
svēto Kristus Baznicu!
Pasargi no kara briesmām
mūsu dārgo Tēviju!
Labiem tikumiem liec ziedēt,
visas grēku vainas dziedē!
Nāc, ak...**

**Beidzot, kad pēc Dieva prāta
nāks mums stunda pēdējā,
kad, ar aukstiem sviedriem klāta,
drebēs miesa mirstīgā,
kad mūs elles spēki baidīs
un kad Dieva tiesa gaidīs,
tad, ak, svētais Miķeli,
mūs pie Dieva aizstāvi!**

**SVĒTAIS JĀZEP, DIEVS BIJ' LĒMIS
tevim godu augstāko:
apgādāt un sargāt devis
savu Dēlu vienīgo.**

**Viens tu bijī izvēlētais
Dāvida cilts pēctecis,
Dievmātei un Bērnam Jēzum
dots tu bijī aizgādnis.**

**Pildot Dieva svēto gribu,
dzīvoji tu šķīstībā
un, kad Jēzus bija dzimis,
bijī Tam par aizstāvi.**

**Ēģiptē un Nazaretē
Dieva Dēlu sargāji.
Nāves stundā Pestītājam
dvēseli tu atdevi.**

**Svētais Jāzep, lielu godu
izpelnīji debesīs.**

**Pasniedz tu mums savu roku,
visu ļaužu aizbildnis!**

**Palidzi mums dienas darbā,
dzīves nastu atvieglo
un, kad beigsies dzīves gaita,
nāves stundā stiprini!**

CIK BRĪNĪŠKI ANTONIJS SVĒTAIS
mums nelaimē palīdzēt zin',
to Baznīca ticīgiem vēsta,
to paaudžu paaudzes min.

Viņš ticīgos aizstāv pie Dieva,
kaļ bēdas vai slimības māc,
un sarausta sātana valgus,
kur cilvēkiem sapinas prāts.

Kas pazaudēts, palīdz to atrast,
kas nozagts, to atpakaļ gūt.
Ikvienās viņš grūtībās, bēdās
no debesīm līdz mums jūt.

Ja lūgsi tu Antonu svēto,
viņš ātri tev palīgā ies.

**Tik atsaki grēkam, lai valda
pār tevi tik vienīgi Dievs.
Ak, Antonij svētais, pie tevis
ar cerībām steidzamies mēs.
Nem lūgšanas, priekus un bēdas,
un debesu Tēvam tās nes.**

Sv. Terēzei no Bērna Jēzus

**TU LILIJA BRĪNĪŠĶI SKAISTĀ,
kas debesu pagalmos zied,
tā mīlēt mūs māci, lai spētu
caur grūtībām priecīgi iet.
Lai Dievam, cik varam, mēs godu vien darām,
ai, Terēze svētā, lūdz Dievu par mums!
Tev sveša šīs pasaules seja,
tās prieki drīz mainās un zūd.
Ar upuriem šīs zemes lejā
var mūžības vainagu gūt.
Šī dvēseles kvēle tev piestāv jo cēli,
ai, Terēze svētā, lūdz Dievu par mums!
Kā zvaigzne mums mirdzumu rādi,
vēl dzīvē ir tumsas tik daudz.
Pa celiņu mazo mūs vadi,
ko „garīgā bērnība” sauc.
No ļauna tad spēsīm būt brīvi un iesim,
kur aicina gaismas un dzīvības Dievs!**

Tev sekojot, plauksim kā ziedi,
kas Dievam par godu vien kvēl,
kas šķīsti kā rītausmas rasa,
jo dienas mirdz daiļāki vēl.
Mūs sargā un aizsedz, un sirdīs mums iededz
vēl cēlāku mīlu uz Dievu arvien!

Ļauj brīnišķam rozīšu lietum
no debesu augstumiem līt,
un mūžīgās dzīvības sēkla,
lai cilvēku dvēselēs krīt.

Ar prieku lai spētu nest upuri svētu,
mēs atdodam visu, lai dvēseles glābt.

DAŽI ĪPAŠI DZIEDĀJUMI UN LŪGŠANAS SVARĪGĀKAJĀM DIENĀM BAZNĪCAS GADĀ

ZIEMASSVĒTKU VIGILIJĀ

Ziemassvētku priekšvakarā (24. dec.) ticīgo ģimene pulcējas pie galda, kur uz siena ir uzliktas svētītās oblātes, pieminot silitē uz siena guldīto Bērniņu Jēzu. Ģimenes galva vada kopīgu lūgšanu.

Vadītājs: Dieva Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā.

Visi: Amen.

Vad.: Rīt Ziemassvētki — Kunga Jēzus, Dieva viendzimušā Dēla, dzimšanas diena virs zemes. Milēdams mūs, Viņš atnāca uz šo pasauli cilvēka miesā, lai mūs atpestītu no grēkiem. Ļaunā gara pievilti, pirmie cilvēki bija sagrēkojuši un sevi un mūs atšķīruši no Dieva. Bet Kungs Jēzus atnesa mums piedošanu no debesīm un cilvēkus atkal padarīja par Dieva bērniem. Šajās vakariņās Kristus Dzimšanas svētku priekšvakarā Jēzus mums atgādina un rāda, ka mēs esam vienas Dieva saimes locekļi, aicināti cits citu milēt kā Viņš mūs milēja un mīl. Tāpēc šovakar piedosim visiem un aizmirsīsim

to, kas aizēno mūsu vienotību. Atjaunosim kristīgo nodomu: dzīvot Dieva godam, kalpojot cilvēkiem. Kā vienotības un mīlestības zīmi mēs sniegsim viens otram svētītās maizītes un lūgsimies, lai Dievs palīdz dzīvot tā, kā Kristus mūs ir mācījis.

Vad.: Kungs, atjauno mūsos Tavu mīlestību.

Visi: Lai pasaule pazītu, ka mēs esam Tavi mācekļi.

Vad.: Dievs, svētī arī tos mūsu ģimenes locekļus, kuru nav šeit klāt.

Visi: Un mūsu mirušajiem dod mūžīgu mieru.

Vad.: Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

Visi: Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

Lūgsimies:

Kungs Jēzu Kristu, dzīvā Dieva Dēls, Tu pieņēmi cilvēka miesu un kļuvi mums visiem brālis, dari, lūdzam, lai šis vakara mielasts tuvina mūs patiesai vienotībai un mīlestībai un palīdz mums visiem būt vienai Dieva saimei kopā ar Tevi, mūsu brāli un Pestītāju. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos.

Visi: Amen.

Vad.: Sveicu jūs visus, sagaidot Kristus Dzimšanas svētkus, un vēlu jums bagātīgas Dieva žēlastības.

Pēc tam vadītājs ņem oblātes un izdala pārējiem. Visi lauž oblātes un savā starpā tās dala, izsakot

viens otram svētku novēlējumus. Pēc vakariņām var nodziedāt kādu dziesmu, piem., „Dziļā pusnakts tumsā” 382. lpp. un nolasīt šo lūgšanu:

Vad.: **Dievišķais Bērs Jēzu, miera un satības devēj, palidzi mums dzīvē izpildīt visas labās apņemšanās, ko esi iedvesis mūsu sirdīs.**

Visi: **Amen.** (Un apzīmē sevi ar krusta zīmi.)

JAUNAJĀ GADĀ

Veco gadu aizvadot un iesākot jauno, ticīgiem cilvēkiem pienākas sirsnīgā lūgšanā pateikties Dievam, lūdzot sev Viņa svētību un gaismu Jaunajā gadā. Tādam brīdim piemērotas ir lūgšanas uz Dievu Svēto Garu (skat. 190. lpp. u. c. lūgšanas).

SVEČU DIENĀ

2. februārī

Kunga Prezentācijas svētkos Baznīcā tiek svētītas sveces — Kristus gaismas simboli.

Ejot procesijā ar aizdegtām svecēm rokās, ticīgie dzied Simeona lūgšanu (*Lk* 2, 29):

Refrēns: **Kristus ir gaisma visām tautām un Viņa svētās Baznīcas slava.**

Tagad atlaid, Kungs, savu kalpu mierā, kā Tu esi sacījis.

Refrēns: **Jo manas acis ir skatījušas Tavu**

pestīšanu, ko Tu sagatavoji visu tautu priekšā.

Procesijā var dziedāt arī dziesmu „**Mariju mēs sveicināsim**” (465. lpp.).

PELNU DIENĀ

Lielā gavēņa sākumā, Pelnu trešdienā, Baznīcā svēti pelnus, kas tiek kaisīti uz ticīgo galvām.

Pelnu kaisīšanas laikā dzied **50. psalmu** (skat. 242. lpp.), ik pēc versa atkārtojot refrēnu.

Refrēns: **Piedod, Kungs, piedod savai tautai, kuru esi atpircis ar savām dārgajām asinīm.**

Ps. 50: Dievs, apžēlojies par mani savā lielajā žēlsirdībā.

KUNGA CIEŠANU JEB PŪPOLU SVĒTDIENĀ

Kunga ciešanu svētdienā atceramies Kristus ierašanos Jeruzalemē, lai tur piepildītu Lieldienu noslēpumu.

1) Kad priesteris, ejot pa baznīcu, slacina ar svētīto ūdeni pūpolu zarus, var dziedāt 24. psalmu ar refrēnu:

Refrēns: „**Ļaudis, nesot olivu zarus, izgāja pretim Kungam, dziedādami: „Hosanna augstumos.”**

24. PSALMS

**Kungam pieder zeme un viss, kas zemes virsū,
* pasaule un viss, kas tur dzīvo.**

**Jo virs jūrām Viņš to ir uzcēlis, * Viņš to ir
nolicis gar upju krastiem. R.**

**Kas uzkāps Kunga kalnā * un kas stāvēs Viņa
svētajā vietā?**

**Tas, kam skaidra sirds un tīras rokas, * kas
pie tukšībām savu dvēseli nesaista un nedod
netaisnu zvērestu. R.**

**No Kunga viņš saņems svētību * un atlīdzību
no Dieva, sava Pestītāja.**

**Šī ir paaudze, kas Viņu meklē, * kas meklē
Jēkaba Dieva vaigu. R.**

**Jūs, vārti, paceliet savas palodas * un topiet
augstākas jūs, mūžsenās durvis, * lai ieiet var
godības karalis.**

**Kas ir šis godības karalis? * Stiprs un varens
Kungs, * Kungs, kas varens ir kaujā. R.**

**Jūs, vārti, paceliet savas palodas * un topiet
augstākas jūs, mūžsenās durvis, * lai ieiet var
godības karalis.**

**Kas ir šis godības karalis? * Debesspulku
Kungs — Viņš pats ir godības karalis. R.**

2) Pūpolu svētdienas laikā var dziedāt arī:

Refrēns:

Ļaudis klāja drēbes uz ceļa

**un skaļā balsī sauca:
„Hosanna Dāvida Dēlam,
slavēts, kas nāk Kunga vārdā!”**

47. PSALMS

**Plaukšķiniet rokām, visas tautas, * gaviļējiet
Kungam priecīgām balsīm, * jo visaugstais
Kungs ir varens Kēniņš pār visu zemi. R.**

**Dievs paceļas augšup, gaviļu pavadīts, * un
Kungs, atskanot taurei.**

**Dziediet Kungam, dziediet, * dziediet mūsu
Karalim, dziediet. R.**

**Jo Dievs ir visas zemes Karalis, * dziediet
slavas dziesmu.**

**Dievs valda pār tautām, * Dievs sēd savā
tronī. R.**

**Tautu valdnieki apvienojās kopā * ar Ābra-
hama Dieva tautu,**

**jo zemes varenie pieder Kungam, * bet Viņš ir
visaugstākais... R.**

3) Ejot Pūpolu svētdienas procesijā, dzied:

Koris:

Tev, Pestītāj, gods lai un slava,

Tu karalis mūsu un Dievs,

kam tauta reiz sauca Hosanna.

Visi:

Tev, Pestītāj, gods lai un slava,

**Tu karalis mūsu un Dievs,
kam tauta reiz sauca: „Hosanna!”**

Koris:

**Tu, gaidītais Karalis, Dāvida cildenā atvase,
kas nāc Kunga vārdā kā valdnieks pār visiem.**

Visi:

Tev, Pestītāj,...

Koris:

**Tev debesīs gods ir no eņģeļu koriem,
no ticīgiem ļaudīm, no radības visas.**

Visi:

Tev, Pestītāj,...

Koris:

**Tie dziedāja slavu, Tev sākot jau ciešanu ceļu,
bet mēs Tev kā pasaules valdniekam
atdodam godu.**

Visi:

Tev, Pestītāj,...

Koris:

**Lai patīk Tev ticīgo dedzība visa,
Tu, labais un žēlīgais Karali, mūžīgās
dzīvības avots.**

LIELAJĀ CETURTDIENĀ

Procesijas laikā, kad Vissvētākais Sakraments tiek pārnesta uz Kristus Ciešanu altāri, tauta dzied „Pielūdzu es Tevi...” (420. lpp.).

Kad Vissvētākais Sakraments ir ielikts Ciešanu altāra tabernakulā, visi dzied:

**Vis(u)svēto Sakramentu
godbijīgi pielūdzam.**

Maizes zīmēs klātesošo

Kungu Dievu slavējam

ticībā un palāvībā

Viņa vārdam svētajam.

Dievam Tēvam, Dievam Dēlam

lai ir slava mūžīga

debesīs un visā zemē

no ikvienas radības!

Garam Svētajam lai vienmēr

pielūgšana līdzīga! Amen.

LIELAJĀ PIEKTDIENĀ

1) Atsedzot krustu, priesteris dzied:

Lūk, krusta koks,

kurā pacelts pasaules Pestītājs!

Tauta;

Nāciet, godināsim Viņu.

2) Godinot Krustu, tauta var dziedāt šīs dziesmas:

„Lūk, svētais krusts” (400. lpp.).

„Kungs piekalts krustā” (394. lpp.).

„Ļaudis, jūs mīlie” (395. lpp.).

„Ēņģeļi, raudiet” (401. lpp.).

„Raud, raud, dvēsele” (397. lpp.).

3) Procesijas laikā uz Kristus kapa altāri dzied:
Jēzus Kristus, Kungs vismīlais (62. lpp.).

LIELAJĀ SESTDIENĀ

Baznīca lūdzas pie Kristus kapa. Ticīgie var dziedāt **Gavēņa laika dziesmas**, **„Rūgtās asaras”**, var lasīt **Kristus ciešanu aprakstu**, **„Krustaceļa”** u. c. lūgšanas, kā arī klusībā pielūgt Vissvētāko Sakramentu.

LIELDIENU SVINĪBAS

1) Iesākas ar Vigīlijas dievkalpojumu. Priesteris svētī uguni, svin īpašu Dieva Vārda liturģiju, pēc tam Mises laikā svētī ūdeni un atjauno kopā ar tautu kristības solījumus. Ticīgie seko līdzī dievkalpojuma norisei. Kad pēc uguns svētīšanas priesteris ar aizdegtu Lieldienu sveci nāk baznīcā un dzied: **„Kristus gaisma,”** ticīgie atbild: **„Pateicība Dievam.”** Kristības solījumus atjaunojot, ticīgie atbild uz priesteri jautājumiem.

2) Lieldienu rītā pie Kristus kapa sākas Augšāmcelšanās dievkalpojums. Kad priesteris ar ministrantiem dodas pie Kapa altāra, tauta dzied:

Gloria tibi Trinitas,
aequalis una Deitas,
et ante omnia saecula,
et nunc, et in perpetuum.

Gods lai ir svētai Tisvienībai,
vienam vienīgam Dievam,
kā tas bija no mūžības,
tā tagad un vienmēr.

117. PSALMS

Teiciet Kungu, visas tautas,
slavējiet Viņu visi ļaudis!
Jo liela ir Viņa žēlsirdība pār mums,
un Kunga uzticība pastāv mūžam.
Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam
Garam,
kā tas no iesākuma bijis, tā tagad un vienmēr,
un mūžīgi mūžam. Amen.

Gloria tibi Trinitas,...

V. Kyrie eleison.

R. Christe eleison. Kyrie eleison.

Tēvs mūsu...

V. Kungs Jēzu, Tavas augšāmcelšanās dienā,
alleluja.

R. Pricējās debesis un zeme, alleluja.

V. Kungs, uzklausi mūsu lūgšanu.

R. Mūsu sauciens lai nonāk pie Tevis.

V. Dievs Kungs lai ir ar jums.

R. Kungs ir ar tevi.

Lūgsimies.

Kungs Jēzu Kristu, godības Karali, ciešanās

pazemīgais un augšāmceloties varenais nāves un elles uzvarētāj, Tu šodien, augšāmceloties no kapa, esi izpildījis solījumu, ko caur praviešiem biji devis Svētajos Rakstos, tādēļ visi debesu gari un visa plašā pasaule Tevi ar lielu prieku pielūdz un godina, un Tavā priekšā bailēs nodreb elles spēki.

Bet mēs, Tavas majestātes pazemīgie kalpi, kas esam šeit pulcējušies dievbijīgi svinēt Tavas augšāmcelšanās piemiņu, atceramies Tavu lielo milestību uz cilvēkiem un lūdzam Tevi, uzlūko mūsu pazemīgo kalpošanu un liec, lai, nomazgājuši savu grēku traipus, mēs šajos Lieldienu svētkos augšāmceltos Tev un kļūtu cienīgi saņemt Tavu ciešanu un augšāmcelšanās augļus. Kas dzīvo un valdi mūžu mūžos. Amen.

3) Procesijas laikā dzied: „Priecīga mums ir šī diena” (406. lpp.).

Pēc procesijas priesteris, paņēmis krustu, kas ir greznots ar sarkanu stolu, trīs reizes dzied, tautai atbildot:

**Surrexit Dominus de
sepulchro,
qui pro nobis
pendit in ligno, alleluia.**

**Kungs Jēzus ir augšāmcelies
no kapa,
kas par mums bija
pacelts pie krusta, alleluja.**

**V. Kungs Jēzu, Tavas augšāmcelšanās dienā,
alleluja.**

R. Priecājās debesis un zeme, alleluja.

Lūgsimies.

**Vislabais Dievs, Tu savai tautai ik gadus dāvā Lieldienu prieku. Tevi lūdzam, palidzi mums, Tevi godinot virs zemes, nopelnīt svētlai-
mi debesīs. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu.
Amen.**

4) Seko pateicības himna:

**Tevi, Dievs, mēs slavējam, * Tevi, Kungu,
augsti teicam.**

Tevi, mūžīgo Tēvu, * visa zeme godina.

**Tevi visi eņģeļi, * Tevi debesīs un visi debess
spēki,**

Tevi ķerubi un serafi * nemitīgi daudzina:

**„Svēts ir, svēts ir, svēts ir Kungs Dievs,
debesspulku valdnieks!**

**Debesīs un visa zeme * ir Tavas godības
pilnas.”**

Tevi slavē cildenais * apustuļu koris,

Tevi teic cienījamie * daudzie pravieši.

Tevi godina mirdzošie * mocekļu pulki.

Tevi visā pasaulē * teic Tava svētā Baznīca,

**Tevi, * bezgala diženo Tēvu, un Tavu
dievišķo, * vienīgo Dēlu, kā arī Svēto *
Iepriecinātāju-Garu.**

**Tu, Jēzu Kristu, godības Karali, * Tu, mūži-
gais Dieva Tēva Dēls.**

**Tu, atnākdams atbrīvot cilvēci, * piedzimi no
Jaunavas Marijas.**

Tu, salauzis nāves varu, * atvēri ticīgiem debesu valstību.

Tu sēdi pie Dieva labās rokas * sava Tēva godībā.

Tu esi tiesnesis, * kas atnāksi tiesāt pasauli.

Tādēļ, Tevi lūdzam, palidzi saviem ļaudīm, * kurus esi atpircis ar visdārgajām asinīm.

Un pieskaiti tos pie saviem svētajiem * mūžīgajā svētlaimē.

Atpestī, Kungs, savu tautu * un svētī savu īpašumu.

Un valdi pār visiem ļaudīm * un ievēd tos mūžīgā godā.

Mēs Tevi augsti teicam * no dienas dienā un slavējam Tavu vārdu * tagad un vienmēr, un mūžu mūžos.

Kungs, pasargā šajā dienā * mūs no ikviena grēka.

Kungs, esi visiem žēlīgs, * Kungs, apžēlojies par mums.

Lai Tava žēlsirdība pār mums ir liela, * kā mēs cerējām uz Tevi.

Uz Tevi, Kungs, es cerēju * un nemūžam netikšu apkaunots.

5) Lieldienu Misē pirms Evaņģēlija tauta dzied Lieldienu sekvenci:

Lai kristieši šajos līksmajos svētkos * dod Lieldienu upurim godu un slavu.

Jērs izglāba avis: Kristus, kam nebija grēka, * grēcīgiem cilvēkiem deva iespēju izlīgt ar Tēvu.

Nāve un dzīvība satikās dīvainā cīņā: * dzīvības valdnieks, kaut krita, tomēr dzīvo un valda.

„Saki mums, Marija, ko redzēji ceļā?” * „Es redzēju kapu jau tukšu un Augšāmceltā godību.

Kristu es satiku dzīvu, redzēju debess sūtņus * un satītos audeklus, un blakus tiem — sviedrautu.

Augšāmcēlies ir Kristus, Viņš — mana cerība! * Lai satiktos Galilejā, Viņš tur dosies pirms jums.”

Mēs zinām, ka Kristus patiesi ir augšāmcēlies no kapa: * Ak, Karali, kas svinēji uzvaru, esi mums žēlīgs!

6) Lieldienās Kristum ticīgie cits citu sveicina vārdiem:

„Kristus ir augšāmcēlies.”

Uz to atbild: **„Patiesi augšāmcēlies.”**

Iesākot svētku mielastu, galda lūgšanās tiek pievienoti šie vārdi:

Dievs, mēs Tevi lūdzam, svētī mūs un šīs Tavas dāvanas, kuras no Tavas devības pieņemam, ar prieku pieminot Tava Dēla, mūsu Pestītāja Jēzus Kristus, augšāmcelšanos. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos. Amen.

KUNGA DEBESKĀPŠANAS SVĒTKOS

Pirms Mises tiek rīkota procesija, kuras laikā tauta dzied: „**Priecīga mums ir šī diena.**”

Pēc procesijas priesteris, pacēlis krustu, trīs reizes dzied, tautai atbildot:

Ascendo ad Patrem meum et	Es eju pie sava Tēva un jūsu
Patrem vestrum: Deum	Tēva:
meum et Deum vestrum,	mana Dieva un jūsu Dieva,
alleluia.	alleluja.

V. Kristus ir uzkāpis, debesīs, alleluja.

R. Lai sagatavotu mums tur vietu, alleluja.

Lūgsimies:

Dievs, Tavs viendzimušais Dēls Jēzus Kristus, uzkāpdams debesīs, ir sagatavojis ticīgiem tur vietu. Dāvā, lūdzam, arī mums tās žēlastības, ar kādām savas augšāmcelšanās lieciniekus Viņš ir apveltījis. Kas dzīvo un valda mūžu mūžos.

Amen.

VASARSVĒTKOS

Pirms Evaņģēlija tauta dzied sekvenci, t. i., dziesmu „**Nāc pie mums, Dievs Svētais Gars**” (414. lpp.).

KRISTĀMVĀRDU SARAKSTS

Ahilejs, 12. maijā
Adalberts (Voiceks), 23. apr.
Ādams, 24. dec.
Adele, 30. jūn.
Ādolfs, 29. aug.
Agata, 5. febr.
Agnese, 21. janv.
Alberts, 15. nov.
Albins, 1. martā
Aleksandrs, 3. maijā
Aleksijs, 17. jūl.
Alfrēds, 28. okt.
Alfons, 1. aug.
Aloīzijs, 21. jūn.
Alvīns, 26. maijā
Ambrozijs, 7. dec.
Amālija, 10. jūl.
Anastāsija, 25. dec.
Anatolijs, 20. martā
Andrejs, 30. nov.
Andžela, 27. janv.
Anna, 26. jūl.
Anzelms, 21. apr.
Antoņina, 3. maijā
Antonijs, 13. jūn.
Antons, 13. jūn.
Apolinārs, 23. jūl.
Apolonija, 9. febr.
Arkādijs, 12. janv.
Arnolds, 18. jūl.
Artūrs, 1. nov.
Astrīda, 10. aug.
Atanāzijs, 2. maijā

Augustīns, 28. aug.
Aurēlija, 25. sept.
Barbara, 4. dec.
Barnaba, 11. jūn.
Bartolomejs
Bērtulis, 24. aug.
Bazīlijs, 2. janv.
Beāta, 8. martā
Beatrise, 29. jūl.
Benedikta, 8. okt.
Benedikts, 11. jūl.
Bernadeta, 16. apr.
Bernardīns, 20. maijā
Bernards, 20. aug.
Blazijs, 3. febr.
Bonifācijs, 5. jūn.
Boriss, 2. maijā
Brigita, 23. jūl.
Broņislava, 3. sept.
Broņislavs, 30. jūl.
Bruno, 6. okt.
Cecīlija, 22. nov.
Cipriāns, 26. sept.
Cirils (Kirils), 14. febr.
Česlavs, 20. jūl.
Damiāns, 26. sept.
Daniēls, 21. jūl.
Dārija, 25. okt.
Diāna, 10. jūn.
Digna, 11. aug.
Ditrihs, 20. apr.
Domicelle, 7. maijā
Dominiks, 8. aug.

Donāts, 7. aug.
Doroteja, 6. febr.
Edīte, 16. sept.
Edmunds, 16. nov.
Edgars, 8. jūn.
Edvards, 13. okt.
Edvīns, 12. okt.
Efrēms, 9. jūn.
Elfrīda, 20. maijā
Eleonora, 21. febr.
Eliass, 20. jūl.
Elizabete, 5. nov.,
4. jūl.
Elmārs, 28. aug.
Elvīra, 25. aug.
Emma, 27. jūn.
Emīlija, 19. aug.
Emīls, 22. maijā
Ēriks, 18. maijā
Ermelinda, 29. okt.
Ernests, 7. nov.
Erhards, 8. janv.
Ervīns, 25. apr.
Eugēnija, 15. sept.
Eugēnijs, 13. jūl.
Euzēbijs, 2. aug.
Ēvalds, 3. okt.
Fabiāns, 20. janv.
Felicita, 7. martā
Feličiāns, 9. jūn.
Fēlikss, 30. aug.
Ferdinands, 30. maijā
Filemons, 22. nov.
Filips, 3. maijā

Flora, 24. nov.
Florentīna, 20. jūn.
Floriāns, 4. maijā
Franciska, 9. martā
Francisks, 4. okt.
Frīda, 19. okt.
Fridrihs, 18. jūl.
Gabriēls, 29. sept.
Genādijs, 27. maijā
Genovefa, 3. janv.
Georgs (Juris), 23. apr.
Geraldss, 5. dec.
Gerards, 24. sept.
Ģertrūde, 16. nov.
Gotfrīds, 14. nov.
Grācija, 21. aug.
Gregorijs (Gregors),
2. janv.
Gustavs, 10. martā
Gvido, 12. sept.
Haralds, 1. nov.
Helēna, 18. aug.
Helmuts, 29. martā
Helga (Ilga), 7. maijā
Henriks (Indriķis),
13. jūl.
Herta, 12. apr.
Hieronīms, 30. sept.
Hilārijs, 13. janv.
Hipolīts, 13. aug.
Honorāts, 16. janv.
Huberts, 3. nov.
Hugo, 29. apr.

Ignācijs, 31. jūl.	Klāra, 11. aug.
Igors, 19. sept.	Klaudija, 20. martā
Imelda, 13. maijā	Klaudijs, 18. febr.
Ingrīda, 2. sept.	Klemenss, 23. nov.
Inocents, 28. jūl.	Klotilde, 3. jūn.
Irēna, 5. maijā	Kolumbāns, 23. nov.
Irenejs, 28. jūn.	Konrāds, 21. apr.
Irmīna (Irma), 24. dec.	Konstancija, 18. febr.
Izāks, 19. okt.	Konstantīns, 11. martā
Izidors, 10. maijā	Kornēlijs, 16. sept.
Ieva, 24. dec.	Kristiāns, 14. maijā
Ivo, 23. dec.	Kristiāna, 15. dec.
	Kristine, 24. jūl.
	Kristofors (Kristaps), 24. jūl.
Jacinta, 30. janv.	
Jadviga, 16. okt.	Lamberts, 17. sept.
Jēkabs, 25. jūl.	Laurencija (Laura), 8. okt.
Janīna, 24. jūn.	Laurencijs (Lauris), 10. aug.
Januārijs, 19. sept.	Leons, 10. nov.
Jāzeps, 19. martā	Leokādija, 9. dec.
Jolanta, 16. jūn.	Leonards, 6. nov.
Joanna (Žanna), 12. dec.	Leopolds, 15. nov.
Jānis, 24. jūn., 27. dec.	Leonids, 28. janv.
Jozafats, 12. nov.	Lidija, 3. aug.
Jūlija, 22. maijā	Longins, 15. martā
Jūlijs, 22. maijā	Lūcija, 13. dec.
Juliāna, 19. jūn.	Ludmila, 15. sept.
Juliāns, 9. janv.	Luīze, 15. martā
Juris, 23. apr.	Ludvika, 31. janv.
Juvenāls, 3. maijā	Ludvigs, 25. aug.
Kajetāns, 7. aug.	Magdalēna, 22. jūl.
Kamils, 14. jūl.	Makārijs, 2. janv.
Karīna, 7. nov.	Maksimiliāns, 14. aug.
Kārlis, 4. nov.	Mamerts, 11. maijā
Kaspars, 6. janv.	Manfrēds, 28. janv.
Katrīna, 29. apr.	Margarita, 16. okt.
Kazimirs, 4. martā	Marija, 12. sept.
	Mariāns, 19. aug.

Marks, 25. apr.
 Marta, 29. jūl.
 Matilde, 14. martā
 Matejs, 14. maijā
 Medards, 8. jūn.
 Meinards, 14. aug.
 Melānija, 31. dec.
 Metodijs, 14. febr.
 Miķelis, 29. sept.
 Modesta, 4. nov.
 Modests, 15. jūn.
 Monika, 27. aug.

Natālija, 27. jūl.
 Nikolajs, 6. dec.
 Nikodēms, 3. aug.
 Nils, 20. febr.
 Nonna, 5. aug.
 Norberts, 6. jūn.

Olafs, 29. jūl.
 Olivers, 1. sept.
 Olga, 11. jūl.
 Oskars, 3. febr.
 Osmunds, 4. dec.
 Osvalds, 28. febr.
 Otilija, 13. dec.
 Otto, 30. jūn.
 Otomārs, 16. nov.

Patricija, 25. aug.
 Patricijs (Patriks), 17. martā
 Paulina, 13. martā
 Paulīns, 22. jūn.
 Pauls, 29. jūn.
 Pēteris, 29. jūn.
 Petronella, 31. maijā

Pijs, 21. aug.
 Polikarps, 23. febr.
 Prudencijs, 28. apr.
 Publijs, 21. janv.
 Pudencija, 19. maijā

Rafaēls, 29. sept.
 Raimonds, 31. aug.
 Regīna, 7. sept.
 Reginalds, 12. febr.
 Remigijs, 1. okt.
 Reinholds (Renards), 7.
 martā

Renāta, 22. maijā
 Rihards, 3. apr.
 Rimberts, 11. jūn.
 Rita, 22. maijā
 Roberts, 17. sept.
 Rohs, 16. aug.
 Rolands, 15. sept.
 Romāns, 9. aug.
 Romualds, 19. jūn.
 Roza, 23. aug.
 Rozālija, 4. sept.
 Rūdolfs, 6. nov., 12. okt.
 Ruperts, 27. martā

Salome, 17. nov.
 Samuēls, 20. aug.
 Sebastians, 20. janv.
 Sebalds, 19. aug.
 Sergijs, 7. okt.
 Silvestrs, 31. dec.
 Silvija, 3. nov.
 Simons (Sīmanis), 18. febr.
 Sofija (Zofija), 15. maijā
 Staņislavs, 11. apr.

Stefānija, 11. janv.
Stefans, 26. dec.

Tadejs, 28. okt.
Tatjana, 20. janv.
Tekla, 23. sept.
Teodora, 30. dec.
Teodors, 9. nov.
Teofans, 12. martā
Teofils, 8. janv.
Terēze, 1. okt.
Ticiāns, 16. janv.
Timotejs, 26. janv.
Tits, 26. janv.
Toms, 3. jūl.

Ubalds, 16. maijā
Urbāns, 25. maijā
Ursula, 21. okt.

Vaclavs, 28. sept.
Valdemārs (Vladimirs), 15. jūl.
Valentīns, 14. febr.
Valērija, 28. apr.
Valeriāns, 14. apr.
Valters, 22. janv.
Venceslavs, 28. sept.
Veneranda, 14. nov.
Veronika, 9. jūl.
Verners, 4. jūn.
Viktors, 8. maijā
Viktorija, 23. dec.
Vilhelms, 25. jūn.
Vilibalds, 7. jūl.
Vincents, 27. sept.
Viola, 3. maijā
Virgilijs, 27. nov.

Vitālijs, 28. apr.
Vits (Vitolds), 15. jūn.
Vladislavs, 27. jūn.
Volfgangs, 31. okt.

Zahārijs, 5. nov.
Zinaīda, 11. okt.
Zigfrīds, 15. febr.
Zigrīda, 5. maijā
Zigmunds (Sigismunds),
1. maijā
Zita, 27. apr.
Zoja, 5. jūl.

Svarīgākās dienas Baznīcas kalendārā

Gads	Pelnu diena	Lieldiņas	Debeskāpšanas svinības	Vasarsvētki	Adventa pirmā svētdiena
2016.	10. febr.	27. martā	5. maijā	15. maijā	27. nov.
2017.	1. martā	16. apr.	25. maijā	4. jūnijā	3. dec.
2018.	14. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2019.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2020.	26. febr.	12. apr.	21. maijā	31. maijā	29. nov.
2021.	17. febr.	4. apr.	13. maijā	23. maijā	28. nov.
2022.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	27. nov.
2023.	22. febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2024.	14. febr.	31. martā	9. maijā	19. maijā	1. dec.
2025.	5. martā	20. apr.	29. maijā	8. jūnijā	30. nov.
2026.	18. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2027.	10. febr.	28. martā	6. maijā	16. maijā	28. nov.
2028.	1. martā	16. apr.	25. maijā	4. jūnijā	3. dec.
2029.	14. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2030.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2031.	26. febr.	13. apr.	21. maijā	1. jūnijā	30. nov.
2032.	11. febr.	28. martā	6. maijā	16. maijā	28. nov.
2033.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	27. nov.

Gads	Pelnu diena	Lieldienas	Debeskāpšanas svētki	Vasarvētki	Adventa pirmā svētdiena
2034.	22.febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2035.	7. febr.	25. martā	3. maijā	13. maijā	2. dec.
2036.	27. febr.	13. apr.	22. maijā	1. jūnijā	30. nov.
2037.	18. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2038.	10. martā	25. apr.	3. jūnijā	13. jūnijā	28. nov.
2039.	23. febr.	10. apr.	19. maijā	29. maijā	27. nov.
2040.	15. febr.	1. apr.	10. maijā	20. maijā	2. dec.
2041.	6. martā	21. apr.	30. maijā	9. jūnijā	1. dec.
2042.	19. febr.	6. apr.	15. maijā	25. maijā	30. nov.
2043.	11. febr.	29. martā	7. maijā	17. maijā	29. nov.
2044.	2. martā	17. apr.	26. maijā	5. jūnijā	28. nov.
2045.	22. febr.	9. apr.	18. maijā	28. maijā	3. dec.
2046.	7. febr.	25. martā	3. maijā	13. maijā	2. dec.
2047.	27. febr.	14. apr.	23. maijā	2. jūnijā	1. dec.
2048.	19. febr.	5. apr.	14. maijā	24. maijā	29. nov.
2049.	3. martā	18. apr.	27. maijā	6. jūnijā	28. nov.
2050.	23. febr.	10. apr.	19. maijā	29. maijā	27. nov.

SATURA RĀDĪTĀJS

Svētā krusta zīme**	5
Ikdienišķās lūgšanas ritos un vakaros.....	5
Es ticu**	6
Kunga eņģelis**	9
Debess karaliene**	10
Īsas galda lūgšanas**	7

Svētdienas dievkalpojums:

Svētība Mises sākumā.....	11
Svētā Mise	15
O salutaris Hostia.....	34
Tantum ergo**	35
Svētais Dievs.....	36
Vesperes.....	39
Magnificat**	45
Esi sveicināta, Karaliene**	48
Rūgtās asaras.....	51
Krustaceļš** (I).....	63
Krustaceļš** (II).....	79
Rožukronis**	119

Litānijas:

Vissvētās Jēzus Sirds godam**	102
Cilvēces veltīšana Vissv. Jēzus Sirdij**	105
Himna „Preti Vis(u)augstākam”	109
Kristus Asiņu godam*	110
Vissvētā Jēzus Vārda godam**	113
Vissvētākās Jaunavas Marijas godam**	128

Tavā patvērumā**.....	131
Svētajam Jāzepam**.....	134
Pie tevis, svētais Jāzēp**.....	133
Visu svēto godam**.....	136
Litānija svētību gadījumos.....	142

Sv. Sakramenta pieņemšana

Sirdsapziņas izmeklēšana.....	145
Lūgšanas grēku nožēlas uzmodināšanai (pirms grēksūdzes).....	152
Lūgšana pēc grēksūdzes.....	156
Lūgšanas pirms sv. Komūnijas (ilgas pēc Dieva).....	159
Sv. Komūnijas rīts.....	161
Lūgšanas pēc sv. Komūnijas.....	165
Kristus dvēsele**.....	179
Redzi, labais un vismīļais Jēzu**.....	183
Lūgšanas, pieņemot Slimnieku sakramentu.....	184

Novennas:

Dieva Svētā Gara godam.....	193
Himna: Nāc, Svētais Gars, Dievs Radītājs**.....	413
Lūgšanas Svētā Gara godam.....	190
Sv. Jāzepa godam**.....	134

Dažādas lūgšanas:

Par Baznīcas vienību**.....	201
Par priesteriem.....	202

Kristīgas ģimenes lūgšana.....	203
Vecāku lūgšana par bērniem.....	204
Bērna lūgšana par saviem vecākiem.....	205
Lūgšana par laba dzīves drauga izvēli.....	205
Par mieru un satiecību.....	207
Vecumā.....	207
Slimībā.....	208
Ciešanās un nelaimē.....	208
Ticības grūtībās.....	208
Lūgšanas par mirstošu cilvēku.....	210

Lūgšanas par mirušajiem:

Kristīgā apbedīšana.....	219
Vispārējā lūgšana.....	221
Atvadu rīts.....	227
Aizlūgums pie kapa.....	231
Psalmi (izvadot pēdējā gaitā mazus bērnus).....	232
Kapu svētkos.....	275

Dziesmas, aizlūdzot par mirušajiem:

Ekzekvijas.....	236
Esi sveicināta, Karaliene.....	281
Es ticu, ka mans Pestītājs dzīvo.....	227
Tik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi.....	460
Dievs, apžēlojies par mani (50. ps.).....	242
Kad man saules gaisma izdzisusi būs.....	462
Kad nāks nāves ciņa grūta.....	487
Kunga eņģelis pasludināja V. J. Marijai.....	9
Lai lūdz par tevi visi Dieva svētie.....	228

No dziļumiem uz Tevi, Kungs (129. ps.).....	271
Pasargā mūs, Kungs un Dievs (Libera).....	280
Tuvāk pie Dieva kļūt.....	461
Viņās pastardienas briesmās.....	275
a) Jēzu, mūsu Kungs visspēcīgs.....	276
b) Pirms uz mūžiem acis slēdzu.....	276
c) Mani debess mājās vadi.....	276

Piezīme: Ar divām zvaigznītēm atzīmētās lūgšanas
skaitot, var iegūt atlaidas.

Īsa katoliskās ticības mācība.....	285
Ikdienišķo lūgšanu skaidrojums.....	287
Par ticības patiesībām.....	290
Kā rodas ticība.....	290
Par Svētajiem Rakstiem un Baznīcas tradīciju.....	291
Svarīgākās patiesības par Dievu.....	293
Par eņģeļiem.....	294
Par cilvēkiem.....	295
Par Jēzu Kristu.....	296
Par kristīgo Baznīcu.....	299
Par svēto sadraudzību.....	301
Par mūžību.....	302
Desmit Dieva baušļi.....	303
Pieci Baznīcas baušļi.....	321
Gavēņa ievērošana.....	321
Par grēku.....	323
Par labiem darbiem un tikumiem.....	325
Par Dieva žēlastību.....	326
Par Kristības sakramentu.....	328

Par Iestiprināšanas sakramentu.....	330
Par Vissvētāko Sakramentu.....	331
Par sv. Misi.....	332
Par sv. Komūniju.....	335
Par Gandarīšanas sakramentu.....	336
Par Slimnieku sakramentu.....	340
Par Priesterības jeb Ordinācijas sakramentu.....	342
Par Laulības sakramentu.....	344
Par lūgšanu.....	347
Par kristīgo apbedīšanu.....	349
Par reliģiskas nozīmes priekšmetiem.....	351
Par uzvešanas baznīcā.....	351
Par liturģisko gadu.....	354
Svarīgākās dienas Baznīcas kalendārā.....	524
Kristāmvārdu saraksts.....	519

Garīgās dziesmas:

Adventa dziesmas.....	367
Ziemassvētku dziesmas.....	372
Gavēņa laika dziesmas.....	393
Lieldienu dziesmas.....	406
Dziesmas Vissv. Sakramenta godam.....	416
Dziesmas Vissv. Jēzus Sirds godam.....	433
Dziesmas Kunga Jēzus godam.....	442
Dažādas dziesmas Dieva godam.....	456
Dziesmas Vissv. J. Marijas godam.....	463
Dziesmas Dieva svēto godam.....	499
Dziesmas bērēs (skat. iepriekš).....	236

Daži īpaši dziedājumi un lūgšanas svarīgākajām dienām	
Baznīcas gadā.....	504
Ziemassvētku vigīlijā.....	504
Jaunajā gadā.....	506
Sveču dienā.....	506
Pelnu dienā.....	507
Pūpolu svētdienā.....	507
Lielajā ceturtdienā.....	510
Lielajā piektdienā.....	511
Lielajā sestdienā.....	512
Lieldienu svinībās.....	512
Kunga Debeskāpšanas svētkos.....	518
Vasarsvētkos.....	518

ALFABĒTISKAIS DZIESMU RĀDĪTĀJS

Aglona, Aglona, Latgales ilgas.....	475
Ak, gaismas Dievs, kas radīji.....	369
Ar ilgām Tevi gaidu.....	427
Ak, Marija svētā, Tu liliņa baltā.....	481
Ak, Pestītājs, mans labais.....	398
Altāra zvaniņiem skanot.....	428
Ar lūgšanā paceltām sejām.....	480
Ar asajiem ērkšķiem Tu apvīta.....	438
Augstais gods.....	374
Baznīcas Māte, cilvēci saudzē.....	488
Cik brīnišķi Antonijs svētais.....	501
Cik maigs un mīļš Tu esi, labais Jēzu.....	444

Daudz cietušais dēls.....	441
Dienas gaismas izdzisusi.....	447
Dieva Māte, vis(u)labā.....	487
Dieva Māte, Tevi slavējam.....	481
Dievs, apžēlojies par mani (psalms).....	242
Dievs, debess, zemes Radītāj.....	368
Dievs, mēs Tevi slavējam.....	456
Dievs, Kungs visspēcīgais.....	460
Dievs, Tevi pielūdzi.....	421
Dievs Tev devis lielu varu.....	499
Dievs, ticam Tavai varenībai.....	458
Dziļā pusnakts tumsā.....	382
Dievs, svētī Latvijū.....	462
Enģel's gaišs pie ganiem gāja.....	376
Enģel's ganiem sacīja.....	379
Enģeļi, raudiet.....	401
Ekzekvijas.....	236
Es Jēzus Sirdi sveicu.....	436
Es ticu Dieva aizgādībai.....	458
Es ticu, ka mans Pestītājs dzīvo.....	227
Es dziedāšu Tev dziesmu.....	485
Es Dievmāti svēto.....	471
Esi sveicināta, Karaliene.....	232
Gaidas beidzas.....	384
Gavilēja lielā priekā ganiņi.....	375
Gods un slava.....	386
Godināsim Bēru Jēzu.....	377

Gods Marijai, gods un slava.....	466
Iesim gaišajā Dieva svētnīcā.....	411
Jaunava svētā, Aglonas baznīcā.....	473
Ja visi Tevi atstātu.....	404
Jēzu, ienāc manā sirdī.....	430
Jēzus Kristus piedzimis.....	378
Jēzus Kristus augšāmcēlies.....	408
Jēzus Kristus, Kungs vismīļais.....	62
Jēzu, nāc, mans prieks un laime.....	422
Jēzu, Tu Karali pār visiem valdniekiem.....	391
Jūs, ticīgie, nāciet.....	383
Kad man saules gaisma izdzisusi būs.....	462
Kad nāks nāves ciņa grūta.....	487
Kad priesteru rokas ceļ Hostiju svēto.....	430
Kad rītā agri augšā ceļos.....	433
Kā zvaigzne jūrā.....	467
Kas gan novērtēt var grūto.....	398
Kas gan Tevi, Jēzu, saitēm sēja.....	402
Klusa nakts, svēta nakts.....	372
Kristus augšāmcēlies.....	409
Kunga eņģelis pasludināja Jaunavai Marijai.....	9
Kungs Jēzus dzīvs ir uzcēlies.....	412
Kungs Jēzu, Labais Gans.....	450
Kungs Jēzu, Tavās rokās viss.....	453
Kungs Jēzu, Tava piemiņa.....	445
Kungs Jēzu, mūsu patvērums.....	449

Kungs, es neesmu cienīgs.....	431
Kungs piesists krustā.....	394
Kungs, uzklausi mūs.....	438
Kungs Dievs, Tu mūsu Radītājs.....	392
Lai gods un slava.....	423
Lai lūdz par tevi visi Dieva svētie.....	228
Ļaudis, jūs mīļie.....	395
Liksmi dziediet Pestītājam.....	407
Labais Jēzu, Tevi lūdzu.....	451
Lūk, svētais krusts.....	400
Maizi pie dievgalda dāvā mums debesis.....	429
Marija, raug, Tev visi.....	472
Mariju mēs sveicināsim.....	465
Mēs ceļos krītam.....	416
Mēs debesu valdniecei dziedam.....	468
Mēs sākam ik dienu ar liksmu sveicienu.....	446
„Miers jums,” skan Kristus balss.....	453
Manā sirdī, manās rokās.....	443
Mirgo sudrabots sniegs.....	371
Mostieties, gani, celieties, gani.....	389
Mēs pie Dieva galda ejam.....	429
Nāciet visi, Dieva ļaudis.....	435
Nāc, Jēzu Kristu, Mesija.....	367
Nāc, Jēzu, manā sirdī.....	425
Nāc pie mums, Dievs Svētais Gars.....	414
Nāc pie Jēzus savās bēdās.....	403
Nāc, Svētais Gars, Dievs Radītājs.....	413

No dziļumiem uz Tevi, Kungs (psalms).....	271
No tālām, gaišām bērnu dienām.....	426
No vaidu zemes.....	439
 Olīvdārzā Tu, mans Jēzu.....	 393
Par mani grūtas mokas.....	403
Pār kalniem un lejām.....	478
Pār Betlēmi, kur Jēzus dus.....	388
Pasargā mūs, Kungs un Dievs, (Libera).....	280
Piedod mums, Dievmāte, piedod.....	476
Piedzimis ir Jēzus Kristus.....	379
Pielūdzu es Tevi, augstais, svētais Dievs.....	420
Pie Tevis, labais Jēzu.....	424
Priecīga mums ir šī diena.....	406
Priecīgs „Alleluja”.....	412
Priecīga mums ziņa.....	377
Pretī Vis(u)augstākam.....	109
Pie Tevis, Dieva Māte.....	470
Pusnakts tumsā gaisma ausa.....	390
 Raug, jau dienas darbi beidzas.....	 447
Raug, atkal Kristus ticīgajiem.....	370
Raud, raud, dvēsele.....	397
Rožukroņa Karaliene.....	488
 Šeit ir Jēzus, Kungs un Dievs.....	 418
Sen sludinātais, sen sludinātais.....	380
Skaistais Kungs Jēzu.....	444
Slavē savu Pestītāju.....	432

Slēdz debess vārtus vaļā, Kungs.....	368
Spožāk zvaigznes mirdzēt sāka.....	386
Stundu dziesmas Vissv. J. Marijas godam.....	490
Svētā Marija, Dieva Dzemdētāja.....	463
Sveika, jūras zvaigzne.....	468
Svētību man, Māte, dzīves ceļā dod.....	471
Šeit altārī Kristus-Kungs.....	431
Šodien Kristus dzimis.....	373
Teiksim dziesmās Jēzu, šodien dzimušo.....	374
Tevi, Dievs, mēs slavējam	515
Ticīgie jūs redziet ar'	385
Ticiet man, ka es patiesi.....	410
Tikko ritā mostas ausma.....	456
Tavai Sirdij godu dodam.....	437
Tik brīnišķi, mans Dievs.....	460
Tu cerība mums drošā.....	440
Tu debesu sūtne no svētīgo cilts.....	486
Tu lilija brīnišķi skaistā.....	502
Tu skaistā Dieva dārza roze.....	479
Tuvāk pie Dieva kļūt sirds ilgojas.....	461
Tu mana liksmība, ak, Jēzu mans.....	442
Tu - mīļais, labais Pestītājs.....	454
Uz Dievmāti lūdzies.....	484
Uz dievnamu mēs ejam.....	387
Valdniece svētā.....	464
Ved mūs pie Dieva.....	472
Vēl reizi vakarā es sūtu.....	434

Viņās pastardienas briesmās.....	275
a) Jēzu, mūsu Kungs visspēcīgs.....	276
b) Pirms uz mūžiem acis slēdzu.....	276
c) Mani debess mājās vadi.....	276
Visi ļaudis, nāciet klāt.....	417
Vislabais gaismas Radītāj.....	43
Vismīļais Jēzu, nākam mēs pie Tevis.....	452
Visu Jēzum, visu Jēzum.....	448

Piezīme: Adventa, Ziemassvētku, Gavēņa un Lieldienu laikā var dziedāt ne tikai šim laika posmam paredzētās dziesmas (367.–415. lpp.), bet arī dziesmas Vissvētākā Sakramenta godam, Vissv. Jēzus Sirds, Kunga Jēzus, Dievmātes un Kunga svēto godam.

SLAVĒJIET KUNGU!

Lūgšanu grāmata katoļiem